શ્રી મુકિત લાવણ્ય પ્રાચીન સ્તવનાવલીની

અનુક્રમણિકા.

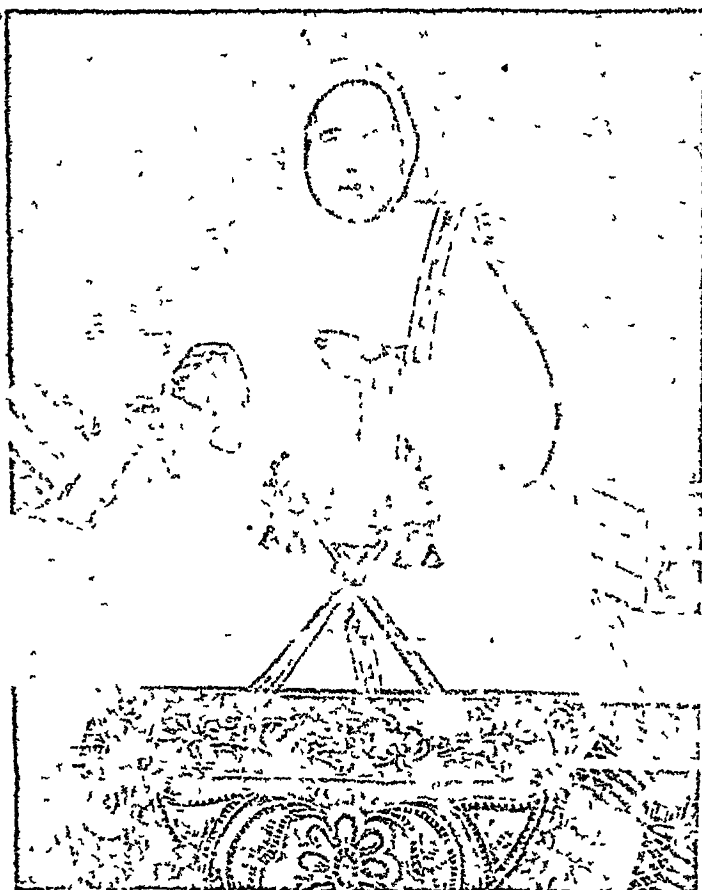
-:સ્તવનો:-

—: સ્તુતિ :—

સ્વર્ગસ્થ વયોવૃદ્ધ સાધ્વીજી શ્રી જેકોરશ્રીજી

મહારાજ સાહેબ

જન્મ સં ૧૯૦૯ - રાધનપુર

દીક્ષા સં. ૧૯૩૧ ના ફાગણ વદી ૧ — રાધનપુર.

સ્વર્ગવાસ સં ૧૯૮૯ વૈશાખ વદી ૧૨—રાજનગર

॥ ॐ श्री संखेश्वर पार्श्वनाथाय नमः ॥

વિદુષી સાધ્વીજી લાવણ્યશ્રીજી મહારાજનો ટુંક જીવન પરિચય.

लावण्णसिरिं गुरुवीं नमिऊण,
सुमारऊण देइं सरस्सइं ।
मणोरंजण चरियजंम्पिरसं,
नामेण हि रंजनसिरी आह ॥१॥

ભાવાર્થ—પરમ પૂજ્ય પરમોપકારી પ્રાતઃસ્મરણીય શ્રી લાવણ્યશ્રીજી નામના ગુરૂણીજીને નમસ્કાર કરીને (પીંડવાડા-સ્થિતા) સરસ્વતી દેવીનું સ્મરણ કરીને મનને આનંદદાયક એવા ચુકત ગુરૂણીજી મહારાજશ્રીની જીવનચર્યા ને અલ્પબુદ્ધિ વાળી એવી હું (રંજનશ્રી) આનંદપૂર્વક કહીશ. તેમના ચરિત્ર કથનથી પ્રાકૃતજનોને લાભનું કારણ થાય, એમ જાણીનેજ આ પ્રયાસ શરૂ કરેલો, કારણ કે, કિટીકા પણ ભ્રમરનું ધ્યાન કરતાંજ ભમરી રૂપ થાય છે તે પ્રમાણે સજ્જનોના ગુણોનું કીર્તન પણ આત્મગુણના ઉત્કર્ષ માટે થાય છે. ગુરૂણીજી મહારાજશ્રી લાવણ્યશ્રીજી પણ તેવાજ સજ્જનોમાં ગણવા લાયક હોઈ તેઓના જીવનમાં બનેલા ઘણા ભાવો મનન કરવા યોગ્ય છે, તેઓશ્રીનો જીવન વિલાસ પણ જરૂર જનતાને લાભદાયિ નીવડે તેવોજ છે.

ઉત્તર ગુજરાતમાં વઢીયારદેશભૂમિમાં રહેલા શંખેશ્વરજી મહાન્ તીર્થનીનજીકમાં આવેલા રાધનપુરમાં તેઓની જન્મભૂમિ છે. ચુગલીયાના સમયની ભૂમિની જેમ ઘણા સંયમી જીવોને ઉત્પન્ન કરનારી છે, ત્યાંના રહીશ, દરેક વર્ગના માણસો સ્વ-

ધર્મમાં અત્યંત ચૂસ્ત છે, તેમા પણ ખાસ કરીને જૈન કોમ જૈન દેરાસરો, જ્ઞાનશાળાઓ પાઠશાળાઓ જૈનશાળાઓ દવાખાનાઓ વિગેરે એવા ઉત્તમ સાધનો જે હાલમાં પણ તેમના દાતારીપણાને સૂચવે છે. ત્યાં રહેલા જીન ચૈત્યો વડે જાણે નગરીની શોભા એવી છે કે તેનાથી ત્યાં વસતા હરેકના હૃદયને આબાદીનો ગર્વ ઉપજાવે છે. શ્રી માલીય જ્ઞાતીમાં સંઘવી ઇચ્છાચંદ જીવણદાસ નામના સદ્‌ગૃહસ્થને ત્યાં લક્ષ્મી સ્વઆવાસવત્ ક્રીડા કરી રહી છે. પરંતુ જગતમાં સંપૂર્ણ સુખ ભાગ્યવાનને જ સાંપડે છે, તેમ આ શ્રેષ્ઠીને સંતાન સંબંધી અસંતોષ હતો. પરંતુ શેઠ ઇચ્છાચંદ ભાઇ અત્યંત ધર્મ પરાયણ હોઇ કદીએ ખેદને ધારણ કરતા નહીં, તેઓશ્રીને સ્વકુલોચિત ધર્મજ્ઞાતા ગલલબા બાઇ નામે ધર્મ પત્નિ હતાં, બન્ને દંપતીનું જીવન જેટલું નીતિમયને વ્યવહારમય હતું, તેનાથી પણ અધિક ધર્મમય હતું. તેઓને શ્રી જીનેશ્વર પ્રભુના ધર્મની આરાધના કરતાં અને અનાશક્તિ ભાવે ગૃહસ્થ જીવન વ્યતીત કરતાં અનુક્રમે ત્રણ પુત્રો અને એક પુત્રી રૂપ સંતાનની પ્રાપ્તિ થઈ, આ બાળકો ઉપર માતા પિતાના ધર્મ સંસ્કારોની ઘણીજ સારી છાપ પડી, અનુક્રમે બાલ્યવય રમણ કરતાં તેઓને યોગ્ય અભ્યાસ પણ કરાવવામાં આવ્યો. વારસામાં જ મળેલા હોય નહિ શું? તેવીજ રીતીએ તેઓમાં વિનયાદિક ગુણો વયની સાથે વૃદ્ધિ પામવા લાગ્યા, જેના ઘરમાં મુખ્ય માણસનું જેવા પ્રકારનું જીવન હોય તેવા જ પ્રકારનું કુટુંબ આદિનું જીવન પણ નીવડે છે. કારણકે ગર્ભસ્થ દશામાંથીજ બાલકોને માતાપિતાના સંસ્કારની ઓછી વધતી છાપ પડે છે. અત્રે ઇચ્છાચંદભાઇના સંતાનોને પણ ધર્મ ભાવના તેવાજ પ્રકારની વૃદ્ધિ પામવા લાગી, તેમાં

પણ આ ચરિત્રના અગ્રેસરભૂત શ્રાવિકા બેન જેકોરબેનનો જીવ તો કોઈ પુણ્યવાન્ આત્મા હોઇ ધર્મ ભાવનામાં વિશેષ પ્રકારે સચેત થયો.

પૂર્વ સુકૃતના ઉદય અને આ ભવના અભ્યાસને લઇને શ્રી જેકોરબેનનો જીવ તો બાલ્ય ભાવે જ ચારિત્રમાં રમણ કરવા લાગ્યો, પરંતુકૃત કર્મ અવશ્ય ભોગવવા જ પડે છે, ગમે તેટલા પ્રયાસ કરે છતે પણ તેમાં ફેરફાર કરવાને માટે દેવ દાનવ કે માનવ પણ સમર્થ થઈ શકતા નથી; તેવીજ રીતે શ્રી જેકોરબેનને સંયમ સાધવાનો ઘણો જ ભાવ હોવા છતાં પણ તેઓને ભોગાવલી કર્મનો ઉદય હોઈ ભાવનાથી વાસિત એવા શ્રી જેકોરબેનને ૧૩ વર્ષની બાલ્યાવસ્થામાં જ શ્રેષ્ઠીવર્ય ઇચ્છાચંદભાઈએ લગ્નગંથિમાં જોડી દીધાં, સજજનોને તો જ્યાં જાય ત્યાં સોનું સુગંધનો મેળ થાય છે, કારણકે જેઓને પોતાના સુગુણાં સંતાનરૂપ ભંડાર સોંપવા હોય તેવા માબાપો પુત્રોને આપતા પહેલાં સામા પક્ષના ઘર, કુળ, ગામ, બુદ્ધિ વૈભવ અને સ્વભાવ જોઇને જ કાર્ય કરે છે, કારણ કે જેની સાથે જેના સંયોગમાં જીવન વ્યતીત કરવાનુ હોય તેની દરેક બાબતો બન્ને પક્ષને અનુકુળ હોય તો તેઓના વ્યવહારીજીવન પણ સારી રીતે નભી શકે છે, પરંતુ તેજ ગામ વાસ્તવ્ય તેમના જ જેવા ધર્મિષ્ઠને સરલ સ્વભાવી આખડ ગોડીદાસના સુપુત્ર ઈશ્વરલાલની સાથે જેકોરબેનનું પાણીગ્રહણ કરાવેલું, દરેક સ્થળે સમદશા જોવામાં આવતી નથી કોઈવાર અણધાર્યું પણ સાંપડી શકે. તેમ આ ઇશ્વરલાલ સરલ સ્વભાવી હોઈ કેટલાક મિત્રોની સાથેના નિકટ સંબંધને લઇને ધર્મ શિથિલ થવા લાગ્યા. પરંતુ આ જેકોરબેનનો માયાળુ સ્વભાવ વચન પ્રિયતા અને વિવેકાદિ ગુણોને લઇને પોતાના

પતિદેવને દરેક રીતે અનુકુળ રહે. તેથી બન્ને દંપતિનો ગૃહસંસાર કલેશ વિના ઘણાજ પ્રેમ પૂર્વક પ્રવર્તતો. ઘરમાં તેમના સાસુ ચંપાબાઈ તથા નણંદ મણીબેન પણ તેઓને અત્યંત સ્નેહથી ચાહવા લાગ્યાં, આ પ્રમાણે અનાશક્તિ ભાવે ગૃહસ્થ જીવનમાં ધર્મ મય જીવન ગાળતાં અને પ્રસંગે દરેકને સંયમનો પ્રભાવ, ચારિત્રની ઉત્તમતા, તેના વિના જીવનનું નિરર્થકપણું દરેકને સારી રીતે સમજાવવા લાગ્યાં, પરંતુ તેઓ તો તેમાં જરાયે નહિ લેપાતાં, અલિપ્તપણે રહીને સંયમ ભાવનાને વધારે પ્રદિપ્ત કરવા લાગ્યાં, અને થયેલ લગ્ન મહોત્સવ પણ જાણે રાજીમતીને સંકેત કરવા માટે નેમનાથ પ્રભુ જેમ વરઘોડે ચડ્યા તેમ શ્રી ઈશ્વર લાલને સંકેત કરવા માટે હોય નહિ શું ? તેવા પરિણામવાળા થયા. ઘણા વખત સુધી સિંચન કરેલાં વૃક્ષો અવસરે ફલીભૂત થાય તેમ જેકોરબેનની અમૃતમય વાણીના સિંચનથી ઈશ્વરલાલભાઇ પણ અસંયમના ત્યાગ રૂપની ભાવનાવાળા થયા અવસર ઉચિત બોલનારા જેકોરબેને એક વખત સમય જોઈને નમ્રવાંણી વડે પોતાના પતિદેવની પાસે સંયમ સ્વીકારવાની માગણી કરી કલ્પવૃક્ષ જેમ માગણીનો સ્વીકાર કરે તેમ જવાબ મળી ગયો કે સુબ્રહ્મચારિણી જો તારી ભાવના અત્યંત અટલ ને અવિનાશીજ હોય તો ત્હારી સાથે હું પણ મુસાફર શાખ કાને અથડાતો અટકાવીશ. જેકોરબેન તો આનંદ અને આશ્ચર્યમાં ગરકાવ થઇ ગયાં અને તરતજ મનમાં સમાધાન કરી દીધું; કારણ કે ભવિતવ્યની સાથે બળવાન છે લઘુકર્મી જીવોને તો એમજ હોય એમ વિચારતાં આનંદનાં અશ્રુ ભરાઇ ગયાં, અહો ભાગ્ય ! અહો વિધિની અલિપ્તતા, અહો ઉત્કૃષ્ટ ભાવનાના તાત્કાલિક ફલો અગ્રાન્નજ હોય છે શુભં શીઘ્રં—એમ ધારીને કાલક્ષેપ

કર્યા વિનાજ તાત્કાલિક આચાર્યવર્ય શ્રી ભદ્રસૂરીશ્વરજીને વિનવ્યા અને તેજ સમયે ડહેલાના સંઘાડાનાં પરમ પૂજ્ય પંન્યાસ પ્રવર શ્રી રત્નવિજયજી ગણિવર્યની આજ્ઞાવર્તિની વિદુષી સાધ્વી શ્રી જેકોરશ્રીજીને પોતાના દીક્ષા નિમિ-તે રાધન-પુરમાં પધારવા વિનંતી કરવામાં આવી, જેઓ અત્યંત સરલસ્વભાવી, વિનયવાન, આદિ ગુણોવાળાં હતાં. તેઓશ્રીની વાણીનો એવો પ્રભાવ હતો કે પોતાના પુનીત પગલાંથી પ્રતિપક્ષવાળા સ્થળોમાં ઘણીજ શાસનની પ્રભાવના કરતાં અને અમદાવાદ ધનાસુતારનીપોળમાં ઘણાજ ઇતર દર્શનીઓએ તેમની વાણીના પ્રાસાદને પામી જૈન ધર્મને અંગિકાર કરેલો, તેમજ ધનાસુતારનીપોળમાં તથા કપડવંજમાં સાધ્વીજીના ઉપાશ્રયો પણ તેઓશ્રીના ઉપદેશ થીજ થયેલા. [ઘણા અભ્યાસી અનુભવિને દિર્ઘ દિક્ષીત એવી તેમની વાણીનું પાન કરેલા જેકોરબેનને પણ ત્યાંજ દિક્ષા લેવી એવી ભાવના થતાની સાથેજ ગુરૂણીજી મહારાજશ્રી જેકોરશ્રીજીને વિનંતિ કરવામાં આવી] પોતાને એટલો લાંબો પંથ કરવાની તાત્કાલિક અનુકૂળતા નહીં હોવાથી તેઓની આગ્રહ ભરી વિનંતિને માન આપીને સાધ્વીજી મહારાજશ્રી પ્રધાનશ્રીજી મુક્તિશ્રીજી, ચતુરશ્રીજી, આદિ ઠાણાંને ત્યાં તુરતજ રવાના કર્યા, અને ત્યારબાદ સં. ૧૯૬૧ના ફાગણ સુ--૩-ના રોજ ભાઈશ્રી ઈશ્વરલાલની સાથે શ્રી જેકોરબેનને અઠ્ઠાઇ મહોત્સવ પૂર્વક ઘણીજ ધામધુમથી દિક્ષા આપવામાં આવી, તે સમયે ભાઈશ્રી ઈશ્વરલાલને પૂજ્યશ્રી ભદ્રસૂરીશ્વરજીના પ્રથમ શિષ્ય ઇંદ્રવિજયજી તરીકે નામ આપ-વામાં આવ્યું અને જેકોરબેનને પણ ગુરૂણી મહારાજશ્રી-જેકો-રશ્રીજીનાં શિષ્યા તરીકે વાસક્ષેપ કરવામાં આવ્યો, ત્યારબાદ તુરતજ તેઓ વિહાર કરીને યોગવહનાદિ ક્રિયા માટે અમ-

દાવાદ પધાર્યાં, અને યોગવહન કરાવીને ઝવેરીવાડ શેઠના ઉપાશ્રયે તેઓને વડીદીક્ષા આપવામાં આવી કારણ કે ગુરૂણીજી મહારાજશ્રી–જેકોરશ્રીજીનો ગુરૂ પરંપરાનો નિવાસ ત્યાં હતો. દીક્ષિત થયા બાદ ગુ–મ–શ્રી લાવણ્યશ્રીજીએ સારો અભ્યાસ કર્યો અને યથાશકિત તપાનુષ્ઠાન પણ સાધવા લાગ્યાં. તેઓશ્રીનો વિનય વૈયાવૃત્ય સ્વાધ્યાય આદિ અને વચનની મધુરતાને લઈને સર્વ સમુદાયમાં અત્યંત પ્રિય થઇ પડયાં અને તેમાંએ ખાસ કરીને તેમનાં દાદી ગુરૂણીજી શ્રી જેકોરશ્રીજી મળે તો તેઓ અત્યંત આનંદિ થતાં, કારણકે બીજા બધા ગુણો કરતાં વૈયાવૃત્યનો ગુણ શાસ્ત્રકારોએ અપ્રતિપાતિ કહ્યો છે, અને ગુ–મ–શ્રી લાવણ્યશ્રીજી પણ ગુર્વાદિકની સેવા બરદાસમાં હરહંમેશને માટે હાજર જ રહેતાં અને ઘણા ખરા ચાતુર્માસ, અભ્યાસ તપ આદિ તેઓશ્રીએ ગુરૂની નિશ્રામાં રહીને જ કરેલાં છે. અને શેષકાલ વિહારમાં વિચરીને ચાતુર્માસમાં ગુરૂની સેવામાં હાજર થતાં તેમ છતાં પણ તેઓશ્રી છેક દક્ષિણમાં છેક કુલપાકજી પશ્ચિમમાં પોરબંદર સુધી ને ઉત્તરમાં કચ્છ મારવાડ સુધી રાણકપુર શત્રુંજય જુનાગઢ દીવ, ઉના કાવી ગંધાર જામનગર, ભાવનગર આબુજી તાલધ્વજ તારંગાજી આદિ નાના મોટા ઘણાજ પ્રાચીન તીર્થોમાં વિચરી પ્રાણીઓને પ્રભુશાસનના અનુરાગી બનાવ્યા, તેમજ કેટલેક સ્થળે ઉપધાન આદિની ક્રિયાઓ પણ કરાવતાં તેઓશ્રીનું જ્ઞાન વિનય તપ મનનો પ્રભાવ, ઉગ્ર વિહાર, ગુરૂની સેવામાં નિમગ્નપણું તથા શાસનપ્રત્યેની અટુલ, સેવા ભાવના જોઈને સં ૧૯૮૪—વૈશાખ–સુ–૬–ના રોજ ધના સુતારની પોળ નિવાસી શેઠ સાંકળચંદ જેચંદની સુપુત્રી બેન મણીબેને વડીલ જનોની અનુકુળ પૂર્વક અઠ્ઠાઈ મહો-

ત્સવાદિક પ્રભાવના કરતાં ગુ-મ-શ્રી. લાવણ્યશ્રીજીની પાસે પરમ .મહોદયકારિણી ભાગવતી દિક્ષાનો સ્વીકાર કર્યો અને તેઓનું નામ સાધ્વીજી મહારાજશ્રી મનહરશ્રીજી રાખવામાં આવ્યું સાધ્વીજી મનહરશ્રીજી અત્યંત અભ્યાસી અને શાસ્ત્રકુશલ હતાં તેથી તેમના સંયમ ગુણને આકર્ષીને ધનાસુતારનીપોળ નિવાસી પાઘડીવાળા શેઠ ડાહ્યાભાઇ સોભારામનાં ધર્મપત્ની બેન રતનબેને સં. ૧૯૮૬ ના વૈશાખ સુ-૬ ના રોજ ભવ સંતતી નિવારીણી ભાગવતી દિક્ષાનો સ્વીકાર કર્યો તે સમયે પણ અઠ્ઠાઇ મહોત્સવાદિ શાસનની પ્રભાવના ઘણીજ કરવામાં આવી અને તેઓશ્રીનું નામ સાધ્વીજી રંજનશ્રીજી રાખવામાં આવ્યું. આ રીતે લગભગ પોતાને પાંત્રીસ વર્ષ દીક્ષીતથયાને થયા છતાં રાધનપુરમાં એક પણ ચાતુર્માસ કરેલું નહી હોવાથી તેઓશ્રીના ગૃહસ્થપણાના ભત્રીજા સંઘવી ભાઈશ્રી કરમચંદ હકી-ચંદના અત્યંત આગ્રહને વશ થઇ ત્યાંચાતુર્માસ કરવાનો સ્વીકાર કર્યો ગુરૂણીજી મહારાજશ્રી લાવણ્યશ્રીજીનો અપ્રતીમ પ્રેમ હોવાથી તેઓશ્રીનાં માસી ગુરૂણીજીનાં શિષ્યા મણીશ્રીજી પણ સપરિવાર તેઓની નિશ્રામાં જ વર્તતા હોવાથા પોતે પણ મણીશ્રીજી આદિ ઠાણાંને લઇને સંવત ૧૯૯૪ની સાલમાં ચાતુ-ર્માસ રાધનપુરમાં કર્યું, અને શ્રી મોતીલાલના સુપુત્રી કાન્તા-બેન તથા મશાલીયા ચીમનલાલ શીવલાલનાં પુત્રવધુ બેન ચંદનને અઠ્ઠાઈ મહોત્સવપૂર્વક ઘણી જ ધામધૂમથી દીક્ષા આપી ત્યારબાદ અમદાવાદનિવાસી શ્રીયુત્ શા.માણેકલાલનાં પોતાનાં ભાભી શશીબેનને દીક્ષા આપવાની વિનંતિ સંબંધી પત્ર આવ્યો. તેમજ આગ્રહભરી વિનંતિ કરી, તે નહિ ઠુભા-વતાં તેઓશ્રી રાજનગર પધાર્યાં અને સં. ૧૯૯૫માં જ તેમને અઠ્ઠાઈ મહોત્સવપૂર્વક દીક્ષા આપવામાં આવી અને તેમને

ગુરૂણીજી મહારાજશ્રી લાવણ્યશ્રીજીનાં શિષ્યા શુશીલાશ્રીજીનાં શિષ્યાતરીકેજાહેર કરવામાં આવ્યાં, અને તેજવખતેધનાસુતારની પોળમાં રહેતા વૈદ્યરાજ શકરચંદ પુરૂષોત્તમદાસની ધર્મપ્રેમી સુપુત્રી ચિ. બેન ચંપાને ૧૬ વર્ષની બાલ્યવયમાં ઘણા જ ઠાઠમાઠને આડંબર સહિત દીક્ષા આપવામાં આવી ત્યારબાદ આ ચારે નવદીક્ષિતને યોગવહન માટે પોતે સાધ્વીજી રંજનશ્રીજી સંયમશ્રીજી આદિ ઠાણાં ૭ સહિત રાધનપુર નજીક રહેલા કુવાલાનગરમાં પધાર્યાં. ત્યાં પણ ચાતુર્માસમાં સાધ્વીઓએ સોળ ઉપવાસ ૧૪ ઉપવાસ આદિ તપસ્યાઓ કરી, ને વડી દીક્ષા વખતે નવકારસીઓ પૂજા પ્રભાવના ઘણીજ સારી રીતે કરવામાં આવેલાં ત્યારપછી તેઓશ્રી વાવ થરાદ ભોરલ, ઢીમા, ભીલડીયા, બેનાતટનગર કે જે ઈલાયચીપુત્રની જન્મભૂમિ છે ત્યાં વિચરીને રાજનગર પધાર્યાં ત્યાં ચાતુર્માસ કરીને સિદ્ધાચલની યાત્રા કરવા સં. ૧૯૯૭ ની સાલમાં આવ્યાં અત્રે પોતાના જ સ્વહસ્તે તેઓશ્રીએ રૂષભ ટોળી મહિલામંડળની સ્થાપના પહેલાં કરેલી, તે ટોળીવાળાનો આગ્રહ હોવાથી ચાતુર્માસ રહ્યા અને ત્યાં સાધ્વીજી શ્રી સુશીલાશ્રીએ માસખમણની તપસ્યા કરી, તે નિમિત્તે અઠ્ઠાઇ મહોત્સવ આદિ ઘણા જ સારા પ્રમાણમાં કરવામાં આવેલા. ત્યારબાદ ૧૯૯૮ની સાલમાં ધનાસુતારનીપોળમાંથી શ્રી ડાહ્યાભાઇ હરીલાલનો પોતાની ધર્મપત્ની બેન વીજીબેનને દીક્ષા આપવાનો પત્ર આવ્યો, તેને માન આપી તેઓશ્રી અમદાવાદ આવ્યા અને ચાતુર્માસ વિત્યાબાદ સં. ૧૯૯૯ ઘણા ઠાઠમાઠથી દીક્ષા આપી તેમને ગુરૂણીજી મહારાજશ્રી લાવણ્યશ્રીજીનાં શિષ્યા સાધ્વીજીશ્રી વિજ્ઞાનશ્રીજી નામ રાખ્યું. તેમને વડી દીક્ષા માટે જામનગરમાં ૧૯૯૯ નું ચાતુર્માસ કરવામાં આવ્યું અને ત્યાં અન્ય સાધ્વીજીને પણ

આચારાંગ, ઉત્તરાધ્યયન સુત્રાદિકના જોગ કરાવી અમદાવાદ પધાર્યા. સં. ૨૦૦૦ ની સાલમાં સાધ્વીજી ચંપકશ્રીજી આદિએ માસક્ષમણની સોલ ઉપવાસ ૯ ઉપવાસાદિ તપસ્યાઓ કરી, અને તે સંબંધી અઠ્ઠાઈ મહોત્સવ અને અઠોત્તરી સ્નાત્ર સાથે કલ્પસૂત્ર તથા જળયાત્રાના વરઘોડા સહિત મહોત્સવ કરવામાં આવ્યો અને તેજ જલયાત્રાના વરઘોડામાંજ એકી સાથે રૂ. ૨૩૦૦૦ ની ઉપજ ચઢાવા સંબંધી થએલ, વરઘોડામાં હાથી ઘોડા રથને વાજિંત્રનો ઠાઠ ઘણોજ આનંદકારક હતો. સાધ્વીજીશ્રી સુશીલાશ્રીજીના સ્વર્ગગમન સંબંધી મહોત્સવ પણ સાથે જ રાખવામાં આવ્યો હતો ને ઉપાશ્રયમાં બારસાસૂત્રના વાંચના કલ્પસૂત્રના રાત્રિજાગરણ અને શ્રીફળાદિકનાં પ્રભાવનાપૂર્વક ઘણીજ શાસન ઉન્નતિ કરવામાં આવેલી. ત્યારબાદ સાધ્વીજીશ્રી રંજનશ્રીજીની તબીયતના અંગે એક ચાતુર્માસ શાહીબાગ કેમ્પમાં કરેલ અને ત્યાર પછીના અમદાવાદના ચોમાસામાં જ ઋષભટોળી મહિલા મંડળના ઉપરા ઉપરી પત્રો વાંચી શત્રુંજય પધાર્યા અને સં ૨૦૦૩ ની સાલમાં સાધ્વીઓએ અઠ્ઠાઈ ચૌદ ઉપવાસ આદિ તપસ્યા નિમિત્તે ઘણી જ પ્રભાવના કરવામાં આવી અને ત્યાંની રૂષભટોળી મહિલાસંડળે પોતાનો વાર્ષિક મેળાવડો કરીને પોતાના ૧૨ વર્ષનો હેવાલ તથા ગુરૂણીજી મહારાજશ્રીલાવણ્યશ્રીજીના ઉપદેશનો જે પ્રભાવ, તેને દરેક સંઘ સમસ્ત કહી બતાવ્યો અને ગુરૂણીજી મહારાજશ્રી લાવણ્યશ્રીજીના સદુપદેશથી ટોળીવાળાને ઇનામ પણ આપવામાં આવેલ કારણ કે ટોળીનો હેવાલ સાંભળતાં તેમાં દાખલ થયેલી ઘણી ખરી બેનો એ સંયમ પણ સ્વીકાર કરેલ છે તેથી સંસ્થાએ તો ટોળીની નામના કરી છે તે નહી પણ દરેક જાતની તાલીમ લીધી છે અને છેવટે આત્મ-

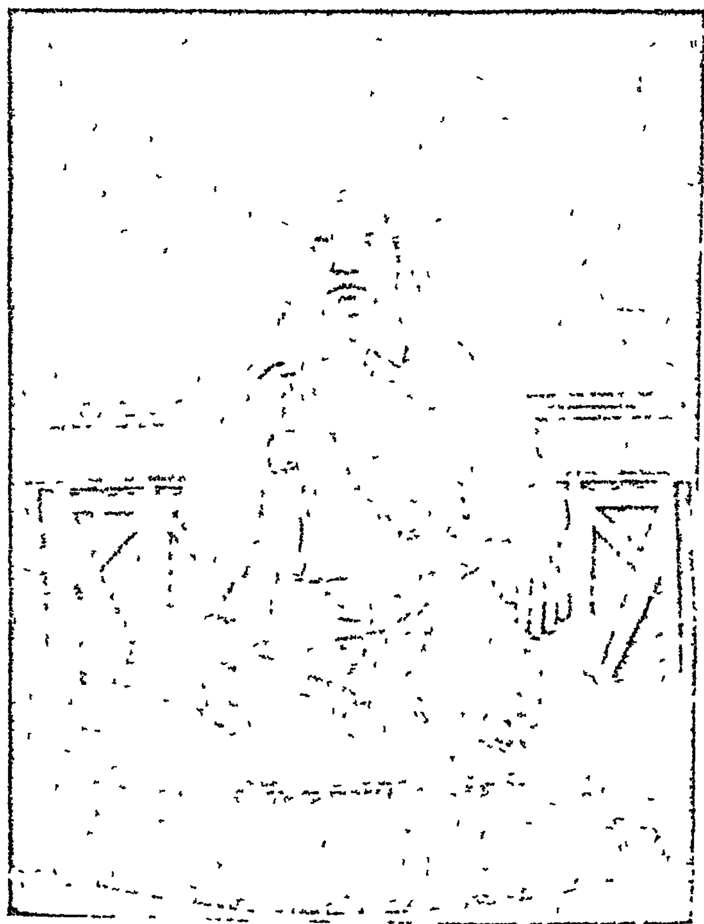
માર્ગને પણ સાધવાનો સારો ઉદ્યમ કરેલ છે, આ રીતે ત્યાંનું ચાતુર્માસ વીત્યા બાદ ભાવનગરની વિનતિ હોવાથી તેઓશ્રી ત્યાં પધાર્યાં અને ભાવનગરમાં મહાલક્ષ્મી મીલવાળા ભોગીલાલભાઈને ઉજમણાનો પ્રસંગ હોવાથી આગ્રહપૂર્વક રોકવામાં આવ્યાં, ત્યારબાદ પોતે ઘોઘા, તળાજા વિગેરે સ્થળે વિચરીને પોતાની વૃદ્ધ અવસ્થાને તેમજ આંખોના દરદને લઇ બહુ વિહાર કરતાં અચકાય છે, આ રીતીએ દરેક જનો જે ઉપકાર કરતાં પૃથ્વીતલમાં વિહાર કરતાં વિચરી રહ્યાં છે તે સિવાય પણ બીજા ઘણાં બેનોને તેઓશ્રીએ પોતાના હસ્તથી દીક્ષિત કર્યાં છે પરંતુ તેઓ નિઃસ્વાર્થ બુદ્ધિવાળાં હોઇ કદીએ શિષ્ય નિસ્પૃહા નામનો દોષ લગાડયો નથી, આવા ઉત્તમ પુરૂષોને પરમાત્મા દીર્ઘ આયુષ્ય આપો, જેથી જનસમૂહ આવાં અનેક કાર્યો કરે એવી મહેચ્છા.

ઉત્તમ જનોના વૃતાંતો કહેવામાં અને લખવામાં મારી બુદ્ધિ હંમેશને માટે વૃદ્ધિ પામો અને ભવભયને દૂર કરનાર એવા આ ગુરૂણીજીનો આ જન્મપર્યંત સેવા હો એ જ શુભેચ્છા.

લી. સાધ્વીજી રંજનશ્રીજીની
કોટીશઃ વંદણા.

સ્વર્ગસ્થ શા. ઇશ્વરલાલ શીવલાલના સુપુત્ર
ભાઇ શાન્તિલાલનાં માતુશ્રી

મંગુબ્હેન

શ્રી જૈન કલ્યાણક યંત્ર

કલ્યાણકનાં નામ તથા મંત્રાક્ષર જાપ

૧. ચ્યવન—ૐ હ્રી શ્રી પરમેષ્ઠિને નમઃ
૨. જન્મ—ૐ હ્રી શ્રી અર્હતે નમઃ
૩ દીક્ષા—ૐ હ્રી શ્રી નાથાય નમઃ
૪. કેવળજ્ઞાન—ૐ હ્રી શ્રી સર્વજ્ઞાય નમ.
૫. મોક્ષ—ૐ હ્રી શ્રી પારંગતાય નમઃ

એક જ તિથિએ કલ્યાણકો વધુ હોય તો તેનો તપ કરવાનો વિધિ.

૧ એક કલ્યાણક હોય ત્યારે એકાસણાનો તપ કરવો
૨ બે કલ્યાણક હોય ત્યારે આયંબિલ તપ કરવો.
૩ ત્રણ કલ્યાણક હોય ત્યારે ઉપવાસ તપ કરવો
૪ ચાર કલ્યાણક હોય ત્યારે ઉપવાસને એકાસણનો તપ કરવો.
૫ પાંચ કલ્યાણક હોય ત્યારે ઉપવાસને આયંબિલનો તપ કરવો.

વિધિ-૧૨ લોગસ્સનો કાઉસ્સગ્ગ, ને ૧૨ ખમાસમણ.

દુહો-પરમ પંચ પરમેષ્ઠીમાં, પરમેશ્વર ભગવાન;
ચાર નિક્ષેપે ધ્યાઇએ, નમો નમો જિનભાણ ॥ ૧ ॥

નોટ-આ ગુજરાતી મહિના પ્રમાણે યંત્ર ગણવો.

કારતક માસના સુદી તથા વદીના કલ્યાણક

નં.	તીથીનું નામ	કલ્યાણકનું નામ
૧	કારતક સુદ ૩	શ્રી સુવિધિનાથસર્વજ્ઞાય નમઃ
૨	કારતક સુદ ૧૨	શ્રી અરનાથસર્વજ્ઞાય નમઃ
૩	કારતક વદ ૫	શ્રી સુવિધિનાથ અર્હતે નમઃ
૪	કારતક વદ ૬	શ્રી સુવિધિનાથનાથાય નમઃ
૫	કારતક વદ ૧૦	શ્રી મહાવીરસ્વામીનાથાય નમઃ
૬	કારતક વદ ૧૧	શ્રી પદ્મપ્રભુ પારંગતાય નમઃ

માગશર માસના સુદી તથા વદીના કલ્યાણક

૭ માગશર સુદ ૧૦ શ્રી અરનાથ અર્હંતે નમઃ
૮ માગશર સુદ ૧૦ શ્રી અરનાથ પારંગતાય નમઃ
૯ માગશર સુદ ૧૧ શ્રી અરનાથ નાથાય નમઃ
૧૦ માગશક સુદ ૧૧ શ્રી મલ્લિનાથ અર્હંતે નમઃ
૧૧ માગશર સુદ ૧૧ શ્રી મલ્લિનાથ નાથ ય નમઃ
૧૨ માગશર સુદ ૧૧ શ્રી મલ્લિનાથ સર્વજ્ઞાય નમઃ
૧૩ માગશર સુદ ૧૧ શ્રી નમિનાથ સર્વજ્ઞાય નમઃ
૧૪ માગશર સુદ ૧૪ શ્રી સંભવનાથ અર્હંતે નમઃ
૧૫ માગશર સુદ ૧૫ શ્રી સંભવનાથ નાથાય નમઃ
૧૬ માગશર વદ ૧૦ શ્રી પાર્શ્વનાથ અર્હંતે નમઃ
૧૭ માગશર વદ ૧૧ શ્રી પાર્શ્વનાથ નાથાય નમઃ
૧૮ માગશર વદ ૧૨ શ્રી ચંદ્રપ્રભુ અર્હંતે નમઃ
૧૯ માગશર વદ ૧૩ શ્રી ચંદ્રપ્રભુ નાથાય નમઃ
૨૦ માગશર વદ ૧૪ શ્રી શીતળનાથ સર્વજ્ઞાય નમઃ

પોશ માસના સુદી તથા વદીના કલ્યાણક

૨૧ પોશ સુદ ૬ શ્રી વિમળનાથ સર્વજ્ઞાય નમઃ
૨૨ પોશ સુદ ૯ શ્રી શાંતિનાથ સર્વજ્ઞાય નમઃ
૨૩ પોશ સુદ ૧૧ શ્રી અજિતનાથ સર્વજ્ઞાય નમઃ
૨૪ પોશ સુદ ૧૪ શ્રી અભિનંદન સર્વજ્ઞાય નમઃ
૨૫ પોશ સુદ ૧૫ શ્રી ધર્મનાથ સર્વજ્ઞાય નમઃ
૨૬ પોશ વદ ૬ શ્રી પદ્મપ્રભુ પરમેષ્ઠિને નમઃ
૨૭ પોશ વદ ૧૨ શ્રી શીતળનાથ અર્હંતે નમઃ
૨૮ પોશ વદ ૧૨ શ્રી શીતળનાથ નાથાય નમઃ
૨૯ પોશ વદ ૧૩ શ્રી રીખવદેવ પારંગતાય નમઃ
૩૦ પોશ વદી ૦)) શ્રી શ્રેયાંસનાથ સર્વજ્ઞાય નમઃ

મહા માસના સુદી તથા વદીના કલ્યાણક

૩૧ મહા સુદ ૨ શ્રી અભિનંદન અર્હતે નમઃ
૩૨ મહા સુદ ૨ શ્રી વાસુપૂજ્ય સર્વજ્ઞાય નમઃ
૩૩ મહા સુદ ૩ શ્રી ધર્મનાથ અર્હતે નમઃ
૩૪ મહા સુદ ૩ શ્રી વિમળનાથ અર્હતે નમઃ
૩૫ મહા સુદ ૪ શ્રી વિમળનાથ નાથાય નમઃ
૩૬ મહા સુદ ૮ શ્રી અજિતનાથ નાથાય નમઃ
૩૭ મહા સુદ ૯ શ્રી અજિતનાથ નાથાય નમઃ
૩૮ મહા સુદ ૧૨ શ્રી અભિનંદન નાથાય નમઃ
૩૯ મહા સુદ ૧૩ શ્રી ધર્મનાથ નાથાય નમઃ
૪૦ મહા વદ ૬ શ્રી સુપાર્શ્વનાથ સર્વજ્ઞાય નમઃ
૪૧ મહા વદ ૭ શ્રી સુપાર્શ્વનાથ પારંગતાય નમઃ
૪૨ મહા વદ ૭ શ્રી ચંદ્રપ્રભુ સર્વજ્ઞાય નમઃ
૪૩ મહા વદ ૯ શ્રી સુવિધિનાથ પરમેષ્ઠિને નમઃ
૪૪ મહા વદ ૧૧ શ્રી રીખવદેવ સર્વજ્ઞાય નમઃ
૪૫ મહા વદ ૧૨ શ્રી મુનિસુવ્રત સર્વજ્ઞાય નમઃ
૪૬ મહા વદ ૧૨ શ્રી શ્રેયાંસનાથ અર્હતે નમઃ
૪૭ મહા વદ ૧૩ શ્રી શ્રેયાંસનાથ નાથાય નમઃ
૪૮ મહા વદ ૧૪ શ્રી વાસુપૂજ્ય અર્હતે નમઃ
૪૯ મહા વદ ૦)) શ્રી વાસુપૂજ્ય નાથાય નમઃ

ફાગણ માસના સુદી તથા વદીના કલ્યાણક

૫૦ ફાગણ સુદ ૨ શ્રી અરનાથ પરમેષ્ઠિને નમઃ
૫૧ ફાગણ સુદ ૪ શ્રી મલ્લિનાથ પરમેષ્ઠિને નમઃ
૫૨ ફાગણ સુદ ૮ શ્રી સંભવનાથ પરપેષ્ઠિને નમઃ
૫૩ ફાગણ સુદ ૧૨ શ્રી મુનિસુવ્રત નાથાય નમઃ
૫૪ ફાગણ સુદ ૧૨ શ્રી મલ્લિનાથ પારંગતાય નમઃ

૫૫ ફાગણ વદ ૪ શ્રી પાર્શ્વનાથ પરમેષ્ઠિને નમઃ
૫૬ ફાગણ વદ ૪ શ્રી પાર્શ્વનાથ સર્વજ્ઞાય નમઃ
૫૭ ફાગણ વદ ૫ શ્રી ચંદ્રપ્રભુ પરમેષ્ઠિને નમઃ
૫૮ ફાગણ વદ ૮ શ્રી રીખવદેવ અર્હતે નમઃ
૫૯ ફાગણ વદ ૮ શ્રી રીખવદેવ નાથાય નમઃ

ચઈતર માસના સુદી તથા વદીના કલ્યાણક

૬૦ ચઈતર સુદ ૩ શ્રી કુંથુનાથ સર્વજ્ઞાય નમઃ
૬૧ ચઈતર સુદ ૫ શ્રી અનંતનાથ પારંગતાય નમઃ
૬૨ ચઈતર સુદ ૫ શ્રી અજિતનાથ પારંગતાય નમઃ
૬૩ ચઈતર સુદ ૫ શ્રી સંભવનાથ પારંગતાય નમઃ
૬૪ ચઈતર સુદ ૯ શ્રી સુમતિનાથ પારંગતાય નમઃ
૬૫ ચઈતર સુદ ૧૧ શ્રી સુમતિનાથ સર્વજ્ઞાય નમઃ
૬૬ ચઈતર સુદ ૧૩ શ્રી મહાવીરસ્વામી અર્હતેનમઃ
૬૭ ચઈતર સુદ ૧૫ શ્રી પદ્મપ્રભુ સર્વજ્ઞાય નમઃ
૬૮ ચઈતર સુદ ૧ શ્રી કુંથુનાથ પારંગતાય નમઃ
૬૯ ચઈતર વદ ૨ શ્રી શીતળનાથ પારંગતાય નમઃ
૭૦ ચઈતર વદ ૫ શ્રી કુંથુનાથ નાથાય નમઃ
૭૧ ચઈતર વદ ૬ શ્રી શીતળનાથ પરમેષ્ઠિને નમઃ
૭૨ ચઈતર વદ ૧૦ શ્રી નમિનાથ પારંગતાય નમઃ
૭૩ ચઈતર વદ ૧૩ શ્રી અનંતનાથ અર્હતે નમઃ
૭૪ ચઈતર વદ ૧૪ શ્રી અનંતનાથ નાથાય નમઃ
૭૫ ચઈતર વદ ૧૪ શ્રી અનંતનાથ સર્વજ્ઞાય નમઃ
૭૬ ચઈતર વદ ૧૪ શ્રી કુંથુનાથ અર્હતે નમઃ

વૈશાખ માસના સુદી તથા વદીના કલ્યાણક

૭૭ વૈશાખ સુદ ૪ શ્રી અભિનંદન પરમેષ્ઠિને નમઃ
૭૮ વૈશાખ સુદ ૭ શ્રી ધર્મનાથ પરમેષ્ઠિને નમઃ

૭૯ વૈશાખ સુદ ૮ શ્રી અભિનંદન પારંગતાય નમઃ
૮૦ વૈશાખ સુદ ૮ શ્રી સુમતિનાથ અર્હતે નમઃ
૮૧ વૈશાખ સુદ ૯ શ્રી સુમતિનાથ નાથાય નમઃ
૮૨ વૈશાખ સુદ ૧૦ ,, મહાવીરસ્વામી સર્વજ્ઞાય નમઃ
૮૩ વૈશાખ સુદ ૧૨ ,, વિમળનાથ પરમેષ્ઠિને નમઃ
૮૪ વૈશાખ સુદ ૧૩ ,, અજિતનાથ પરમેષ્ઠિને નમઃ
૮૫ વૈશાખ વદ ૬ ,, શ્રેયાંસનાથ પરમેષ્ઠિને નમઃ
૮૬ વૈશાખ વદ ૮ ,, મુનિસુવ્રત અર્હતે નમઃ
૮૭ વૈશાખ વદ ૯ ,, મુનિસુવ્રતપારંગતાય નમઃ
૮૮ વૈશાખ વદ ૧૩ ,, શાંતિનાથ અર્હતે નમઃ
૮૯ વૈશાખ વદ ૧૩ ,, શાંતિનાથપારંગતાય નમઃ
૯૦ વૈશાખ વદ ૧૪ , શાંતિનાથ નાથાય નમઃ

જ્યેષ્ટ માસના સુદી તથા વદીના કલ્યાણક

૯૧ જેઠ સુદ ૫ શ્રી ધર્મનાથ પારંગતાય નમ.
૯૨ જેઠ સુદ ૯ ,, વાસુપૂજ્ય પરમેષ્ઠિને નમઃ
૯૩ જેઠ સુદ ૧૨ ,, સુપાર્શ્વનાથ અર્હતે નમઃ
૯૪ જેઠ સુદ ૧૩ ,, સુપાર્શ્વનાથ નાથાય નમઃ
૯૫ જેઠ વદ ૪ ,, રીખવદેવ પરમેષ્ઠિને નમઃ
૯૬ જેઠ વદ ૭ ,, વિમળનાથ પારંગતાય નમઃ
૯૭ જેઠ વદ ૯ ,, નમિનાથ નાથાય નમઃ

અશાડ માસના સુદી તથા વદીના કલ્યાણક

૯૮ અશાડ સુદ ૬ શ્રી મહાવીરસ્વામી પરમેષ્ઠિને નમઃ
૯૯ અસાડ સુદ ૮ ,, નેમનાથ પારંગતાય નમઃ
૧૦૦ અસાડ સુદ ૧૪ ,, વાસુપૂજ્ય પારંગતાય નમઃ

૧૦૧ અશાડ વદ ૩ ,, શ્રેયાંસનાથ પારંગતાય નમઃ
૧૦૨ અશાડ વદ ૭ ,, અનંતનાથ પરમેષ્ઠિને નમઃ
૧૦૩ અશાડ વદ ૮ ,, નમિનાથ અર્હતે નમઃ
૧૦૪ અશાડ વદ ૯ ,, કુંથુનાથ પરમેષ્ઠિને નમઃ

શ્રાવણ માસના સુદી તથા વદીના કલ્યાણક

૧૦૫ શ્રાવણ સુદ ૨ શ્રી સુમતિનાથ પરમેષ્ઠિને નમઃ
૧૦૬ ,, સુદ ૫ ,, નેમનાથ અર્હતે નમઃ
૧૦૭ ,, સુદ ૬ ,, નેમનાથ નાથાય નમઃ
૧૦૮ ,, સુદ ૮ ,, પાર્શ્વનાથ પારંગતાય નમઃ
૧૦૯ ,, સુદ ૧૫ ,, મુનિસુવ્રત પરમેષ્ઠિને નમઃ
૧૧૦ ,, વદ ૭ ,, શાંતિનાથ પરમેષ્ઠિને નમઃ
૧૧૧ ,, વદ ૭ ,, ચંદ્રપ્રભુ પારંગતાય નમઃ
૧૧૨ ,, વદ ૮ ,, સુપાર્શ્વનાથ પરમેષ્ઠિને નમઃ

ભાદરવા માસના સુદી તથા વદીના કલ્યાણક

૧૧૩ ભાદરવા સુદ ૯ શ્રી સુવિધિનાથ પારંગતાય નમઃ
૧૧૪ ભાદરવા વદ ૦)) શ્રી નેમનાથ સર્વજ્ઞાય નમઃ

આસો માસના સુદી તથા વદીના કલ્યાણક

૧૧૫ આસો સુદ ૧૫ શ્રી નમિનાથ પરમેષ્ઠિને નમઃ
૧૧૬ આસો વદ ૫ શ્રી સંભવનાથ સર્વજ્ઞાય નમઃ
૧૧૭ આસો વદ ૧૨ શ્રી નેમનાથ પરમેષ્ઠિને નમઃ
૧૧૮ આસો વદ ૧૨ શ્રી પદ્મપ્રભુ અર્હતે નમઃ
૧૧૯ આસો વદ ૧૩ શ્રી પદ્મપ્રભુ નાથાય નમઃ
૧૨૦ આસો વદ ૦)) શ્રી મહાવીરસ્વામી પારંગતાય નમઃ

॥ ઇતિશ્રી જિનકલ્યાણકાનિ સમાપ્તાનિ ॥

સ્વર્ગસ્થ શા. ઈશ્વરલાલ શીવલાલના સુપુત્ર
ભાઈ શાન્તિલાલનાં ધર્મપત્ની

અ. સૌ. હીરાબ્હેન.

ॐ શ્રી સંખેશ્વર પાર્શ્વનાથાય નમઃ

શ્રી મુક્તિ–લાવણ્ય પ્રાચીન
સ્તવનાદિ સંગ્રહ

મંગલાચરણ–(પ્રભુસ્તુતિ)

ૐકાર બિન્દુ સંયુક્તં,
નિત્યં ધ્યાયન્તિ યોગિનઃ
કામદં મોક્ષદં ચૈવ,
ૐકારાય નમો નમઃ ૧

અજ્ઞાન તિમિરાન્ધાનામ,
જ્ઞાનાંજન શલાકયા;
નેત્રાન્મિલિતં યેન,
તસ્મૈ શ્રી ગુરવે નમઃ ॥ ૨

શ્રુત સ્કંધ નભશ્ચન્દ્ર
સંયમ શ્રી વિશેષકમ્;
ઈન્દ્ર ભૂતિ નમ સ્વામિ,
યોગીન્દ્રં ધ્યાન સિદ્ધયે. ૩

દીક્ષા ગ્રહી પ્રથમ તીર્થ તમેજ સ્થાપ્યું,
કંઈ ભવ્યનું કઠણ દુઃખ અનંત કાપ્યું;
એવા પ્રભુ પ્રણમીએ પ્રથમ તમોને,
એવા પ્રભુ શિવસુખ આપો અમોને. ૪

સોલસતીનો છંદ.

બ્રાહ્મી ચંદન બાલિકા ભગવતી, રાજીમતી દ્રૌપદી,
કૌશલ્યા ચ મૃગાવતી ચ સુલસા, સીતા સુભદ્રા શીવા;
કુન્તી શીલવતી નલસ્ય દયિતા, ચલા પ્રભા વત્યપિ,
પદ્મા વત્યપિ સુંદરી દિનમુખે, કુર્વન્તુ વો મંગલમ. ૫

ચૈત્યવંદનો.

૧ શ્રી પાર્શ્વનાથજિન ચૈત્યવંદન.

નમો દેવ નાગેંદ્ર મંદાર માલા, મરિંદ છટા ઘોત પાદાર વિંદં, પરાનંદ સંદર્ભ લક્ષ્મી સનાથં, સ્તુવે દેવ ચિંતામણી પાર્શ્વનાથં૦ ૧. તમો રાસી વિત્રાસને વાસરેસ, હત કલેશ લેશ શ્રિયાંસં નિવેશં, કંમાલિન પદ્માવતિ પ્રાણનાથં. સ્તુવે૦ ૨. નવશ્રી નિવાસં, નવાં ભોઅનિલં. નતાનાં સ્વશ્રી દાનદાને સલિલં, ત્રિલોકસ્ય પૂજ્યં, ત્રિલોકસ્ય નાથં. સ્તુવે૦ ૩. હત વ્યાધિ વૈતાલ ભૂતાદિ દોષં, કૃતા શેષ પૂણ્યાવલિ પૂણ્ય પોષં; સુખશ્રી પરાભુત દોષાધિનાથં, સ્તુવે૦ ૪ કલૌ ભાવિની કલ્પવૃક્ષો પમાનાં, હતવ્યાધિ નૃપસ્યાશ્વ—સેનસ્ય

વંશેવતંસં, જના નામનો માનસે રાજહંસં, પ્રભાવ પ્રભાવાહિનિ સિંધુનાથં. સ્તુવે૦ ૫. જગત્પાલને સંતતિ સાવધાનં, ચિરંમેદ પાટ સ્થિતં વિશ્વનાથં. સ્તુવે૦ ૬. ઇતિ

નાગેંદ્ર નરામર વંદિતં, પદ્માંભોજપ્રવર્તિ તેજા દેવ. કુલપાટકચ્છ;
સજયતિ૦ ચિંતામણી પાર્શ્વનાથં સ્તુવે૦ ૭.

---

૨ શ્રી સંખેશ્વર પાર્શ્વનાથજિન ચૈત્યવંદન.

ૐ નમઃ પાર્શ્વનાથાય, વિશ્વ ચિંતામણી યતે,
હ્રીં ધરણેન્દ્ર વૈરોટયા, પદ્માદેવી યુતાયતે. ૧
શાન્તિ તુષ્ટિ મહાપુષ્ટિ, ધૃતિ કિર્તિ વિધાયિ ને,
ૐ હ્રીં દ્વિડ વ્યાલ વૈતાલ, સર્વાધિ વ્યાધિ નાશિને, ૨
જયા જિતાખ્યા વિજયાખ્યા, પરાજિતયાન્વિત;
દિશાં પાલે ગ્રૃહે યક્ષૈ, વિધાદેવી ભિરન્વિતઃ ૩
ૐ અસિઆ ઉસાય નમસ્તત્ર ત્રૈલોક્ય નાથતાં;
ચતુઃષષ્ઠિ સુરેન્દ્રાસ્તે, ભાષંતે છત્ર ચામરૈઃ ૪
શ્રી શંખેશ્વર મંડન, પાર્શ્વજિન પ્રણુતકલ્પ તરૂકલ્પ;
ચૂરય દુષ્ટ વ્રાતં, પૂરયમે વાંછિતં નાથ ૫

---

૩ શ્રી પાર્શ્વનાથજિન ચૈત્યવંદન.

શ્રી પાર્શ્વનાથ નમસ્તુભ્યં, વિઘ્ન વિધ્વંસ કારિણે;
નિર્મલં સ પ્રભાનંદે, પરમાનંદ દાયિને ૧
અશ્વસેના વનીપાલ, કુલ ચૂડામણી પ્રભો,
વામાસૂનો નમસ્તુભ્યં, શ્રીમત્ પાર્શ્વજિનેશ્વર ૨
ક્ષિતિ મંડલ મુકુટં, ધાર્મિક નિકટં વિશ્વ પ્રગટં ચારૂભટં;
ભવરેણું સમીરં, જલનિધિતીરં, સુરગિરિધીરં ગંભીરં. ૩
જગત્રય શરણં, દુર્ગતિ હરણં, દુર્દ્ધર ચરણં, સુખકરણં;
શ્રીપાર્શ્વજિનેન્દ્રં, નત નાગેન્દ્રં, નમત સૂરેન્દ્રં, કૃતભદ્રં. ૪

કમઠે ધરણેન્દ્રેચ, સ્વોચિતં કર્મ કુર્વતિ;
પ્રભુ સ્તુલ્ય મનોવૃત્તિ: પાર્શ્વનાથ શ્રિયેઽસ્તુવ: ૫

૪ બીજ તીથીનું ચૈત્યવંદન.

ચોવિશમા જિનરાજજી, ચંપાપુરી આવે,
ચૌદ સહસ્ર અણગારના, સ્વામી તેહ કહાવે. ૧
અઢી કોસ ઉંચો સહિ, સમવસરણ વિરચાવે;
ત્રિભુવનપતિ ગુરૂ તેહમાં, ઉપદેશ વરસાવે. ૨
જીતશત્રુ રાજા તિહાં, પ્રભુને વંદન આવે,
તે પણ સમવસરણમાં, બેસી હરષીત થાવે. ૩
ભવિક જીવ તારણ ભણી, ગૌતમ પૂછે જીનને,
બીજ તિથિ મહિમા કહો, સંશય હરણ પ્રભુ અમને. ૪
તવ પ્રભુ પર્ષદા આગળે, બીજનો મહિમા ભાખે;
પંચ કલ્યાણક જિનતણા, તે સહુ સંઘની સાખે. ૫
બીજે અજિત જનમીયા, બીજે સુમતિ ચ્યવન,
બીજે વાસુપૂજ્ય જી, લહ્યું કેવળનાણ. ૬
દશમા શીતળનાથજી, બીજે શિવ પામ્યા,
સાતમા ચક્રી અરજિન, જન્મ્યા ગુણ ધામ. ૭
એ પાંચે જિન સમરતાંએ, ભવિ પામે દોય ધર્મ,
સર્વવિરતિને દેશવિરતિ, ટાળે પાતિક મર્મ. ૮
વીર કહે દ્વિતીયા તિથિ, તે કારણ તુમે પાળો,
ચંદ્રકેતુ રાજા પરે, આતમ અજુવાળો. ૯
તે સાંભળી બહુ આદરે, પ્રાણી બીજ તિથિ સાર,
તે આરાધતાં કેઇના, થયા આતમ ઉદ્ધાર. ૧૦
ચાવિહાર ઉપવાસ કરી, બીજ આરાધો વિવેક;
નયસાગર કહે વીરજિન, દ્યો મુજને શિવ એક. ૧૧

---

૫ શ્રી પાંચમતિથિનું ચૈત્યવંદન.

યુગલા ધર્મ નિવારીયો, આદિમ અરિહંત,
શાંતિકરણ શ્રી શાંતિનાથ, જગ કરૂણાવંત, ૧
નેમિનાથ બાવીસમા, બાળ થકી બ્રહ્મચારી,
પ્રગટ પ્રભાવી પાર્શ્વદેવ, રત્નત્રય ધારી. ૨
વર્ત્તમાન શાસન ધણી એ, વર્દ્ધમાન જગદીશ,
પંચે જીનવર પ્રણમતાં, વાધે જગમાં જગીશ. ૩
જન્મ કલ્યાણક પંચ રૂપ, સોહમપતિ આવે,
પંચ વર્ણ કળશે કરી, સુરગિરિ નવરાવે. ૪
પંચ સાખ અંગુઠડે, અમૃત સંચારે,
બાળપણે જિનરાજ કાજ, એમ ભક્તિ શું ધારે. ૫
પંચ ધાવ પાલી જતે, જોવન વય પાવે,
પંચ વિષય વિષ વેલી તોડી, સંજમ મન ભાવે. ૬
છંડી પંચ પ્રમાદ પંચ, ઈંદ્રિય બળ મોડી,
પંચ મહાવ્રત આદરે, દેઈ ધન કોડી. ૭
પંચાચાર આરાધમાં, પામ્યા પંચમ જ્ઞાન,
પંચ દેહ વર્જિત થયા, પંચ હ્રસ્વાક્ષર માન. ૮
પંચમી ગતિ ભરતાર તાર, પૂરણ પરમાનંદ,
પંચમી તપ આરાધતાં, ક્ષમાવિજય જિનચંદ. ૯

---

૬ શ્રી અષ્ટમીતપનું ચૈત્યવંદન.

ચૈતર વદિ આઠમ દિને, મરૂદેવી જાયો,
આઠ જાતિ દિશીકુમરીએ, આઠે દિશી ગાયો. ૧
આઠ ઇંદ્રાણી નાથશું, સુર સંગતે લઇ આવે,
સુર ગિરિ ઉપર સુરવરા, સર્વે મળી આવે. ૨

આઠ જાતિ કલશા ભરી, ચોસઠ હજાર,
દોસય ને પચાસ માનો, અભિષેક ઉદાર. ૩
એક કોડને સાઠ લાખ, ઉંચા શત કોસ,
પોળપણે અડિયાલ કોસ, કલશા જળ કોષ. ૪
ચાર વૃષભ અડ શૃંગ રંગ, આઠે જલ ધારે,
ન્હવરાવી જિનરાજને, સુરેન્દ્ર પાપ પખાળે. ૫
ક્ષુદ્રાદિક અડદોષ શોષ, કરી અડગુણ પાએ,
ટાળી આઠ પ્રમાદ આઠ, મંગળ આળેખે. ૬
કોઠી આઠ ચઉગુણા, કંચન વરસાવે,
પ્રભુ સોંપી નિજ માતને, નંદીશ્વર ૭
અઠ્ઠાઈ મહોત્સવ કરે એ, ઠવણા જિન ઉદ્દેશ,
અષ્ટ પ્રકારે પૂજીએ, અષ્ટમી દિન સુવિશેષ. ૮
રૂષભ અજીત સુમતિ નમી, મુનિસુવ્રત જન્મ,
અભિનંદન ને નેમિ પાસ, પામ્યા શિવ શર્મ. ૯
સંભવ દેવ સુપાસ દોય, સુર ભવથી ચવીયા;
સેના પુહવી માત દુગ, ઉદરે અવતરિયા. ૧૦
વરસ એક ઉદ્ઘોષણાએ, રૂષભ લીયે ચારિત્ર,
અષ્ટમી દિન અગીયાર એમ, કલ્યાણક સુપવિત્ર ૧૧
દર્શન જ્ઞાન ચારિત્રના, આઠે અતિચાર,
ટાળે ગાળે પાયને, પાળે પંચાચાર ૧૨
અણિમાદિક અડ સિદ્ધિ રિદ્ધિ, ખીણ માંહે પામી,
અષ્ટ કર્મ હણીને થયા, અડ ગુણ અભિરામી. ૧૩
અષ્ટમી દિન ઉજવળ મને એ, સમરો દશ અરિહંત,
ખીમાવિજય જિન નામથી, પ્રગટે જ્ઞાન અનંત. ૧૪

૭ શ્રી અગીયારસતિથિનું ચૈત્યવંદન.

નેમિ જિનેશ્વર ગુણનિલો, બ્રહ્મચારી શિરદાર,
સહસ પુરૂષશું આદરી, દીક્ષા જિનવર સાર. ૧
પંચાવનમેં દીન લહ્યું, નિરૂપમ કેવળનાણ,
ભવિક જીવ પડિ બોધવા, વિચરે મહિયલ જાણ. ૨
વિહાર કરંતાં આવીયા એ, બાવીશમા જિનરાય,
દ્વારિકા નયરી સમોસર્યા, સમવસરણ તિહાં થાય. ૩
બાર પર્ષદા તિહાં મળી, ભાખે જિનવર ધર્મ,
સર્વ પર્વ તિથિ સાચવો, જીમ પામો શીવ શર્મ. ૪
તવ પૂછે હરિ નેમને, દાખો દિન મુજ એક,
થોડો ધર્મ કર્યા થકી, શુભ ફળ પામું અનેક. ૫
નેમ કહે કેશવ સુણો, વરસ દિવસમાં જોય.
માગશર શુદિ એકાદશી, એ સમ અવર ન કોય. ૬
ઇણ દિન કલ્યાણક થયા, નેવું જિનનાં સાર,
એ તિથિ વિધિ આરાધતાં, સુવ્રત થયો ભવપાર. ૭
તે માટે મોટી તિથિ, આરાધો મન શુદ્ધ,
અહોરાત્રિ પોસહ કરો, મન ધરી આતમ બુદ્ધ, ૮
દોઢસો કલ્યાણક તણું, ગુણણું ગણો મનરંગ,
મૌન કરી આરાધીએ, જિમ પામો સુખ સંગ. ૯
ઉજમણું પણ કીજીએ, ચિત્તધરી ઉલ્લાસ,
પાઠાંને વીંટાં ઘણાં, ઇત્યાદિક કરો ખાસ. ૧૦
ઇમ એકાદશી ભાવશું, આરાધે નરરાય,
ક્ષાયિક સમકિતનો ધણી, જિન વંદી ઘેર જાય. ૧૧
એકાદશી ભવિયણ ધરો, ઉજ્વલ ગુણ જિમ થાય,
ક્ષમાવિજય જસ ધ્યાનથી, શુભ સુરપતિ ગુણ ગાય. ૧૨

૮ શ્રી રોહિણી તપનું ચૈત્યવંદન.

રોહિણી તપ આરાધીએ, શ્રી શ્રી વાસુપૂજ્ય,
દુઃખ દોહગ દૂરે ટળે, પૂજક હોએ પૂજ્ય. ૧
પહેલાં કીજે વાસક્ષેપ, પ્રહ ઉઠીને પ્રેમે,
મધ્યાન્હે કરી ધોતીઆ, મન વચ કાયા ખેમે. ૨
અષ્ટ પ્રકારની વિરચીએ, પૂજા નૃત્ય વાજિંત્ર;
ભાવે ભાવના ભાવીએ, કીજે જન્મ પવિત્ર. ૩
ત્રિહું કાલ લઈ ધૂપ દીપ, પ્રભુ આગળ કીજે,
જિનવર કેરી ભક્તિ શું, અવિચળ સુખ લીજે. ૪
જિનવર પૂજા જિન સ્તવન, જિનનો કીજે જાપ,
જિનવર પદને ધ્યાઇએ, જિમ નાવે સંતાપ. ૫
કોડ કોડ ફળ દીએ, ઉત્તર ઉત્તર ભેદ,
માન કહે ઇણ વિધ કરો, જિમ હોય ભવનો છેદ. ૬

---

૯ દીવાળીનું ચૈત્યવંદન.

ત્રીસ વરસ કેવલી પણે, વિચર્યા મહાવીર,
પાવાપુરી પધારીયા, જિન શાસન ધીર. ૧
હસ્તીપાલ નૃપ રાય તો, રજુકા સભા મઝાર,
ચરમ ચોમાસું ત્યાં રહ્યા, લેઇ અભિગ્રહ સાર. ૨
કાશી કોસલ દેશના, ઘણા રાય અઢાર,
સ્વામી સુણી સહુ આવીયા, વંદને નિરધાર. ૩
સોલ પહોર દીધી દેશના, જાણી લાભ અપાર,
દીધી ભવિ હિત કારણે, પિધી તેહીજ પાર. ૪
દેવશર્મા બોધન ભણી, ગોયમ ગયા સુજાણ,
કાર્તિક અમાવાસ્યા દિને, પ્રભુ પામ્યા નિર્વાણ. ૫

ભાવ ઉદ્યોત ગયો હવે, કરો દ્રવ્ય ઉદ્યોત,
ઇમ કહી રાય સરવે વલી, કીધી દીપક જ્યોત ૬
દીવાલી તીહાંથી થઇ, જગમાંહી પ્રસિદ્ધ,
પદ્મ કહે આરાધતાં, લહીએ અવિચલ રિદ્ધ. ૭

---

૧૦ શ્રી દીવાળીનું ચૈત્યવંદન.

મગધદેશ પાવાપુરી, પ્રભુ વીર પધાર્યા,
સોલ પહોર દેઇ દેશના, ભવિક જીવને તાર્યા. ૧
ભૂપ અઢાર ભાવે સુણે, અમૃત જીસી વાણી,
દેશના દીયે રયણીયે, પરણ્યા શિવરાણી. ૨
રાય ઉઠી દીવા કરે, અજવાળાના હેતે,
અમાવાસ્યા તે કહી, વલી દીવાળી કીજે. ૩
મેરૂ થકી આવ્યા ઇંદ્ર. હાથે લેઇ દીવી,
મેરઇયા દીન સફળ કરી, લોક કહે સવી જીવી. ૪
કલ્યાણક જાણી કરી, દીવા તે કીજે,
જાપ જપો જીનરાજનો, પાતિક સવિ છીજે. ૫
બીજે દિન ગૌતમ સુણી, પામ્યા કેવલજ્ઞાન,
બાર સહસ ગુણણું ગણો, ઘર હોસે કોડ કલ્યાણ. ૬
સુરનર કિન્નર સહુ મલી, ગૌતમને આપે,
ભટ્ટારક પદવી દેઈ, સહુ સાખે થાપે. ૭
જવાર ભટ્ટારક થકી, લોક કરે જુહાર,
બેન ભાઈ જમાડીયા, નંદીવર્દ્ધન સાર. ૮
ભાઈ બીજ તિહાં થકી, વીર તણો અધિકાર,
જયવિજય ગુરૂ સંપદા, મુજને દીયો મનોહાર. ૯

---

૧૧ શ્રી સિદ્ધચક્રજીનું ચૈત્યવંદન.

શ્રી સિદ્ધચક્ર આરાધતાં, સુખ સંપત્તિ લહીએ,
સુરતરૂ સુરમણી થકી, અધિક જ મહીમા કહીએ. ૧
અષ્ટ કર્મ હણી કરી, શિવ મંદિર રહીએ,
વિધિશું નવપદ ધ્યાનથી, પાતિક સવિ દહીએ. ૨
સિદ્ધચક્ર જે સેવશે, એક મને નરનાર,
મન વાંછિત ફલ પામશે, તે સવિ ત્રિભુવન મઝાર. ૩
અંગદેશ ચંપાપુરી, તસ કેરો ભૂપાલ,
મયણા સાથે તપ તપે, તે કુંવર શ્રીપાલ ૪
સિદ્ધચક્રના નવણથી, જસ નાઠા રોગ,
તત્ક્ષણ ત્યાંથી તે લહે, શિવસુખ સંયોગ. ૫
સાતસેં કોઢી હતા, હુઆ નીરોગી જેહ,
સોવન વાને જલહલ, જેહની નિરૂપમ દેહ. ૬
તેણે કારણ તમે ભવિજનો, પ્રહ ઉઠી ભક્તે,
આસો માસ ચૈત્ર થકી, આરાધો જુગતે. ૭
સિદ્ધચક્ર ત્રણ કાલના, વંદો વલી દેવ,
પડિક્કમણું કરી ઉભયકાલ, જિનવર મુનિ સેવ. ૮
નવપદ ધ્યાન હૃદયે ધરો, પ્રતિપાલો ભવિશીલ,
નવપદ આંબિલ તપ તપો, જેમ હોય લીલમ લીલ. ૯
પહેલે પદ અરિહંતનું, નિત્ય કીજે ધ્યાન,
બીજે પદ વલી સિદ્ધનું, કીજે ગુણગ્રામ ૧૦
આચાર જ ત્રીજે પદે, જપતાં જય જયકાર,
ચોથે પદ ઉવજ્ઝાયના, ગુણ ગાઉં ઉદાર. ૧૧
સર્વ સાધુ વંદું સહી, અઢીદ્વીપમાં જેહ.
પંચમ પદમાં તે સહી, ધરજો ધરી સસનેહ. ૧૨
છઠ્ઠે પદ દરસન નમું, દર્શન અજુઆળું
નાણ નમો પદ સાતમે, તેમ પાપ પખાળું ૧૩

આઠમે પદ રૂડું જપું, ચારિત્ર સુસંગ;
નવમે પદ બહુ તપ તપો, જીમ લહો ફલ અભંગ. ૧૪
એહી નવપદ ધ્યાનથી, જપતાં નાઠે કોડ;
પંડિત ધીરવિમલતણો, નય વંદે કરજોડ. ૧૫

૧૨ શ્રી સિદ્ધચક્રજીનું ચૈત્યવંદન

પહેલે દિન અરિહંતનું, નિત્ય કીજે ધ્યાન;
બીજે દિન વળી સિદ્ધનું, કીજે ગુણગાન. ૧
આચારજ ત્રીજે પદે, જપતાં જય જયકાર;
ચોથે પદ ઉવજ્ઝાયના, ગુણ ગાવો ઉદાર. ૨
સકલ સાધુ વંદો સહી, અઢીદ્વીપમાં જેહ;
પંચમ પદ આદર કરી, જપજો ધરી સસનેહ ૩
છઠ્ઠે પદે દર્શન નમો, દરિશણ અજુઆળો;
નમો નાણપદ સાતમે, જિમ પાપ પખાલો. ૪
આઠમે પદ આદર કરી, ચારિત્ર સુચંગ;
નવમે પદ બહુ તપ તણો, ફળ લીજે અભંગ. ૫
એણી પરે નવપદ ભાવશું એ, જપતાં નવ નવ કોડ;
પંડિત "શાન્તિવિજય" તણો, શિષ્ય કહે કરજોડ. ૬

૧૩ શ્રી અરિહંતાદિક જિન ચૈત્યવંદન

અરિહંત દેવા ચરણોની સેવા, પંદર ભેદે સિદ્ધિ પદ મેવા;
આયરિય ઉવજ્ઝાય સર્વ સાધુના નામ,
એ પંચ યોગે કરૂં પ્રણામ. ૧
બાર દેવલોકે નવ ગ્રૈવેયકે પાંચ અનુત્તર પાતાલ લોકે,
તિર્ચ્છાલોકમાંહે જે જિન નામ,
એ પંચ યોગે કરૂં પ્રણામ. ૨

અતીત અનાગતને વર્ત્તમાન, સંપ્રતિકાલે વીસ વિહરમાન;
ઉત્કૃષ્ટકાળે એકસો સિત્તેર નામ,
એ પંચ યોગે કરૂં પ્રણામ. ૩
શાશ્વતા ભુવન જે જિનના કહીએ,
શાશ્વતિ પ્રતિમાશું નામ લઇએ;
શાશ્વતા અશાશ્વતા જે અભિરામ,
એ પંચ યોગે કરૂં પ્રણામ. ૪
દીઠા ન દીઠા શ્રવણે ન સુણી, ભેટ્યા ન ભેટ્યા ભાવે જે ભણીયા,
"જ્ઞાનવિમલ" કહે પ્રભુ સમરથદેવા,
ભવભવ હોજો તુમ નાથ સેવા. ૫

---

૧૪ શ્રી સિદ્ધચક્રજીનું ચૈત્યવંદન

શ્રી સિદ્ધચક્ર આરાધિએ, આસો ચૈતર માસ,
નવ દિન નવ આંબિલ કરી, કીજે ઓળી ખાસ. ૧
કેસર ચંદન ઘસી ઘણાં, કસ્તુરી બરાસ,
જુગતે જિનવર પૂજિએ, જિમ મયણા શ્રીપાળ. ૨
પૂજા અષ્ટ પ્રકારની, દેવવંદન ત્રણકાળ;
મંત્ર જપો ત્રણકાળ ને, ગુણણું તેરહ હજાર. ૩
કષ્ટ ટલ્યું ઉંબર તણું, જપતાં નવપદ ધ્યાન,
શ્રી શ્રીપાળ નરેન્દ્ર થયા, વાધ્યો બમણો વાન. ૪
સાતસો કોઢી સુખ લહ્યા એ, પામ્યા જિન આવાસ,
પુણ્યે મુક્તિવધૂ વર્યા, પામ્યા લીલ વિલાસ. ૫

---

૧૫ શ્રી સિદ્ધચક્રજીનું ચૈત્યવંદન

શ્રી સિદ્ધચક્ર મહામંત્ર, રાજ પૂજા પરસિદ્ધ,
જાસ નમનથી સંપજે, સંપૂરણ રિદ્ધ. ૧
અરિહંતાદિક નવપદ, નિત્યે નવનિધિદાતા,
એ સંસાર અસાર સાર, હોયે પાર વિખ્યાતા. ૨
અમલાચલ પદ સંપજે એ, પૂરે મનના કોડ,
"મોહન" કહે વિધિયુક્ત કરે, જિમ હોએ ભવનો છોડ. ૩

---

૧૬ શ્રી એકસોસિત્તેર જીન વર્ણનું ચૈત્યવંદન

સોલ જીનેશ્વર શ્યામળા, રાતા ત્રીસ વખાણું;
નીલા મરકત મણિ સમ, અડત્રીશે ગુણખાણું. ૧
પીળા કંચન વરણ જીસ્યા, છત્રીસે જીનચંદ,
શંખ વરણ સોહે ઘણું, પચાસ સુખકંદ. ૨
સિત્તેરશો સરવાળે મળી, ભરતૈરાવ્રત વિદેહ,
અજીતનાથ વારે હતા, હું પ્રણમું ધરી નેહ. ૩
ધ્યાન ધરંતા પ્રભુ તણું, સવિ પાપ પણાશે,
નામ જપતાં જીનરાજનું, દુઃખ દોહગ નાશે. ૪
પ્રભુ પૂજાથી પામીએ એ, સકલ મંગલ વિસ્તાર;
રૂપકીર્તિ ગુરૂ ધ્યાનથી, માણેક ભવ નિસ્તાર. ૫

---

૧૭ શ્રી આદિજિનનું ચૈત્યવંદન

ધુર સમરૂં શ્રી આદિદેવ, વિમલાચલ સોહીએ,
સુરતિ મુર્તિ અતિ સફળ, ભવિયણના મન મોહીએ. ૧
સુંદર રૂપ સોહામણો, જોતાં તૃપ્તિ ન હોય,
ગુણ અનંત જિનવર તણા, કહી નવ શકે કોય. ૨

વીતરાગ દર્શન વિના, ભવસાયરમાં રૂલીયો.
કુગુરૂ કુદેવે ભોળવ્યો, ગાઢો જલ ભરીયો. ૩
પૂરવ પૂણ્ય પસાઉલે, વીતરાગમેં આજ,
દર્શન દીઠો તાહરો, તરણ તારણ જહાજ૦ ૪
સુરઘટને સુરવેવડી, આંગણે મુજ આઇ,
કલ્પવૃક્ષ ફળીયો વળી, નવ નિધિમેં પાઈ. ૫
તુજ નામે સંકટ ટલે, નાસે વિષમ વિકાર,
તુજ નામે સુખ સંપદા, તુજ નામે જયકાર. ૬
આજ સફળ દિન માહરોએ, સફળ થઈ મુજ જાત્ર;
પ્રથમ તીર્થંક ભેટીઆ, નિર્મલ કીધાં ગાત્ર. ૭
સુરનર કિંનર કિંનરી, વિદ્યાધરની કોડ,
મુક્તિ પહોયાં કેવલી, વંદુ બે કરજોડ. ૮
શત્રુંજયગિરિ મંડણોએ, મરૂદેવા માત મલ્હાર;
સિદ્ધિ વિજય સેવક કહે, તુમ તરીઆ મુજતાર. ૯

---

૧૮ શ્રી સિદ્ધાચલજીનું ચૈત્યવંદન

કલ્પવૃક્ષની છાંહડી, નાનડીયો રમતો;
સોવન હીંડોલે હિંચતો, માતાને મન ગમતો. ૧
સો દેવી બાલક થયા, ઋષભજી ક્રીડે;
વહાલા લાગો છો પ્રભુ, હૈડા શું ભીડે, ૨
જીનપતિ યૌવન પામીયા, ભાવે શું ભગવાન,
ઈંદ્રે ઘાલ્યો માંડવો, વિવાહનો સામાન. ૩
ચોરી બાંધી ચીહું દીશી, સુર ગોરી ગાવે,
સુનંદા સુમંગલા, પ્રભુજીને પરણાવે. ૪
ભરતે બિંબ ભરાવીયા, થાપ્યા શત્રુંજય ગિરિરાય,
શ્રી વિજયપ્રભસુરિ મહિમા ઘણો, ઉદયરત્ન ગુણગાય. ૫

---

૧૯ શ્રી સિદ્ધાચલજીનું ચૈત્યવંદન

સિદ્ધાચલ શિખર ચઢી, ધ્યાન ધરો જગદીશ,
મન વચ કાય એકાગ્રશું, નામ જપો એકવીશ. ૧
શત્રુંજયગિરિ વંદીએ, બાહુબલી શિવ ઠામ;
મરૂદેવને પુંડરિકગીરિ, રૈવતગિરિ વિસરામ. ૨
વિમલાચલ સિદ્ધરાજજી, નામ ભગીરથ સાર,
સિદ્ધક્ષેત્રને સહસ્ત્ર કમલ, મુક્તિ નિલય જયકાર. ૩
વિમલાચલ શતકૂટગિરિ; ઢકને કોડી નીવાસ,
કદંબગિરિ લોહિત નમું, તાલ ધ્વજ પુણ્યરાસ. ૪
મહાબલ દઢ શક્તિ સહી, એ એકવીશે નામ;
સાતે શુદ્ધિ સમાચરી, નિત્ય કીજે પ્રણામ ૫
દગ્ધ શૂન્યને અવિધિ દોષ, અતિ પરિણતિ જેહ,
ચાર દોશ છંડી ભજો, ભક્તિ ભાવ ગુણ ગેહ. ૬
માનવ ભવ પામી કરીએ, સદ્‌ગુરૂ તીરથ જોગ,
શ્રી શુભવીરને સ શને, શિવરમણી સંયોગ. ૭

---

૨૦ શ્રી પુંડરીક સ્વામીનું ચૈત્યવંદન.

આદિશ્વર જીનરાયનો, ગણધર ગુણવંત,
પ્રગટનામ પુંડરીક જાસ, મહીમાએ મહંત. ૧
પંચ કોડી મુનિશું, અણસણ તિહાં કીધ,
શુકલધ્યાન ધ્યાતાં અમુલ, કેવલ તિહાં લીધ. ૨
ચૈત્રી પૂનમને દિન, પામ્યા પદ મહાનંદ.
તે દિનથી પુડરિક ગીરિ, નામ દાન સુખકંદ. ૩

---

૨૧ શ્રી સીમંધર સ્વામીનું ચૈત્યવંદન

સીમંધર જિન વિચરતા, સોહે વિજય મોઝાર.
સમવસરણ રચે દેવતા, બેસે પર્ષદા બાર. ૧
નવતત્ત્વની દીયે દેશના, સાંભળી સુરનર કોડ;
ષટ દ્રવ્યાદિક વર્ણવે, લે સમકિત કરજોડ. ૨
ઇહાં થકી જિન વેગળા, સહસ તેત્રીશ શત એક,
સત્તાવન જોજન વળી સત્તર કળા સુવિશેષ. ૩
દ્રવ્ય થકી જિન વેગળા, ભાવથી હૃદય મોઝાર;
ત્રિહું કાળે વંદન કરું, શ્વાસમાંહે સોવાર. ૪
શ્રી સીમંધર જિનવરૂએ, પૂરે વાંછિત કોડ;
કાંતિવિજય ગુરૂ પ્રણમતાં, ભક્તિ બે કરજોડ. ૫

---

૨૨ શ્રી પર્યુષણપર્વનું ચત્યવંદન

પર્વ પર્યુષણ ગુણ નીલો, નવકલ્પિ વિહાર;
ચાર માસાન્તર થીર રહે, એહી જ અર્થ ઉદાર. ૧
આષઢ શુદિ ચઉદસ થકી, સંવત્સરી પચાસ;
મુનિવર દિન સિત્તેરમે, પડિક્કમતાં ચોમાસ. ૨
શ્રાવક પણ સમતા ધરી, કરે ગુરૂનાં બહુમાન;
કલ્પસૂત્ર સુવિહિત મુખે, સાંભળે થઈ એક તાન. ૩
જિનવર ચૈત્ય જુહારીયે, ગુરૂભક્તિ વિશાલ;
પ્રાયે અષ્ટ ભવાંતરે, વરીયે શિવ વરમાળ. ૪
દર્પણથી નિજ રૂપનો, જુવે સુદૃષ્ટિ રૂપ,
દર્પણ અનુભવ અર્પણે, જ્ઞાન રમણ મુનિ ભૂપ. ૫
આત્મસ્વરૂપ વિલોકતાં એ, પ્રગટયો મિત્ર સ્વભાવ;
રાય ઉદાયી ખામણાં, પર્વ પર્યુષણ દાવ. ૬

નવ વખાણ પૂજી સુણો, શુક્લ ચતુર્થી સીમા;
પંચમી દિન વાંચે સુણે, હોય વિરોધી નિમા. ૭
એ નહિ પર્વ પંચમી, સર્વ સમાણી ચોથે;
ભવભીરૂ મુનિ માનસે, ભાખ્યું અરિહાનાથે. ૮
શ્રુતકેવલી વચણાં સુણી, લહી માનવ અવતાર;
શ્રીશુભવીરને શાસને, હોવે જય જયકાર. ૯

---

૨૩ શ્રી પર્યુષણપર્વનું ચૈત્યવંદન.

વડા કલ્પ પૂર્વ દિને, ઘેર કલ્પને લાવો;
રાત્રી જગા પ્રમુખ કરી, શાસન સોહાવો. ૧
હય ગય રથ શણગારીને, કુમર લાવો ગુરૂ પાસે;
વડા કલ્પદિને સાંભળો, વીર ચરિત્ર ઉલ્લાસે. ૨
છઠ્ઠ અઠ્ઠમ તપ કીજીએ એ, ધરીયે શુભ પરિણામ;
સ્વામી વચ્છલ પ્રભાવના, પૂજા અભિરામ. ૩
જિન ઉત્તમ ગૌતમ પ્રત્યે એ, કહેજો એકવીસ વાર;
ગુરૂમુખ પક્ષ ભાવશું, સુણતાં પામે ભવપાર. ૪

---

૨૪ શ્રી પર્યુષણપર્વનું ચૈત્યવંદન.

ઉર્દ્ધલોક દશમા થકી, કુંડ પરે મંડાણ;
રૂષભ યોનિ ચોવિસમો, વર્દ્ધમાન જિન ભાણ. ૧
ઉત્તરા ફાલ્ગુની ચંદ્રમા, માનવ ગણ સુખકંદ;
કન્યા રાશિ છદ્મસ્થમાં, બાર વરસ વહી જાય. ૨
શાલ વિશાલ તરૂ તલે એ, કેવલ નિધિ પ્રગટાય;
વિર બિરૂદ ધરવા ભણી, એકાકી શીવ જાય. ૩

---

૨૫ શ્રી પર્યુષણપર્વનું ચૈત્યવંદન.

નવ ચૌમાસી તપ કર્યાં, ત્રણ માસી દોય;
દોય દોય અઢી માસી તેમ, દોઢ માસી હોય. ૧
બહોંતેર પાસક્ષમણ કર્યાં, માસક્ષમણ કર્યાં બાર,
ખટ્ બે માસી તપ આદર્યાં, બાર અઠ્ઠમ તપ સાર. ૨
ખટ્ માસી એક તેમ કર્યો, પણ દીન ઉણ ખટ્માસ;
બસો ઓગણત્રીસ છઠ્ઠ ભલા, દીક્ષા દિન એક ખાસ. ૩
ભદ્રપ્રતિમા દોય તીમ, પારણ દિન જાસ;
દ્રવ્યાહાર પાનક કર્યાં, ત્રણસેં ઓગણપચાસ. ૪
છદ્મસ્થ એણી પરે રહ્યા, સહ્યા પરીસહ ઘોર;
શુકલધ્યાન અનલે કરી, બાળ્યાં કર્મ કઠોર. ૫
શુકલધ્યાન અંતર રહ્યા એ, પામ્યા કેવલનાણ;
પદ્મવિજય કહે પ્રણમતાં, લહીયે નિત્ય કલ્યાણ. ૬

---

૨૬ શ્રી શાન્તિનાથજિન ચૈત્યવંદન.

નાના વિચિત્રં ભવદુઃખ રાશિ,
નાના પ્રકારે બહુ મોહ કાસી;
પાપાણિ દોષાણિ હરંતિ દેવા,
જે જન્મ શરણું ત્વમ્ શાન્તિનાથં. ૧
સંસાર મધ્યે મિથ્યાત્વ ચિન્તા,
મિથ્યાત્વ મધ્યે કર્માનિ બંધે;
તે બંધ છેદન્તિ દેવાધિદેવા, જે જન્મ૦ શરણું ત્વમ૦ ૨
કામશ્ચ ક્રોધં માયાભિલોભં,
ચતુઃ કષાયં ઈહ જીવ બંધં;
તે બંધ છેદન્તિ દેવાધિદેવા, જે જન્મ શરણું ત્વમ૦ ૩

જાતસ્ય મરણુ ભૂતસ્ય વચનં,
વૈ જન્મ શાંતિ બહુ જીવ દુ:ખં;
તે દુ:ખ છેદન્તિ દેવાધિદેવા, જે જન્મ. શરણું ત્વમ૦ ૪

ચારિત્ર હિનો નર જન્મ મધ્યે,
સમ્યગ્ રત્નં પરિ પાલયંતિ;
તે જીવ સિધન્તિ દેવાધિદેવા, જે જન્મ શરણું ત્વમ૦ ૫

મૃદુ વાકય હિનો કઠિનસ્ય ચિત્તે,
પરજીવ નિંદે મનસાવ બંધે;
તે બંધ છેદન્તિ દેવાધિદેવા;
જે જન્મ શરણું ત્વમ્ શાન્તિનાથં. ૬

પરદ્રવ્ય ચોરી પરદાર સેવા,
હિંસાનિ કાંક્ષાનિ અનિવૃત્ત બંધ;
તે બંધ છેદન્તિ દેવાધિદેવા, જે જન્મ શરણું ત્વમ૦ ૭

પુત્રાણિ મિત્રાણિ કલત્રાણિ બંધ,
બહુ બંધ મધ્યે ઇહ જીવ બદ્ધ;
તે બંધ છેદન્તિ દેવાધિદેવા,
જે જન્મ શરણું ત્વમ્ શાતિનાથં. ૮

જપતિ પઠતિ નિત્યં, શાન્તિનાથાદિ શુદ્ધં;
સ્તવન મદનરાયા પાપતાપાપહારં; શિવસુખ નિધિપોત:
સર્વ સત્વાનુકંપં; કૃત મુનિ ગુણભદ્રં, ભદ્રકાયેષુ નિત્યં. ૯

૨૭ શ્રી નેમનાથ જિન ચૈત્યવંદન.

રાજુલ વર શ્રી નેમનાથ, શામળીઓ સારો;
શંખ લંછન દશ ધનુષ દેહ, મનમોહન ગારો. ૧
સમુદ્રવિજયરાય કુલ તિલો, શીવાદેવી સુત પ્યારો;
સહસ્ર વર્ષનું આઉખું, પાળી સુખકારો. ૨
ગીરનારે મુક્તિ ગયા એ, શૌરીપૂરે અવતાર;
રૂપવિજય કહે વાલહો, જગજીવન આધાર. ૩

---

૨૮ શ્રી નેમનાથ જિન ચૈત્યવંદન.

ૐ નમો વિશ્વનાથાય, જન્મતો બ્રહ્મચારીણે;
કર્મવલ્લી વનચ્છેદ, નમયેડરિષ્ટ નેમયે. ૧
યદુવંશ સમુદ્રેંદુ: કર્મ કક્ષ હુતાશન:
અરિષ્ટ નેમિર્ભગવાન્, ભૂયાદ્રોડ રિષ્ટનાશન: ૨
અનંત પરમાનંદ, પુર્ણધામ વ્યવસ્થિત:
ભવંતં ભવતા સાક્ષી, પશ્યતીહાં જિનોખિલ: ૩
સ્તુવંત સ્તાવકં બિંબં, મન્યથા કંથમીદ્દશં;
પ્રમોધતિ શયશ્ચિત્તે, જાય તે ભુવનાતિગ: ૪

---

૨૯ શ્રી નેમનાથ જિન ચૈત્યવંદન.

નેમનાથ બાવીશમા, અપરાજીતથી આય;
સૌરીપુરમાં અવતર્યા, કન્યારાશિ સુહાય. ૧
યોનિ વાઘ વિવેકીને, રાક્ષસ ગણ અદ્દભુત;
રિખ ચિત્રા ચોપન દિન, મૌનવંતા મનપુત. ૨
વેતસ હેઠે કેવલીએ, પંચસયાં છત્રીસ;
વાચં યમશું શિવવર્યા, વીર નમે નિશદિશ. ૩

---

૩૦ વીસસ્થાનકે તપના કાઉસ્સગ્ગનું ચૈત્યવંદન.

ચોવીસ પન્નર પીસ્તાલીસનો, છત્રીશનો કરીએ;
દસ પચવીસ સત્તાવીસનો, કાઉસ્સગ્ગ મન ધરીએ. ૧
પંચ સડસઠિ દસ વલી; સિત્તેર નવ પણ વિસ;
બાર અડવીસ લોગસ્સતણો, કાઉસ્સગ્ગ ધરો ગુણીસ ૨
વીસ સત્તર ઇગવન્ન, દ્વાદશાન પંચ;
ઇણીપરે કાઉસ્સગ્ગ જો કરે, તો જાએ ભવ સંગ. ૩
અનુક્રમે કાઉસ્સગ્ગ મન ધરો, ગુણી લેજ્યો વીસ;
વીસ સ્થાનક ઇમ જાણીએ, સંક્ષેપથી લેસ. ૪
ભાવ ધરી મનમાં ઘણોએ, જો એક પદ આરાધે;
જિન ઉત્તમ પદ પદ્મને, નમી નીજ કારજ સાધે. ૫

---

૩૧ શ્રી વર્દ્ધમાનતપનું ચૈત્યવંદન.

બે કર જોડી પ્રણમીયે, વર્દ્ધમાન તપ ધર્મ;
ત્રિકરણ શુદ્ધે પાળતાં, ટાલે નિકાચીત કર્મ. ૧
વર્દ્ધમાન તપ સેવીને, કેઇ પામ્યા ભવપાર;
અંતગડ સૂત્રે વર્ણવ્યા, વંદું વારંવાર. ૨
અંતરાય પંચક ટલે એ, બાંધે જિનવર ગોત્ર;
નમો નમો તપ રત્નને, પ્રગટે આતમ જ્યોત. ૩

---

૩૨ શ્રી ઉપદેશકનું ચૈત્યવંદન.

ક્રોધે કાંઈ ન નીપજે, સમકિત તે લુંટાય;
સમતા રસથી ઝીલીએ, તો વેરી કોઇ ન થાય. ૧
વહાલા શું વઢીએ નહિ, છટકી ન દીજે ગાળ;
થોડે થોડે છંડીએ, જિમ છંડે સરોવર પાળ ૨

અરિહંત સરખી ગોઠડી, ધર્મ સરીખો સનેહ;
રત્ન સરિખાં બેસણાં, ચંપક વર્ણી દેહ. ૩
ચંપકે પ્રભુજી ન પૂજ્યા, ન દીધું મુનિને દાન;
તપ કરી કાયા ન શોષવી, કીમ પામશો નિર્વાણ. ૪
આઠમ પાખી ન ઓળખી, એમ કરે શું થાય;
ઉન્મત્ત સરખી માંકડી, ભોંય ખણંતી જાય. ૫
આંગણે મોતી વેરીયા, વેલે ચિંટાળી વેલ;
હીરવિજય ગુરૂ હીરલો, મારૂં હૈડું રંગના રેલ. ૬

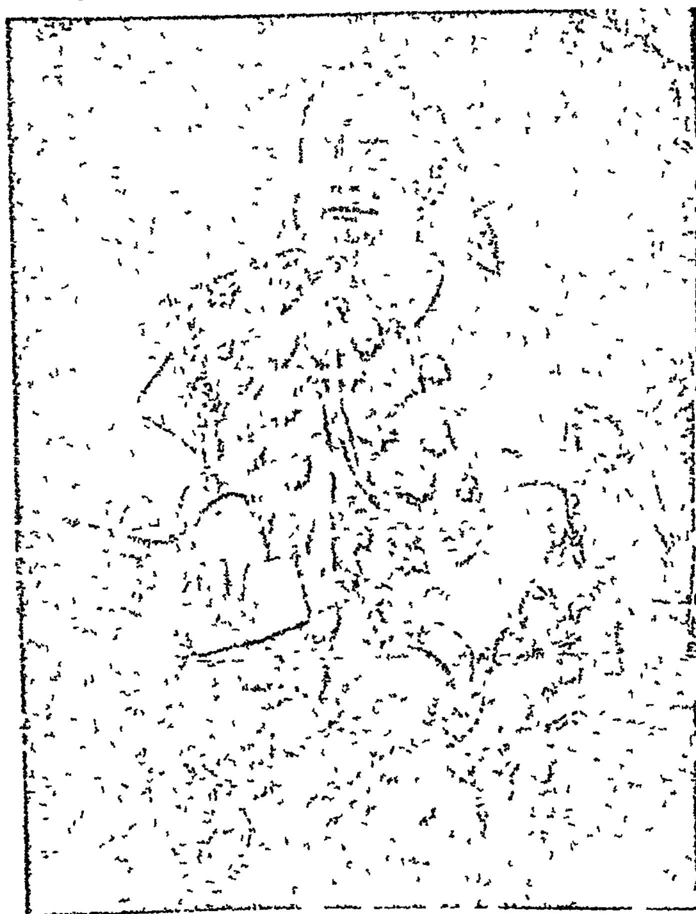
સ્તવન સંગ્રહ.

૧ શ્રી ૧૩૫ નામગર્ભીત પાર્શ્વનાથજિન સ્તવન.

॥ ઢાલ એકવીસાની ॥

પ્રભુ પ્રણમું રે સુખદાયક શંખેશ્વરો, ગોડિ મંડણોરે પાલવિહાર પંચાસરો; કરસ્યોરીરે ભાભો તિમ અજાહરો, જીરાઉલીરે ફલવર્ધિને અમીઝરો ॥ત્રુટકા॥ મુકુટેસરો કલિકુંડ શામલ અંતરીક ને થંભણો નવખંડ મહુયરી પાર્શ્વ શેત્રુંજો, કુક્કુડેશ્વર બંભણો નાગદ્રહો નવપલ્લવો; તિમ અવંતી, ચિંતામણી, નારિંગપુર, કરહેડ દાદો પાર્શ્વજીન ત્રિભુવન ધણી. ૧ નમું મગશીરે ગાડરીયો રાધનપુરે, પોસીણોરે નવલખ્ખો દીવ બંદરે; મોરવાડેરે ચોરવાડિ, ઈડરગઢે બહેલજોરે, બરડો તિમ જૂનાગઢે ॥ત્રુટકા॥ તેમ ગઢ પાવાપુર વિલોડ ખેરાલુ કાલાંવડે, ધોલકે ગંધારિ ગાજે થંભ તીરથ કોરડે, નાહુલ ને નાડોલાઈ નયરે, આબુ ચૌમુખ ચિત્ત હરો, દિગવાટી પાંડવઘાટ, સોહાવે સહસફણો સોવનગિરો ॥૨॥ ભલે ભાવેરે ભટેવો જોજાપુરે, કાપરડારે સાદડીયે સાંડેશ્વરો, વરકાણોરે ઉજ્જેણી વાણારસી, ભિન્નમાલો રે બેડા-

સ્વર્ગસ્થ શા. ડાહ્યાભાઇ શોભારામના માતુશ્રી

સ્વર્ગસ્થ–ગજરાબાઇ.

હુશી ॥ત્રુટકા॥ તિમ વશી કુંભલમેર, કુંતીનયરે જોધપુરે જયો, નાગોરી ઝંઝુવાડી સુરત, મેડતે જીનવર ઠયો, વડનગરે આરાસણ સોહાવે, નવેનગરે ઉદયાગિરે, કાચેલી મગલોર ચંપાપુરે તિમ રાણકપુરે. ॥૩॥ ધંધાણીરે પીપાડ રાજગૃહી, ચિત્તોડરે જેસલમેર માંહી સહી, નીકોડારે સિદ્ધપુરે વિજાપુરે, બિલાડેરે કપ્પડવાડિ પોરબંદરે ॥ત્રુટકા॥ મનહરે માણીકસ્વામી, વાડી ભીડભંજન અતિ ભલો, સુલતાન દેવક પટ્ટણે,તિમ નાડિયે પ્રભુ નિરમલો, સીરોડીયે, સમ્મેતશિખરે, શીરોહી ગોપાચલે, ધંધુકે ગામે દિલ્લિનયરે, રાવણો મહિમંડલે ॥૪॥ મહિશાણેરે ઘૃતકલ્લોલ વડાલિઆ, તિમ કેટકોરે તિવરી લોઢણ ભડલિયો, તિમ મેડતેરે બાહડમેર જુહારિયે બુહારે બીકાનેર જુહારીયે ॥ત્રુટકા॥ જુહારિયે પ્રભુ રામસેણે, માંડલે અચલેપુરે, અહિચ્છતિ ગામે ભલે ઠામે, તિમવલિ તાપસપુરે, વટપદ્ર મંડણ નાગપુરવરે, સમીઆણે બીબીપુરે, જાખેલ કુંકુમ રોલે, સંખલપુરે તિમ ફતેપુરે. ॥૫॥ ચારૂપેરે મેહમદાવાદી, હમીરપુરે સાંગાનેરરે, માલપુરે મથુરાપુરે જગવલ્લભરે, સુખસાગરે ચિત્ત ધારિયે, જોટિગારે ભીલડીઆ સંભારિયે ॥ત્રુટકા॥ પાંત્રીશ અધિકા નામ એકશત. (૧૩૫) નિત્ય પ્રત્યે સમરે સદા, સુગતિ સુખ સંયોગ સઘલા, પામિયે બહુ સંપદા, પાર્શ્વપ્રભુના નામ ધ્યાવે, શુદ્ધ સમકિત તે લહે, કવિરાજ શ્રી ધીરવિમલ શિષ્ય, નયવિમલ કવિ એમ કહે. ૬

૨ શ્રી ચિંતામણિ પાર્શ્વનાથજિન સ્તવન.

જીનપતિ અવિનાશી કાશી ધણીરે,
મનની આશા પુરણ હાર હો, જીનપતિ ચિંતામણી રે,
જીનપતિ અશ્વસેન કુલ ચંદલોરે,
વાલો મારો વામા માત મલ્હાર હો. જીનપતિ૦ ૧
જીનપતિ ત્રણ ભુવન શીર સેહરોરે,
સેવે ચોસઠ સુરપતિ પાય હો, જીનપતિ૦
જીનપતિ નાચે નવ નવા છંદ શું રે,
સુર વધુ મધુર સ્વરે ગુણ ગાય હો. જીનપતિ૦ ૨
જીનપતિ તુજ રૂપે રતિ પતિ જીસોરે,
અંગથી બાજુ થયો અવલંબ, જીનપતિ૦
જીનપતિ તુજ ઉપમા જગકો નહિરે,
તું છે ગુણરાશીનો સંગ. જીનપતિ૦ ૩
જીનપતિ નાગપતિ કર્યા નાગજોરે,
કરૂણા કરી દીધો નવકાર હો. જીનપતિ૦
જીનપતિ સોલ સહસ અણગારથીરે,
સાહુણી અડત્રીસ સહસ વિસ્તાર હો. જીનપતિ૦ ૪
જીનપતિ ધરણેન્દ્ર પદ્માવતીરે,
સેવે પાર્શ્વ યક્ષ વળી પાય હો, જીનપતિ૦
જીનપતિ જાદવની નાઠી જરારે,
તો હવે અમને કરો સુપસાય હો. જીનપતિ૦ ૪
જીનપતિ પાસ આશા મુજ પુરવેરે,
સાચો શંખેશ્વર મહારાજ હો. જીનપતિ૦
જીનપતિ શ્રી ગુરૂ પદ્મવિજય તણોરે,
માગે 'રૂપવિજય' શીવરાજ હો, જીનપતિ૦ ૬

---

૩ શ્રી ચિંતામણિ પાર્શ્વનાથજિન સ્તવન.

શ્રી ચિંતામણી પાર્શ્વજી રે, વાત સૂણો એક મોરી રે;
માહરા મનના મનોરથ પૂરજો,
હું તો ભક્તિ ન છોડું તોરી રે. શ્રી૦ ૧

માહરી ખિજમતમાં ખામી નહિ રે,
તાહરે ખોટ ન કાંઇ ખજાને રે;
હવે દેવાની શી ઢીલ છે, કહેવું તે કહીયે છાને રે. શ્રી૦ ૨

તેં ઉરણ સવિ પૃથિવી કરીરે, ધન વરસી વરસી દાને રે;
માહરી વેળા શું એહવા, દીઓ વાંછિત વાળો વાનરે. શ્રી૦ ૩

હું તો કેડ ન છોડું તાહરી રે,
આપ્યા વિણ શિવસુખ સ્વામી રે;
મુરખ તે ઓછે માનશે, ચીંતામણી કરયલ પામી રે. શ્રી૦ ૪

મત કહશ્યો તુજ કર્મે નથી રે, કર્મે છે તો તું પામ્યો રે,
મુજ સરીખા કીત્રા મોટકા,
કહો તેણે કાંઇ તુજ થામ્યો રે. શ્રી૦ ૫

કાલ સ્વભાવ ભવિતવ્યતા રે,
તે સઘળા તારા દાસો રે;
મુખ્ય હેતુ તું મોક્ષનો એ,
એ મુજને સબલ વિશ્વાસો રે. શ્રી૦ ૬

અમે ભકતે મુકિતને ખેંચશું રે,
જિમ લોહને ચમક પાષાણો રે;
તુમે હેજે હસીને દેખશો,
કહશો સેવક છે સપરાણો રે. શ્રી૦ ૭

ભક્તિ આરાધ્યા ફળ દીએ છે,
ચિંતામણી પણ પાષાણો રે;

વળી અધિકું કંઈ કહાવશો,
એ ભદ્રક ભક્તિ તે જાણો રે. શ્રી૦ ૮
બાળક તે જિમ તિમ બોલતો રે,
કરે લાડ તાતને આગે રે;
તે તેહશું વાંછિત પૂરવે,
બની આવે સઘળું રાગે રે. શ્રી૦ ૯
માહરે બનનારૂં તે બન્યું જ છે રે,
હું તો લોકને વાત શિખાવું રે;
વાચક જશ કહે સાહિબા,
એ ગીતે એ ગુણ ગાવું રે. શ્રી૦ ૧૦

---

૪ શ્રી બીજ તિથિનું સ્તવન.

દુહા

સરસ વચન રસ વરસતી, સરસતી કળા ભંડાર;
બીજ તણો મહિમા કહું, જિમ કહ્યો શાસ્ત્ર મોઝાર. ૧
જંબુદ્વીપના ભરતમાં, રાજગૃહી ઉદ્યાન;
વીર જિણંદ સમોસર્યા, વાંદવા આવ્યા રાજન. ૨
શ્રેણિક નામે ભુપતિ, બેઠા બેસણ ઠાય;
પૂછે શ્રી જિનરાયને, દ્યો ઉપદેશ મહારાય. ૩
ત્રિગડે બેઠા ત્રિભુવનપતિ, દેશના દિયે જિનરાય;
કમળે સુકોમળ પાંખડી, એમ જિન હૃદય સોહાય. ૪
શશિ પ્રગટે જિમ તે દિને, ધન્ય તે દિન સુવિહાણ;
એક મને આરાધતાં, પામે પદ નિર્વાણ. ૫

ઢાળ ૧ લી

કલ્યાણક જિનના કહું, સુણ પ્રાણીજીરે;
અભિનંદન અરિહંત, એ ભગવંત, ભવિ પ્રાણીજીરે;
માઘ શુદી બીજને દિને, સુણ પ્રાણીજીરે,
પામ્યા શિવસુખ સાર, હરખ અપાર, ભવિ પ્રાણીજીરે; ૧

વાસુપૂજ્ય જિન બારમા, સુણ પ્રાણીજીરે,
એહ જ તિથે થયું નાણ, સફળ વિહાણ, ભવિ પ્રાણીજીરે,
સુણ પ્રાણીજીરે,
અષ્ટ કર્મ ચૂરણ કરી, ભવિ પ્રાણીજીરે, ૨
અવગાહન એકવાર, મુક્તિ મોઝાર,

સુણ પ્રાણીજીરે,
અરનાથ જિનજી નમું, ભવિ પ્રાણીજીરે,
અષ્ટાદશમા અરિહંત, એ ભગવંત; સુણ પ્રાણીજીરે,
ઉજ્વળ તિથિ ફાગણ ભલી ભવિ પ્રાણીજીરે, ૩
વરીયા શિવવધુ સાર, સુંદર નાર.

સુણ પ્રાણીજીરે,
દશમા શીતળ જિનેશ્વર, ભવિ પ્રાણીજીરે,
પરમપદની એ વેલ, ગુણની ગેલ, સુણ પ્રાણીજીરે,
વૈશાખ વદિ બીજને દિને,
મૂક્યો સરવે એ સાથ, સુર નર નાથ. ભવિ પ્રાણીજીરે, ૪

સુણ પ્રાણિજીરે,
શ્રાવણ શુદની બીજ ભલી, ભવિ પ્રાણીજીરે;
સુમતિનાથ જિન દેવ, સારે સેવ; સુણ પ્રાણીજીરે,
એણિ તિથિએ જિનજી તણા, ભવિ પ્રાણીજીરે, ૫
કલ્યાણક પંચ સાર, ભવનો પાર,

ઢાળ ૨ જી.

જગપતિ જિન ચોવીશમોરે લોલ, એ ભાખ્યો અધિકારરે,
ભવિક જન;
શ્રેણિક આદે સહુ મળ્યારે, શક્તિતણે અનુસારરે,
ભવિકજન, ભાવ ધરીને સાંભળોરે,
આરાધો ધરી ખંતરે, ભવિકજન! ભાવજન૦ ૧
દોય વરસ દોય માસનીરે, લાલ આરાધો ધરી હેતરે,
ભવિકજન૦
ઉજમણું વિધિશું કરોરે લાલ, બીજ તે મુક્તિ સંકેતરે.
ભવિકજન, ભાવ૦ ૨
માર્ગ મિથ્યા દૂરે તજોરે લાલ, આરાધો ગુણ થોક રે;
ભવિક૦
વીરની વાણી સાંભળીરે લાલ, ઉછરંગ થયા બહુ લોક રે,
ભવિકજન, ભાવ૦ ૩
એણિ બીજે કેઇ તર્યા રે લાલ, વળી તરશે કેઈ દાસ રે;
ભવિકજન૦
શશિ નિધિ અનુમાનથીરે લાલ, સઈસા નાગધર એષરે,
ભવિકજન, ભાવ૦ ૪
અષાડ શુદિ દશમી દિનેરે લાલ, એ ગાયો સ્તવન રસાળરે;
ભવિકજન૦
નવલવિજય સુપસાયથી રે લાલ, ચતુરને મંગળ માલરે,
ભવિકજન, ભાવ૦ ૫

કળશ

ઈમ વીર જિનવર, સયલ સુખકર, ગાયો અતિ ઉલટ ભરે,
અષાડ ઉજવળ દશમી દિવસે, સંવત અઢાર અઠ્ઠોતરે;
બીજ મહિમા એમ વર્ણવ્યો, રહી સિદ્ધપુર ચોમાસએ,
જેહ ભવિક ભાવે ભણે ગુણે, તસ ઘરે લીલવિલાસ એ. ૧

શ્રી પંચમીતિથિનું સ્તવન.

ઢાળ ૧ લી

(દેશી–રસીઆલી)

પ્રણમી પાર્શ્વ જિનેશ્વર પ્રેમશું, આણી ઉલટ અંગ;
ચતુર નર !
પંચમી તપ મહિમા મહિયલ ઘણો, કહેશું સુણજો રે રંગ.
ચતુર નર; ભાવ ભલે પંચમી તપ કીજીએ, ૧

ઈમ ઉપદેશે હો નેમી જીનેશ્વરૂ, પંચમી કરજો રે તેમ; ચતુર૦
ગુણમંજરી વરદત્તતણીપેરે, આરાધે ફળ જેમ. ચ૦ ભા૦ ૨

જંબૂદ્વીપે ભરત મનોહરૂ, નયરી પદ્મપુર ખાસ; ચતુર નર;
રાજા અજિતસેનાભિધ તિહાં કણે, રાણી યશોમતી તાસ,
ચતુર નર; ભાવ૦ ૩

વરદત્ત નામે હો કુંવર તેહનો, કોઢે વ્યાપી રે દેહ;
નાણ વિરાધન કર્મ જે બાંધીયું, ઉદયે આવ્યું રે તેહ;
ચતુર નર; ભાવ૦ ૪

તેણે નયરે સિંહદાસ ગૃહીવસે, કપૂરતિલકા તસ નારી; ચ૦
તસ બેટી ગુણમંજરી રોગિણી, વચને મુંગી રે ખાસ,
ચતુર નર; ભાવ૦ ૫

ચઉનાણી વિજયસેનસૂરીશ્વરૂ, આવ્યા તિણ પુર જામ; ચ૦
રાજા શેઠ પ્રમુખ વંદન ગયા, સાંભળી દેશના તામ.
ચતુર નર; ભાવ૦ ૬

પૂછે તિહાં સિંહદાસ ગુરૂ પ્રત્યે, ઉપજ્યા પુત્રીને રોગ; ચ૦
થઈ મુંગી વળી પરણે કો નહીં, એ શા કર્મના ભોગ.
ચતુર નર; ભાવ૦ ૭

ગુરૂ કહે પૂરવ ભવ તમે સાંભળો, ખેટક નયરે વસંત; ચ૦
શ્રી જિનદેવ તિહાં વ્યવહારીઓ, સુંદરી ગૃહણીનો કંત.
ચતુર નર; ભાવ૦ ૮
બેટા પાંચ થયા હવે તેહને, પુત્રી અતિ ભલી ચાર; ચ૦
ભણવા મૂકયા પાંચે પુત્રને, પણ તે ચપળ અપાર.
ચતુર નર; ભવ૦ ૯

ઢાળ ૨ જી. (સીરોહીનો ચેલો હોકે—એ દેશી)

તે સુત પાંચે હો કે, પઢણુ કરે નહિ,
રમતાં રમતાં હો કે, દિન જાયે વહી;
શીખવે પંડિત હો કે, છાત્રને સીખ કરી;
આવી માતાને હો કે, કહે સુત રૂદન કરી. ૧
માત અધ્યારૂ હો કે, અમને મારે ઘણું,
કામ અમારે હો કે, નહીં ભણવા તણું;
શંખણી માતા હો કે, સુતને શીખ દીયે,
ભણવા મત જાજો હો કે, શું કંઠ શોષ કીયે. ૨
તેડવા તુમને હોકે, અધ્યારૂ આવે,
તો તસ હણજો હો કે, પુનરપિ જિમ નાવે;
શીખવી સુતને હો કે, સુંદરીએ તિહાં,
પાટી પોથી હો કે, અગ્નિમાં નાંખી દીયા. ૩
તે વાત સુણીને હો કે, જિનદેવ બોલે ઇસ્યું,
ફીટ રે સુંદરી હો કે, કામ કર્યું કીસ્યું;
મૂરખ રાખ્યા હો કે, એ સર્વ પુત્ર તમે,
નારી બોલી હો કે, નવિ જાણું અમે. ૪
મૂરખ મોટા હો કે, પુત્ર થયા જ્યારે,
ન દીયે કન્યા હો કે, કોઇ તેહને ત્યારે;

કંત કહે સુણુ હો કે, એ કરણી તુમચી,
વચણુ ન માન્યાં હો કે, તેં પહેલાં અમચાં. ૫
એમ વાત સુણીને હો કે, સુંદરી ક્રોધે ચડી,
પ્રીતમ સાથે હો કે, પ્રેમદા અતિહિ વઢી;
કંતે મારી હો કે, તિહાંથી કાળ કરી,
એ તુમ બેટી હો કે, થઈ ગુણમંજરી. ૬
પૂર્વ ભવે એણે હો કે, જ્ઞાન વિરાધીયું,
પુસ્તક બાળી હો કે, જે કર્મ બાંધીયું;
ઉદયે આવ્યું હો કે, દેહે રોગ થયો,
વચને મુંગી હો કે, એ ફળ તાસ લહ્યો. ૭

ઢાળ ૩ જી. (દેશી—લલનાની.)

નિજ પૂરવ ભવ સાંભળી, ગુણમંજરીએ તાંહિ—લલના;
જાતિ સ્મરણ પામીયું, ગુરૂને કહે ઉત્સાહ,—લલના;
ભવિકા જ્ઞાન અભ્યાસીએ. ૧
જ્ઞાન ભલો ગુરૂજી તણો, ગુણમંજરી કહે એમ, લલના;
શેઠ પૂછે ગુરૂને તિહાં, રોગ જાવે હવે કેમ, લલના. ભવિ૦ ૨
ગુરૂ કહે હવે વિધિ સાંભળો, જે કહ્યો શાસ્ત્ર મોઝાર, લલના;
કાર્તિક શુદિ દિન પંચમી, પુસ્તક આગળ સાર, લ૦ ભ૦ ૩
દીવો પંચ દીવેટ તણો, કીજીએ સ્વસ્તિક સાર, લલના;
નમો નાણસ્સ ગુણણું ગણો, ચોવિહાર ઉપવાસ, લ૦ ભ૦ ૪
પડિક્કમણાં દોય કીજીએ, દેવવંદન ત્રણ કાળ; લલના;
પાંચ વરસ પાંચ માસની, કીજીએ પંચમી સાર, લ૦ ભ૦ ૫
તપ ઉજમણું પારણે, કીજીએ વિધિનો પ્રપંચ, લલના;
પુસ્તક આગળ મૂકવાં, સઘળાં વાનાં પાંચ, લલના. ભ૦ ૬
પુસ્તક ઠવણી પુંજણી, નવકારવાળી પ્રત, લલના;
લેખણ ખડીયા દાભડા, પાટી કવળી જુક્ત; લલના. ભવિ૦ ૭

મહાપુરૂષની દેશના રે લોલ, તે કીમ હોવે ફોક રે,
સોભાગી લાલ૦ ૨
કાર્તિક શુદિ જે પંચમી રે લોલ, સૌભાગ્ય પંચમી,
નામ રે, સોભાગી લાલ૦
સૌભાગ્ય લહીએ એહથી રે લોલ, ફળે મનવાંછિત,
કામરે, સોભા૦ ૩
સમુદ્રવિજય કુળસેહરો રે લોલ, બ્રહ્મચારી શિરદારરે, સોભા૦
મોહનગારી માનિની રે લોલ, રૂડી રાજુલનારી રે, સોભા૦ ૪
તે નવિ પરણી પદ્મિણીરે લોલ, પણ રાખ્યો જેણે રંગરે,
સોભાગી લાલ૦
મુક્તિમહેલમાં બેહુ મળ્યારે લોલ, અવિચળ જોડ અભંગ રે,
સોભા૦ ૫
તેણે એ માહાત્મ્ય ભાખીયુ રે લોલ, પાંચમનું પરગટરે
સોભાગી લાલ૦
જે સાંભળતાં ભાવશું રે લોલ, શ્રીસંઘને ગહગટ રે,
સૌભા૦ ૬

કળશ.

એમ સયળ સુખકર સયળ દુ:ખહર, ગાયો નેમિ જિણેસરો;
તપગચ્છ રાજા વડ દિવાજા, વિજયાનંદ સૂરીશ્વરો;
તસચરણ પદ્મ પરાગ મધુકર, કોવિંદ કુંવરવિજય ગણી,
તસ શિષ્ય પંચમો સ્તવન ભાખી, ગુણવિજય રંગે મુનિ. ૭

૬ શ્રીઅષ્ટમી તિથિનું સ્તવન.

ઢાળ ૧ લી-દુહા.

પંચ તીર્થ પ્રણમું સદા, સમરી શારદ માય;
અષ્ટમી સ્તવન હરખે રચું, સુગુરૂ ચરણ પસાય, ૧

ઢાળ.

હાંરે લાલા જંબુદ્વીપના ભરતમાં, મગધદેશ મહંતરે લાલા;
રાજગૃહી નયરી મનોહરૂ, શ્રેણિક બહુ બળવંત રે લાલા;
અષ્ટમી તિથિ મનોહરૂ. ૧
હાંરે લાલા ચેલણારાણી સુંદરૂં, શીયલવંતી શિરદારરે-લાલા;
શ્રેણિક શુદ્ધ બુદ્ધ છાજતા, નામે અભયકુમાર રે,
લાલા. અષ્ટમી૦ ૨
વર્ગણા આઠે મીટે એહથી, અષ્ટ સાધે સુખ નિધાનરે લાલા;
અષ્ટ મદભંજન વજ્ર છે, પ્રગટે સમકિત નિધાન રે,
લાલા. અ૦ ૩
હાંરે લાલા અષ્ટ ભય નાસે એહથી, અષ્ટ બુદ્ધિતણોભંડાર
રે લાલા;
અષ્ટ પ્રવચન માતા સંપજે, ચારિત્રતણે આગાર રે
લાલા. અ૦ ૪
હાંરે લાલા અષ્ટમી આરાધનથકી, અષ્ટ કર્મ કરે ચકચુરરે
લાલા;
નવ નિધિ પ્રગટે તસ ઘરે, સંપૂર્ણ સુખ ભરપૂર રે
લાલા, અ૦ ૫
હાંરે લાલા અડ દૃષ્ટિ ઉપજે એહથી, શિવ સાધે ગુણ
અનુપ રે લાલા;
સિદ્ધના આઠ ગુણ સંપજે, શિવ કમળા રૂપ સ્વરૂપ રે
લાલા અષ્ટમી૦ ૬

ધાન્ય ફળાદિક ઢોઇએ, કીજીએ જ્ઞાનની ભક્તિ, લલના;
ઉજમણું એમ કીજીએ, ભાવથી જેવી શક્તિ, લલના; ભ૦ ૮
ગુરૂ વાણી એમ સાંભળી, પંચમી કીધી તેહ, લલના;
ગુણમંજરી મુંગી ટળી, નિરોગી થઇ દેહ, લલના, ભ૦ ૯

ઢાળ ૪ થી (યાદવરાય જઈ રહ્યો—એ દેશી)

રાજા પૂછે સાધુનેરે, વરદત્ત કુમરને અંગ;
કોઢ રોગ એ કીમ થયોરે, મુજ ભાખો ભગવંત.
સદ્ગુરૂજી ધન્ય તમારૂં જ્ઞાન. ૧
ગુરૂ કહે જંબુદ્વિપમાં રે, ભરતે શ્રીપુર ગામ;
વસુનામા વ્યવહારીઓરે, દોય પુત્ર તસ નામ, સદ્૦ ૨
વસુસાર ને વસુદેવજીરે, દીક્ષા લીએ ગુરૂ પાસ.
લઘુ બંધવ વસુદેવનેરે, પદવી દીએ ગુરૂ તાસ. સદ્૦ ૩
પંચ સહસ અણગારનેરે, આચારજ વસુદેવ;
શાસ્ત્ર ભણાવે ખંતશુંરે, નહીં આળસ નિત્ય મેવ. સદ્૦ ૪
એક દિન સૂરિ સંથારીયારે, પૂછે પદએક સાધ;
અર્થ કહીઓ તેહને વળીરે, આવ્યો બીજો સાધ. સદ્૦ ૫
એમ બહુ મુનિ પદ પૂછવારે, એક આવે એક જાય;
આચારજની ઉંઘમાંરે, થાય અતિ અંતરાય, સદ્૦ ૬
સૂરિ મને એમ ચિંતવેરે, કયાં મુજ લાગ્યું પાપ;
શાસ્ત્ર મેં એ અભ્યાસીયારે, તો એટલો સંતાપ. સદ્૦ ૭
પદ ન કહું હવે કેહનેરે, સઘળા મૂકું વિસારી;
જ્ઞાન ઉપર એમ આણીઓરે, ત્રિકરણ ક્રોધ અપાર. સદ્૦ ૮
બાર દિવસ અણબોલીઆરે, અક્ષર ન કહ્યો એક;
અશુભ ધ્યાને તે મરીરે, એ સુત મુજ અવિવેક. સદ્૦ ૯

ઢાળ ૫ મી (મુખને મરકલડે—એ દેશી)

વાણી સુણી વરદત્તેજી, જાતિસ્મરણ લહ્યું,
નિજ પૂર્વ ભવ દીઠોજી, જેમ ગુરૂએ કહ્યું,
વરદત્ત કહે તપ ગુરૂનેજી, રોગ એ કેમ જાવે,
સુંદર કાય હોવેજી, વિદ્યા કેમ આવે. ૧
ભાખે ગુરૂજી ભલી ભાત જી, પંચમી તપ કરો,
જ્ઞાન આરાધો રંગેજી, ઉજમણું કરો;
વરદત્તે તે વિધિ કીધીજી, રોગ દૂરે ગયો,
ભુક્ત ભોગી રાજ્ય પાળીજી, અંતે સિદ્ધ થયો. ૨
ગુણમંજરી પરણાવીજી, શાહ જિનચંદ્રને,
સુખ ભોગવી પછી લીધુંજી, ચારિત્ર સુમતિને;
ગુણમંજરી વરદત્તેજી, ચારિત્ર પાળીને,
વિજય વિમાને પહોંચ્યાજી, પાપ પ્રજાળીને. ૩
ભોગવી સુરસુખ તિહાંથીજી, ચવિયા દોય સુરા,
પામ્યા જંબુ વિદેહેજી, માનવ અવતારા;
ભોગવી રાજ્ય ઉદારાજી, ચારિત્ર લીયે સારા,
હુવા કેવળજ્ઞાનીજી, પામ્યા ભવ પારા. ૪

ઢાળ ૬ ઠી. (ગિરિથી નદીયાં ન તરેરે લોલ.)

જગદીશ્વર નેમીશ્વરૂ રે લોલ, એ ભાખ્યો સંબંધ રે
સોભાગી લાલ.
બારે પર્ષદા આગળે રે લોલ, એ સઘળો પરબંધરે,
સોભાગી લાલ, નેમીશ્વર જિન જયકરૂ રે લોલ. એ આંકણી.૧
પંચમી તપ કરવા ભણી રે લોલ, ઉત્સુક થયા બહુ,
લોક રે, સોભાગી લાલ૦;

મહાપુરૂષની દેશના રે લોલ, તે કીમ હોવે ફોક રે,
સોભાગી લાલ૦ ૨

કાર્તિક શુદિ જે પંચમી રે લોલ, સૌભાગ્ય પંચમી,
નામ રે, સોભાગી લાલ૦

સૌભાગ્ય લહીએ એહથી રે લોલ, ફળે મનવાંછિત,
કામરે, સોભા૦ ૩

સમુદ્રવિજય કુળસેહરો રે લોલ, બ્રહ્મચારી શિરદારરે, સોભા૦
મોહનગારી માનિની રે લોલ, રૂડી રાજુલનારી રે, સોભા૦ ૪

તે નવિ પરણી પદ્મિણીરે લોલ, પણ રાખ્યો જેણે રંગરે,
સોભાગી લાલ૦

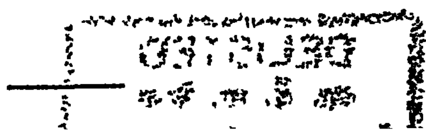
મુક્તિમહેલમાં બેહુ મળ્યારે લોલ, અવિચળ જોડ અભંગ રે,
સોભા૦ ૫

તેણે એ માહાત્મ્ય ભાખીયુ રે લોલ, પાંચમનું પરગટરે
સોભાગી લાલ૦

જે સાંભળતાં ભાવશું રે લોલ, શ્રીસંઘને ગહગટ રે,
સોભા૦ ૬

કળશ.

એમ સયળ સુખકર સયળ દુઃખહર, ગાયો નેમિ જિણેસરો;
તપગચ્છ રાજા વડ દિવાજા, વિજયાનંદ સૂરીશ્વરો;
તસચરણ પદ્મ પરાગ મધુકર, કોવિંદ કુંવરવિજય ગણી,
તસ શિષ્ય પંચમો સ્તવન ભાખી, ગુણવિજય રંગે મુનિ. ૭

૬ શ્રીઅષ્ટમી તિથિનું સ્તવન.

ઢાળ ૧ લી–દુહા.

પંચ તીર્થ પ્રણમું સદા, સમરી શારદ માય;
અષ્ટમી સ્તવન હરખે રચું, સુગુરૂ ચરણ પસાય, ૧

ઢાળ.

હાંરે લાલા જંબુદ્વીપના ભરતમાં, મગધદેશ મહંતરે લાલા;
રાજગૃહી નયરી મનોહરૂ, શ્રેણિક બહુ બળવંત રે લાલા;
અષ્ટમી તિથિ મનોહરૂ. ૧
હાંરે લાલા ચેલણારાણી સુંદરૂં, શીયલવંતી શિરદારરે–લાલા;
શ્રેણિક શુદ્ધ બુદ્ધ છાજતા, નામે અભયકુમાર રે,
લાલા. અષ્ટમી૦ ૨
વર્ગણા આઠે મીટે એહથી, અષ્ટ સાધે સુખ નિધાનરે લાલા;
અષ્ટ મદભંજન વજ્ર છે, પ્રગટે સમકિત નિધાન રે,
લાલા. અ૦ ૩
હાંરે લાલા અષ્ટ ભય નાસે એહથી, અષ્ટ બુદ્ધિતણોભંડાર
રે લાલા;
અષ્ટ પ્રવચન માતા સંપજે, ચારિત્રતણે આગાર રે
લાલા. અ૦ ૪
હાંરે લાલા અષ્ટમી આરાધનથકી, અષ્ટ કર્મ કરે ચકચુરરે
લાલા;
નવ નિધિ પ્રગટે તસ ઘરે, સંપૂર્ણ સુખ ભરપૂર રે
લાલા, અ૦ ૫
હાંરે લાલા અડ દૃષ્ટિ ઉપજે એહથી, શિવ સાધે ગુણ
અનુપ રે લાલા;
સિદ્ધના આઠ ગુણ સંપજે, શિવ કમળા રૂપ સ્વરૂપ રે
લાલા અષ્ટમી૦ ૬

ઢાળ ૨ જી.

જિહો રાજગૃહી રળિયામણી, જિહો વિચરે વીર જિણંદ,
જિહો સમવસરણ ઇંદ્રે રચ્યું, જીહો સુર અસુરનો વૃંદ;
જગત સહુ વંદો વીર જિણંદ. ૧
જીહો દેવરચિત સિંહાસને, જીહો બેઠા શ્રી વર્ધમાન;
જીહો અષ્ટ પ્રાતિહારજ શોભતા, જીહો ભામંડળ
અસમાન. જ૦ ૨
જીહો અનંત ગુણે જિનરાજજી, જીહો પરઉપકારી પ્રધાન,
જીહો કરૂણાસિંધુ મનોહરૂ, જીહો ત્રિલોકે જિન ભાણ. જ૦ ૩
જીહો ચોત્રીશ અતિશય વિરાજતા, જીહો વાણી ગુણ પાંત્રીશ;
જીહો બારે પર્ષદા ભાવશું, જીહો ભક્ત નમાવે શીષ. જ૦ ૪
જીહો મધુર ધ્વનિ દીએ દેશના, જીહો જિમરે અષાઢારે મેહ;
જીહો અષ્ટમી મહિમા વર્ણવે, જીહો જગબંધુ કહે તેહ.
જગત સહુ૦ ૫

ઢાળ ૩ જી.

(રૂડી ને રળિયામણી રે વહાલા તારી દેશના રે,
તે તો મહારા મંદિરીએ સંભળાય. એ દેશી.)

રૂડી ને રઢિયાળી રે પ્રભુ તારી દેશના રે, તે તો એક જોજન
લગે સંભળાય;
ત્રીગડે વિરાજે જિન દીએ દેશના રે, શ્રેણિક વંદે
પ્રભુના પાય;
અષ્ટમી મહિમા કહો કૃપા કરીરે, પુછે ગોયમ અણગાર;
અષ્ટમી આરાધન ફળ સિદ્ધિનું રે. ૧

વીર કહે તપથી મહિમા એહનો રે, ઋષભ જન્મ કલ્યાણ;
ઋષભ ચારિત્ર હોયે નિર્મળું રે, અજિતનું જન્મ કલ્યાણ;
અષ્ટમી૦ ૨

સંભવ ચ્યવન ત્રીજા જિનેશ્વરૂ રે, અભિનંદન નિર્વાણ
સુમતિ જન્મ સુપાર્શ્વ ચ્યવન છે રે; સુવિધિ નમિ જન્મ
કલ્યાણ. અષ્ટમી૦ ૩

મુનિસુવ્રત જન્મ અતિ ગુણનિધિ રે, નેમિ શિવપદ લહ્યું સાર;
પાર્શ્વનાથ નિર્વાણ મનોહરૂ રે, એ તિથિ પરમ આધાર.
અષ્ટમી૦ ૪

ઉત્તમ ગણધરૂ મહિમા સાંભળી રે, અષ્ટમી તિથિ પ્રમાણ;
મંગળ આઠતણી ગુણમાલિકા રે, તસ ઘર શિવકમળા
પ્રધાન. અષ્ટમી૦ ૫

ઢાળ ૪ થી.

કાઉસ્સગ્ગની નિર્યુક્તિએ, ભાખે મહાનિશીથ સૂત્રે રે;
ઋષભ વંશ દઠ વીરજી આરાધી, શિવસુખ પામે પવિત્રે રે.
શ્રી જિનરાજ જગત ઉપકારી. ૧

એ તિથિ મહિમા વીર પ્રકાશે, ભવિક જીવને ભાસે રે;
શાસન તારૂં અવિચળ રાજે, દિન દિન દોલત વાસે રે.
શ્રી૦ ૨

ત્રિશલાનંદન દોષનિકંદન, કર્મશત્રુને જીત્યા રે;
તીર્થંકર મહંત મનોહર, દોષ અઢાર નિવર્ત્યા રે. શ્રી૦ ૩

મન મધુકર વર પદકજ લીનો, હરખી નિરખી પ્રભુ ધ્યાઉં રે;
શિવકમલાશ્યું દીએ પ્રભુજી, કરૂણાનંદ પદ પાઉં રે. શ્રી૦ ૪

વૃક્ષ અશોક સુરકુસુમની વૃષ્ટિ, ચામર છત્ર વિરાજે રે;
આસન ભામંડળ જિન દીપે, દુંદુભી અંબર ગાજે રે. શ્રી૦ ૫
ખંભાત બંદર અતિ મનોહર, જિન પ્રાસાદ ઘણા સોહેરે;
બિંબ સંખ્યાનો પારજ ન લહું, દરિસણ કરી મન મોહે રે.
શ્રી૦ ૬
સંવત અઢાર ઓગણચાલીશ વરસે, આશ્વિન માસ ઉદાર રે;
શુકલપક્ષ પંચમી ગુરૂવારે, સ્તવન રચ્યું છે ત્યારે રે. શ્રી૦ ૭
પંડિત દેવસૌભાગ્ય બુદ્ધિ લાવણ્ય, રત્નસૌભાગ્ય તેણે નામરે;
બુદ્ધિ લાવણ્ય લીઓ સુખ સંપૂરણ, શ્રી સંઘને કોડ
કલ્યાણ રે. શ્રી૦ ૮

---

૭ મૌન એકાદશીનું સ્તવન.

ઢાળ ૧ લી

પ્રણમી પુછે વીરને રે, શ્રી ગોયમ ગણરાય,
મૃગશિર સુદી એકાદશીરે, તપથી શું ફલ થાય રે;
જિનવર ઉપદિશે, તિહાં સાંભલે સહુ સમુદાયરે જિન૦ ૧
વીર કહે ગોગમ સુણો રે, હરિ આગલ કહ્યો નેમ,
તેમ તુમ આગલ હું કહું રે, સાંભલો મનધરી પ્રેમરે,
જિન૦ ૨
દ્વારિકા નગરી સમોસર્યા રે, એકદિન નેમી જીણંદ,
કૃષ્ણ આવ્યા તિહાં વાંદવા રે, પુછે પ્રશ્ન નરિંદ રે.
જિન૦ ૩
વર્ષ દિવસના દિન મિલીરે, તિનસો સાઠ કહંત;
તેહમાં દિન કુણ એહવો રે, તપથી બહુ ફલ હુંત રે.
જિન૦ ૪

મૃગશિર સુદી એકાદશીરે, વર્ણવી શ્રી જગનાથ,
દોઢસો કલ્યાણક થયાં રે, જીનનાં એકણ સાથ રે. જિન૦ ૫
શ્રી અરજિન દીક્ષા ગ્રહી રે, નમિ ને કેવલ નાણ,
જન્મ દિક્ષા કેવલ રહ્યા રે, શ્રી મલ્લિ જગભાણ રે.
જિન૦ ૬
વર્તમાન ચોવીશીનારે, ભરતે પંચ કલ્યાણ,
એ પંચ ભરતે થઇ રે, પંચાધિક કંઈ વીર જાણ રે.
જિન૦ ૭
પાંચે ઐરવ્રતે મિલીરે, કલ્યાણક પંચ પંચ,
દશ ક્ષેત્ર સહુએ મિલીરે પચાસ કલ્યાણક સંચરે.
જિન૦ ૮
અતીત અનાગત કાળનારે, વર્તમાનના વલી જેહ,
દોઢસો કલ્યાણક કહ્યા રે, ઉત્તમ ઇણદિન એહરે. જિન૦ ૯
જે એકાદશી તપ કરે રે, વિધિ પૂર્વક ગુણ ગેહ,
દોઢસો ઉપવાસો તણોરે, ફલ લહે ભવિયણ તેહરે,
જિન૦ ૧૦

ઢાળ ૨ જી.

હવે એકાદશી તપ તણો માધવજી, વિધિ કહું નિર્મલ,
બુદ્ધિ હો ગુણરાગી નરેશ્વર સાંભલો જાદવજી;
દેવ જુહારો દેહરે મા૦ ગુરૂવંદો ભાવ વિશુદ્ધિ હો. ગુ૦ ૧
અહર ત્તો પોસહ કરી મા૦ ગુરૂ મુખ્ય કરો પચ્ચખાણ
હો, ગુ૦
દેવ વંદો ત્રણ ટંકના મા૦ સાંભલો સદ્ગુરૂ વાણી હો. ગુ. ૨

દ્વાદસો કલ્યાણક તણો મા૦ ગુણનો ગુનો એક મને હો, ગુ૦
ભણણ ગુણણ કિરીયા વિના મા૦ નવિ બોલે અન્ય
વચન હો ગુ૦ ૩

મૌન ગ્રહો નિશો દિવસનો મા૦ રાખો શુભ પરિણામ
હો, ગુ૦

મૌન એકાદશી તે ભણી; મા૦ નિરૂપમ એવું નામ હો
ગુ૦ ૪

પ્રથમ દિને એકાસણું, મા૦ પારણે એહિજ રીત હો ગુ૦
બારવર્ષ તપ ઇમ કરે, મા૦ શુદ્ધ ધર્મ શું પ્રીત હો
ગુ૦ ૫

અંગ અગિયારે તે ભણે મા૦ પડિમા તપ ઇગ્યાર હો ગુ૦
પ્રતિમાસે ઉપવાસનો મા૦ તપ કરે નિરૂપમ વાર હો
ગુ૦ ૬

સુવ્રતશેઠ તણી પરે મા૦ મન રાખે સ્થિરતા જોગ હો ગુ૦
તો એકાદશી દશમે ભવે મા૦ લહે શિવવધુ સંજોગ હે
ગુ૦ ૭

ઢાળ ૩ જી.

હવે ઉજમણું તપ તણું, એકાદશી દિનસાર લલના.
દિન ઇગ્યારે દેહરે, સ્નાન પૂજા અધિકાર લલના.
ભગવંત ભાખે હરિભણી. ૧

ઢોળું ઢોવિયે દેહરે, ધાન્ય ઇગ્યાર પ્રકાર લલના;
શ્રીફલ ફોફલ સુખડી, નવી નવી ભાત ઇગ્યાર,
લલના; ભ૦ ૨

કેસર સુખડ ધોતીયાં, કાંચન કલશ શૃંગાર, લલના;
ધૂપ ધાણાને વાટકી, અંગલુહણા ઘનસાર,
લલના; ભ૦ ૩

અંગ ઇગ્યારે લિખાવિયે, પુંઠાને રૂમાલ લલના;
ઝીબી દોરા દાબડો, લેખણ કાંબી નિહાલ
લલના: ભ૦ ૪

ઝીલમલ ચન્દ્રુઆ ભલા, ઠવણી સ્થાપના કાજ લલના;
પાટી જપમાલા ભલી, વાસના વટુઆ સાજ,
લલના; ભ૦ ૫

ઓજાણાને વલી પુંજણા, કવલી કોથલી તામ લલના;
રેશમ પાટી રૂયઠી, મુહપત્તી જયણા કામ, લલના; ભ૦ ૬

જ્ઞાનના ઉપગરણ ભલા, ઇગ્યાર ઇગ્યાર માન, લલના;
સાધાર્મિક ઇગ્યારને, પોષીજે પકવાન,
લલના; ભ૦ ૭

તે સાંભળી હરિ હરખીયા, આદરે વ્રત પચ્ચક્‌ખાણ; લલના;
તિથી એકાદશી તપ કરે, બાર વર્ષ ગુણ ખાણ,
લલના; ભ૦ ૮

તીર્થંકર પદ તિણ થકી, ગોત્ર નિકાચિત કીધ, લલના;
અમમ નામે જિન બારમા, હોસ્યે તપ ફલ સિધ
લલના; ભ૦ ૯

ઇણ વિધિ શ્રીવીરે કહ્યો, એ અધિકાર અશેષ; લલના;
તેહ ભણી તપ તુમે આદરો, લેશો સુખ સુવિશેષ,
લલના; ભ૦ ૧૦

---

૯ શ્રી રોહિણી તપ વિધિનું સ્તવન.

દુહા

સુખકર સંખેશ્વર નમો, શુભ ગુરૂનો આધાર,
રોહિણી તપ મહિમા વિધિ, કહિશું ભવિ ઉપગાર. ૧
ભક્ત પાન કુચ્છિત દિએ, મુનિને જાણ અજાણ,
નરક તીર્યંચમાં જીવ તે, પામે બહુ દુઃખ ખાણ. ૨
તે પણ રોહિણી તપ થકી, પામી સુખ સંસાર,
મોક્ષે ગયા તેહનો કહું, સુંદર એ અધિકાર. ૩

ઢાળ પહેલી (શીતલજિન સહેજાનંદી—એ દેશી)

મઘવા નગરી કરી ઝંપા, અરિવર્ગ થકી નહિ કંપા,
આભરતે પુરી છે ચંપા, રામ સીતા સરોવર પંપા.
પનોતા પ્રેમથી તપ કીજે, ગુરૂ પાસે તપ ઉચરીએ.
એ આંકણી. ૧
વાસુપૂજ્યના પુત્ર કહાય, મઘવા નામે તિહાં રાય,
તસ લક્ષ્મીવતી છે રાણી, આઠ પુત્ર ઉપર એક જાણી. ૫૦ ૨
રોહિણી નામે થઈ બેટી, નૃપ વલ્લભસું થઈ મોટી,
યૌવન વયમાં જબ આવે, તબ વરની ચિંતા થાવે. ૫૦ ૩
સ્વયંવર મંડપ મંડાવે, દૂરથી રાજપુત્ર મિલાવે,
રોહિણી શણગાર ધરાવી, જાણું ચંદ્ર પ્રિયા ઈહાં આવી. ૫૦ ૪
નાગપુર વિતશોક ભૂપાલ, તસ પુત્ર અશોક કુમાર,
વરમાલા કંઠે ઠાવે, નૃપ રોહિણીને પરણાવે. ૫૦ ૫
પરિકરસું સાસરે જાવે, અશોકને રાજ્યે ઠાવે,
પ્રિયા પુણ્યે વધી બહુ ઋદ્ધિ, વિતશોકે દીક્ષા લીધી. ૫૦ ૬
સુખ વિલસે પંચમકાર, આઠ પુત્ર સુતા થઇ ચાર,
રહી દંપતિ સાતમે મોલે, લઘુ પુત્ર રમાડે ખોલે. ૫૦ ૭

લોકપાલાભિધાનને બાલ, રહી ગોખે જુએ જન ચાલ,
તસ સન્મુખ રોતિ નારી, ગયો પુત્ર મરણ સંભાળી. ૫૦ ૮
શિર છાતી કુટે મલ કેતી, માય રોતી જલજલી દેતી,
માથાના કેશ તે રોલે, જોઇ રોહિણી કંતને બોલે. ૫૦ ૯
આજ મેં નવું નાટક દીઠું, જોતાં બહુ લાગે મીઠું,
નાચ શીખી કીહાંથી નારી, સુણી રોશે ભર્યો નૃપ ભારી.
૫૦ ૧૦
કહે નાચ શીખો ઇણિ વેલા, લેઈ પુત્ર બાહિર દીએ ઠેલા,
કરથી વિછોડયો તે બાલ, નૃપ હાહા કરે તત્કાલ. ૫૦ ૧૧
પુરદેવ વચેથી લેતા, ભુંય સિંહાસન કરી દેતા,
રાણી હસતી હસતી જુએ હેઠું, રાજાએ એ કૌતુક દીઠું. ૫૦ ૧૨
લોક સઘળા વિસ્મય પામે, વાસુપૂજ્ય શિષ્ય વન ઠામે,
આવ્યા રૂપ સોવન કુંભ નામ, શુભવીર કરે પરણામ ૫૦ ૧૩

ઢાળ ૨૭ (ચોપાઇની દેશી)

ચઉનાણી નૃપ પ્રણમી પાય, નિજ રાણીને પ્રશ્ન કરાય,
આ ભવદુખ નવિ જાણ્યા એહ, એ ઉપર મુજ અધિકો નેહ. ૧
મુનિ કહે ઇણ નગરે ધનવંતો, ધનમિત્ર નામ શેઠજી હતો,
દુર્ગંધા તસ બેટી થઈ, કુબ્જા કુરૂપા દુર્ભગા ભઇ. ૨
યૌવન વય ધન દેતા સહી, દુર્ભગપણે કોઇ પરણે નહીં.
નૃપ હણતાં કૌતવ શિષ્યેણ, રાખી પરણાવી સા તેણ. ૩
નાઠો તે દુર્ગંધા લહી, દાન દિયંતાં સા ઘરે રહી,
જ્ઞાનીને પરભવ પૂછતી, મુનિ કહે રૈવતગિરિ તટ હતી ૪
પૃથ્વીપાલ નૃપ સિદ્ધિમતિ, નારી નૃપ વનમાં ફિરતી,
રાય કહે દેખી ગુણવંતા, તપસી મુનિ ગોચરીએ જતા. ૫

સ્નાન હોયાં ઘર પાછાં વલી, તબ ક્રીડા રસે રીસે બલી,
મૂર્ખ પણે કરી બલતે હૈયે, કડવો તુંબડ મુનિને દીએ. ૬
પારણું કરતાં પ્રાણું જ ગયા, સુરલોકે મુનિ દેવજ થયા,
અશુભ કર્મ બાંધ્યું તે નારી, જાણી નૃપ કાઢે પુર બારે. ૭
કુષ્ટ રોગ દિન સાતે મરી, ગઈ છઠી નરકે દુઃખ ભરી,
તિરીય ભવે અંતરતા લહી, મરીને સાતમી નરકમાં ગઈ. ૮
નાગણ કરભી ને કુતરી, ઉંદર ગિરોલી જલો શુકરી,
કાકી ચંડાલણ ભવ લહો, નવકાર મંત્ર તિહાં સદ્દહી. ૯
મરીને શેઠની પુત્રી ભઇ, શેષ કર્મ દુર્ગંધા થઇ,
સાંભળી જાતિ સ્મરણ લહી, શ્રી શુભવીર વચન સદ્દહી. ૧૦

ઢાળ ૩ જી

(ગજરા મારૂજી ચાલ્યા ચાકરી રે–એ દેશી)

દુર્ગંધા કહે સાધુને રે ખ ભોગવિયાં અતિરેક,
કરૂણા કરીને દાખીએરે, જિમ જાએ પાપ અનેક રે. ૧
જિમ મુનિ કહે રોહિણી તપ કરો રે, સાત વરસ ઉપર સાત માસ,
રોહિણી નક્ષત્રને દિને રે, ગુરૂ મુખ કરીએ ઉપવાસરે. ગુરૂ૦ ૨
તપથી અશોક નૃપની પ્રિયારે, થઇ ભોગવી ભોગ વિલાસ,
વાસુપૂજ્ય જિન તીર્થેરે, તમો પામશો મોક્ષ નિવાસરે. તમો૦ ૩
ઉજમણે પુરે તપેરે, વાસુપૂજ્યની પડિમા ભરાય,
ચૈત્ય અશોક તરૂ તલે રે, અશોક રોહિણી ચિતરાય રે.
અશો૦ ૪
સાહમિવચ્છલ પત્રરાવીને રે, ગુરૂ વસ્ત્ર સિદ્ધાંત લખાય,
કુમાર સુગંધ તણી પરેરે, દુષ્કર્મ સકલ ક્ષય જાય રે. દુષ્ક૦ ૫

સાધુ કહે સિંહપુરમાં રે, સિંહસેન નરેસર સાર,
કનકપ્રભા રાણી તણોરે, દુર્ગંધી અનિષ્ટ કુમાર રે. દુર્ગં૦ ૬
પદ્મપ્રભુને પુછતાંરે, જિન જલ્પે પૂર્વ ભવ તાસ,
બાર યોજન નાગપુરથી રે, એક શિલા નિલગિરિ પાસ રે.
એક૦ ૭

તે ઉપર મુનિ ધ્યાનથીરે, ન લહે આહેડી શિકાર,
ગોચરી ગત શિલા તલે રે, કોપ્યો ધરે અગ્નિ અપાર રે.
કોપ્યો૦ ૮

શિલા તપી રહ્યા ઉપરેરે, મુનિ આહાર કરે કાઉસ્સગ્ગ,
ક્ષપકશ્રેણી થયે કેવલીરે, તતક્ષણ પામ્યા અપવર્ગ રે. તત૦ ૯
આહેડી કુષ્ટી થઈ રે, ગયો સાતમી નરક મઝાર,
મચ્છ મઘા અહીં પાંચમી, સિંહ ચોથી ચિત્ર અવતાર.
સિંહ૦ ૧૦

ત્રીજી બિલાડો બીજીએરે, ઘૂક પ્રથમ નરક દુઃખ જાલ,
દુઃખના ભવ ભમી તે થયો રે, એક શેઠ ઘરે પશુપાલ રે.
એક૦ ૧૧

ધર્મ લહી દવમાં બલ્યો રે, નિંદ્રાએ હૃદય નવકાર,
શ્રી શુભવીરના ધ્યાનથીરે, તુજ પુત્ર પણે અવતાર. તુજ૦ ૧૨

ઢાળ ૪ થી (મારા આંબાના વડલા હેઠ. ॥ એ દેશી ॥)

નિસુણી દુર્ગંધ કુમાર, જાતિ સ્મરણ પામતો રે,
પદ્મપ્રભુ ચરણે શીષ, નામી ઉપાય તે પૂછતોરે,
પ્રભુ વચણે ઉજમણે યુક્ત, રોહિણીનો તપ સેવિયોરે;
દુર્ગંધ પણું ગયું દુર, નામે સુગંધી કુમાર થયો રે,
રોહિણી તપ મહિમા સાર, સાંભલતાં નવ વિસરે રે.
એ આંકણી૦ ૧.

રહી વાત અધુરી એહ, સાંભળશો રોહિણીને ભવેરે,
ઇમ સુણી દુર્ગંધા નારી, રોહિણી તપ કરે ઓછવે રે;
સુગંધિ લહિ સુખ ભોગ, સ્વર્ગે દેવી સોહામણી રે,
તુજ કાંતા મઘવા હુઆં, ચવિ ચંપાએ થઇ રોહિણીરે. રો૦ ૨

તપ પુણ્ય તણે પ્રભાવ, જન્મથી દુખ ન દેખીઆરે,
અતિ સ્નેહ કીસ્યો અમ સાથ, રાય અશોકે વલી પુછીયું રે,
ગુરૂ બોલે સુગંધિ રાય, દેવ થઇ પુષ્કલાવતી રે;
વિજયે થઇ ચક્રિ તેહ, સંજમધર હુઆ અચ્યુતપતિરે. રો૦ ૩

ચવિને થયા તમે અશોક, એક તપે પ્રેમ બન્યો ઘણોરે,
સાત પુત્રની સુણજ્યો વાત, મથુરામાં એક માંહણોરે;
અગ્નિશર્મા સુત સાત, પાટલિપુર જઇ ભીક્ષા ભમેરે;
મુનિ પાસે લેઈ વૈરાગ, વિચર્યા સાતે રહી સંજમેરે. રો૦ ૪

સૌધર્મ હુઆ સુરસાત, તે સુત સાતે રોહિણીતણા રે,
વૈતાઢયે ભિલ્લ ચુલ ખેટ, સમકિત શુદ્ધ સોહામણો રે;
ગુરૂદેવની ભક્તિ પસાય, હુર સ્વર્ગે થઈ દેવતા રે,
લઘુ સુત આઠમો લોકપાલ, રોહિણીનો તે સુર સેવતારે. રો૦ ૫

વલી ખેટ સુતા છે ચાર, રમવાને વનમાં ગઇ રે,
તીહાં દીઠા એક અણગાર, ભાખે ધર્મ વેલા થઇ રે:
પૂછયાથી કહે મુનિ ભાસ, આઠ પહોર તુમ આયુછે રે,
આજ પંચમીનો ઉપવાસ, કરશો તો ફલદાયી છે રે. રો૦ ૬

હુજંતી કરી પચ્ચક્ખાણ, ગેહ અગાસે જઈ સોવતિ રે,
પડી વિજળીયે વલી તેહ, હુર સુરલોકે દેવી થતી રે;
ચવી થઇ તુમ પુત્રી ચાર, એક દિન પંચમી તો કરીરે,
ઇમ સાંભલી સહુ પરિવાર, વાત પૂર્વ ભવની સાંભળી રે.
રો૦ ૭

ગુરૂ વંદી ગયા નિજ ગેહ, રોહિણી તપ કરતાં સહુ રે;
મોટી શક્તિ બહુમાન, ઉજમણાં વસ્તુ બહુ રે;
ઇમ ધર્મ કરી પરિવાર, સાથે મોક્ષપુરી વરી રે,
શુભવીરના શાસનમાંહિ, સુખ ફલ પામો તપ આદરી રે.
રો૦ ૮

કળશ

ઇમ ત્રિજગ નાયક મુક્તિદાયક, વીર જિનવર ભાખીયો,
તપ રોહિણીના ફલ વિધાને, વિધિ વિશેષે દાખીયો;
શ્રી ક્ષમાવિજય જસવિજય પાટે, શુભવિજય સુમતિ ધરો,
તસ ચરણ સેવક કહે પંડિત, વીરવિજયો જય કરો.

---

૯ દિવાલીપર્વનું મહાવીર સ્વામીનું સ્તવન.

હસ્તીપાલ રાજાની સભામાંરે, છેલ્લુ ચોમાસું રે વીર;
બેંતાલીસમું તે કર્યું રે, પ્રણમું સાહસ ધીરરે.
વીર પ્રભુ સીદ્ધ થયા૦ ૧

દેવશર્માને પ્રતિ બોધવા રે, એમ જાય ગૌતમ સ્યામ.
ઉતરાધ્યયન પ્રરૂપતાંરે, મોક્ષે ગયા ભગવાનરે. વીર૦ ૨
સવારર્થ મુહૂર્ત આવે થકેરે, છઠ્ઠ ચોવિહારો રે કીધ.
અઢાર દેશના રાજા ભેગા થયારે, સઘલે:પોસહ લીધરે,
વીર૦ ૩

પ્રભાતે ગૌતમ હવેરે, પાછા વલી આવે તામ.
દેવ સઘલા શોકાતુર કરેરે, એમ કહે ગૌતમ સામરે,
વીર૦ ૪

રાજાને પ્રજા સબ સહુરે, શોકાતુર જાણ;
દેવ દેવીઓ શોકાતુર કરેરે, શું કારણ છે આમરે;
વીર૦ ૫

તવ તે વળતું એમ કહેરે, સુણો સ્વામી ગૌતમસ્વામ;
આજની પાછલી રાતમાંરે, વિર પ્રભુ થયા નિરવાણરે.
વીર૦ ૬

પ્રભુહત તણી પરે રે, ગૌતમ મૂર્છારે ખાય,
સવધાન વાયુ ભોગે કરીરે, પછે વિલાપ કરે મોહ અપારરે,
વીર૦ ૭

ત્રણ લોકનો સુરજ આથમ્યોરે, એમ કહે ગૌતમ સ્વામ.
મિથ્યાત્વરૂપી અંધકારજીરે, થાસે ગામો ગામરે,
વીર૦ ૮

રાક્ષસ સરિખા દુકાલ પડજીરે, પડશે ગામોરે ગામ,
પાંચમા આરામાં માણસ દુખીયા થશેજીરે.
તમે ગયા મોક્ષમોઝારરે, વીર૦ ૯

ચંદ્ર વિના આકાશમાંજીરે, દયા વિના ધર્મ ન હોય.
સુરજ વિના જંબુદ્વીપમાંજીરે, એમ તુમ વિના અપ્રમાણરે.
વીર૦ ૧૦

પાખંડી કુગુરૂ તણુંજીરે, કુણઃહઠાવશે જોર.
જ્ઞાનવિમલસુરી ઈમ કહેજીરે, દીયો ઉપદેશ ભરપુરરે.
વીર૦ ૧૧

૧૦ શ્રી સિદ્ધચક્રજીનું સ્તવન.

વીર જીનેશ્વર સાહેબ મોરા—એ દેશી

સકલ કુશલ કમલાનું મંદિર, સુંદર મહીમારે જાસ;
નવપદમાં નવનિધિના દાતા, સિદ્ધ અનેકમાં વાસ રે.
ભવિકા સિદ્ધચક્ર સુખકારી, તુમે આરાધો નરનારી રે ભ૦ ૧
પ્રથમ પદ અરિહંત આરાધો, સ્ફટીક રત્ન સમવાન,
પદ્મ એક મણિની પરે રાતા, બીજે સિદ્ધનું ધ્યાન રે. ભ૦ ૨
ત્રીજે આચારજ અનુસરીએ, કંચન કાંતિ અનુપ;
પદ ચોથે ઉવજ્ઝાયને પ્રણમો, ઇંદ્ર નિયલ સર વાન રે. ભ૦ ૩
સર્વ સાધુ પદ પંચમે પ્રણમો, શ્યામ વરણ સુખકાર;
છઠ્ઠે દરિસણ જ્ઞાન સાતમે, આઠમે ચારિત્ર સાર રે. ભ૦ ૪
તપનું આરાધન પદ નવમે, ચારએ ઉજવલ વરણા;
ઇહલોગ ઉત્તમે એહીજ મંગળ, કરવા એહનું શરણ રે. ભ૦ ૫
આસો ચૈત્રી અઠ્ઠાઇ માંહી, નવ આંબિલ નવ ઓળી;
સિદ્ધચક્રજીની પૂજા કરતાં, દુઃખ સવિ નાખો ટાળી રે. ભ૦ ૬
સિદ્ધચક્ર પૂજાથી સઘળી, સંપદા નીજ ઘેર આવે;
દુષ્ટ કુષ્ટ પ્રમુખ જે રોગો, તે પણ દુરે જાય રે. ભ૦ ૭
પૃથ્વી નિરુપમ નયરી ઉજ્જેણુ, દોય પુત્રી તસ સારી;
સુરસુંદરી મિથ્યાત્વિને પેખી, મયણા જિન મત ધારી રે. ભ૦ ૮
સુરસુંદરી કહે સવિ સુખ અમને, છે નિજ તાત પસાય;
મયણા કહે એ ફોગટ કુમત, સુખ દુઃખ કર્મ પસાય રે. ભ૦ ૯
તવ વચને નૃપ કોપ્યો એહ, આવ્યો ઉંબર ઇણ સમે;
સાતસેં કોઢિનો તે અધિપતિ, તેણે માગી કન્યાય રે, ભ૦ ૧૦
નૃપ કહે મયણા તુમ કર્મે, આણ્યો એ વર રસાલ;
તવ મયણા મન ધીરજ ધરીને, કંઠે ઠાવે વરમાલ રે. ભ૦ ૧૧

શુભવેલા પરણી દોય પહોંચ્યા, શ્રીજિનવર પ્રાસાદ;
ઋષભદેવ પૂજા ગુરુપાસે, આવ્યા ધરિ ઉલ્લાસરે. ભ૦ ૧૨
પ્રણમી મયણા કહે ગુરુને, હવે ભાંખો કોઇ ઉપાય;
જેહથી તુમ શ્રાવકની કાયા, સર્વ નીરોગી થાય રે. ભ૦ ૧૩
ગુરુ કહે અમને મંત્ર જંત્રાદિક, કહેવા નહિ આચાર;
યોગ્ય પણું જાણી અમે કહેશું, કરવાને ઉપગાર રે.: ભ૦ ૧૪
નવ દીન નવ આંબિલ તપ કરીને, સિદ્ધચક્ર નિત્ય પૂજો;
ન્હવણ તણું જલ છાંટો અંગે, રોગ સકલ તીહાં ધ્રુજે રે ભ૦ ૧૫
ગુરૂ વચને આંબિલ તપ કરીને, સિદ્ધચક્ર આરાધ્યો;
ઉંબર કોઢ ગયો તસ દૂરે, રુપ અનુપમ વાધ્યો રે. ભ૦ ૧૬
શ્રી શ્રીપાલ નરેંદ્ર થયો જે, પરણ્યો બહુ કન્યાય;
પ્રજાપાલ પણ થયો શ્રાવક, શ્રી જિનધર્મ પસાય રે. ભ૦ ૧૭
અનુક્રમે ચંપા રાજ્ય લેઇને, પાલે અખંડિત આણ;
જગમાંહે જસવાદ થયો બહુ, નિત્ય નિત્ય રંગ મંડાણ રે. ભ૦૧૮
મહામંત્ર પરમેષ્ટી તણો એ, ભવદુઃખ નાસે સવિલંત;
સકલ સિદ્ધિ વશ કરવાને, એહ અનોપમ યંત્ર રે. ભ૦ ૧૯
એહનો મહિમા કેવલી જાણે, કિમ છદ્મસ્થ પ્રકાશે;
તે માટે પણ સકલ ધર્મથી, સારો ભાસે જિન ધર્મ રે. ભ૦ ૨૦
તે માટે ભવિયણ તુમે ભાવો, સિદ્ધચક્રની કરો સેવા;
આ ભવ પરભવ બહુ સુખ સંપદા, જિમ લહિયે શિવ મેવા. ભ૦૨૧
સુરત બંદર રહી ચોમાસું, સ્તવન રચ્યું એ વારી;
સત્તરસેં બાસઠ વરસેં, સંઘ સકલ હિતકારી રે. ભ૦ ૨૨
સિદ્ધચક્રનો મહિમા સુણતાં, હોવે સુખ વિસ્તાર;
શ્રી વિજયસેનસૂરિશ્વર વિનયે, દાનવિજય જયકારરે. ભ૦ ૨૩

૧૧ શ્રી સિદ્ધચક્રજીનું સ્તવન

ઢાળ પહેલી

જીહો કુંવર બેઠા ગોખડે—એ દેશી.

જીહો પ્રણમું દિન પ્રત્યે જિનપતિ–લાલા,
શિવ સુખકારી અશેષ, જીહો આસોઇ ચૈત્રી તણા–લાલા;
અટ્ઠાઈ વિશેષ, ભવિક જન-જિનવર જગ જયકાર.
જીહો જીહાં નવપદ આધાર, ભવિક જન–એ આંકણી. ૧

જીહો તેહ દિવસ આરાધવા–લાલા, નંદિશ્વર સુર જાય;
જીહો જીવાભિગમ માંહે કહ્યું–લાલા, કરે અડદિન મહિમાય,
ભવિક જન૦ ૨

જીહો નવપદ કેરા યંત્રની–લાલા, પૂજા કીજે રે જાપ;
જીહો રોગ શોક સવિ આપદા–લાલા, નાસે પાપનો વ્યાપ.
ભવિક જન૦ ૩

જીહો અરિહંત સિદ્ધ આચારજ–લાલા,
ઉવજઝાય સાધુ એ પંચ;
જીહો દંસણ નાણ ચારિત્ર તવો–લાલા,
એ ચઉગુણનો પ્રપંચ. ભવિક જન૦ ૪

જીહો એ નવપદ આરાધતાં–લાલા, ચંપાવતિ વિખ્યાત;
જીહો નૃપ શ્રીપાળ સુખીઓ થયો–લાલા, તે સુણજો અવદાત.
ભવિક જન૦ ૫

ઢાળ ૨ જી.

કોઈલો પર્વત ધૂંધલો રે એ–દેશી

માલવ ધુર ઉજ્જેણીએ રે લો, રાજ્ય કરે પ્રજાપાલ રે–સુગુણી નર, સુરસુંદરી મયણાસુંદરી રે લો, બે પુત્રી તસ લાલ રે–સુગુણી નર, શ્રી સિદ્ધચક્ર આરાધીએ રે લો, જેમ હોય સુખની માલ રે–સુગુણી નર. શ્રી સિદ્ધચક્ર૦ ૧. એ આંકણી. પહેલી મિથ્યાશ્રુત ભણી રે લો, બીજી જિન સિદ્ધાંત રે લો; પૂછી સમસ્યા તુરંત રે–સુગુણી નર, શ્રી સિદ્ધચક્ર૦ ૨. તઠો નૃપ વર આપવા રે લો, પહેલી કરે તે પ્રમાણ રે–સુગુણી નર; બીજી કર્મ પ્રમાણથી રે લો, કોપ્યો તે તબ નૃપભાણ રે; સુગુણી નર. શ્રી સિદ્ધચક્ર૦ ૩. કુષ્ટી વર પરણાવીયો રે લો, મયણા વરે ધરી નેહ રે–સુગુણી નર; રામા હજીય વિચારીએ રે લો, સુંદર વિણસે તુજ દેહ રે–સુગુણી નર; શ્રી સિદ્ધચક્ર૦ ૪. સિદ્ધચક્ર પ્રભાવથી રે લો, નિરોગી થયો જેહ રે–સુગુણી નર; પુણ્ય પસાયે કમલા લહી રે લો, વાધ્યો ઘણો સસનેહ રે–સુગુણી નર, શ્રી સિદ્ધચક્ર૦ ૫. માઉલે વાત તે જંવ લહી રે લો, વાંદવા આવ્યો ગુરૂ પાસ રે–સુગુણી નર; નિજ ઘર તેડી આવિયો રે લો, આપે નિજ આવાસ રે–સુગુણી નર, શ્રી સિદ્ધચક્ર૦ ૬. શ્રીપાલ કહે કામિનિ સુણો રે લો, હું જાઉં પરદેશ રે–સુગુણી નર; માલ મતા બહુ લાવશું રે લો, તુમ તણી ખાંત પુરેશ રે. સુગુણી નર, શ્રી સિદ્ધચક્ર૦ ૭. અવધિ કરી એક વરસની રે લો, ચાલ્યો નૃપ પરદેશ રે–સુગુણી નર; શેઠ ધવલ સાથે ચાલ્યો રે લો, જલ પંથે સુવિશેષ રે, સુગુણી નર. શ્રી સિદ્ધચક્ર૦ ૮

ઢાળ ત્રીજી.

ઈડર આંબા આંબલી રે એ–દેશી.

પરણી બબ્બરપતિ સુતા રે, ધવલ મુકાવ્યો જ્યાંહ;
જિનહર બાર ઉઘાડતાં રે, કનકકેતુ બીજી ત્યાંહ, ૧
ચતુર નર, શ્રી શ્રીપાલ ચરિત્ર. એ આંકણી૦
પરણી વસ્તુપાલની રે, સમુદ્ર તટે આવંત;
મકરકેતુ નૃપની સુતા રે, વીણા વાદે રીજંત. ચતુર નર૦ ૨
પાંચમી ત્રૈલોક્ય સુંદરી રે, પરણી કુબ્જા રૂપ;
છઠ્ઠી સમસ્યા પૂરતી રે, પંચ સખીશું અનૂપ. ચતુર નર૦ ૩
રાધાવેધી સાતમી રે, આઠમી વિષ ઉતાર;
પરણી આવ્યો નિજ ઘરે રે, સાથે બહુ પરિવાર. ચતુર નર૦ ૪
પ્રજાપાલે સાંભળી રે, પરદલ કેરી વાત;
ખંધે કુહાડો લેઈ કરી રે, 'મયણા' હુઇ વિખ્યાત.
ચતુર નર૦ ૫
ચંપા રાજ્ય લેઇ કરી રે, ભોગવી કામિત ભોગ;
ધર્મ આરાધી અવતર્યો રે, પહોતો નવમે સુરલોગ.
ચતુર નર૦ ૬

ઢાળ ચોથી.

કંત તમાખુ પરીહરો એ–દેશી

એમ મહિમા સિદ્ધચક્રનો, સુણી આરાધે સુવિવેક, મોરે લાલ; શ્રી સિદ્ધચક્ર આરાધીએ. ૧. એ આંકણી. અડદલ કમલની થાપના, મધ્યે અરિહંત ઉદાર–મોરે લાલ; ચિહું દિશ સિદ્ધાદિક ચઉ વિદિશ ચઉ ગુણધાર–મોરે લાલ. શ્રી સિદ્ધચક્ર૦ ૨ બે પડિક્કમણાં જંત્રની પૂજા, દેવવંદન ત્રિકાલ–મોરે લાલ; નવમે દિન સવિશેષથી, પંચામૃત કીજે પખાલ–મોરે લાલ.

શ્રી સિદ્ધચક્ર૦ ૩ ભૂમિ શયન બ્રહ્મવિધિ ધારણા, રૂંધી રાખો ત્રણ જોગ–મોરે લાલ; ગુરૂ વૈયાવચ્ચ કીજીએ, ધરો સદ્દહણા ભોગ–મોરે લાલ. શ્રી સિદ્ધચક્ર૦ ૪ ગુરૂ પડિલાભી પારીએ, સાહમ્મિવચ્છલ પણ હોય–મોરે લાલ; ઉજમણાં પણ નવ નવાં, ફળ ધાન્ય રયણાદિક ઢોય–મોરે લાલ. શ્રી સિદ્ધચક્ર૦ ૫ ઇહભવ સવિ સુખ સંપદા, પરભવે સવિ સુખ થાય–મોરે લાલ; પંડિત શાન્તિવિજય તણો, કહે "માનવિજય" ઉવજ્ઝાય–મોરે લાલ. શ્રી સિદ્ધચક્ર૦ ૬

---

૧૨ શ્રી સિદ્ધાચલજીનું સ્તવન

વિવેકી વિમલાચલ વસિયે, તપ જપ કરી કાયા કસીયે,
ખોટી માયાથી ખસીયે, વિવેકી વિમલાચલ વસિયે.
વસી ઉન મારગથી ખસીયે. વિ૦ ૧
માયા મોહનીયે મોહયો, કોણ રાખે રણમાં રોયો,
આ નરભવ એળે ખોયો. વિ૦ ૨
બાળ લીલાયે હુલરાવ્યો, યૌવન યુવતિયે ગાયો,
ઘડપણમાં પણ તૃપ્તિ નવિ પાયો. વિ૦ ૩
રમણી ગીત વિષયે રાચ્યો, મોહની મદિરાયે માચ્યો,
નવ નવ વેષ કરી નાચ્યો. વિ૦ ૪
આગમવાણી સમી આસી, ભવ જલધિમાંહિ વાસી.
રોહિત મત્સ્ય સમો થાસો. વિ૦ ૫
મોહની જાલને સંહારે, આપ કુટુંબ સકલ તારે,
વરણવીયે તે સંસારે. વિ૦ ૬
સંસારે કુડી માયા, પંથ શિરે પંથી આયા,
મૃગ તૃષ્ણા જલને ધાયા. વિ૦ ૭

ભવ દવ તાપ લહી આયા, પાંડવ પરિકર મુનિરાયા,
શીતળ સિદ્ધાચલ છાયા. વિ૦ ૮
ગુરૂ ઉપદેશ સુણી ભાવે, સંઘ દેશા દેશથી આવે,
ગિરીવર દેખી ગુણ ગાવે. વિ૦ ૯
સંવત અઢાર ચોરાસીગે, માઘ ઉજ્જવલ એકાદશીયે,
વાંદ્યા પ્રભુજી વિમલ વસીયે. વિ૦ ૧૦
જાત્રા નવાણું કરીયે, ભવ ભવ પાતિકડાં હરિયે,
તીર્થ વિના કહો કેમ તરીયે. વિ૦ ૧૧
હંસ મયુરા ઇણ ઠામે, ચકવા શુક પિક પરિણામે,
દર્શને દેવગતિ પાવે. વિ૦ ૧૨
શેત્રંજી નદીયે નાહીં, કષ્ટે સુર સાનિધ્ય થાઇ,
પણસય ચાપગુહા ઠાઈ. વિ૦ ૧૩
રયમય પડિમા પૂજે, તેહના પાતિકડાં ધ્રૂજે
તે નર સિઝે ભવ ત્રીજે. વિ૦ ૧૪
સાસય ગિરી રાયણ પગલાં, ચૌમુખ આદે ચૈત્ય ભલાં,
શ્રી શુભવીર નમે તે સઘલાં. વિ૦ ૧૫

અમૃત વિજયજી કૃત-

૧૩. શ્રી શત્રુંજય તીર્થમાળા

ઢાળ ૧ ગરબાની, તુમે શાને રોકોછો રાનમાં. એ દેશી.

વીમલાચલ વાલા વારૂરે,
ભલે ભવિઅણ ભેટો ભાવમાં;
તુમ્હે સેવો એ તીરથ તારૂ રે,
જીમ ન પડો ભવના દાવમાં; ભલે૦ ૧

જગ સઘળા તિરથનો નાયક,
તુમે સેવો શીવસુખ દાયક રે. ભલે૦ ૨
એ ગિરીરાજને નયણે નીહાલી,
તુમે સેવો અવધી દોષ ટાળી રે. ભલે૦ ૩

મુક્તાસાધન ફુલે વધાવી,
નમી પુજી ભાવના ભાવો રે. ભલે૦ ૪
કાંકરે કાંકરે સીદ્ધ અનંતા,
સંભારો પાજે ચઢતાં રે. ભલે૦ ૫
આદિ અજીત શાંતિ ગૌતમ કેરાં,
પહેલાં પગલાં પુજો ભલેરાં રે. ભલે૦ ૬

આગે ધોળી પરબ ટુંકે ચઢીએ,
તિહાં ભરત ચક્રપદ નમીએ રે. ભલે૦ ૭
નીલી પરબ અંતરાલે આવે,
હાંરે નેમી વરદત્ત પગલાં સોહાવે રે. ભલે૦ ૮
આદિ થુંભ નમી કુંડકુમારા,
હીંગલાજ હડે ચઢો પ્યારા રે. ભલે૦ ૯

તિહાં કલીકુંડ નમો શ્રીપાસ,
હાંરે ચઢો માન મોટી ઉલ્લાસ રે. ભલે૦ ૧૦
ગુણવંતગીરીના ગુણ ગાઈ,
છાલાકુંડે વીસામો ભાઈ રે. ભલે૦ ૧૧
તિહાંથી મકાગાલી પંથે ધસીએ,
પ્રભુગઢ દેખીને ઉલ્લસીએ રે. ભલે૦ ૧૨
નમીએ નારદ અયમત્તાની મુરતી,
વળી દ્રાવીડ વારીખીલ્લ સુરતી રે. ભલે૦ ૧૩

તીરથભુમી દેખી સુખ જાગે,
નીરખો હેમકુંડની આગે રે. ભલે૦ ૧૪

રામ ભરત શુક સેલગ સ્વામી,
થાવચ્ચા નમું શીરનામી રે. ભલે૦ ૧૫

ભુખણકુંડ વાડી જોઇ વંદો,
સુકોમલ મુનીપદ સુખકંદો રે. ભલે૦ ૧૬

આગળ હનુમત્ત વીર કહાવે,
હાંરે તીહાંથી બે વાટે જવાએ રે. ભલે૦ ૧૭

ડાભી દીશા રામપોળ હુરજી,
સામી દીસે નદી શેત્રુંજી રે. ભલે૦ ૧૮

જાતાં જમણી દીસે વંદો ભાળી,
મુની જાલી મયાલી ઊવયાલીરે. ભલે૦ ૧૯

તીહાંથી ડાભી દીશી સામા સોહાવે,
નમો દેવકી ખટસુત ભાવે રે. ભલે૦ ૨૦

ઇમ શુદ્ધ ભાવ થકી ઉત્કર્ષે,
રામપોળમાં પેશી એ હરખે રે. ભલે૦ ૨૧

કુંતાસરે પાળે નવઘણ ભાળો,
જેહ કીધી શાહ શંગાલો રે. ભલે૦ ૨૨

ધાઇ સોપાન ચઢી અતી હરખો.
જઈ વાઘણપોળે નીરખો રે. ભલે૦ ૨૩

થીરતા એ શુભ જોગ જગાવો,
કહે અમૃત ભાવના ભાવો રે. ભલે૦ ૨૪

ઢાળ બીજી. સીતા હરખીજી હરખીજી. એ ટેક.

નીરખીજી નીરખીજી, હુંતો હરખુંરે નીરખીજી,
હરખીજી હરખીજી, હુંતો પ્રણમુંરે નીરખીજી, ૧

અતી હરખે સંચરતાં જોતાં,
જીનઘર ઓળા આળેજી;
જીવ જગાવી શીષ નમાવી,
આવી હાથી પોળે. હુંતો૦ ૧

આગલી પુંડરીકપોળે ચઢતાં,
પ્રણમું બેકર જોડીજી;
તીરથપતીનું ભુવન નીહાળી,
કરમ મંજીરમે તોડી. હુંતો૦ ૨

મુળ ગભારે જાતાં માનું,
સુકૃત સઘળાં તોડીજી;
તતક્ષીણ દુષ્કૃત દૂરે પળાયાં,
નાખી કુગતી ઊખેડી. હુંતો૦ ૩

દીઠો લાડક મરૂદેવીનો,
બેઠો તીરથ થાપીજી;
પુરવ નવાણું વાર આવ્યાથી,
જગમાં કીરતી વ્યાપી. હુંતો૦ ૪

શ્રી આદિશ્વર વીધીશુ વંદી,
બીજા સર્વ જુહારૂંજી;
નમી વીનમી કાઉસ્સગીઆ પાસે,
જોઈ જોઈ આતમ તારૂં. હુંતો૦ ૫

સાહમા ગજવર ખંધે બેઠાં,
ભરતચક્રીની માડીજી;

તીમ સુનંદા સુમંગળા પાસે,
　　　　પ્રણમું તે ધન લાડી. 　　　　હુંતો૦ ૬
મુળ ગભારામાં જીનમુદ્રા,
　　　　એકેણિ પચાસજી;
રંગમંડપમાં પડીમા એંશી,
　　　　વંદી ભાવ ઉલ્લાસે. 　　　　હુંતો૦ ૭
ચૈત્ય ઉપર ચૌમુખ થાપ્યો છે,
　　　　ફીરતી પ્રતીમા વંદુજી;
વળી ગૌતમ ગણધરની ઠવણા,
　　　　શી તારીફ વખાણું. 　　　　હુંતો૦ ૮
દેહેરા બાહીર ફીરતી દેરી,
　　　　ચૌપન રૂડી દીસેજી;
તેહમાં પ્રતીમા એકસોત્રાણું,
　　　　દેખી હીયડું હીસે. 　　　　હુંતો૦ ૯
નીલુડી રાયણ તરૂવર હેઠલ,
　　　　પીલુડા પ્રભુજીના પાયજી;
પુજી પ્રણમી ભાવના ભાવી,
　　　　ઊલટ અંગ ન માય. 　　　　હુંતો૦ ૧૦
તસ પદ હેઠળ નાગમોરની,
　　　　મુરત બેહુ સોહાવેજી;
તસ સુર પદવી સીદ્ધાચળના,
　　　　મહાત્મ્યમાંહી કહાવે. 　　　　હુંતો૦ ૧૧
સાહમા પુંડરીકસ્વામી બીરાજે,
　　　　પ્રતિમા છવીસ સંગેજી;
તેહમાં બોધની એક જીન પ્રતિમા,
　　　　ઢાળી નમીએ રંગે. 　　　　હુંતો૦ ૧૨

તીહાંથી બાહીર ઉત્તર પાસે,
પ્રતિમા તેર દેદારૂજી;
એક રૂપાની અવર ધાતુની,
પંચ તીરથ છે વારૂ. હું તો૦ ૧૩

ઉત્તર સનમુખ ગણધર પગલાં,
ચઉદસયાં બાવનનાંજી,
તેહમાં શાંતિજિણંદ જુહારૂ,
પુગ્યા કોડ તે મનના. હું તો૦ ૧૪

દક્ષીણ પાસે સહસ કુટને,
દેખી પાપ પળાયાજી,
એક સહસ ચોવીસ જીનેશ્વર;
સંખ્યા એ કહેવાય. હું તો૦ ૧૫

દસ ક્ષેત્રે મળી ત્રીસ ચોવીસી,
વળી વિહરમાન વીદેહેજી,
એકસો આઠ ઉત્કૃષ્ટે કાળે,
સંપ્રતિ વીસ સનેહી. હું તો૦ ૧૬

ચોવીસ જિનનાં પંચ કલ્યાણક,
એકસો વીસ સંભાળીજી;
શાશ્વતા ચાર પ્રભુ સરવાળે,
સહસકુટ નીરધારી. હું તો૦ ૧૭

ગોમુખ યક્ષ ચક્કેસરી દેવી,
તીરથની રખવાળીજી;
તે પ્રભુના પદ પંકજને સેવે, કહે અમૃત નિહાળી;
હું તો પ્રણમું રે નીરખીજી. ૧૮

ઢાળ ત્રીજી—મુનિસુવ્રતજીન અરજ અમારી—એ—દેશી.

એક દીશાથી જિનઘર સંખ્યા,
જિનવરનો સંભાળાવું રે;
આતમથી ઓળખાણુ કરીને,
તે અહી ઠાણુ બતાવું રે;
ત્રીભુવન તારણ તીરથ વંદો 1

રાયણથી દક્ષણને પાસે,
દેહરી એક ભલેરી રે,
તેહમાં ચોમુખ દોય જુહારૂ,
ટાળું ભવની ફેરી રે. ત્રીભુવન૦ ૨
ચૌમુખ સર્વ મળીને છુટા,
વીસ સંખ્યાએ જાણું રે;
છુટી પ્રતિમા આઠ જુહારી,
કરીએ જનમ પ્રમાણ રે. ત્રીભુવન૦ ૩
સંઘવી મોતિચંદ પટણીનું,
સુંદર જીનઘર શોહેરે;
તીહાં પ્રતિમા ઓગણીસ જુહારી,
હીયડું હરખીત હોય રે. ત્રીભુવન૦ ૪
શ્રી સમેતશીખરનો રચના,
કીધી છે ભલી ભ્રાન્ત રે;
વીસ જીનેશ્વર પગલાં વંદું,
બાવીસ જિન સંગાથે રે. ત્રીભુવન૦ ૫
કુશાલબાઈના ચૌમુખ માંહી,
સીત્તેર જિન સોહાવે રે;
અંચળગચ્છના દેહરા માંહી,
બત્રીસ જિનજી દિખાવે રે. ત્રીભુવન૦ ૬

સામુલાના મંડપમાંહિ,
 છેંતાલીસ જિણંદા રે,
ચોવીસવટ્ટો એક તીહાં છે;
 પ્રણમું પરમાણંદા રે. ત્રીભુવન૦ ૭

અષ્ટાપદ મંદીરમાં જઇને,
 અવધી દોષ તજિસ રે;
ચાર આઠ દસ દોય નમિએ,
 બીજા જિન ચાળીસ રે. ત્રીભુવન૦ ૮

શેઠજી સુરચંદની દહેરીમાં,
 નવ જિન પડીમા છાજે રે;
ધીયાકુંવરજિની દહેરિમાં,
 પ્રતિમા ત્રણ વિરાજે રે. ત્રીભુવન૦ ૯

વસ્તુપાળના દેહરામાંહિ,
 થાપ્યા શ્રીરીષભ જીણંદા રે;
કાઉસ્સગીઆ બે એકત્રીસ જીનવર,
 સંઘવી તારાચંદ રે. ત્રીભુવન૦ ૧૦

મેરૂશીખરની રચના મધ્યે,
 પ્રતિમા બાર ભલેરી રે;
ભાણા લીંબડીઆની દેહરીમાં,
 દસ પ્રતિમા જુઓ હેરી રે. ત્રીભુવન૦ ૧૧

સંઘવી તારાચંદ કેવળ પાસે,
 દેહરી છે અનેરી રે,
તેહમાં દસ જીન પ્રતિમા નીરખી,
 થીર પરિણતિ થઈ મેરી રે. ત્રીભુવન૦ ૧૨

પાંચ ભાઈઆના દેહરા માંહી,
 પ્રતિમા પાંચ છે મોટી રે;

બીજી તેત્રીસ જીન પડીમા છે,
એહ વાત નહીં ખોટી રે. ત્રીભુવન૦ ૧૩
અમદાવાદીનું દેહરૂં કહીયે,
તેહમાં પ્રતિમા તેર રે;
પછવાડે દેહરીમાંહિ,
પ્રણમું આઠ સવેરી રે. ત્રીભુવન૦ ૧૪
શેઠ જગન્નાથજીએ કરાવ્યું,
જીન મંદીર ભલે ભાવે રે;
તેહમાં નવ જીન પડીમા વંદી,
કવી અમૃત ગુણ ભાવે રે,
ત્રીભુવન તારણ તીરથ વંદો. ત્રીભુવન૦ ૧૫

ઢાળ ૪. તુમે પીળાં પીતાંબર પહેર્યાં જી મુખને મરકલડે—એ દેશી.

રાયણથી ઊત્તર પાસેજી,
તીરથના રસીઆ;
જીનવર જીનઘર ઊલ્લાસેજી,
મુજ હઇડે વસીઆ. એ આંકણી.
સહુ ભાખ્યો જોઈ શીરનામીજી, તી૦
મુજ મનના અંતર જામીજી. મુજ૦ ૧
જીનમુદ્રાએ રૂષભ જીણંદાજી, તી૦
તીમ ભરત બાહુબળી વંદોજી; મુજ૦
નમી વીનમી કાઉસગ સીમાજી; તી૦
બ્રાહ્મી સુંદરી એક દેહરીમાંજી. મુજ૦ ૨
પક્ષ કીસન શુકલ બ્રહ્મચારીજી, તી૦
શેઠ વીજયને વીજયા નારીજી; મુજ૦

એહવા કો ન હુવા અવતારીજી, તી૦
    જાઉં તેહની હું બલીહારીજી. સુજ૦ ૩

ગચ્છ અંચલ ચૈત્ય કહાવેજી, તી૦
    વીસ પડીમા વંદુ ભાવેજી; સુજ૦
તસ મંડપ થંભા માંહીજી, તી૦
    તેર પડીમા થાપી ઉછાંહીજી. સુજ૦ ૪

વાછરડા મંગલ ખંભાતીજી, તી૦
    તસ ચૈત્યમાં ત્રીણ્ય સોહાતીજી;
ચઉદ પડીમા વંદુ ત્યાંહીજી, સુજ૦ ૫

ભુખણદાસના દેહરા માંહીજી, તી૦
    તેર પડીમા થાપા ઉછાંહીજી, સુજ૦
વાછરડા મંગળ ખંભાતીજી, તી૦
    તસ ચૈત્યમાં ત્રીણ્ય સોહાતીજી. સુજ૦ ૬

સાકરબાઇની દહેરી વંદોજી, તી૦
    સાત પ્રતીમા નીરખી આણંદોજી; સુજ૦
તીહાંથી વળી આગલ ચાલોજી, તી૦
    સાતા વીસોતનું દહેરૂં ભાળોજી. સુજ૦ ૭

પીણુતે વસ્તુપાળે કરાવ્યુંજી, તી૦
    આઠ પ્રતીમા એ સોહાવ્યુંજી; સુજ૦
તે ઉપર ચોમુખ રાજેજી, તી૦
    ચ્યાર સાસ્વત જીન વીરાજેજી. સુજ૦ ૮

ઉગમણી બે છે દહેરીજી, તી૦
    જીન પડીમા ઈગ્યાર ભલેરીજી, સુજ૦
શા. હેમચંદની દક્ષણાતીજી; તી૦
    દહેરીમાં જોડી સોહાતીજી. સુજ૦ ૯

શા. રાંમજી ગંધારીએ કીધોજી, તી૦
　　પ્રાસાદ ઉત્તંગ પ્રસીદ્ધોજી; મુજ૦
તીહાં ચૌમુખ દેખી આણંદુંજી, તી૦
　　સાત પ્રતીમા શોભે વંદુજી; મુજ૦ ૧૦
ખટ દેહરી છે તસ સંગેજી, તી૦
　　જીન નમીએ બેંતાલીસ રંગેજી; મુજ૦
તીહાં ચોવીસ જીનની માહીજી, તી૦
　　જીન સંગે લેઇને કહાડીજી. મુજ૦ ૧૧
મુલકોરની ભમતી માંહીંજી, તી૦
　　ફરતી છે ચાર દીશાએજી; મુજ૦
પાંચસેંહેં સડસઠ સુખ કંદાજી, તી૦
　　ફીરતા જીન સઘળે વંદોજી. મુજ૦ ૧૨
મુળકોટનાં ચૈત્ય નીહાળેજી, તી૦
　　એકસો પાંચઠ સરવાળેજી; મુજ૦
તીહાં પ્રભુ સગવીસ સેંહેં વંદોજી, તી૦
　　કહે અમૃત ચીર નંદોજી. મુજ૦ ૧૩

ઢાળ ૫ મી—વાતો કરો વેગળા રહી વીસરામીરે. એ દેશી.

હવે હાથીપોળની બાહીરે વીસરામી રે,
　　બે ગોખે છે જીનરાજ, નમું શીરનામીરે,
તેહથી દક્ષીણ શ્રેણીએ, વી૦
　　કહું જીન ઘર જીનનો સાજ. નમું૦ ૧
કુમર નરીંદે કરાવીઓ, વી૦
　　ધન ખરચી સાર વીહાર; નમું૦
નમું બાવન શીખરે વંદીઓ, વી૦
　　તીહુંતર જીન પરીવાર. નમું૦ ૨

વળી ધનરાજને દેહરે, વી૦
પ્રતિમા વંદુ સાત; નમું૦
દેહરે વર્ધમાન શેઠને, વી૦
પ્રતિમા સાત વીખ્યાત, નમું૦ ૩
સારવજી રાધનપુરી, વી૦
તેહનું જીનઘર જોય; નમું૦
તીહાં પન્નર જીન દીપતા, વી૦
પ્રણમી પાતીક ધોય, નમું૦ ૪
તેહની પાસે વિરાજતા; વી૦
મંદીરમાં જીન ચાર, નમું૦
હાથી આગળ જોઇએ; વી૦
અદ્‌ભુત રચના સાર, નમું૦ ૫
જગત શેઠજીએ કીઆ, વી૦
ત્રીણ સીખરે પ્રાસાદ; નમું૦
તીહાં પન્નર જીન પેખતાં, વી૦
મુજ પરિણતી હુઇ આલ્હાદ, નમું૦ ૬
પાસે ભુવન જીનરાજનુ, વી૦
તીહાં ખટ પ્રતિમા ધાર; નમું૦
મૂર્ચ્છા ઉતારી કીયું, વી૦
તે હીરબાઈ એ સાર. નમું૦ ૭
કુંવરજી લાધા તણું, વી૦
દીપે દેવર ખાસ, નમું૦
તેત્રીસ જીનશું થાપીઆ, વી૦
સહસફેણા શ્રી પાસ, નમું૦ ૮
વીમળ વસહી એ ચૈત્ય છે, વી૦
જુઓ ભુલી વાણીમાં ચાર; નમું૦
વળી ભમતીએ ચૌસુખ બે મળી, વી૦

તીહાં એકાશી જીન ધાર. નમું૦ ૯
નેમીસર ચોરી તીહાં, વી૦
એકસો સીત્તેર દેવ; નમું૦
મુલ નાયક શું વંદીએ; વી૦
વળી લોકનાલ તતખેવ. નમું૦ ૧૦
વીમળ વસહી પાસેઅ છે, વી૦
દેહરી દાય વીસાળ; નમું૦
પ્રતિમા આઠ જુહારીએ, વી૦
આતમ કરી ઉજમાળ. નમું૦ ૧૧
પુન્ય પાપનું પારખું, વી૦
કરવાને ગુણવંત; નમું૦
મોક્ષ બારી નામેઅ છે, વી૦
તીહાં પેસી નીકળસો સંત; નમું૦ ૧૨
તીરથની ચોકી કરે, વી૦
વળી સંઘ તણી રખવાળ; નમું૦
કરમાસાહી થાપીયાં, વી૦
સહુ વીઘન હરે વીસરાળ. નમું૦ ૧૩
સઘળે અંગે શોભતાં, વી૦
ભુષણ ઝાકઝમાળ; નમું૦
ચરણા ચોળી પહેરણે, વી૦
સોહે ઘાટડી લાલ ગુલાલ; નમું૦ ૧૪
ચતુરભુજા ચક્રેશ્વરી, વી૦
તેહના પ્રણમિપાય; નમું૦
સંઘ સકળ ઓળગ કરે, વી૦
બુદ્ધ અમૃત ભરગુણ ગાય. નમું૦ ૧૫

ઢાળ ૬ ઠી

ભવિ તુમે વંદો રે શંખેશ્વર જિનરાયા એ—દેશી

ભવિ તુમે સેવો રે એ જીનવર ઉપગારિ,
કો નહીં એવો રે, તિરથમાં અધિકારી. એ આંકણી.
હાથીપોળથી ઉત્તર શ્રેણી,
જિનધર જિનજી, છાજે.
સમોવસરણ સુંદર છે તેહમાં;
પ્રતિમા ચાર વિરાજે. ભવિ૦ ૧
સમોવસરણ પછવાડે દેહરી,
આઠે અનોપમ સોહે;
વિસ જીનેશ્વર તેહમાં બેઠા,
ભવિયણનાં મન મોહે. ભવિ૦ ૨
રતનસીંઘ ભંડારિ જેણે,
કીધું દેવળ ખાસ;
તિહાં જીન ચાર સંઘાથે થાપ્યાં;
વિજય ચિંતામણી પાસ. ભવિ૦ ૩
તેહની પાસે ચાર છે દેહરી,
તિહાં જીન પડિમાવિસ;
પ્રેમજી વેલજી સાહને દેહરે,
પ્રણમું પાંચ જગીસ. ભવિ૦ ૪
નથમલ આણંદજીએ કિધું,
જીન મંદિર સુવિસાલ;
તિહાં જઇ પાંચ જીનેશ્વર ભેટે,
મેરે ભવ જંજાળ. ભવિ૦ ૫
વધુસા પરણિને દેહરે,
અષ્ટાદસ જીનરાય;

પાસે દેહરિ ચિનાઈ બીંબની,
દેશ બંગાળા કહીયા. ભવિ૦ ૬
અતી અદ્દભુત જિન મંદિર રૂડું,
લાધા વહોરા કેરૂં;
તિહાં સત્તર જીન પડિમા વંદે;
તેહનું ભાગ્ય ભલેરૂં. ભવિ૦ ૭

સા, મીઠાચંદ લાધા જાણું,
પાટણ શહેરના વાસી;
જિનમંદિર સુંદર કરી પડિમા,
પાંચ ઠવી છે ખાસી. ભવિ૦ ૮

ગુણોત જયમલજીને દેહરે,
ચૌમુખ જઇને જુહારૂ;
પ્રતિમા દોય દિગંબર દેહરે,
ભુવને નિરખી ભાખ્યું સારૂ. ભવિ૦ ૯

રિખભ મોદિએ પ્રાસાદ કરાવ્યો,
તિહાં દસ પડીમા વંદો;
રાજસી સાહના દેહરામાંહી,
ભેટયા સાત જીણંદો. ભવિ૦ ૧૦

તિરથ સંઘ તણો રખવાલો,
યક્ષ કપર્દિ કહિએ;
બીજી માત ચક્રેસરિ વંદી,
સુખ સંપતિ સહુ લહીએ. ભવિ૦ ૧૧

નહાનાં મહોટાં ભુવન મળીને,
બેંતાલીસ અવધારો;
સંખ્યાએ જિનજિની પ િ ડ
પાંચસેં સોળ જુહારો. ભવિ૦ ૧૨

ઇણિ પરે સઘળાં ચૈત્ય મળીને,
નાહી સુરજ કુંડ;
જયણાએ સુચિ અંગ કરિને,
પહેરો વસ્ત્ર અખંડ. ભવિ૦ ૧૩
વિધિ પૂર્વક સામગ્રી મેલી,
બહુ ઉપચાર સંઘાતે;
નાભીનંદન પુજી સહુ પૂજે,
જીનગુણ અમૃત ગાવે. ભવિ૦ ૧૪

ઢાળ ૭ મી–ભરત નૃપ ભાવશુંએ એ–દેશી

બીજી ટુંક જુહારીએએ,
પાવડીએ ચઢી જોય;
નમોગીરી રાજનેએ. એ આંકણી૦
પહેલાં તે અદબદ દેખીએ,
સુજ મન અચરીજ હોય. નમો૦ ૧
તીહાંથી આગળ ચાલતાંએ,
દેહરી એક નીહાળ, નમો૦
તેહ ઠામે જઈ વંદીએએ,
જીનજી દોય નીહાળ. નમો૦ ૨
સંઘવી પ્રેમચંદે કર્યો એ,
જીન મંદીર સુખકાર, નમો૦
સર્વતો ભદ્ર પ્રાસાદમાંએ;
બીંબ નવાણું સાર. નમો૦ ૩
હેમચંદ લવજીએ કર્યો એ,
દેહરો તીહાં શુભ ભાવ; નમો૦

બીંબ પચવીસ તીહાં વંદીએ એ,
ભવોદધી તારણ નાવ, નમો૦ ૪
આગળ પાંડવ વંદીએએ,
પાંચ રહ્યા કાઉસ્સગ્ગ; નમો૦
કુંતા માતા દ્રોપદીએ,
ગુણમણીનાં તે વગ્ગ. નમો૦ ૫
ખરતરવસહીની બારીએએ,
પહેલું શાન્તી ભુવન; નમો૦
સિત્તેર જીનને વંદીએએ;
ચોવીસવટ્ટા ત્રણ્ય. નમો૦ ૬
પાસે પાસ જીનેશ્વરૂએ,
બેઠા ભુવન મઝાર; નમો૦
ચોવીસવટ્ટો એક તેહમાંએ,
સાધુ મુદ્રા હોય ધાર. નમો૦ ૭
તેહમાં નંદીશ્વર થાપનાએ,
બાવન જીન પરીવાર; નમો૦
અવધી આસાતના ટાળીનેએ,
બીંબ ઓગણ્યાશી જુહાર. નમો૦ ૮
જીન ઘરમાં થાપીઆએ.
શ્રીસીમંધર જીનરાય; નમો૦
પ્રતિમા ચારશું વંદીએએ,
પરીણતી શુદ્ધ કરાય. નમો૦ ૯
ત્રણ જીનરાયશું ભુવનમાંએ,
બેઠાશ્રી અજીત જીણંદ; નમો૦
પાસે માત ચક્કેસરીએ,
અષ્ટ ભુજા અમંદ. નમો૦ ૧૦

છુટા ચોસુખ તેહનીએ,
 પ્રતિમા વંદો બાર; નમો૦
રાયણ તળે ચઉ પાદુકાએ,
 તીહાં એક પડીમા સાર, નમો૦ ૧૧
ગણધર પાદુકા વંદીએએ,
 ચઉદસયાં બાવન પરીવાર; નમો૦
પાસે દેહરી દીપતીએ,
 કીધી ધન તે જન્મ. નમો૦ ૧૨
શા હેમચંદ શીખર તણોએ,
 ભુવનમાં ત્રણ જીનરાજ; નમો૦
પ્રણમીએ પાસ જીનેશ્વરએ,
 એક દેહરે શીરતાજ, નમો૦ ૧૩
આંમણી સામા છે દેહરાંએ,
 શ્રી શાંતીનાથનાં દોય; નમો૦
એકમાં સાહી બત્રીસ નમુંએ,
 બીજે પચાસ તું જોય. નમો૦ ૧૪
મુળ કોટ માંહી દક્ષિણ દીસેએ,
 દેહરી ત્રણય છે જોડ; નમો૦
તીહાં ખટ પ્રતીમા વંદીએ એ,
 કહે અમૃત મદમોડ. નમો૦ ૧૫

ઢાળ ૮ મી.

એતો ગેહેલો છે ગીરધારીજી એહને શું કહીએ એ–દેશી.

ઉત્તર પુરવ વીચલે ભાગે,
 દેહરી ત્રણય સોહાવે રે;
હરખીને તે સ્થાનીક ફરસી,

વરસી સમતા ભાવે; એહને સેવોને,
હરિ તુમે સેવો સહુ નરનાર એ;
એતો મેવા એણે સંસાર એ,
એતો ભવ જલ તારણહાર એ. આંકણી૦ ૧

તેહમાંથી વચ્ચા સુત સેલગ,
સુરી પ્રમુખ સુખદાઇ રે;
ઇણ ગિરી સીદ્ધાં તેહનાં પગલાં,
વંદુ સહસ અઢાઈ. એ૦ ૨

પાસે વીહાર ઉતંગ વીરાજે,
રંગ મંડપ દીસી ચાર રે;
સેઠ સવા સોમજીએ કરાવ્યો,
ખરચી વીત ઉદાર. એ૦ ૩

અનંત ચતુષ્ટય ગુણ નીપજયાથી,
સરીખા ચારે રૂપરે;
પરમેશ્વર શુભ સમે થાપ્યા,
ચાર દીશાએ અનુપ. એ૦ ૪

તે મુળનાયક રૂષભ જીનેશ્વર,
બીજા જીન ત્રેંતાળ રે;
શુદ્ધ નીમીત કારણ લહીએ એવા,
હું પ્રણમું ત્રણ્ય કાળ. એ૦ ૫

ઉપર ચૌમુખ છવીસ જીનશું,
દેખી દુરીત નીકંદુ રે;
ચોવીસવટ્ટો એક મળીને,
ચોપન પ્રતીમા વંદું રે. એ૦ ૬

સાહમા પુંડરિકસ્વામી બેઠા,
પુંડરિક વરણા રાજે રે;

એ તસ પર વંદી બહાર દેહરી,
તેહમાં શુભ વીરાજે રે. એ૦ ૭
રૂષભ પ્રભુને પુત્ર નવાણું,
આઠ ભરતસુત સંગે રે;
એકસો આઠ સમય એક સીદ્ધા,
પ્રણમું તસ પદ રંગે. એ૦ ૮
ફરતી ભમતીમાંહી પ્રતિમા,
એકસોને છત્રીસ રે;
તેહમાં ચોવીસવટ્ટા સાથે,
એકસો સાઠજ મીસ; એ૦ ૯
પોળ બાહિર મરૂદેવી ટુંકે.
ચોમુખ એક પ્રસિદ્ધો રે;
ધનવેલ બાઇએ નીજ ધન ખરચી;
નરભવ સફળો કીધો. એ૦ ૧૦
પશ્ચિમને મુખ સામા સોહે,
દેવળમાં મનોહારી રે;
ગજવર ખંધે બેઠા આઇ,
તીરથનાં અધિકારી. એ૦ ૧૧
સંપ્રતીરાએ ભુવન કરાવ્યું,
ઉત્તર સનમુખ સોહે રે;
તેહમાં અચીરાનંદન નિરખી,
કહે અમૃત મન મોહે; એહને સેવો રે. ૧૨

ઢાળ ૯—આઠ કુવા નવ પાવડી—એ દેશી.

હવે પછી પાવસહીમાં વાલા,
તુમે ચાલો ચેતન લાલા રાજ;
આજ સફળ દીન એ રૂરો—આંકણી,
જીન મંદીર જીન સુરત ભેંટો;
ભવભવનાં પાતીક મેટો રાજ. આજ૦ ૧.
તીહાં પાંચ ગભારે જઈ અટકળીયા,
માનુ પાંચ પ્રમેથી મળીયા રાજ; આજ૦
રાયણ તણાં પગલાં સુખદાઈ,
તીહાં રૂષભ પ્રભુને ગાઇ રાજ. આજ૦ ૨
નેમી જીનેશ્વર સીસ પ્રવીણ,
મુની નંદીષેણ નવીન રાજ; આજ૦
શ્રી શેત્રુંજય ભેટણ આવ્યા,
તીહાં અજીત શાંતિ ગુણ ગાયા રાજ. આજ૦ ૩
તેહતવન મહીમાથી જોડે,
બીહુ જીનવર વંધ્યા કોડે રાજ; આજ૦
તેહ મંદીર બે જોડ નીરખી,
મેં ભેટયા બેહુ જીન હરખી રાજ. આજ૦ ૪
નયરડબોહી તણો જે વાસી,
મનુ પારખ ધર્મ અભ્યાસી રાજ; આજ૦
તેણે જીન મંદીર કીધું સારૂ,
તીહાં ત્રણ્ય પ્રતિમા નેં જુહારૂં રાજ. આજ૦ ૫.
એક ભુવનમાં ત્રણ્યં જીન રાજે,
બીજામાં નેમ વીરાજે રાજ;
દેવળ એક દેખી દુરીત નીકંદુ,
તીહાં પાર્શ્વ પ્રભુને વંદુ રાજ. આજ૦ ૬

બાવન દેહરી પાછળ ફરતી,
જીન મંદિર શોભા કરતી રાજ; આજ૦
તેહમાં અજીતજિનેશ્વર રાયા,
મેં પ્રણમિને ગુણ ગાયા રાજ; આજ૦ ૭
બાજુ નાનાં મોટાં ભુવન નિહાળી,
સગતિસ ગણ્યા સંભાળી રાજ, આજ૦
સંખ્યા એ જીન પ્રતિમા જાણી,
એ પાંચસેં નેવ્યાસી ગણીએ રાજ આજ૦ ૮
એ તીરથ માળાસું વીચારી,
તુમે જાત્રા કરો હીતકારી રાજ; આજ૦
દર્શન પુજા સફળી થાએ,
શુભ-અમૃત ભાવે ગાએ રાજ. આજ૦ ૯

ઢાળ ૧૦

આજ મુને સંભવ જીનશું પ્રીત અવીહડ લાગી રે–એ દેશી.

તુમે સિદ્ધગિરીનાં બેહુ ટુંક જોઈ જુહારો રે,
તુમે ભુલ્યા અનાદીની મુંક્ય એ ભવ આરો રે;
તુમે ધરમી જીવ સંઘાત, પરિણતી રંગે રે:
તુમે કરજ્યો જાત્રા સનાથ સુવીહીત સંગે રે. ૧
તુમે વાવરજ્યો એકવાર, સચીત સહુ ટાળો રે;
કરી પડિકમણાં દોય વાર, પાપ પખાળો રે
તુમે ધરજ્યો સોલ સણગાર, ભુમી સંથારો રે;
અણુ આણે પાય સંચાર, છહરી પાળોરે.
ઇમ સુણી આગમ રીત, હીયડે ધરજ્યો રે,
કરી સદહણા પરતીત, તીરથ કરજ્યો રે;

આદુ: સમ કાળે જોય, વીઘન ઘણેરાં રે, ૩.
કીધું તે સીધું સોય, શું છે સવેરારે.
એ હીતશીક્ષા જાણ, સુગુણા હરખો રે,
વળી તીરથનાં અહીં ઠાણ, આગે નીરખો રે,
દેવકીના ખટનંદ; નમો અનુસરીએ રે, ૪
આતમ શકતે અમંદ, પ્રદિક્ષણા ફરીએ રે.
પહેલી ઉલખાલોળ, ભરી તે જળશું રે,
જાણે કેસરનાં ઝબકોળ, નમણના રસશું રે;
પૂજે ઇંદ્ર અમુલ રયણ પડીમાને રે, ૫.
તેજળ આખ્ય કપોળ, ઠવો સીર ઠામે રે.
આગળ દેહરી હોય સમીપે જાઊં રે,
તીહાં પ્રતિમા પગલાં હોય, નમી ગુણ ગાઉં રે;
વળી ચીલ્લણ તલાવડી દેખી, મનમાં ધારૂં રે, ૬
તીહાં સોદ્ધસીલ્લા સંક્ષેપ. ગુણી સંભારૂ રે.
ભાડવે ભવીયણ વૃંદ, આપણ જારયું રે,
જે સ્થાનક અજીત જીણંદ, રહ્યા ચોમાસું રે;
સાંબ મુની પરજુન્ન, થયા અવિનાશી રે, ૭
તે ધન્ય કૃતારથ પુન્ય, થુણે ગુણ રાશી રે.
હું તો સીદ્ધવડ પગલાં સાધ, નમું હીત કાજે રે,
ઇહાં શીવસુખ કીધું હાથ, બહુ મુનીરાજે રે;
ઈમ ચઢતાં ચારે પાજ, ચઉગતી વારે રે, ૮
એ તીરથ જગત જહાજ, ભવજલ તારે રે.
જે જગ તીરથ સંત, તે સહુ કરીએ રે,
પણ એ ગિરી ભેટે અનંત, ગુણફળ વરીએ રે;
પુંડરાદિકનાં નામ, એકવીસ લીજે રે; ૯
જીમ મનવાંછીત કામ, સઘળાં સીજે રે.

કરીએ પંચ સ્નાત્ર રાયણ આદે રે,
તીમ રૂડી રથયાત્ર, પ્રભુ પ્રસાદે રે;
વળી નવાણુંવાર, પ્રદક્ષિણા ફરીએ રે,
સ્વસ્તીક દીપક સાર, તે જે કરીએ રે; ૧૦

પુજા વીવીધ પ્રકાર, નૃત્ય બનાવો રે,
ઇમ સફળ કરી અવતાર, ગુણી ગુણ ગાવો રે;
નીજ અનુસારે શક્તિ, તીરથ સંગે રે,
તુમે સાધુ સ્વામીભક્તિ, કરજ્યો રંગે રે. ૧૧

પાલીતાણા ધન્ય ધન્ય, ધન્ય તે પ્રાણી રે,
જીહાં તીરથ વાસીજન્ન, પુન્ય કમાણી રે;
પ્રહ ઉગમતે સુર. રીખભજી ભેટો રે,
કરી દસત્રીક આણાપુર, પાપ સમેટો રે. ૧૨

જીહાં લલીતા સરપાળ, નમો પ્રભુ પગલાં રે,
ડુંગર ભણી ઉજમાળ, ભરીએ ડગલાં રે;
વીચમાં ભુખણ વાવ્ય, જોઇતે ચાલો રે,
તમે ગુણ ગણતાં શુભ ભાવ, સાથે મ્હાલો રે. ૧૩

તુમે ધુપ ઘટીકર માંહી, ઝુલા દેતા રે,
વડની છાયા માંહી, તાળી લેતા રે;
આવી તલેટી ઠાણ, તનુ સુચી કરીએ રે,
પુરવ રીત પ્રમાણ, પછે પરવરીએ રે. ૧૪

ઈણી પરે તીરથમાળા, ભાવે ભણશે રે,
જેણે દીઠું નયણ નીહાળ, વીશેખે સુણશે રે;
લહેશે મંગળમાળ, કંઠે જે ધરશે રે,
વળી સુખસંપત સુવિસાળ, મહોદય વરશે રે. ૧૫

તપગચ્છગગ્રણ દીણંદ, રૂપે છાજે રે,
શ્રી વીજય દેવસુરીંદ, અધીક દીવાજે રે;

રત્નવિજય તસ શીશ, પંડીત રાયા રે, ૧૬
ગુરૂરાજ વીવેક જગીશ, તાસ પસાયા રે;
કીધો એહ અભ્યાસ અઢાર ચાળીસે રે,
ઊજલ ફાગુણ માસ, તેરસ દીવસે રે;
શ્રી વીમળાચળ ચીત્ત ધરી, ગુણ ગાયા રે, ૧૭
કહે અમૃત ભવીયણ નીત, નમો ગીરીરાયા રે.

કળશ.

ઇમ તીરથમાળા, ગુણહવીસાળા,
વીમળ ગીરીવર રાજની; કહે સ્વપર હેતે,
પુણ્ય સંકેતે, એહ જીનવર સાજની,
તપગચ્છ ગયણ દીણંદ ગણધર, વીજય જીણંદ સુરીશ્વરો;
રચ્યો તાસ રાજે, પુન્ય સાંજે, અમૃત રંગ સુહંકરો. ૧૮

---

૧૪ શ્રી ઋષભદેવજિનનું પારણું.

આહે જસ ઘરે જાવે જી વહોરવા,
હોય આનંદ અંગ ન માય;
ઋષભ ઘેર આવે છે. ૧

આહે મણિ રે માણેક મોતી ભર્યાં,
કોઇ રત્ન ભરી ભરી થાળ. ઋષભ૦ ૨
આહે કોઈ રે ઘોડા કોઈ પાલખી,
કોઈ આપે હાથી કેરા દાન. ઋષભ૦ ૩
આહે કોઇજ પુત્રી વલ્લભા,
કોઈ આપે કન્યા કેરાં દાન. ઋષભ૦ ૪
આહે કોઈ નવિ આપે સુઝતો,
કોઈ વહોરાવે નહીં આહાર. ઋષભ૦ ૫
આહે તેણે સમે સ્વપ્નજ પેખીઓ,
આહે દશ ભવ કેરો સનેહ. ઋષભ૦ ૬

આહે ઇક્ષુરે રસ વહોરાવીઓ,
તીહાં ઋષભને ઉપજી છે લબ્ધિ. ઋષભ૦ ૭
આહે ત્યાંરે ઉભા કીધું પારણું,
એક વરસે મળીયેલો આહાર. ઋષભ૦ ૮
આહે પંચ દિવ્ય રે પ્રગટ થયાં;
તિહાં અહોદાન મહોદાન ગવાય. ઋષભ૦ ૯
આહે ત્યાં કને વૃષ્ટિ સુવર્ણ તણી,
થઈ સાડાબાર ક્રોડ. ઋષભ૦ ૧૦
આહે મેરૂશિખર રે ખશી ગયા,
શ્રેયાંસે દીઠા છે થંભ. ઋષભ૦ ૧૧
આહે ત્યારે જાતિસ્મરણ પામતાં,
તીહાં ફરી નાવે સંસાર. ઋષભ૦ ૧૨
આહે હીરવિજય ગુરૂ હીરલો,
તિહાં માણેકવિજય ગુણ ગાય. ઋષભ૦ ૧૩

---

૧૫ શ્રી સીમંધરજીન સ્તવન

ચિતડું સંદેશો મોકલે મારા વહાલાજી રે,
મનડા સાથે રે નેહ જઇને કહેજો મારા સ્વામીજી રે;
સીમંધર નીત્ય હું જપું મારા વહાલાજી રે,
જીમ બપૈયાને મેહ જઇને કહેજો મારા સ્વામીજી રે. ૧
દૂર દેશાંતર જઈ વસ્યા મારા વહાલાજી રે,
માયા લગાડીને એહ જઇને કહેજો મારા સ્વામીજી રે;
પાંખડીજો મારે હુવે મારા વહાલાજી રે,
ઉડી આવું તત ખેવ જઇને કહેજો મારા સ્વામીજી રે. ૨
પ્રીતતે અલગી હુઇ ગઈ મારા વહાલાજી રે,
હુવે કેમ છોડી તે જાય જઇને કહેજો મારા સ્વામીજી રે;

ઉત્તમ જીનશું પ્રીતડી, મારા વહાલાજી રે,
કદીયે ન ઓછી રે થાય, જઇને કહેજો મારા સ્વામીજીરે. ૩
નિસ્નેહિ તુમ સારિખા, મારા વહાલાજી રે,
મેં તો કોઇ ન દીઠ, જઇને કહેજો મારા સ્વામીજીરે;
હૈયડામાં ચાહો નહિ, મારા વહાલાજી રે,
મોઢે બોલે તે મીઠ, જઇને કહેજો મારા સ્વામીજીરે. ૪
આશા તો તુમ ઉપરે, મારા વહાલાજી રે,
મેરૂ સમાન મેં કીધ, જઇને કહેજો મારા સ્વામીજીરે;
ક્ષીણ એક જો કૃપા કરો, મારા વહાલાજી રે,
તો સહુ થાવે રે સિદ્ધ, જઈને કહેજો મારા સ્વામીજીરે. ૫
જે અક્ષય સુખ શાશ્વતા, મારા વહાલાજી રે,
તે સહુ ચાહે રે લોક, જઈને કહેજો મારા સ્વામીજીરે;
નહિ આપો માગું છતાં, મારા વહાલાજી રે,
જાણુ પણું સવિ ફોગ, જઈને કહેજો મારા સ્વામીજીરે. ૬
ઘણું શું કહીએ જાણને, મારા વહાલાજી રે,
દે જો સ્વામીની સેવ, જઇને કહેજો મારા સ્વામીજીરે;
કવિ તે રૂપ પસાયથી, મારા વહાલાજી રે,
રૂદ્ધિ કહે નિત્ય સેવ, જઇને કહેજો મારા સ્વામીજીરે. ૭

---

૧૬. છ અટ્ઠાઈનું સ્તવન. (ઢાળ નવ.)

દોહા.

શ્રી સ્યાદ્વાદ શુદ્ધોદધિ, વૃદ્ધિ હેતુ જિનચંદ;
પરમ પંચ પરમેષ્ઠિમાં, તાસુ ચરણ સુખકંદ. ૧
ત્રિગુણ ગોચર નામ જે, સુબુદ્ધ ઈશાન નામે જેહ;
થયા લોકોત્તર તત્ત્વથી, તે સર્વે જિન ગેહ. ૨

પંચ વર્ણ અરિહંત શું, પંચ કલ્યાણક ધ્યેય;
ષડ અઠ્ઠાઈ સ્તવના રચું, પ્રણમી અનંત ગુણ ગેહ. ૩

ઢાલ પહેલી (કપૂર હોયે અતિ ઉજલો રે—એ દેશી.)

ચૈત્ર માસ સુદિ પક્ષમાં રે,
પ્રથમ અઠ્ઠાઈ સંજોગ;
જિહાં સિદ્ધચક્રની સેવના રે,
અધ્યાતમ ઉપયોગ રે,
ભવિકા પર્વ અઠ્ઠાઈ આરાધ;
મનવાંછિત સુખસાધ રે. ભવિકા૦ ૧

પંચ પરમેષ્ઠિ ત્રિકાલના રે,
ઉત્તમ ચઉ ગુણકંત;
શાશ્વતપદ સિદ્ધચક્રને રે,
વંદતાં પુણ્ય મહંત રે. ભવિકા૦ ૨

લોચન કર્ણયુગલ મુખે રે,
નાસિકા અગ્ર નીલાડ,
તાલુ શિર નાભિ હૃદે રે,
ભ્રૂ મુહ મધ્યે ધ્યાન પાઠ રે. ભવિકા૦ ૩

આલંબન સ્થાનક કહ્યા રે,
જ્ઞાનીએ દેહ મોઝાર;
તેહમાં વિગત વિષય પરે રે,
ચિત્તમાં એક આધાર રે. ભવિકા૦ ૪

અષ્ટ કમલ દલ કર્ણિકા રે,
નવપદ થાપો ભાવ;

બાહિર યંત્ર રચી કરી રે,
ધારો અનંત અનુભાવ રે. ભવિકા૦ ૫

આસો સુદિ સાતમ થકી રે,
બીજી અઠ્ઠાઇ મંડાણ;
અસેં ત્રેંતાલીસ ગુણે કરી રે,
અસી આઉસાદિક ધ્યાન રે. ભવિકા૦ ૬

ઉત્તરાધ્યયન ટીકા કહે રે,
એ દોય શાશ્વતી યાત્ર;
કરતાં દેવ નંદીશ્વરે રે,
નર નિજ ઠામ સુપાત્ર રે. ભવિકા૦ ૭

ઢાલ બીજી (સિદ્ધચક્ર પદ વંદો—એ દેશી.)

અષાઢ ચોમાસાની અઠ્ઠાઇ,
જિહાં અભિગ્રહ અધિકાઇ;
કૃષ્ણ કુમારપાળ પરે પાળો,
જીવદયા ચિત્ત લાઇ રે;
પ્રાણી અઠ્ઠાઇ મહોત્સવ કરિએ,
સચિત્ત આરંભ પરિહરિએ રે. પ્રા૦ ૧

દિસિ ગમન તજો વર્ષા સમયે,
ભક્ષ્યા ભક્ષ્ય વિવેક;
અછતી વસ્તુ પણ વિરતિએ બહુ ફલ,
વંકચુલ સુવિવેક રે. પ્રા૦ ૨

જે જે દેહ ગ્રહીને મૂકયા,
જેહથી તે હિંસા થાય;

પાપ આકર્ષણ અવ્રતિ જોગે,
તે જીવે કર્મ બંધાય રે. પ્રા૦ ૩
સાયક દેહતા જીવ જે ગતિમાં,
વસીયા તસ હોય કર્મ;
રાજા રંકને કિરીયા સરીખી,
ભગવતી અંગનો મર્મ રે. પ્રા૦ ૪
ચોમાસી આવશ્યક કાઉસગ્ગના,
પંચ સત માને ઉસાસા;
છઠતપની આલોયણ કરતાં,
વિરતિધર્મ ઉજાસા રે. પ્રા૦ ૫

ઢાલ ત્રીજી (જિન રયણીજી, દશ દિસિ નિર્મલતા ધરે-એ દેશી.)

કાર્તિક સુદિમાંજી, ધર્મ વાસર અડધારીએ,
તીસ વલી ફાલ્ગુણેજી, પર્વ અટ્ઠાઈ સંભારીએ;
ત્રણ અટ્ઠાઈજી, ચઉમાસી ત્રણ કારણે,
ભવિ જીવનાજી, પાતિક સર્વ નિવારણે. ૧
નિવારણી પાતકતણી એ જાણી, અવધિજ્ઞાને સુરવરા;
નિકાય ચારના ઇંદ્ર હર્ષિત, વંદે નિજ નિજ અનુચરા;
અટ્ઠાઈ મહોત્સવ કરણ સમયે, શાશ્વતા એ દેખીએ;
સવી સજ્જ થાયે દેવ દેવી, ઘંટ નાદ વિસેસીએ. ૨
વલી સુરપતિજી, ઉદ્ઘોષણા સુરલોકમાં;
નીપજાવેજી, પરિકર સહિત અશોકમાં;
દ્વીપ આઠમેજી, નંદીશ્વર-સુર આવીયા;
શાશ્વતી પડિમાજી, પ્રણમી વધાવે ભાવીયા. ૩
ભાવિયા પ્રણમી વધાવે પ્રભુને. હર્ષ બહુલે નાચતા;
બત્તીસ વિધના કરીયા નાટિક, કોડી સુરપતિ માચતા;

હાથ જોડી માન મોડી, અંગ ભાવ દેખાવતી;
અપ્સરા રંભા અતિ અચંભા, અરિહંત ગુણ આલાવતી. ૪
ત્રણ અઠ્ઠાઈમાંજી, ષટ્ કલ્યાણક જિન તણા;
તથા આલયજી, બાવન જિનનાં બિંબ ઘણાં,
તસ સ્તવનાજી; અદ્ભુત અર્થ વખાણતાં,
ઠામે પહોંચેજી, પછી જિન નામ સંભારતાં. ૫
સંભારતાં પ્રભુનું નામ નિશદિન, પર્વ અઠ્ઠાઇ મન ધરે;
સમકિત નિર્મલ કરણ કારણ, શુભ અભ્યાસે અનુસરે;
નર નારી સમકિતવંત ભાવે, એહ પર્વ આરાધશે;
વિઘ્ન નિવારે તેહના સવિ, સૌભાગ્ય લક્ષ્મી વાધશે. ૬

ઢાલ ચોથી (આદિ જિણંદ મયા કરો—એ દેશી.)

પર્વ પર્યુષણમાં સદા, અમારી પડહો વજડાવે રે,
સંઘ ભક્તિ દ્રવ્ય ભાવથી, સ્વામીવત્સલ સુમ ઠાવે રે;
મહોદય પર્વ મહિમાનિધિ. ૧
સ્વામીવત્સલ એકણ પાસે, એકત્ર ધર્મ સમુદાય રે;
બુદ્ધિ તુલાએ તોલીએ, તુલ્ય લાભ ફલ થાય રે. મહો૦ ૨
ઉદાયી ચરમ રાજરૂષિ, તેમ કરો ખામણા સત્ય રે:
મિચ્છામિ દુક્કડં દેઇને, ફરી સેવે પાપવત્ત રે. મહો૦ ૩
તે કહ્યા માયા મૃષાવાદી, આવશ્યક નિર્યુક્તિમાંહિ રે;
ચૈત્ય પરિપાટી કહી, પૂજા ત્રિકાલ ઉચ્છાહી રે. મહો૦ ૪
છેલ્લી ચારે અઠ્ઠાઈએ, મહોટો મહોત્સવ રચે દેવા રે;
જીવાભિગમે એમ ઉચ્ચરે, પ્રભુ શાસનના એ મેવા રે.
મહોદય પર્વ મહિમા નિધિ. ૫

ઢાલ ૫ મી (અરણિક મુનિવર ચાલ્યા ગોચરી-એ દેશી.)

અટ્ઠમનો તપ વાર્ષિક પર્વમાં,
શલ્ય રહિત અવિરોધ રે;
કારક સાધક પ્રભુના ધર્મનો,
ઈચ્છા રોધે હોય શુદ્ધ રે;
તપને સેવો રે કંતા વિરતીના. ૧

છુટે સો વર્ષે રે કર્મ અકામથી,
નારકી તે તો સકામે રે;
પાપ રહિત હોય નવકારસી થકી,
સહસ તે પોરિસી ઠામે રે. તપ૦ ૨

વાધંતો વધતો તપ કરવા થકી,
દશ ગુણો લાભ ઉદાર રે;
દશ લાખ કોડી વર્ષનું આઉખું,
દુરિત ઓટે નિરધાર રે, તપ૦ ૩

પચાસ વર્ષ સુધી તપ્યાં લખમણા,
આયા તપ નવિ શુદ્ધ રે;
અસંખ્ય ભવ ભમ્યા એક કુવચનથી,
પદ્મનાભ વારે સિદ્ધ રે. તપ૦ ૪

આહાર નિરિહંતા રે સમ્યક્ તપ કહ્યો,
જુઓ અભ્યંતર તત્ત્વ રે;
ભવોદધિ સેતુ રે અટ્ઠમ તપ ગણિ,
નાગકેતુ ફળ પત્ત રે. તપ૦ ૫

ઢાલ છઠ્ઠી (સ્વામી સીમધરા વિનતિ–એ દેશી.)

વાર્ષિક પડિક્કમણા વિષે,
એક હજાર શુભ આઠ રે;
શ્વાસ ઉશ્વાસ કાઉસ્સગ્ગ તણાં,
આદરી ત્યજો કર્મ આઠ રે;
પ્રભુ તુમ શાસન અતિ ભલું. ૧

દુગ લખ ચઉ સય અડ કહ્યા,
પલ્ય પણયાલીસ હજાર રે;
નવ ભાંગે પલ્પના ચઉ ગ્રહ્યા,
શ્વાસમાં સુર આયુ સાર રે. પ્રભુ૦ ૨

ઓગણીસ લાખ ને તેંસઠી,
સહસ બસેં સડસઠી રે;
પલ્યોપમ દેવનું આઉખું,
નવકાર કાઉસ્સગ્ગ જીઠ રે. પ્રભુ૦ ૩

એકસઠ લાખને પણતીસા,
સહસ બસેં દશ જાણ રે;
એટલા પલ્યનું સુર આઉખું,
લોગસ્સ કાઉસ્સગ્ગ માન રે. પ્રભુ૦ ૪

ધેનુ ધણ રૂપે રે જીવના,
અચલ છે આઠ પ્રદેશ રે;
પરે સર્વ નિર્મલ કરે,
પર્વ અઠ્ઠાઇ ઉપદેશ રે. પ્રભુ૦ ૫

ઢાલ સાતમી (લીલાવંત કુંવર ભલો—એ દેશી.)

સોહમ કહે જંબુ પ્રત્યે,
જ્ઞાનાદિ ધર્મ અનંત રે વિનીત,
અર્થ પ્રકાશ્યો વીરજી,
તેમ મેં રચિઓ સિદ્ધાંત રે; ૧
પ્રભુ આગમ, ભલો વિશ્વમાં.
ષડ લાખ ત્રણસો તેત્રીસ,
ઓગુણસાઠ હજાર રે;
પીસ્તાલીસ આગમ તણી, પ્રભુ૦ ૨
સંખ્યા જગ આધાર રે.
આથમ્યે જિન કેવલ રવિ,
સુત દીપકથી વ્યવહાર રે:
ઉભય પ્રકાશક સૂત્રનો, પ્રભુ૦ ૩
સંપ્રતિ બહુ ઉપગાર રે.
પુણ્યક્ષેત્રમાં સિદ્ધગિરિ,
મંત્રમાંહિ નવકાર રે;
શુક્લધ્યાન છે ધ્યાનમાં, પ્રભુ૦ ૪
કલ્પસૂત્ર તેમ સાર રે.
વીરવર્ણન છે જેહમાં,
શ્રી પર્વ તપ તસુ સેવ રે;
છઠ તપે કલ્પસૂત્ર સુણે સુદા, પ્રભુ૦ ૫
ઉચિત વિધિ તતખેવ રે.

ઢાલ આઠમી (તપ શું રંગ લાગ્યો—એ દેશી)

નેવું સહસ સંપ્રતિ નૃપે રે,
ઉધર્યા જૈન પ્રાસાદ રે;
છત્રીસ સહસ નવા કર્યા રે,

નિજ આયુ દિનવાદ રે.
મનમેં મોહે રે; પૂજો પૂજો રે;
મહોદય પર્વ મહોત્સવ મોટે રે. ૧
અસંખ્ય ભરતના પાટવી રે,
અટ્ઠાઈ ધર્મના કામિ રે;
સિદ્ધગિરિએ શિવપુરી વર્યા રે,
અજરામર શુભ ઠામ રે. મનમેં૦ ૨
યુગપ્રધાન પુરવ ધણી રે,
વયરસ્વામી ગુણધાર રે;
નિજ પિતા મિત્ર પાસે જઈ રે,
યાચ્યાં ફુલ તૈયાર રે. મનમેં૦ ૩
વીસ લાખ ફુલ લેઈને રે,
આવ્યા ગિરિ હિમવંત રે;
શ્રીદેવી હાથે લીયા રે,
મહા કમલ ગુણવંત રે. મનમેં૦ ૪
પછી જિનરાગીને સોંપીયા રે,
સુભિક્ષનગરી મઝાર રે;
સુગત મત ઉચ્છેદિને રે,
શાસન શોભા અપાર રે. મનમેં૦ ૫

ઢાલ નવમી (ભરત નૃપ ભાવશું—એ દેશી)
પ્રાતિહાર્ય અડ પામીયે રે,
સિદ્ધ પ્રભુના ગુણ આઠ;
હર્ષ ધરી સેવીયે એ,
જ્ઞાન દર્શન ચારિત્રનાં એ;
આઠ આચારના પાઠ. હર્ષ૦
સેવો સેવો પર્વમહંત. હર્ષ૦ ૧

પવયણ માતા સિદ્ધિનું એ,
બુદ્ધિ ગુણા અડ દૃષ્ટ; હર્ષ૦
ગણી સંપદ અડ સંપદા એ,
આઠમી ગતિ દીએ પુષ્ટ. હર્ષ૦ ૨
આઠ કર્મ અડ દોષને એ,
અડ મદ પરમાદ; હર્ષ૦
પરિહરિ આઠ આઠ કારણ ભજીએ,
આઠ પ્રભાવક વાદ. હર્ષ૦ ૩
ગુર્જર દિલ્લી દેશમાં એ,
અકબરશાહ સુલતાન, હર્ષ૦
હીરજી ગુરૂના વચણથી એ,
અમારી પડહ વજાવ. હર્ષ૦ ૪
સેનસૂરિ તપગચ્છમણિ એ,
તિલક આણંદ મુણિંદ. હર્ષ૦
રાજ્યમાન રિદ્ધિ લહે એ,
સૌભાગ્ય લક્ષ્મી સૂરિંદ. હર્ષ૦ ૫
સેવો સેવો પર્વ મહંત;
પૂજો જિનપદ અરવિંદ; હર્ષ૦
પુણ્ય પર્વ સુખકંદ, પ્રગટે પરમાનંદ,
કહે એમ લક્ષ્મીસૂરિંદ. હર્ષ૦ ૬

કળશ

એમ પાર્શ્વ પ્રભુનો પસાય પામી, નામે અઠ્ઠાઈના ગુણ કહ્યા;
ભવિ જીવ સાધો નિત્ય આરાધો, આત્મ ધર્મે ઉમહ્યા. ૧
સંવત જિન અતિશય વસુ સસી (૧૮૩૪) ચૈત્રી પુનમે ધ્યાઈયા;
સૌભાગ્યસૂરિ શિષ્ય લક્ષ્મીસૂરિ બહુ, સંઘ મંગલ પાઇયા. ૨

. શ્રીમહાવીર સ્વામીના સત્તાવીશભવનું પંચઢાલિયું.—

દોહા

શ્રી શુભવિજય સુગુરૂ નમી, નમી પદ્માવતી માય,
ભવ સત્તાવીશ વર્ણવું; સુણતાં સમકિત થાય. ૧
સમકિત પામે જીવ ને, ભવ ગણતી એ ગણાય;
જો વળી સંસારે ભમે, તો પણ મુગતે જાય. ૨
વીર જિનેશ્વર સાહિબો, ભમિયો કાળ અનંત;
પણ સમકિત પામ્યા પછી, અંતે થયા અરિહંત. ૩

ઢાલ પહેલી

(કપૂર હોયે અતિ ઉજલો રે—એ દેશી.)

પહેલે ભવે એક ગામનો રે,
રાય નામે નયસાર;
કાષ્ઠ લેવા અટવી ગયો રે,
ભોજન વેળા થાય રે.
પ્રાણી ધરિયે સમકિત રંગ,
જિમ પામિયે સુખ અભંગ રે. પ્રાણી૦ ૧
મન ચિંતે મહિમા નીલો રે,
આવે તપસી કોય;
દાન દેઇ ભોજન કરૂં રે,
તો વાંછિત ફળ હોય રે. પ્રાણી૦ ૨
મારગ દેખી મુનિવરા રે,
વંદે દેઇ ઉપયોગ;
પૂછે કિમ ભટકો ઈહાં રે,
મુનિ કહે સાથ વિજોગ રે. પ્રાણી૦ ૩

હરખ ભરે તેડી ગયો રે.
પડિલાભ્યા મુનિરાજ;
ભોજન કરી કહે ચાલીએ રે,
સાથ ભેળા કરૂં આજ રે. પ્રાણી૦ ૪
પગવટીયે ભેળા કર્યા રે,
કહે મુનિ દ્રવ્ય એ માર્ગ;
સંસારે ભૂલા ભમો રે,
ભાવ મારગ અપવર્ગ રે. પ્રાણી૦ ૫
દેવ ગુરૂ ઓળખાવિયા રે,
દીધો વિધિ નવકાર;
પશ્ચિમ મહાવિદેહમાં રે,
પામ્યો સમકિત સાર રે. પ્રાણી૦ ૬.
શુભ ધ્યાને મરી સુર હુઓ રે,
પહેલા સર્ગ મઝાર;
પલ્યોપમ આયુ ચવી રે,
ભરત ઘરે અવતાર રે. પ્રાણી૦ ૭.
નામે મરીચી જોઇને રે,
સંયમ લીએ પ્રભુ પાસ;
દુષ્કર ચરણ લહી થયો રે,
ત્રિદંડીક શુભ વાસ રે. પ્રાણી૦ ૮.

ઢાલ–બીજી (વિવાહલાની દેશી.)

નવો વેષ રચે તેણી વેળા, વિચરે આદીસર ભેળા,
જળ થોડે સ્નાન વિશેષ, પગ પાવડી ભગવે વેષ. ૧
ધરે ત્રિદંડ લાકડી મ્હોટી, શિર મુંડણ ને ધરે ચોટી;
વળી છત્ર વિલેપન અંગે, થુલથી વ્રત ધરતો રંગે. ૨

સોનાની જનોઇ રાખે, સહુને મુનિ મારગ ભાખે;
સમોસરણે પૂછે નરેશ, કોઇ આગે હોશે જિનેશ. ૩
જિન જંપે ભરતને તામ, તુજ પુત્ર મરીચી નામ;
વીર નામે થશે જિન છેલ્લા, આ ભરતે વાસુદેવ પહેલા. ૪
ચક્રવર્તી વિદેહે થાશે, સુણી આવ્યા ભરત ઉલ્લાસે;
મરીચીને પ્રદક્ષિણા દેતા, નમી વંદીને એમ કહેતા. ૫
તમે પુન્યાઇવંત ગવાશો, હરિ ચક્રી ચરમ જિન થાશો;
નવિ વંદું ત્રિદંડિક વેષ, નમું ભક્તિયે વીર જિનેશ. ૬
એમ સ્તવના કરી ઘર જાવે, મરીચી મન હર્ષ ન માવે;
મ્હારે ત્રણ પદવીની છાપ, દાદા જિન ચક્રી બાપ. ૭.
અમે વાસુદેવ ધુર થઇશું, કુળ ઉત્તમ મ્હારૂં કહીશું;
નાચે કુળ મદશું ભરાણો, નીચ ગોત્ર તિહાં બંધાણો. ૮
એક દિન તનું રોગે વ્યાપે, કોઈ સાધુ પાણી ન આપે;
ત્યારે વંછે ચેલો એક, તવ મળિયો કપિલ અવિવેક. ૯
દેશના સુણી દીક્ષા વાસે, કહે મરીચી લીયો પ્રભુ પાસે;
રાજપુત્ર કહે તુમ પાસે, લેશું અમે દીક્ષા ઉલ્લાસે. ૧૦
તુમ દરશને ધરમનો વ્હેમ, સુણી ચિંતે મરીચી એમ;
મુજ યોગ્ય મળયો એ ચેલો, મૂળ કડવે કડવો વેલો. ૧૧
મરીચી કહે ધર્મ ઉભયમાં, લીએ દીક્ષા જોબન વયમાં;
એણે વચને વધ્યો સંસાર, એ ત્રીજો કહ્યો અવતાર. ૧૨
લાખ ચોરાશી પૂરવ આય, પાળી પંચમે સ્વર્ગે સધાય;
દશ સાગર જીવિત ત્યાંહી, શુભવીર સદા સુખ માંહી. ૧૩

ઢાલ ત્રીજી (ચોપાઈની દેશી)

પાંચમે ભવ કોલ્લાગ સન્નિવેશ, કૌશિકનામે બ્રાહ્મણ વેષ;
એંશી લાખ પૂરવ અનુસરી, ત્રિદંડીયાને વેષે મરી. ૧

કાળ બહુ ભમીયો સંસાર, થુણાપુરી છઠ્ઠો અવતાર;
બહોંતેર લાખ પૂરવને આય, વિપ્ર ત્રિદંડિક વેષ ધરાય.
સૌધર્મે મધ્ય સ્થિતિએ થયો, આઠમે ચૈત્ય સન્નિવેશે ગયો;
અગ્નિદ્યોત દ્વિજ ત્રિદંડીયો, પૂર્વ આયુ લાખ સાઠે મૂઓ.
મધ્યસ્થિતિએ સુર સ્વર્ગ ઇશાન, દશમે મંદિરપુર દ્વિજ ઠાણ
લાખ છપ્પન પૂરવાપુરી, અગ્નિભૂતિ ત્રિદંડિક મરી.
ત્રીજે સરગ મધ્યાયુ ધરી, બારમે ભવ શ્વેતાંબીપુરી;
પુરવ લાખ ચુમ્માલીશ આય, ભારદ્વિજ ત્રિદંડિક થાય.
તેરમે ચોથે સ્વર્ગે રમી, કાળ ઘણો સંસારે ભમી;
ચઉદમે ભવ રાજગૃહી જાય; ચોત્રીસ લાખ પૂરવને આય.
થાવર વિપ્ર ત્રિદંડી થયો, પાંચમે સ્વર્ગે મરીને ગયો;
સોળમે ભવ ક્રોડ વરસ સમાય, રાજકુમાર વિશ્વભૂતિ થાય.
સંભૂતિમુનિ પાસે અણગાર, દુક્કર તપ કરી વરસ હજાર;
માસખમણ પારણુ ધરી દયા, મથુરામાં ગોચરીએ ગયા.
ગાયે હણ્યા મુનિ પડીયા વશા, વિશાખાનંદી પિતરિયો હસ્યા;
ગૌશૃંગે મુનિ ગર્વ કરી ગયણ ઉછાળી ધરતી ધરી.
તપ બળથી હોજયો બળ ઘણી, કરી નિયાણું મુનિ અણસણી;
સત્તરમેં મહા શુક્રે સુરા, શ્રી શુભવીર સત્તર સાગરા. ૧૦

ઢાલ ચોથી (નદી યમુના કે તીર ઉડે દોય પંખીયાં—એ દેશી)

અઢારમે ભવે સાત સુપને સુચિત સતી,
પોતનપુરીએ પ્રજાપતિ રાણી મૃગાવતી;
તસ સુત નામે ત્રિપૃષ્ઠ વાસુદેવ નીપન્યા,
પાપ ઘણું કરી સાતમી નરકે ઉપન્યા. ૧
વીશમે ભવ થઈ સિંહ ચોથી નરકે ગયા,
તિહાંથી ચવી સંસારે ભવ બહુલા થયા;

આવીશમે નરભવ લહી પુણ્ય દશા વર્યા,
ત્રેવીશમે રાજધાની મુકામે સંચર્યા. ૨
રાય ધનંજય ધારણી રાણીયે જનમિયા,
લાખ ચોરાશી પૂરવ આયુ જીવિયા;
પ્રિયમિત્ર નામે ચક્રવર્તી દીક્ષા લહી,
કોડી વરસ ચારિત્ર દશા પાળી સહી. ૩
મહાશુક્ર થઈ દેવ ઈણે ભરતે ચવી,
છત્રિકા નગરીયે જિતશત્રુ રાજવી;
ભદ્રામાય લખ પચવીશ વરસ સ્થિતિ ધરી,
નંદન નામે પુત્રે દીક્ષા આચરી. ૪
અગિયાર લાખ ને એંશી હજાર છસ્સેં વળી,
ઉપર પીસ્તાળીશ અધિક પણ દિન રૂળી;
વીશસ્થાનક માસખમણે જાવજજીવ સાધતા,
તીર્થંકર નામકર્મ તિહાં નિકાચતા. ૫
લાખ વરસ દીક્ષા પર્યાય તે પાળતા,
છવીશમે ભવ પ્રાણત કલ્પે દેવતા;
સાગર વીશનું જીવિત સુખભર ભોગવે,
શ્રીશુભવીર જિનેશ્વર ભવ સુણજો હવે. ૬

ઢાલ પાંચમી (ગજરામારૂજી ચાલ્યા ચાકરી રે-એ દેશી.)

નયર માહણકુંડમાં વસે રે,
મહારિદ્ધિ રૂષભદત્ત નામ;
દેવાનંદા દ્વિજ શ્રાવિકા રે,
પેટ લીધો પ્રભુ વિસરામ રે.
પેટ લીધો પ્રભુ વિસરામ. ૧

ખ્યાશી દીવસને અંતરે રે,
સુર હરિણગમેષી આય;
સિદ્ધારથ રાજા ઘરે રે,
ત્રિશલા કુખે છટકાય રે. ત્રિ૦ ૨

નવ માસાંતરે જનમિયા રે,
દેવ દેવીયે ઓચ્છવ કીધ;
પરણી યશોદા જોવને રે,
નામે મહાવીર પ્રસિદ્ધ રે. ના૦ ૩

સંસારલીલા ભોગવી રે,
ત્રીશ વર્ષે દીક્ષા લીધ;
બાર વરસે હુઆ કેવળી રે,
શિવવહુનું તિલક શિર દીધ રે. શિ૦ ૪

સંઘ ચતુર્વિધ થાપીયો રે,
દેવાનંદા રૂષભદત્ત પ્યાર;
સંયમ દેઇ શિવ મોકલ્યા રે,
ભગવતી સૂત્રે અધિકાર રે. ભ૦ ૫

ચોત્રીશ અતિશય શોભતા રે,
સાથે ચઉદ સહસ અણગાર;
છત્રીશ સહસ તે સાધવી રે,
બીજો દેવ દેવી પરિવાર રે. બીજો૦ ૬

ત્રીશ વરસ પ્રભુ કેવળી રે,
ગામ નગર તે પાવન કીધ;
બ્હોંતેર વરસનું આવખું રે,
દીવાળીયે શિવપદ લીધ રે. દીવા૦ ૭

અગુરૂ લઘુ અવગાહને રે,
કીયો સાદી અનંત નિવાસ;

મોહરાય મલ્લ મૂળશું રે,
તન મન સુખનો હોય નાશ રે. તન૦ ૮
તુમ સુખ એક પ્રદેશનું રે,
નવિ માવે લોકાકાશ;
તો અમને સુખીયા કરો રે,
અમે ધરીયે તમારી આશ રે. અમે૦ ૯
અક્ષય ખજાનો નાથનો રે,
મેં દીઠા ગુરૂ ઉપદેશ;
લાલચ લાગી સાહેબા રે,
નવિ ભજીયે કુમતિનો લેશ રે. નવિ૦ ૧૦
મ્હોટાનો જે આશરો રે,
તેથી પામીયે લીલ વિલાસ;
દ્રવ્ય ભાવ શત્રુ હણી રે,
શુભવીર સદા સુખવાસ રે. શુભ૦ ૧૧

કળશ

ઓગણીશં એકે (૧૯૦૧) વરસ છેકે, પૂર્ણિમા શ્રાવણ વરો;
મેં થુણ્યો લાયક વિશ્વનાયક, વર્દ્ધમાન જિનેશ્વરો;
સંવેગ રંગ તરંગ ઝીલે, જસવિજય સમતા ધરો;
શુભવિજય પંડિત ચરણ સેવક, વીરવિજય જય જયકરો. ૧

---

૧૮. શ્રી મહાવીરસ્વામીનું પંચ કલ્યાણકનું (સ્તવન) ચોઢાલિયું.

દોહો

એમ પ્રણમું સરસ્વતી, માગું અવિચળ વાણ,
વીર તણા ગુણ [illegible]

ગુણ ગાતાં જિનજી તણાં, લહીએ ભવનો પાર,
સુખ સમાધિ હોય જીવને, સુણજો સહુ નરનાર. ૧

ઢાળ–પહેલી

જંબુદ્વિપના ભરતમાં જો, રૂડું માહણકુંડ છે ગામ જો,
ઋષભદત્ત માહણ તીહાં વસેજો, તસ નારી દેવાનંદા નામજો. ૧
ચરિત્ર સુણે જીનજી તણાં જો, જેમ સમકિત નિર્મળ થાય જો,
અષ્ટ મહાસિદ્ધિ સંપજે જો, વળી પાતક દૂર પલાય જો. ચ૦ ૨
ઉજવળ છઠ અષાઢની જો, યોગે ઉત્તરાફાલ્ગુની સાર જો,
પુષ્પોત્તર સુવિમાનથી જો, ચવિ કુખે લીધો અવતાર જો. ચ૦ ૩
દેવાનંદા તિણ રયણિયે જો, સુતાં સુપન લહ્યાં દશ ચાર જો,
ફળ પૂછે નિજ કંતને જો, કહે ઋષભદત્ત મન ધારજો. ચ૦ ૪
ભોગ અરથ સુખ પામશું જો. તમે લહેશો પુત્ર રતન જો,
દેવાનદા તે સાંભળી જો, કીધું મનમાં તહત્તિ વચન જો. ચ૦ ૫
સંસારીક સુખ ભોગવે જો, સુણો અચરીજ હુઓ તેણી વારજો,
સુધર્મ ઇંદ્ર તિહાં કણે જો, જોઈ અવધિતણે અનુસાર જો. ચ૦ ૬
ચરમ જીણેસર ઉપન્યા જો, દેખી હરખ્યો ઇંદ્ર મહારાજ જો,
સાત આઠ પગ સામો જઇ જો, એમ વંદન કરે શુભ સાજજો. ચ૦
શક્રસ્તવ વિધિશું કરી જો, ફરી બેઠો સિંહાસન જામ જો,
મન વિમાસણમાં પડયું જો, ચિત્ત ચિંતવે સુરપતિ તામજો. ચ૦
જીન ચક્રિ હરિ રામજી જો, આંત પ્રંત માહણ કુખે જોયજો,
આવ્યા નહિ નહિ આવશે જો, એતો ઉગ્ર ભોગ રાજકુળ
હોય જો. ચ૦ ૯
અંતિમ જિણેસર આવીયા જો, એ તો માહણકુળમાં જેણજો,
એ તો અચ્છેરાભુત થયું છે જો, થયું હુંડાસર્પિણી
તેણ જો. ચ૦ ૧૦

કાળ અનંત જાતે થકે જો, એહવાં દશ અચ્છેરાં થાય જો,
ઈણ અવસર્પિણીમાં થયાં જો, તે કહીએ જે ચિત્ત લાયજો. ચ૦
ગર્ભ હરણ ઉપસર્ગનો જો, મૂળ રૂપે આવ્યા રવિચંદ જો,
નિષ્ફળ દેશના જે થઇ જો, ગયો સૌધર્મ ચમરેન્દ્ર જો. ચ૦ ૧૨
એ શ્રી વીરની વારમાં જો, કૃષ્ણ અમરકંકા ગયા જાણજો,
નેમનાથને વારે સહી જો, સ્ત્રી તીર્થ મલ્લી ગુણખાણ જો. ચ૦
એકસો આઠ સિધ્યા રૂષભને જો, વારે સુવિધિને અસંયતિ જો.
શીતળનાથ વારે થયું જો, કુળ હરિવંશની ઉત્પત્તિ જો. ચ૦ ૧૪
એમ વિચાર કરે ઇંદ્રલો જો, પ્રભુ નીચ કુળે અવતાર જો,
તેહનું કારણ શું એ છે જો, ઇમ ચિંતવે હૃદય મઝાર જો. ચ૦૧૫

ઢાળ-બીજી

ભવ મ્હોટા કહીએ પ્રભુના સત્તાવીશ જો,
મરિચિ ત્રિદંડી તે માંહે ત્રીજે ભવે રે જો;
તિહાં ભરત ચક્રીસર વંદે આવી જોય જો,
કુળનો મદ કરી નીચ ગોત્ર બાંધ્યું તે હવે રે જો. ૧
એ તો માહણકુળમાં આવ્યા જિનવર દેવ જો,
અતિ અણજુગતું એહ થયું થાશે નહીં રે જો;
જે જિનવર ચક્રી આવે નીચકુળમાંય જો,
છે આચાર ધરૂં ઉત્તમ કુળે સહી રે જો. ૨
એમ ચિંતવી તેડયો હરિણ ગમેષિ દેવ જો,
કહે માહણકુંડ જઇને એ કારજ કરો રે જો;
છે દેવાનંદાની કુખે ચરમ જીણંદ જો,
હર્ષ ધરીને પ્રભુને તિહાંથી સંહરો રે જો. ૩
નયર ક્ષત્રિયકુંડ રાય સિદ્ધારથ ગેહજો,
ત્રિશલારાણી તેહની છે રૂપે ભલી રે જો;

તસ કુખે જઈ સંક્રમાવો પ્રભુને આજ જો,
ત્રિશલાનો જે ગર્ભ છે તે માહણકુળે રે જો. ૪
જેમ ઇંદ્રે કહ્યું તેમ કીધું તત્ક્ષણ તેણે જો,
બ્યાસી રાતને આંતરે પ્રભુને સંહર્યા રે જો;
માહણી સુપનાં જાણે ત્રિશલા હરીને લીધ જો,
ત્રિશલા દેખી ચૌદ સુપન મનમાં ધર્યાં રે જો. ૫

ગજ વૃષભને સિંહ લક્ષ્મી ફુલની માળ જો,
ચાંદો સુરજ ધ્વજકુંભ પદ્મ સરોવરૂ રે જો;
સાગર દેવ વિમાનને રત્નની રાશી જો,
ચૌદમે સુપને દેખી અગ્નિ મનોહરૂ રે જો. ૬

શુભ સુહણાં દેખી હરખી ત્રિશલા નાર જો,
પ્રભાતે ઉઠીને પિયુ આગળ કહે રે જો;
તે સાંભળી દિલમાં રાય સિદ્ધારથ નેહ જો,
સુપન પાઠકને તેડી પુછે ફળ લહે રે જો. ૭

તુમ હોસ્યે રાજ અરથને સુત સુખ ભોગ જો,
સુણી ત્રિશલાદેવી સુખે ગર્ભ પોષણ કરે રે જો;
તવ માતા હેતે પ્રભુજી રહ્યા સંલીન જો,
તે જાણીને ત્રિશલા દુઃખ દીલમાં ધરે રે જો. ૮

મેં કીધાં પાપજ ઘોર ભવોભવ જેહ જો,
દૈવ અટારી દોષી દેખી નવિ શકે રે જો;
મુજ ગર્ભ હર્યો જે કિમ પામું હવે તેહ જો,
રાંક તણે ઘેર રત્ન ચિંતામણી કિમ ટકે રે જો. ૯

પ્રભુજીએ જાણી તત્ક્ષણ દુઃખની વાત જો,
મોહ વિટંબન જાલીમ જગમાં જે લહુ રે જો;
જુઓ દીઠા વિણ પણ એવડો જાગે મોહ જો,
નજરે બાંધ્યા પ્રેમનું કારણ શું કહું રે જો. ૧૦

પ્રભુ ગર્ભ થકી હવે અભિગ્રહ લીધો એહ જો,
માતપિતા જીવતાં સંયમ લેશું નહીં રે જો;
એમ કરૂણા આણી તુરત હલાવ્યું અંગ જો,
માતાને મન ઉપન્યો હર્ષ ઘણો સહી રે જો. ૧૧
અહો ભાગ્ય અમારૂં જાગ્યું સહિયર આજ જો,
એમ સુખભર રહેતાં પૂર્ણ હુવા નવ માસ જો;
તે ઉપર વળી સાઢી સાત રયણી થઈ રે જો. ૧૨
તવ ચૈત્ર તણી સુદિ તેરસ ઉત્તરા જોગ જો,
જન્મ્યા શ્રી જિન વીર હુઈ વધામણી રે જો;
સહુ ધરણી વિકસી જગમાં થયો પ્રકાશ જો,
સુર નરપતિ ઘર વૃષ્ટિ કરે સોવન તણી રે જો. ૧૩

ઢાળ-ત્રીજી

જનમ સમય શ્રી વીરનો જાણી, આવી છપ્પન કુમારી રે,
જગજીવન જિનજી, જનમ મહોત્સવ કરી ગીતજ ગાયે,
પ્રભુજીને જાઉં બલિહારી રે. જ૦ ૧
તતક્ષણ ઇંદ્ર સિંહાસન હાલ્યું, ઘોષ ઘંટા વજડાવી રે; જ૦
મળિયા કોડિ સુરાસુર દેવા, મેરૂપર્વતે આવી રે. જ૦ ૨
ઇંદ્ર પંચ રૂપે પ્રભુજીને, સુરગિરિ ઉપર લાવે રે, જ૦
યત્ન કરી હિયડામાં રાખે, પ્રભુને શીશ નમાવે રે. જ૦ ૩
એક કોઢી સાઠ લાખ કળશા, નિર્મળ નીરે ભરીયા રે, જ૦
ન્હાનો બાળક એ કિમ સહસે, ઇંદ્રે સંશય ધરીયા રે. જ૦ ૪
અતુલબળી જિન અવધે જોઇ, મેરૂ અંગુઠે ચાંપ્યો રે, જ૦
પૃથ્વી હાલ કલ્લોલ થઈ તવ, ધરણીધર તિહાં કમ્પ્યો રે. જ૦ ૫
જિનનું બળ દેખીને સુરપતિ, ભક્તિ કરીને ખમાવે રે, જ૦
ચાર વૃષભનાં રૂપ ધરીને, જિનવરને ન્હવરાવે રે, જ૦ ૬

અમૃત અંગુઠે થાપીને, માતા પાસે મેલે રે, જ૦
દેવ સહુ નંદીશ્વર જાએ, આવતાં પાતક ઠેલે રે. જ૦ ૭
હવે પ્રભાતે સિદ્ધારથ રાજા, અતિ ઘણા ઓચ્છવ મંડાવે રે,જ૦
ચકલે ચકલે નાચ કરાવે, જગતનાં દાણ છંડાવે રે. જ૦ ૮
બારમે દિવસે સજજન સંતોષી, નામ દીધું વર્દ્ધમાન રે, જ૦
અનુક્રમે વધતાં આઠ વરસના, હુઆ શ્રી ભગવાન રે. જ૦ ૯
એક દિન પ્રભુજી રમવા ચાલ્યા, તેવ તેવડાની સંઘાતે રે, જ૦
ઇંદ્ર મુખે પરશંસા નિસુણી, આવ્યો સુર મિથ્યાત્વી રે. જ૦ ૧૦
પન્નગ રૂપે ઝાડે વળગ્યો, પ્રભુજીએ નાંખ્યો ઝાલી રે, જ૦
તાડ સમાન વળી રૂપ કીધું, મુઠીએ નાખ્યો ઉછાળી રે. જ૦૧૧
ચરણે નમીને ખમાવે તે સુર, નામ ધરે મહાવીર રે, જ૦
જેહવા તુમને ઇંદ્રે વખાણ્યા, તેહવા છો પ્રભુ ધીર રે. જ૦ ૧૨
માતપિતા નીશાળે ભણવા, મૂકે બાળક જાણી રે, જ૦
ઇંદ્ર આવી તિહાં પ્રશ્ન જ પૂછે, પ્રભુ કહે અર્થ વખાણી રે. જ૦૧૩
યોવન વય જાણી પ્રભુ પરણ્યા, નારી યશોદા નામે રે, જ૦
અટ્ઠાવીશ વર્ષે પ્રભુના, માતપિતા સ્વર્ગ પામે રે. જ૦ ૧૪
ભાઈ તણો અતિ આગ્રહ જાણી, દોય વરસ ઘરવાસી રે, જ૦
તેહવે લોકાંતિક સુર બોલે, પ્રભુ કહો ધર્મ પ્રકાશી રે. જ૦ ૧૫

ઢાળ-ચોથી

પ્રભુ આપી વરસીદાન, ભલું રવિ ઉગતે જિનવરજી;
એક કોઠી આઠ લાખ સોનૈયા, દિન પ્રત્યે જિનવરજી.
માગશર વદિ દશમી, ઉત્તરાયોગે, મન ધરી જિનવરજી,
ભાઈની અનુમતિ, માગીને દીક્ષા વરી. જિનવરજી. ૧
તેહ દિવસ થકી પ્રભુ, ચઉનાણી થયા જિનવરજી;
સાધિક એક વરસ તે ચિવર ધારી, પ્રભુ રહ્યા જિનવરજી.

પછે દીધું બંભણને બે વાર, ખંડા ખંડ કરી જિનવરજી,
પ્રભુ વિહાર કરે એકાકી, અભિગ્રહ ચિત્તધરી. જિનવરજી. ૨

સાડાબાર વરસમાં ઘોર પરિસહ જે સહ્યા જિનવરજી;
શુલ પાણીને સંગમદેવ ગોશાળાના કહ્યા જિનવરજી.
ચંડકોશીને ગોવાળે ખીર રાંધી પગ ઉપરે જિનવરજી,
કાને ખીલા ઠોસ્યા તે દુષ્ટે સહુ પ્રભુ ઉદ્ધરે. જિનવરજી. ૩

લેઇ અડદના બાકુળા ચંદનબાળા તારિયાં જિનવરજી;
પ્રભુ પર ઉપગારી સુખ દુઃખ સમ ધારીયાં જિવવરજી.
છ માસી બે ને નવ ચોમાસી કહીએ રે જિનવરજી,
અઢીમાસ ત્રિમાસ દોઢ માસ એ બે બે લહિએ રે. જિનવરજી. ૪

ષટ્ કીધાં બે બે માસ પ્રભુ સોહામણા જિનવરજી;
બાર માસને પખ બહોંતેર તે રળિયામણા જિનવરજી.
છઠ બસેં ઓગણત્રીશ બાર અઠમ વખાણીએ જિનવરજી,
સાડાબાર વર્ષ તપ કીધાં, વિણ પાણીયે જિનવરજી. ૫
પારણાં ત્રણસેં ઓગણપચાસ તે જાણીએ જિનવરજી;
તવ કર્મ ખપાવી ધ્યાન શુકલમન ધ્યાવતા જિનવરજી.
વૈશાખ શુદિ દશમી ઉત્તરા જોગે, સોહાવતા જિનવરજી. ૬

શાળીવૃક્ષ તળે પ્રભુ પામ્યા કેવળનાણરે જિનવરજી;
લોકાલોક તણા પ્રકાશી થયા પ્રભુ જાણરે જિનવરજી.
ઇંદ્રભુતિ પ્રમુખ પ્રતિબોધી ગણધર કીધરે જિનવરજી,
સંઘ સ્થાપના કરીને ધર્મની દેશના દીધરે જિનવરજી. ૭

ચૌદ સહસ અણગાર પ્રભુને શોભતા જિનવરજી;
વળી સાધ્વી સહસ છત્રીસ કહી નિર્લોભતા જિનવરજી.
ઓગણસાઠ સહસ એક લાખને શ્રાવક સંપદા જિનવરજી,
ત્રણ લાખને સહસ અઢાર તે શ્રાવિકા સમુદાય જિનવરજી. ૮

ચૌદ પૂર્વધારી ત્રણસેં સંખ્યા જાણીયે જિનવરજી;
તેરસે ઓહીનાણી સાતસેં કેવલી વખાણીયે જિનવરજી.
લબ્ધિધારી સાતસેં વિપુલમતી વળી પાંચસે જિનવરજી,
વળી ચારસેં વાદી તે પ્રભુજી પાસે વસે જિનવરજી. ૯
શિષ્ય સાતસેં ને વળી ચૌદસેં સાધ્વી સિદ્ધ થયાં જિનવરજી;
એ પ્રભુજીનો પરિવાર કહેતાં મન ગહ ગહ્યાં જિનવરજી,
પ્રભુજી એ ત્રીશ વરસ ઘરવાસે ભોગવ્યાં જિનવરજી,
છદ્મસ્થપણામાં બાર વરસ તે જોગવ્યાં જિનવરજી. ૧૦
ત્રીશ વરસ કેવળ બેંતાલીસ વરસ સંયમપણું જિનવરજી;
સંપૂર્ણ બહોંતેર વરસ આયુ શ્રી વીરતણું જિનવરજી.
દિવાળી દિવસે સ્વાતિનક્ષત્રે સોહંકરૂં જિનવરજી,
મધ્યરાત્રે મુગતિ પહોત્યા પ્રભુજી મનોહરૂં જિનવરજી. ૧૧
એ પંચ કલ્યાણક ચોવીસમા જિનવર તણો જિનવરજી;
તે ભણતાં ગણતાં હરખ હોય મનમાં ઘણો જિનવરજી.
જિનશાસન નાયક ત્રિશલાસુત ચિત્ત રંજણો જિનવરજી,
ભવિયણ ને શિવ સુખકારી, ભવ ભય ભંજણો જિનવરજી. ૧૨

કળશ

જય વીર જિનવર સંગ સુખકર, થુણ્યો અતિ ઉત્સુક ધરી;
સંવત સત્તર એકાશીયે, સુરત ચોમાસું કરી,
શ્રી સહજ સુંદર તણો સેવક, ભક્તિ શું એણી પરે,
પ્રભુજી શું પૂર્ણ પ્રેમ પામ્યો, નિત્ય લાભ વાંછિત લહે. ૧

---

૧૯ શ્રી મહાવીર સ્વામીનું પારણું. (હાલરીયું)

છાનો મોરા છબ, છાનો મોરા વીર,
પછે તમારી દોરી તાણું, મહાવીર કુંવર ઝુલે પારણીયે;
હીરના છે દોર; ઘુમે છે મોર, કોયલડી સુર નારી. મહા૦ ૧

ઇંદ્રાણી આવે, હાલણુ હુલણુ લાવે,
વીરને હેતે કરી હુલરાવે. મહા૦ ૨
સુંદર બેની આવે, આભૂષણુ લાવે,
ખાજાં રૂડાં લાવે, મોતીચુર ભાવે, વીરને હેતે કરીને જમાડે. મ૦૩
વીર મ્હોટા થાશે, નિશાળે ભણવા જાશે,
એમ ત્રિશલા માતા હરખાશે. મહા૦ ૪
નંદીવર્દ્ધન આવે, રાણી રૂડી લાવે,
વીરને હેતે કરી પરણાવે. મહા૦ ૫
વીર મ્હોટા થાશે, જગતમાં ગવાશે,
એમ કાન્તિવિજય ગુણુ ગાશે. મહા૦ ૬

---

૨૦ શ્રી મહાવીર સ્વામીનું પારણું (હાલરીયું.)

માતા ત્રિશલા ઝુલાવે પુત્ર પારણે,
ગાવે હાલો હાલો હાલરૂવાનાં ગીત;
સોના રૂપાને વળી રત્ને જડિયું પારણું,
રેશમ દોરી ઘુઘરી વાગે છુમ છુમ રીત;
હાલો હાલો હાલો હાલો મારા નંદને. ૧
જિનજી પાસ પ્રભુજી વરસ અઢીસેં અંતરે,
હોશે ચોવીશમો તીર્થંકર જિન પરિમાણુ;
કેશીસ્વામી મુખથી એવી વાણી સાંભળી,
સાચી સાચી હુઇ તે મારે અમૃત વાણુ; હાલો૦ ૨
ચૌદ સ્વપ્ને હોવે ચક્રી કે જિનરાજ,
વીતા બારે ચક્રી નહિં હવે ચક્રી રાજ;
જિનજી પાસ પ્રભુના શ્રી કેશી ગણધાર,
તેહને વચને જાણ્યા ચોવીશમા જિનરાજ; હાલો૦ ૩

મારી કુખેં આવ્યા તારણ તરણ જહાજ,
 મારી કુખે આવ્યા ત્રણ્ય ભુવનના શિરતાજ;
મારી કુખે આવ્યા સંઘ તીરથની લાજ,
 હું તો પુણ્ય પનોતી ઇંદ્રાણી થઇ આજ. હા૦ ૪

મુજને દોહલો ઉપન્યો જે બેસું ગજ અંબાડીયે,
 સિંહાસન પર બેસું ચામર છત્ર ધરાય;
સહુ લક્ષણ મુજને નંદન તાહરા તેજનાં,
 તે દિન સંભારૂં ને આનંદ અંગ ન માય. હા૦ ૫

કરતલ પગતલ લક્ષણ એક હજારને આઠ છે,
 તેહથી નિશ્ચય જાણ્યા જિનવર શ્રી જગદીશ:
નંદન જમણી જંઘે લંછન સિંહ બિરાજતો,
 મેં પહેલે સુપને દીઠો વિશવાવીશ; હા૦ ૬

નંદન નવલા બંધવ નંદીવર્દ્ધનના તમે,
 નંદન ભોજાઇઓના દિયર છો સુકુમાલ;
હસશે રમશે ભોજાઇઓ કહી દીયર મારા લાડકા,
 હસશે રમશે ને વળી, ચુંટી ખણશે ગાલ;
હસશે રમશે ને વળી ઠુંસા દેશે ગાલ. હા૦ ૭

 નંદન નવલા ચેડા રાજાના ભાણેજ છો,
નંદન નવલા પાંચસં મામીના ભાણેજ છો;
 નંદન મામલીયાના ભાણેજા સુકુમાલ,
હસશે હાથ ઉચ્છાળી કહીને નહાના ભાણેજા;
 આંખ્યો આંજી ને વળી ટબકું કરશે ગાલ. હા૦ ૮

નંદન મામા મામી લાવશે ટોપી આંગલાં,
 રતને જડીયાં ઝાલર મોતી કસબી કોર;
નીલાં પીલાં ને વળી રાતાં સરવે જાતિનાં,
 પહેરાવશે મામી મહારા નંદ કિશોર; હા૦ ૯

નંદન મામા મામી સુખડલી સહુ લાવશે,
નંદન ગજીવે ભરશે લાડુ મોતી ચુર;
નંદન મુખડાં જોઇને લેશે મામી ભામણાં,
નંદન મામી કહેશે જીવો સુખ ભરપુર. હા૦ ૧૦

નંદન નવલા ચેડા મામાની સાતે સતી,
મારી ભત્રીજી ને બેન તમારી નંદ;
તે પણ ગુંજે ભરવા લાખણસાઈ લાવશે,
તુમને જોઈ જોઇ હોશે અધિકો પરમાનંદ; હા૦ ૧૧

રમવા કાજે લાવશે લાખ ટકાનો ઘુઘરો,
વળી શુડા મેનાં પોપટ ને ગજરાજ;
સારસ હંસ કોયલ તીતરને વળી મોર જી,
મામી લાવશે રમવા નંદ તમારે કાજ. હા૦ ૧૨

છપ્પન કુમરી અમરી જળ કળશે નવરાવિયા,
નંદન તમને અમને કેલી ઘરની માંહે;
ફુલની વૃષ્ટિ કીધી યોજન એકને મંડલે,
બહુ ચિરંજીવો આશીષ દીધી તુમને ત્યાંહે. હા૦ ૧૩

તમને મેરૂગિરિ પર સુરપતિએ નવરાવિયા,
નિરખી નિરખી હરખ્યા સુકૃત લાભ કમાય;
મુખડા ઉપર વારૂં કોટિ કોટિ ચંદ્રમા,
વળી તન પર વારૂં ગ્રહ ગણનો સમુદાય. હા૦ ૧૪

નંદન નવલા ભણવા નીશાળે પણ મૂકશું,
ગજ પર અંબાડી બેસાડી મ્હોટે સાજ;
પસલી ભરશું શ્રીફલ ફોફલ નાગરવેલશું,
સુખડલી લેશું નિશાળીયાને કાજ. હા૦ ૧૫

નંદન નવલા મ્હોટા થાશો ને પરણાવશું,
વહુવર સરખી જોડી લાવશું રાજકુમાર;

સરખા વેવાઇ વેવાણને પધરાવશું,
વર વહુ પોંખી લેશું જોઇ જોઇને દેદાર. હા૦ ૧૬
પીયર સાસર મ્હારા બેહુ પખ નંદલ ઉજલા,
મારી કુખે આવ્યા તાત પનોતા નંદ,
મ્હારે આંગણ વુઠયા અમૃત દૂધે મેહુલા,
મ્હારે આંગણ ફલિયા સુરતરૂ સુખના કંદ. હા૦ ૧૭
ઇણિ પરે ગાયું માતા ત્રિશલા સુતનું પારણું,
જે કોઈ ગાશે લેશે પુત્ર તણા સામ્રાજ્ય;
બીલીમોરા નગરે વરણવ્યું વીરનું હાલરૂં,
જય જય મંગલ હોજો દીપવિજય કવિરાજ. હા૦ ૧૮

---

૨૧ શ્રી પાર્શ્વનાથ જિન (થાળ) સ્તવન.

માતા વામાદે બોલાવે જમવા પાસને, જમવા વેળા થઈ છે,
રમવાને ચિત્ત જાય, ચાલો તાત તુમારા બહુ થાયે ઉતાવલા,
વહેલા હાલોને ભોજનીયાં ટાઢાં થાય. માતા૦ ૧
માતા નું વચન સુણીને, જમવાને બહુ પ્રેમશું,
બુદ્ધિ બાજોઠ ઢાળી, બેઠા થઇ હોંશિયાર;
વિનય થાળ અજુઆલી, લાલન આગળ મૂકીયો,
વિવેક વાટકીયો શોભાવે, થાળ મોઝાર. માતા૦ ૨
સમકિત શેલડીના, છોલીને ગટ્ટા મૂકીયા,
જ્ઞાનના દાડમ દાણા, ફોલી આપ્યા ખાસ;
સમતા સિતાફલનો, રસ પીજ્યો બહુ રાજીયા,
જુક્તિ જામફળ પ્યારા, આરોગોને પાસ. માતા૦ ૩
મારા નાનડીયાને, ચોકૂખા ચિત્તનાં ચૂરમાં,
સુમતી સાકર ઉપર, ભાવશું ભેળું દરત,

ભક્તિ ભજીયાં પિરસ્યાં, પાસ કુમારને પ્રેમશું,
અનુભવ અથાણા, ચાખોને રાખો સરત. માતા૦ ૪

પ્રભુને ગુણ ગુંજામે જ્ઞાન ગુંદવડા પીરસ્યા,
પ્રેમના પેંડા જમજ્યો, માન વધારણ કાજ;
જાણપણાની જલેબી, જમતાં ભાગે ભુખડી,
દયા દૂધપાક અમીરસ, આરોગોને આજ. માતા૦ ૫

સંતોષ સીરોને વળી, પુન્યની પુરી પીરસી,
સંવેગ શાક ભલાં છે, દાતાર ઢીલી દાળ;
મોટાઈ માલપુવાને, પ્રભાવનાના પૂડલા,
વિચાર વડી વઘારી, જમજ્યો મારા વાલા. માતા૦ ૬

રૂચી રાયતાં રૂડાં, પવિત્ર પાપડ પીરસ્યાં,
ચતુરાઇ ચોખા, ઓશાવી આણ્યા ભરપુર;
ઉપર ઇંદ્રી દમન દૂધ, તપ તાપે તાતુ કરી,
પ્રીત્યે પીરસ્યું, જમજો જગજીવન સહનૂર. માતા૦ ૭

પ્રીતિ પાણી પીધાં, પ્રભાવતીના હાથથી,
તત્ત્વ તંબોલ લીધાં, શિયલ સોપારી સાથ;
અકલ એલાયચી આપીને, માતા સુખ વદે,
ત્રિભુવન ત્હારી તરજ્યો, જગજીવન જગનાથ. માતા૦ ૮

પ્રભુના થાલતણા જે, ગુણ ગાવે ને સાંભળે
ભેદ ભેદાન્તર સમજે, જ્ઞાની તે કહેવાય;
ગુરૂ ગુમાન વિજયનો, શિષ્ય કહે શીરનામીને,
સદા સૌભાગ્ય વિજય, ગાવે ગીત થાય સહાય. માતા૦ ૯

૨૨ શ્રી શાન્તિનાથજીનું સ્તવન.

સુંદર શાંતિ જીણંદની, છબી છાજે છે,
પ્રભુ ગંગાજલ ગંભીર, કીર્તિ ગાજે છે.
ગજપુર નયર સોહામણું, ઘણું દીપે છે,
વિશ્વસેન નરિંદનો નંદ, કંદર્પ જીપે છે. ૧
અચિરા માતા ઉરે જાયો મન રંજે છે,
મૃગ લંછન કંચનવાન, ભાવઠ ભંજે છે. ૨
પ્રભુ લાખ વરસ ચોથે ભાગે વ્રત લીધું છે,
પ્રભુ પામ્યા કેવલજ્ઞાન, કારજ સીધ્યું છે. ૩
ધનુષ ચાલીશનું ઈશનું, તનું સોહે છે,
પ્રભુ દેશના ધ્રુનિ વરસંત, ભવિ પડિ બોહે છે. ૪
ભક્તિ વત્સલ પ્રભુતા ભણી, જન તારે છે,
બુડંતા ભવજલ માંહિ, પાર ઉતારે છે. ૫
શ્રી સુમતિવિજય ગુરૂ નામથી, દુઃખ નાસે છે,
કહે રામવિજય જિન ધ્યાન, નવ નિધિ પાસે છે. ૬

---

૨૩. શ્રી નેમનાથપ્રભુનું સ્તવન.

પ્રભુ નેમ ગયા ગિરનાર, છોડી સંસારને,
તજ્યા માતપિતા પરિવાર, કે જાણી અસારને;
પ્રભુ તું છે પ્રાણ આધાર, જગતના લોકને,
મારા જીવનના આધાર, ટાળો મુજ શોકને. ૧

પ્રભુ છોડી રાજુલ નાર, તોરણથી પાછા વળ્યા,
કરી પશુઓને ઉપગાર, પોતે ગિરિવર ચઢ્યા;
હવે લોકાંતિક જે દેવ, આવે આદર કરી,
વરસાવો વરસીદાન, પ્રભુ કૃપા કરી. ૨

ત્રણસેં ક્રોડ અઠયાસી ક્રોડ, લાખ એંશી વળી;
દિયે સોનૈયાનું દાન, પ્રભુજી અતુલ બળી;
હવે દિક્ષા લેવા કાજ, પ્રભુજી સંચરે,
સહસાવન કરે નિવાસ, રૈવતગિરિ ઉપરે. ૩

પ્રભુ સિદ્ધને કરી પ્રણામ, સામાયિક ઉચ્ચરે,
કરવા ઘાતી કર્મને દૂર, ભયંકર તપ કરે;
દિન ચોપન સુધી એમ, પ્રભુજીએ તપ કર્યાં,
દિન પંચાવન મેં જ્ઞાન, કેવલ રિદ્ધિ વર્યાં. ૪

પ્રભુ તારી રાજુલ નાર, પોતાની જાણીને,
પછી વાર્યા શ્રી જિનરાજ, મોક્ષ પટરાણીને;
પ્રભુ વિજય મુક્તિ મહારાજ, હૃદયમાં સ્થાપજો,
તુમ ચરણ કમળની સેવ, નિરંતર આપજો. ૫

---

૨૪. શ્રી નેમનાથ જિનનું સ્તવન.

દ્વારાપુરીના નેમ રાજીઆ,
તજી છે જેણે રાજુલ જેવી નાર રે:
ગીરનારી નેમ સંયમ લીધો છે બાળાવેશમાં. ૧

મંડપ રચ્યો છે મધ્ય ચોકમાં,
જોવા મળીયું છે દ્વારાપુરીનું લોક રે. ગીરનારી નેમ૦ ૨
ભાભીએ મેણાં મારીયાં,
પરણે વાલો શ્રી કૃષ્ણના વીર રે. ગીરનારી નેમ૦ ૩
ગોખે બેસીને રાજુલ જોઇ રહ્યાં,
ક્યારે આવે જાદવ કુળના દીપ રે. ગીરનારી નેમ૦ ૪
નેમજી તે તોરણ આવીયા,
સુણી કાંઇ પશુના પોકાર રે. ગીરનારી નેમ૦ ૫

સાસુએ નેમજીને પોંખીયા,
વ્હાલો મારો તોરણ ચઢવા જાય રે. ગીરનારી નેમ૦ ૬
નેમજીએ શાળાને બોલાવીયા,
શાને કરે છે પશુડાં પોકાર રે. ગીરનારી નેમ૦ ૭
રાતે રાજુલ બેન પરણશે,
સવારે દેશું ગોરવનાં ભોજન રે. ગીરનારી નેમ૦ ૮
નેમજીએ રથ પાછો વાળીયો,
જઈ ચઢયા ગઢ ગીરનાર રે. ગીરનારી નેમ૦ ૯
રાજુલ બેની રૂવે ધ્રૂસકે,
રૂવે રૂવે કાંઇ સૌરીપુરીનાં લોક રે. ગીરનારી નેમ૦ ૧૦
વીરાએ બેનીને સમજાવીયાં,
અવર દેશું નેમ સરીખો ભરથાર રે. ગીરનારી નેમ૦ ૧૧
પીયુ તે નેમ એક ધારીયા,
અવર દેખું ભાઇને બાજા બાપ રે. ગીરનારી નેમ૦ ૧૨
જમણી આંખે શ્રાવણ સરવરે,
ડાબી આંખે ભાદરવો ભરપુર રે. ગીરનારી નેમ૦ ૧૩
ચીર ભિંજાય રાજુલ નારનાં,
વાગે છે કાંઈ કંટક અપાર રે. ગીરનારી નેમ૦ ૧૪
હીરવિજય ગુરૂ હીરલો,
લબ્ધિવિજય કહે કરજોડ રે. ગીરનારી નેમ૦ ૧૫
જૈન તીર્થંકર બાવીસમા,
સખીયો કહે ન મળે એની જોડ રે. ગીરનારી નેમ૦ ૧૬

૨૫ શ્રી અખાત્રીજનું સ્તવન.

શ્રી રિખવ વરસોપવાસી, પુરવની પ્રીત પ્રકાશી;
શ્રેયાંસ બોલે શાબાશી, બાબાજી વિનતિ અવધારો રે,
મારે મંદિરીયે પાઉ ધારો. બાબાજી૦ ૧
શેલડી રસ સુઝતો વ્હોરો, નાથજી ન કરવો ન્હોરો;
દરિસણ ફળ આપો દોરો. બાબાજી૦ ૨
પ્રભુ એ તંવ માંડા પસલી, આહાર લેવાની ગતિ અસલી;
પ્રગટી નવ દુર્ગતિ વસલી. બાબાજી૦ ૩
અજુઆલી ત્રીજ વૈશાખી, પંચ દિવ્ય થતા સુર સાખી;
એ તો દાન તણી ગતિ દાખી. બાબાજી૦ ૪
યુગાદિ પર્વ જાણો, અખાત્રીજ નામે વખાણો;
સહુ કોઇ કરે ગલમાણો. બાબાજી૦ ૫
સહસ વરસે કેવળ પાયો, એક લાખ પુરવ અર આયો;
પછી પરમ મહોદય પાયો. બાબાજી૦ ૬
એમ ઉદય વંદે ઉવજઝાયા, પુજોજી રિખવના પાયા;
જેણે આદિ ધર્મ ઉપાયા. બાબાજી૦ ૭

---

૨૬ શ્રી વર્દ્ધમાનતપનું સ્તવન.

(જિમ જિમ એ ગિરિ ભેટીએ રે—એ દેશી.)

જિમ જિમ એ તપ કીજીએ રે, તિમ ભવ પરિપાક સલુણા;
નિકટ ભવિ જીવ જાણવો રે, ઈમ ગીતારથ સાખ. સ૦ જિ૦ ૧
આયંબિલ તપ વિધિ સાંભલો રે, વર્ધમાન ગુણ ખાણ. સ૦
પાપ મલ ક્ષય કારણે રે, કતક ફલ ઉપમાન. સ૦ જિ૦ ૨
શુભ મુહુર્ત્ત શુભ યોગમાં રે, સદ્દગુરુ નાંદિયોગ. સ૦
આયંબિલ તપ પદ ઉચરી રે, આરાધો અનુયોગ. સ૦ જિ૦ ૩

ગુરૂ મુખ આયંબિલ ઉચરી રે, પૂજી પ્રતિમા સાર, સ૦
નવપદની પુજા ભણી રે, માગો પદ અણહાર. સ૦ જિ૦ ૪
ષટ રસ ભોજન ત્યાગવારે, ભૂમિ સંથારો પ્રાય, સ૦
બ્રહ્મચર્યાદિ પાલવારે, આરંભ જયણા થાય. સ૦ જિ૦ ૫
તપ પદની આરાધનારે, કાઉસ્સગ્ગ લોગસ્સ બાર, સ૦
ખમાસમણ બાર આપવારે, ગુણણું દાય હજાર, સ૦ જિ૦ ૬
અથવા સિદ્ધ પદ આશ્રયીરે, કાઉસ્સગ્ગ લોગસ્સ આઠ. સ૦
ખમાસમણ આઠ જાણવારે, નમો સિદ્ધાણં પાઠ. સ૦ જિ૦ ૭
બીજે દિન ઉપવાસમાંરે, પૌષધાદિ વ્રત યુક્ત, સ૦
પડિક્કમણાદિ ક્રિયા કરીરે, ભાવના પરિમલ યુક્ત. સ૦ જિ૦ ૮
ઇમ આરાધો ભાવથીરે, વિધિ પૂર્વક ધરી પ્રેમ, સ૦
ભાવો ધ્યાવો ભવિજનારે, ધર્મ રત્ન પદ એમ. સ૦ જિ૦ ૯

---

૧ શ્રી પાર્શ્વનાથજીન સ્તુતિ

શ્રી સર્વજ્ઞ જ્યોતિરૂપં, વિશ્વાધીશં દેવેન્દ્રં,
કમ્યાકારં લીલાગારં, સાધ્વાચારં શ્રીતારમ્.
જ્ઞાનોદારં વિદ્યાસારં, કીર્ત્તિસ્ફારં શ્રીકારં
ગીર્વાણૈ વંન્દ્યં સાનન્દં, ભકત્યા વંદે શ્રીપાર્શ્વમ્. ૧
જાથ દ્વીપે જમ્બુદ્વીપે, સ્વર્ણૈ શૈલે શ્રીશૃંગે,
ચગ-ચચ્ચક્રે જ્યોતિષ્ચક્રે, તુકાંત્વાઢયે વૈતાઢયે.
શ્રેયસ્કારે વક્ષસ્કારે, દેવાવાસે સોલ્લાસે,
યે વર્ત્તન્તતે સાર્વાઽધીશા, સ્તે સોખ્યંવો દેયાસુ: ૨
સમ્યગ્ જ્ઞાનં શુદ્ધ ધ્યાનં, શ્રુત્વા ધ્યાનં સન્માનં,
ત્રૈલોકય શ્રી રામારમ્યં, વિદ્વદ્ ગમ્યં પ્રાગમ્યં.
અર્હદ્વક્ત્રામ્ભોજોદ્ભૂતં, શાશ્વત્ પૂતં સંગીતં,
લક્ષ્મી કાન્તં વર્ણો પેતં, વન્દે વ્યકતં સિદ્ધાન્તમ્. ૩

ભવ્યાનાં ભક્તાનાં, કલ્યાણં કુર્વાણા બિભ્રાણા,
શીર્ષે શૌણ્ડીરં કોટીરં, તારં હારં વક્ષો જે.
વિખ્યાતા ભોગીન્દ્રો, પેતા સાલંકારા પ્રલ્હાદ,
યચ્છન્તી સા પદ્માદેવી, સદ્બુદ્ધિં વૃદ્ધિં વૈદુષ્યંમ. ૪

---

૨ શ્રી પાર્શ્વનાથજીન સ્તુતિ

શમદમોત્તમ વસ્તુ મહા પણં,
    સકલ કેવલ નિર્મલિ સદ્‌ ગુણમ;
નગર જેસલમેર વિભૂષણં,
    ભજત પાર્શ્વજીનં ગતદૂષણમ. ૧

સુર નરેશ્વર નમ્ર પદાંબુજમ,
    સ્મરમહીરૂહભં ગમતંગજમ.
સકલ તિર્થંકરા સુખ કારકા,
    ઇહ જયન્તુ જગજ્જન તારકા. ૨

શ્રયતિ યઃસુકૃતી જિન શાસનમ,
    વિપુલ મંગલ કેલી વિભાસનમ.
પ્રબલ પુન્ય રમોદય ધારિકા,
    ફલતિ તસ્ય મનોરથ માલીકા. ૩

વિકટ સંકટ કોટિ વિનાશનમ,
    જિનમતા શ્રિત સૌખ્ય વિકાસનમ.
સુરનરેશ્વર કિન્નર સેવિતા,
    જયતુ સા જિનશાસન દેવતા. ૪

---

૩ શ્રી બીજ તિથિની સ્તુતિ

પૂરવ દિશી ઉત્તર દિશી વચમાં, ઇશાન ખુણે અભિરામજી,
તિહાં પુખલવઇ નયરી પુંડરગીરિ, નગરી ઉત્તમ ઠામજી;
શ્રી સીમંધર જીન સંપ્રતિ કેવલી, વિચરંતા જંગ જયકારીજી,
બીજતણે દિન ચંદ્રને વિનવું, વંદણા કહેજો મારીજી. ૧
જંબુદ્વીપમાં ચાર જિનેશ્વર, ધાતકીખંડમાં આઠજી;
પુષ્કરાર્દ્ધમાં આઠ મનોહર, એહવા સિદ્ધાંત પાઠજી,
પાંચ મહાવિદેહે થઇને; વિહરમાન જીન વિશજી;
જે આરાધે બીજ તપસાધે, જસમન હોય જગીશજી. ૨
સમવસરણમાં બેસીને વખાણ, સુણે ઇંદ્ર ઇંદ્રાણીજી,
સીમંધરજીન પ્રમુખની વાણી, મુજ મન શ્રવણ સોહાણીજી,
જે નરનારી સમકિતધારી, એ વાણી ચિત્ત ધરશેજી,
બીજતણો મહીમા સાંભળતાં, કેવલ કમળા વરશેજી. ૩
વિહરમાન જિન સેવા કારી, શાસન દેવી સારીજી,
સકલ સઘની આનંદ કારી, વાંછિત ફલદાતારીજી;
બીજ તણો તપ જે નર કરશે, તેની તુ રખવાલીજી,
વીરવિજય કહે સરસ્વતી માતા, દ્યો મુજ વાણી રસાળીજી. ૪

---

૪ શ્રી પાંચમ તિથિની સ્તુતિ

ઉત્તર દિશિ અનુત્તરથી ચવિયા, સૌરિપુર અવતરીયાજી,
સમુદ્રવિજય નૃપ પરણી ધરણી, ઉદરે ગુણગણ ભરીયાજી;
શુચિસીત પંચમી પંચરૂપ ધરી, પ્રમુદિત શચીપતિ આવેજી,
પંચવર્ણ કળશે કનકાચલ, શિખરે પ્રભુ ન્હવરાવેજી. ૧
પંચ કલ્યાણક ચોવીશ જિનના, દશ ક્ષેત્રે સય વારજી;
અવિરતિ બાર તજીને આદરે, પંચ મહાવ્રત ભારજી;

પંચાચાર શોભિત વિચરે, પંચાનન ઉપમાનજી,
પંચ પ્રમાદ મતંગજ ભેદી, પામ્યા પંચમ જ્ઞાનજી. ૨
સૂત્ર નિર્યુક્તિ ટીકા ચૂર્ણિ, ભાષ્ય પંચાંગી પ્રમાણજી,
સાંપ્રત ષટ લખ ગુણ ચાલીશ સહસ, ત્રણસય ષષ્ટિ માનજી;
તસ અનુસારે ગીતારથ કૃત, વૃત્યાદિક વિસ્તારજી,
પંચ પ્રકારે સજઝાય કરે મુનિ, પાળે પણ વ્યવહારજી. ૩
દેશવિરતિ પંચમ ગુણઠાણે, પંચ પ્રકારે તરીયાજી,
માનવગતિ ચૌદશ ગુણ ઠાણા, પંચદશ ભુમિને વરીયાજી;
પચીશ ભેદે સુરવર ભાખ્યા, સાચા સમકિત ધારીજી,
શક્તિ અનુસારે સઘળા કરજો, જિન શાસન રખવાળીજી. ૪

---

૫ શ્રી જ્ઞાનપંચમીની સ્તુતિ.

શ્રીનેમિઃ પંચ-રૂપ-ત્રિદશપતિ-કૃત,-પ્રાજ્ય-જન્માભિષેક-
શ્ચંચત પંચાક્ષમત્ત-દ્વિરદ-મદ-ભિદા, પંચ-વક્ત્રોપમાનઃ;
નિર્મુક્તઃ પંચ-દેહાઃ પરમ-સુખ-મયઃ પ્રાસ્ત-કર્મ-પ્રપંચઃ;
કલ્યાણં પંચમીસત્તપસિ વિતનુતાં, પંચમ-જ્ઞાનવાન્ વઃ (૧)
સંપ્રીણન્ સચ્ચકોરાન્ શિવ-તિલક-સમઃ કૌશિકાનંદ-મૂર્ત્તિઃ,
પુણ્યાબ્ધિઃ પ્રીતિ-દાયિ સિતરૂચિરિવ ચ, સ્વીય-ગોભિસ્તમાંસિ;
સાન્દ્રાણી ધ્વંસમાનઃ સકલ-કુવલયોલ્લાસમુચ્ચૈશ્ચકાર,
જ્ઞાનં પુષ્પાજ્જિનૌઘઃ સ તપસિ ભવિનાં, પંચમી-વાસરસ્ય, (૨)
પીત્વા નાનાભિધાર્થા-મૃતરસમસમં, યાન્તિ યાસ્યન્તિજગ્મુ-
ર્જીવા યસ્માદનેકે, વિધિવદમરતાં, પ્રાજ્ય-નિર્વાણપુર્યામ;
યાત્વા દેવાધિદેવા-ગમદશમશુધા-કુંડમાનંદહેતુ-
સ્સત્પંચમ્યાસ્તપસ્યુ-દ્યુતવિશદધિયાં, ભાવિનામસ્તુ નિત્યમ (૩)
સ્વર્ણાલંકારવલ્ગન્ મણિ-કિરણ-ગણ, ધ્વસ્ત નિત્યાંધકારા,
હુંકારારાવદૂરી-કૃતસુકૃત જન-વ્રાત-વિઘ્ન-પ્રચારા;

દેવી શ્રી અંબિકાખ્યા, જિનવરચરણા,-મ્ભોજ-ભૃંગી-સમાનાઃ
પંચમ્યહ્નસ્તપોઽર્થં, વિતરતુ કુશલં, ધીમતાં સાવધાના. (૪)

---

૬. સંસાર દાવા (આઠમની પાદ પૂર્તિ)ની સ્તુતિ

નમેન્દ્ર મૌલિ પ્રપતત્પરાગ, પુંજ સ્ફુરત્કર્બુરિત ક્રમાબ્જમ્, વીર ભજે નિર્જિત મોહવીરં, સંસાર દાવા નલ દાહ નીરમ્. ૧ પુષ્પૌઘપદ્મદલ સૌરભ ગુણ્ઠિતાનિ, સ્વર્ણામ્બુ જૈઃ સુરકૃતૈઃ પરિમણ્ડિતાનિ; વન્દેઽર્હતાં વર પદાનિ નતાન્યજેન, ભાવાવનામ સુર દાનવ માનવેન. ૨ નાના રત્નૈઃ શુભગમતુલં પ્રૌઢ સાદૃશ્ય પાઠૈ, ર્વિજ્ઞાતૈ ર્બહુનય ભરૈઃ સત્તર હૈ; રૂપેતમ્ યુક્ત્યા જૈનં સમય મુદધિંકીર્તયામ્યસ્મિ કામં, બોધા ગાધં સુપદ પદવી નીર પૂરા ભિરામમ્. ૩ શ્રીમદ્ વીરક્રમામ્ભોરૂહ રસિકમના-રાજહંસીવ રમ્યા, સિદ્ધા સિદ્ધ વિરૂદ્ધા વિશદ ગુણ લશદ્ ભક્તિ હૃત્પદ્મરૂદ્ધા, યા ધત્તે સ્વીય કણ્ઠે ધનસુર ભિરસાં પુષ્પ-માલાં વિશાલા, મામૂલાલોલ ધૂલી બહુલ પરિમલા લીઢલો-લાલિમાલા. ૪

---

૭ શ્રી એકાદશી તિથિની સ્તુતિ

નિરૂપમ નેમિ જીનેશ્વર ભાખે, એકાદશી અભિરામજી,
એક મને કરી જેહ આરાધે, તે પામે શીવ ઠામજી;
તેહનિ સુણી માધવ પૂછે, મન ધરી અતિ આનંદાજી,
એકાદશીનો એહવો મહિમા, સાંભળી કહો જીણંદાજી. ૧.
એકશત અધિક પચાસ પ્રમાણ, કલ્યાણક સવિ જીનનાજી,
તેહ ભલા તે દિન આરાધો, પાપ છંડો સવિ મનાજી;
પોસહ કરીએ મૌન આદરીયે, પરિહરીએ અભિમાનજી,
તે દિન માયા મમતા તજીએ, ભજીએ શ્રીભગવાનજી. ૨

પરભાતે પડિક્કમણું કરીને, પોસહ પણ તિહાં પારીજી,
દેવ જુહારૂં ગુરૂને વાંદું, દેશના નીસુણું વાણીજી;
સામી જમાડું કર્મ ખપાવુ, ઉજમણું ઘરે માંડુંજી,
અશનાદિક ગુરૂને વહોરાવી, પારણું કરૂં પછી વારૂંજી. ૩
બાવીસમા જીન એણીપરે બોલે, સુણ તું કૃષ્ણ નરિંદાજી,
એમ એકાદશી જેહ આરાધે, તે પામે સુખ વૃંદાજી;
દેવી અંબા પુણ્ય પસાયે, નેમીશ્વર હિતકારીજી,
પંડિત હરખવિજય તસ શિષ્ય, માનવિજય જયકારીજી; ૪

---

૯ શ્રી રોહિણીની સ્તુતિ

જયકારી જિનવર, વાસુપૂજ્ય અરિહંત,
રોહિણી તપને ફળ, ભાખે શ્રી ભગવંત;
નરનારી ભાવે, આરાધે તપ એહ, ૧
સુખ સંપત્તિ લીલા, લક્ષ્મી પામે તેહ
રૂષભાદિક જીનવર, રોહિણી તપ સુવિચાર,
નિજ મુખે પ્રકાશે, બેઠી પર્ષદા-બાર;
રોહિણી દિન કીજે, રોહિણીનો ઉપવાસ, ૨
મનવાંછિત લીલા, સુંદર ભોગ વિલાસ.
આગમમાંહિ એહનો, બોલ્યો લાભ અનંત,
વિધિશું પરમારથ, સાધે શુદ્ધ અનંત;
વળી દિન દિન વાધે, અંગ અધિકો નૂર, ૩
દુઃખ દોહગ તેહના, નાશી જાયે દૂર.
મહિમા જગ મહોટો, રોહિણી તપનો જાણ,
સૌભાગ્ય તે સદા, પામે ચતુર સુજાણ;
તેણે ઘર ઘર ઓચ્છવ, નિત્ય નવલા શણગાર, ૪
જિનશાસન દેવી, લબ્ધિ રૂચો જયકાર

---

૯ શ્રી પર્યુષણપર્વની સ્તુતિ

પુણ્યવંત પોશાલે આવે, પર્વ પજુસણ આવ્યા વધાવે;
ધર્મના પંથ ચલાવે; ઘાંચીની ઘાણી છોડાવે,
જીવ બંધનની જાળ તોડાવે, બંધીવાન ખોલાવે;
આઠ દિવસ લગે અમર પળાવે, સ્વામીવચ્છલ મેરૂ ભરાવે;
જિનશાસન દીપાવે; પોસહ પડિક્કમણ ચિત્ત ધારે,
ક્રોધ કષાય અંતરથી વારે, વીરજીની પૂજા રચાવે. ૧
પુસ્તક લેઈ રાત્રિ જગો કીજે, ગાજંતે વાજંતે ગુરૂ હસ્તે દીજે,
ગહુંલી સુવાસણ કીજે, કલ્પસૂત્ર પ્રારંભે વખાણું;
વીર જન્મ દિન સહુકો જાણું, નિશાળ ગરણા ટાણું,
ખાંડ પડા પેંડા પતાસા, ખાંડના ખડીયા ને
નાળિયેર ખાસા;
પ્રભાવના ઉલ્લાસા, વીરતણો પહેલો અધિકાર;
પાસ નેમિસર અંતર સાર, આદિ ચરિત્ર ચિત્ત ધાર. ૨
જંબૂપાટ ત્રિભુવન ગુણ ભરીયા, શ્રી સંયમ ભવ જેણે
ઉદ્ધરીયા,
યજ્ઞ થકી ઓસરીયા, કોશ્યા ઘેર ચોમાસું કીધું.
અખંડ શીયલનું દાન જ દીધું, સ્થૂલિભદ્ર નામ પ્રસિધ્ધું;
પારણે ગાયાં હાલરડાં, સાંભળતાં સૂત્ર પાઠવીયા,
વયરસ્વામી શુભ વરીયા, એમ સ્થવિરાવલી ભાખીયે જેહ,
સોહમ સ્વામી ચિંતામણી તેહ, કલ્પમાં સુણજો એહ. ૩
ઝલકસ મશરૂને પાડાં રૂમાલ, પૂજીએ પોથ ને જ્ઞાન
વિસાલ,
ઠવણી સહેજ સંભાલ, વલી પૂજા કીજે ગુરૂ અંગ :
સંવત્સરી દિન મનનેરંગ, બારસો સુણી એક અંગ,
સાસુજમાઈના અડીયાને દડીયા, સમાચારીમાંહે સાંભળીયા,

ખામણે પાપજ ટળીયાં, શ્રી ભાવ લબ્ધિસૂરી કહે એ કરણી,
શ્રીપદ મહેલ ચઢણ નીસરણી, સિદ્ધાયિકા દુ:ખ હરણી. ૪

---

૧૦ શ્રી પર્યુષણપર્વની સ્તુતિ

ભો ભો ભવ્યજના: સદા યદિ શિવે વાંછા તદા પર્વણ:,
શ્રીમત્પર્યુષણાભિધસ્ય કુરૂત સ્વારાધનં સાદરં;
દ્રવ્યાર્ચાં સુમચંદને સ્તુતિભરૈ: કૃત્વા ચ ભાવાર્ચનાં,
માનુષ્યં સફલં વિધત્ત સુમહૈરર્હન્મતોલ્લાસકૈ:. ૧
કૃત્વા માસ્તિથિદ્વિગ્ભવાબ્ધિ વસુદિગ્યુગ્મોપવાસાન્ શુભાન્,
રમ્યાર્ચાં ચ વિધત્ત ભો ભવહરાં તીર્થંકરાણાં નવામ્;
ષષ્ઠં કૃત્ય જિનાંતિમસ્ય ચરિતં કર્ણૈશ્ચ પીત્વા મુદા,
શ્રીવીરસ્ય જિનોત્સવે કુરૂત સૂલુલુધ્વનીન્ ભો જના:. ૨
જીવાનામવનં વિધત્ત સુધિય: કૃત્વાષ્ટમં નાગવત્,
ભાવ્યા નિર્મલ ભાવના ભવિજનૈ: કૈવલ્યલક્ષ્મીકૃતે;
કલ્યાણાનિ જિનેશ્વરસ્ય ગણભોભૃતાં ચ પાર્શ્વપ્રભુ,-
નેમાદ્યંતરકાણિ તં શ્રૃણુત સત્ત્રાભેયવૃત્તં તથા. ૩
સાધ્વાચારમખંડિતં પ્રિબત સન્મૌલં ચ સૂત્રં શ્રવૈ:,
ચૈત્યાનાં પરિપાટી કાંચન તનુસ્વાલોચનાં વાર્ષિકાં;
જંતુન્ક્ષામ્યત વત્સલં કુરુત ભો સાધર્મિકાણં મુદા,
વિઘ્નૌઘં ચતુરસ્ય વા હરતુ સા સંઘસ્ય સિદ્ધાયિકા. ૪

---

૧૧ શ્રી પર્યુષણપર્વની સ્તુતિ

સત્તરભેદી જિનપૂજા રચીને, સ્નાત્ર મહોત્સવ કીજેજી;
ઢોલ દદામા ભેરી નફેરી, ઝલરીનાદ સુણીજેજી;
વીરજિન આગળ ભાવના ભાવી, માનવભવ ફળ લીજેજી.
પર્વ પજુસણ પૂરવ પુણ્યે, આવ્યાં એમ જાણીજેજી. ૧

ખાસ પાસ વળી દશમ દુવાલસ, ચત્તારી અટ્ઠ કીજેજી;
વળી દશ દોય કરીને, જિન ચોવીસે પૂજેજી;
વડાકલ્પનો છટ્ઠ કરીને, વીરચરિત્ર સુણીજેજી;
પડવેને દિન જન્મમહોત્સવ, ધવલમંગળ વરતીજેજી. ૨
આઠ દિવસ લગે અમર પળાવી, અટ્ઠમનો તપ કીજેજી;
નાગકેતુની પેરે કેવળ લહીએ, જો શુભ ભાવે રહીએજી;
તેલાધર દિન ત્રણ કલ્યાણક; ગણધર વાદ વદીજેજી;
પાસ નેમિસર અંતર ત્રીજે, રૂષભ ચરિત્ર સુણીજેજી. ૩
બારસે સૂત્ર ને સમાચારી, સંવત્સરી પડિક્કમીએજી;
ચૈત્યપ્રવાડી વિધિસ્યું કીજે, સકળ જંતુને ખામીજેજી;
પારણાને દિન સ્વામિવચ્છલ, કીજે અધિક વડાઇજી;
માનવિજય કહે સકળ મનોરથ, પૂરે દેવી સિદ્ધાઇજી. ૪

---

૧૨ શ્રી પર્યુષણ પર્વની સ્તુતિ

વરસ દિવસમાં અષાડ ચોમાસું, તેહમાં વળી ભાદરવો માસ,
આઠ દિવસ અતિ ખાસ; પર્વ પજુસણ કરો ઉલ્લાસ,
અટ્ઠાઇધરનો કરવો ઉપવાસ, પોસહ લીજે ગુરૂ પાસ;
વડાકલ્પનો છટ્ઠ કરીજે, તેહ તણો વખાણ સુણીજે,
ચૌદ સુપન વાંચીજે; પડવેને દિન જન્મ વંચાય,
ઓચ્છવ મહોત્સવ મંગળ ગવાય, વીર જિણેશ્વર રાય. ૧
બીજ દિને દીક્ષા અધિકાર, સાંજ સમય નિરવાણ વિચાર,
વીરતણો પરિવાર; ત્રીજ દિને શ્રીપાર્શ્વ વિખ્યાત,
વળી નેમીસરનો અવદાત, વળી નવ ભવની વાત;
ચોવીશે જિન અંતર ત્રેવીશ. આદિ જિનેશ્વર શ્રીજગદીશ,
તાસ વખાણ સુણીશ; ધવલ મંગલ ગીત ગહુંલી કરીએ,
વળી પ્રભાવના નિત્ય અનુસરીએ, અટ્ઠમ તપ જપ વરીએ. ૨

આઠ દિવસ લગે અમર પળાવો, તેહતણો પડહો વજડાવો,
ધ્યાન ધરમ મન ભાવો; સંવત્સરી દિન સાર કહેવાય,
સંઘ ચતુર્વિધ ભેળો થાય, બારસેં સૂત્ર સુણાય;
થિરાવલી ને સમાચારી, પટાવલી પ્રમાદ નિવારી,
સાંભળજો નરનારી, આગમ સૂત્રને પ્રણમીશ,
કલ્પસૂત્ર શું પ્રેમ ધરીશ, શાસ્ત્ર સર્વે સુણીશ. ૩
સત્તરભેદી જિનપૂજા રચાવો, નાટક કેરા ખેલ મચાવો,
વિધિશું સ્નાત્ર ભણાવો; આડંબર શું દેહરે જઇએ
સંવત્સરી પડિક્કમણું કરીએ, સંઘ સર્વને ખમીએ;
પારણે સાહમિવત્સલ કીજે, યથા શક્તિએ દાન જ દીજે,
પુણ્યભંડાર ભરીજે; શ્રી વિજયક્ષેમસૂરિ ગણધાર,
જસવન્તસાગર ગુરૂ ઉદાર, જિણંદસાગર જયકાર. ૪

---

૧૩ શ્રી દીવાળીની સ્તુતિ

જયજયકાર જીન દીપક જીનવર, શાશન નાયક વીરજી,
કલ્યાણકારી કલ્યાણવરણી, સુરત શાશ્વત ધીરજી;
નિજ લબ્ધે અષ્ટાપદ ઝારી, ગૌતમ પીરસે ખીરજી,
પંનરસેં તાપસ જમાડી, આપ્યા કેવલ ચીરજી. ૧
દીવાળી દિન સાર સુધારસ, સુણો ભવિક તુમે પ્રાણીજી,
પડવે ને દિન ગૌતમ ગણધર, લાધ્યું કેવલ નાણજી;
ઉત્સર્પિણિ અવસર્પિણિ આરે, પહેલા છેલ્લા જીન જાણોજી,
અતીત અનાગત ને વર્તમાન, જીન દિવાળી કલ્યાણજી. ૨
દિવાળી દીન સ્વાતિ નક્ષત્ર, પામ્યા પદ નિર્માણજી,
મહાવીરસ્વામી પારંગતાય, ગોતમ સર્વજ્ઞાય ભણજોજી;
સોળ પહોરનો પોસહ કરીને, છઠ તપ લાખ ગણીજેજી,
નવકારવાલી વીસ વીસ ગણીયે, પંચ વરસ પ્રમાણજી. ૩

આરંભ સમારંભ પાપ નિવારણ, મન મંદિર અજુઆલોજી,
રાગ દ્વેષ મદ મચ્છર હરીને, તેહ માંહી તરીજેજી.
સંવેગાદિક સુખલડી ખાજો, જ્ઞાન દીવા અજવાળોજી;
માતંગ જક્ષ સિદ્ધાઇ કહે છે, માણેક ભાવ દીવાળીજી. ૪

---

૧૪. શ્રી સિદ્ધચક્રજીની સ્તુતિ

વીર જિનેશ્વર અંતિ અવસર,
ગૌતમ ગુણના દરીયાજી;
એક દિન આણા વીરની લઇને,
રાજગ્રહી સંચરીઆ જી;
શ્રેણિક રાજા વંદન આવ્યા,
ઉલટ મનમાં આણી જી;
પર્ષદા આગળ બાર બિરાજે,
હવે સુણો ભવિ પ્રાણી જી. ૧
માનવ ભવ તુમે પુણ્યે પામ્યા,
શ્રી સિદ્ધચક્ર આરાધો જી;
અરિહંત સિદ્ધ સૂરી ઉવજઝાયા,
સાધુ દેખી ગુણ વાધો જી;
દરશણ નાણ ચારિત્ર તપ કીજે,
નવપદ ધ્યાન ધરીજે જી;
ધુર આસોથી કરતાં આયંબિલ,
સુખ સંપદા પામીજે જી. ૨
શ્રેણિક રાય ગૌતમને પૂછે,
સ્વામી એ તપ કેણે કીધો જી?
નવ આયંબિલ તપ વિધિશું કરતાં,
વાંછિત સુખ કેણે લીધો જી?

મધુર ધ્વનિ બોલ્યા શ્રી ગૌતમ,
સાંભળો શ્રેણિકરાય વયણા જી;
રોગ ગયો ને સંપદા પામ્યા,
શ્રી શ્રીપાળ ને મયણા જી. ૩

રુમઝુમ કરતી પાયે નેઉર,
દીસે દેવી રૂપાળી જી;
નામ ચક્કેસરીને સિદ્ધાઈ,
આદિ જિન વીર રખવાળી જી;
વિઘ્ન કોડ હરે સહુ સંઘનાં,
જે સેવે એના પાય જી;
ભાણુવિજય કવિ સેવક 'નય' કહે;
સાનિધ કરજો માય જી. ૪

---

૧૫ શ્રી સિદ્ધચક્રજીની સ્તુતિ

ી સિદ્ધચક્ર સેવો સુવિચાર, આણી હેડે હર્ષ અપાર,
જેમ લહો સુખ શ્રીકાર, મન શુદ્ધે ઓળી તપ કીજે;
અહોનિશ નવપદ ધ્યાન ધરીજે, જીનવર પૂજા કીજે,
પડિક્કમણાં દોય ટંકના કીજે, આઠે થુઇએ દેવ વાંદીજે;
ભુમિ સંથારો કીજે, મૃષા તણો કીજે પરિહાર,
અંગે શીલ ધરીજે સાર, દીજે દાન અપાર. ૧
અરિહંત સિદ્ધ આચાર્ય નમીજે, વાચક સર્વ સાધુ વંદીજે,
દંસણ નાણ સુણીજે, ચારિત્ર તપંનું ધ્યાન ધરીજે;
અહોનિશ નવપદ ગુણણું ગણીજે, નવ આયંબિલ પણ કીજે,
નિશ્ચલ રાખી મન અહનીશ, જપીયે પદ એક એક ઈશ;

નવકારવાળી વીશ, છેલ્લે આંબિલ મોટા તપ કીજે,
સત્તર ભેદી જીન પૂજા રચીજે, માનવભવ લાહો લીજે.
સાતસેં કુષ્ટીયોના રોગ, નાઠા યંત્ર નમણ સંયોગ,
દૂર હુવા કર્મના ભોગ, કુષ્ઠ અઢારે દૂરે જાય;
દુઃખ દોહગ દૂર પલાય, મનવાંછિત સુખ થાય,
નિર્ધનીયાને દે બહુ ધન, અપુત્રિયાને દે પુત્ર રતન;
જે સેવે શુદ્ધ મન, નવકાર સમો નહિ કોઇ મંત્ર,
સિદ્ધચક્ર સમો નહીં કોય જંત્ર, સેવો ભવિ હરખંત.
જેમ સેવ્યા મયણા શ્રીપાલ, ઉંબર રોગ ગયો સુખ રસાલ
પામ્યા મંગલ માળ, શ્રીપાલ તણી પેરે જે આરાધે;
દિન દિન દોલત ઘર વાધે, અંતે શીવસુખ સાધે,
વિમલેશ્વર જક્ષ સેવા સારે, આપદા કષ્ટને દૂર નિવારે,
દોલત લક્ષ્મી વધારે, મેઘવિજયય કવિરાયનો શિષ્ય,
આણી હેડે ભાવ જગીશ, વિનય વંદે નિશદિશ.

---

૧૬ શ્રી સિદ્ધચક્રજીની સ્તુતિ

જિનશાસન વાંછિત, પૂરણ દેવ રસાલ,
ભાવે ભવિ ભણીએ, સિદ્ધચક્ર ગુણમાળ;
ત્રિહુ કાલે એહની, પૂજા કરે ઉજમાલ,
તે અજર અમર પદ સુખ પામે સુવિશાળ.
અરિહંત સિદ્ધ વંદો, આચારજ ઉવજ્ઝાય,
મુનિ દરિસણ નાણ, ચરણ તપ એ સમુદાય;
એ નવપદ સમુદિત, સિદ્ધચક્ર સુખદાય,
એ ધ્યાને ભવિનાં, ભવકોટિ દુઃખ જાય.
આસો ચૈતરમાં, સુદિ સાતમથી સાર,
પૂનમ લગે કીજે, નવ આયંબિલ નિ

હોય સહસ ગુણણું, પદ સમ સાડાચાર,
એકાશી આયંબિલ તપ, આગમને અનુસાર. ૩
સિદ્ધચક્ર પય સેવક, શ્રી વિમલેસર દેવ,
શ્રીપાલ તણી પરે, સુખપૂરે સ્વયમેવ,
દુઃખ દોહગ નાવે, જે કરે એહની સેવ,
શ્રી સુમિતિ સુગુરુનો, 'રામ' કહે નિત્ય મેવ. ૪

---

૧૭ શ્રી સિદ્ધચક્રજીની સ્તુતિ

પ્રહ ઉઠી વંદું, સિદ્ધચક્ર સદાય,
જપિએ નવપદનો, જાપ સદા સુખદાય;
વિધિપૂર્વક એ તપ, જે કરે થઇ ઉજમાલ,
તે સવિ સુખ પામે, જીમ મયણા શ્રીપાલ. ૧
માલવપતિ પુત્રી, મયણા અતિ ગુણવંત,
તસ કર્મ સંયોગે, કુષ્ટી મળિયો કંત;
ગુરુવયણે તેણે, આરાધ્યું તપ એહ,
સુખ સંપદ વરિયા, તરિયા ભવજલ તેહ. ૨
આયંબિલ ને ઉપવાસ, છઠ્ઠ વળી અટ્ઠમ,
દશ અઠ્ઠાઇ પન્નર, માસ છમાસી વિસમ;
ઇત્યાદિક તપ બહુ, સહુ માંહિ શિરદાર,
જે ભવિયણ કરશે, તે તરશે સંસાર. ૩
તપ સાનિધ્ય કરશે, શ્રીવિમલેશ્વર યક્ષ,
સહુ સંઘના સંકટ, ચૂરે થઈ પ્રત્યક્ષ;
પુંડરીક ગણધાર, કનકવિજય બુધ શીશ,
બુધ 'દર્શનવિજય' કહે, પહોંચે સકલ જગીશ. ૪

---

૧૮ શ્રી મહાવીરજીન સ્તુતિ

વાણિ શ્રી વિરજીણેસર કેરી, સાંભળતાં સુખકારીજી;
ઠાલી રે વાવ્ય જે ઠણકારે કરતી, નિર ભરે નરનારીજી;
નીચી ગાગર તે ઉપર પાણીયારી, નિત્યે ભરે નિર સવારીજી,
તલે કુંભ તે ચાક ઉપર ફરતા, વીર વચન ઉપગારીજી. ૧
કિડી એ એક કુંજર જાયો, બહુ બલિયો કહેવરાયોજી,
મેંગર ભાગલ મુખનવો નિકલાયે, ખીણ માંહી ખાક્ષથી જાયોજી;
કુંજરનું જોર કાંઈ ન થાયે, સસલા જો સામા ધાયેજી,
ઉંદર આવે મનિં નાસી જાયે, પ્રણમું ચોવીશ જીન પાયેજી. ૨
મૃગલે પાસલો મોટા માંડ્યો, પારધી પડીયો પીલાયેજી,
સસરો સુતો વહુ હિંડાલવા જાયે, હાલરૂવા ગાયેજી;
કેદખાને કરી વરસણ થાયે, નેહથો નીર ભીંજાયજી,
ભર ભોગીથી કમલ તીપાયે, જગ જસ વાસ વીર રાયજી. ૩
એહવે અર્થે ધરો નરનારી, ધર્મની પ્રત ધારીજી,
સિદ્ધાઇ દેવી જીનપદ સેવી, સંઘને સાંનિધ્ય કારીજી;
વડ ગચ્છ નાયક વિજયજીનેંદ્રસૂરિ, સાધુમાં સીરદારજી,
શોચ સુણી મદન મોચ નાણી, ઉંડા તે અર્થ વિચારોજી. ૪

૧૯ શ્રી શાન્તિનાથજીન સ્તુતિ

રૂળવિધિ મંગળ શાન્તિ તણી, તુજ વંદન મુજ ખાંત ઘણી,
જબ દીઠે તબ મોરી ચિત્ત ઠરી, પ્રભુ દુર્ગતિ માહરી દૂર હરી. ૧
રીખવાદિક જીનવર ચિત્ત ઠરી, મેં લબ્ધિ માંહી લીલ કરી,
આજ સખીરે મુજ રંગરળી, જેમ દૂધ માંહી સાકર ભળી. ૨
ભગવંત ભાખે તહત્તિ કરી; આણંદ ચાહેલ પુન્ય ભલી;
આગામી આરાધો નરનારી, આગળ પામો સુખભારી. ૩
રૂમઝુમ કરતી રંગરળી, નિર્વાણી દેવી તુજજ ખરી,
સહુ સંઘના વિઘ્નહરેવી, દેવી વિજયની આશા ન હરેવી. ૪

૨૦ શ્રી સિદ્ધાચલજીની સ્તુતિ

સકલ મંગલ લીલા મુનિ ધ્યાન, પરભવ ઘૃતનું દીધું દાન;
ભવિજન એહ પ્રધાન, મરૂદેવાએ જન્મજ દીધો,
ઇંદ્ર સેલડીરસ આગળ કીધો, વંશ ઈક્ખાગતે સીધો,
સુનંદા સુમંગલા રાણી, પુરવ પ્રીત ભલી પટરાણી;
પરણાવે ઇંદ્ર ઇંદ્રાણી, સુખ વિલસે રસ અસીરસ ગુંજે,
પૂર્વ નવાણું વાર શેત્રુંજે, પ્રભુ જઇ પગલે પૂજે. ૧

આદિ નહીં અંતર કોઇ એહનો, કિમ વર્ણવીજે સખી ગુણ એનો,
મ્હોટો મહિમા તેનો; અનંત તીર્થંકર ઇણગિરી આવે,
વિહરમાન વ્યાખ્યાન સુણાવે, હિલસરી દિલ સમજાવે,
સકલ તીર્થનું એહીજ ઠામ; સર્વ ધર્મનું એહીજ ધ્યાન,
એ મુજ આતમરામ, રે રે મુરખ મનશું મુંજે,
પુજીયે દેવ ઘણા શેત્રુંજે; જ્ઞાનની સુખડી ગુંજે. ૨

સોવન ડુંગર ટુંક રૂપાની, અનુપમ ટુંક માણેક સોનાની;
દીસે દરાં દધાની, એક ટુંકે મુનિ અણસણ કરતા,
એક ટુંકે મુનિવ્રત તપ કરતા, એક ટુંક ઉતરતા;
સુરજકુંડ જલધિપ લગાવો, મહિપાલનો કોઢ ગમાવો,
તેને તે સમુદ્ર નીપાવો, સવાલાખ શત્રુંજય મહાતમ,
પાપ ન રહે તિહાં રતિ માત્ર, સુણતાં પવિત્ર થાય આતમ. ૩

રમણિક ભોંયરું ગઢ રઢિયાલો, નવખંડ કુમર તીર્થ નિહાલો,
ભવિજન પાપ પખાલો, ચોખાખાણુને વાઘણપોળ;
ચંદન તલાવડી ઓલખા જોર; કંચન ભર્યાં રે અંધોલ,
મોક્ષબારીનો જગ જસ મ્હોટો, સિદ્ધશિલા ઉપર જઇ લોટો;

સમકિત સુખડી બોટો, સોવન ગભારે સોના જાળી,
જીનજીની મુર્તિ રસાલી, ચકકેસરી રખવાલી. ૪

૨૧ શ્રી સિદ્ધાચલજીની સ્તુતિ

શ્રી શત્રુંજય આદિ જિન આવ્યા, પૂર્વ નવાણું વારજી,
અનંત લાભ તિહાં જીનવર જાણી, સમોસર્યા નિરધારજી;
વિમલગિરિવર મહિમા મ્હોટો, સિદ્ધાચલ એ ઠામજી,
કાંકરે કાંકરે અનંતા સિધ્યા, એકસોને આઠ ગિરિનામજી. ૧
પુંડરિક પર્વત પહોળો કહીયે, એંશી યોજનનું માનજી;
વીસ કોઠીશું પાંડવ સિધ્યા, ત્રણ કોડી શ્રી રામજી,
શ્યામ પ્રદ્યુમ્ન સાડીઆઠ કોડી સિધ્યા;
દશ કોડી વારીખીલ જાણુંજી,
પાંચ કોડીશું પુંડરિક ગણધર, સકલ જીનની વાણીજી. ૨
સકલ તીરથનો રાજા એ વળી, વિમલાચલગિરિ કહીએજી,
સાત છઠ દોય અઠમ કરીને, અવિચલ પદવી લહિએ જી;
છહરી પાળીને જાત્રા કરીએ, કેવળ કમલા વરીએ જી,
શ્રૃત સિદ્ધાંતનો રાજા કહિયે, તીરથ હૃદયમાં ધરીએ જી; ૩
સિદ્ધક્ષેત્ર શેત્રુંજો કહાયે, શ્રી આદિશ્વર રાયજી,
ગૌમુખને ચકકેશ્વરી દેવિ, સેવે પ્રભુના પાયજી;
શાસન દેવી સમકિત ધારી, સ્નાત્ર કરે સંભાળી જી,
રંગવિજય ગુરૂ એણી પેરે બોલે, મેરૂવિજય જય જયકારીજી. ૪

૨૨ શ્રી ચૈત્રી પુનમની સ્તુતિ

શ્રી વિમલાચલ સુંદર જાણું, ઋષભ આવ્યા જીહાં,
પૂર્વ નવાણું તીર્થ ભોમીકા પીછાણું;

તે તો શાશ્વત પ્રાયે ગિરિંદ, પૂર્વ સંચીત પ્રાયે નિકંદ,
ટાળો ભવભય ફંદ, પુરવસાહમાં અતિ ઉદાર;
બેઠા શોહે નાભી મલ્હાર, સન્મુખ પુંડરીક સાર,
ચઈતરી પુનમદીન જે અજવાળી;
ભવિ આરાધો મિથ્યાત્વ ટાળી, જીમ લહો શિવવધુ નારી ૧

આબુ અષ્ટાપદ ને ગીરનાર, સમેતશિખરને વળી વૈભાર,
પુંડરીક ચૈત્ર જુહાર; શ્રીજીન અજીત તારંગે વરીજે,
શ્રી વરકાણો બંભણવાડે, તોડે કર્મની જાડે,
નારંગો સંખેશ્વર પાસ, શ્રીગોડીજી આસ,
પોસીના જીન સુવિશાલ; ચૈત્રી પુનમ દિન સુંદર જાણી,
એ સવિ પૂજો ભવ્ય પ્રાણી, જીમ થાવો કેવળનાણી. ૨

ભરત આગળ શ્રી ઋષભજી બોલે,
નહીં કોઈ ચૈત્રી પુનમ દિન તોલે,
એમ જિન વચન જ બોલે; ચૈત્રી પુનમ દિન એ ગિરિ અંત,
છઠ કરી જાત્રા સાત કરંત, ત્રીજે ભવે મોક્ષ લહંત;
ચૈત્રી પુનમ દિન એ ગિરે સિદ્ધ, પંચ કોડ કેવળીથી સિદ્ધ,
પુંડરિક શિવપદ લીધ, એમ જાણીને ભવિ આરાધો,
ચૈત્રી પુનમ દિન શુભ ચિત્ત સાધો, મુકિતનાં ખાતાં બાંધો. ૩

પુંડરિકગિરિની શાસનદેવી, મરૂદેવીનંદન ચરણ પુજેવી,
ચક્કેશ્વરી તું દેવી; ચઉવિહ સંઘને મંગળ કરજો,
તુજ સેવક પર લક્ષ્મીજ વરજો, સયલ વિઘન સંહરજો,
અપ્રતિચક્ર તું મારી માત, તું જાણે મારી ચિત્તની ઘાત;
પુરજે મનની વાત, પંડિત અમર કેસર સુપસાય,
ચૈત્રી પુનમદિન મહિમા લહાય, લબ્ધિવિજય ગુણ ગાય. ૪

૨૩ શ્રી ગુણસ્થાનકની સ્તુતિ

પહેલું મિથ્યાત્વ શાશ્વાદન, બીજું મિશ્ર ત્રીજું ગુણઠાણુંજી,
અવિરતિ ચોથું પાંચમું દેશવિરતિ, છઠું પ્રમત વખાણુંજી;
સાતમું અપ્રમત્ત પ્રમાદ પરિહરીએ,
        આઠમું અપૂર્વકરણ કરીએ જી;
એ ઉપદેશે ભુજ મંડણ જિન,
        ઋષભ નમિ સુખ લહીએ જી. ૧

નવમું નિર્વૃત્તિ ગુણઠાણું,
        તીમ દશમું સુક્ષ્મ સંપરાયજી;
અગિયારમું ઉપશમ મોહ ખપાવી,
        બારમું ક્ષીણ મોહ કહીયેજી;
તેરમું સંયોગી કેવળ પામી,
        ચૌદમું અયોગી ઉદ્ધાર જી;
એને કરી જીન કર્મ ખપાવી,
        સૌ જિન સુખકારીજી. ૨

કાળ અનાદિ છ આવલી,
        અંતર્મુહૂર્ત સાગર તેત્રીસ જાણું જી,
પાંચમું છઠું સાતમું તેરમું;
        પૂર્વ કોડી દેશે ઉણું જી,
આઠમાંથી પાંચ છ અંતર્મુહૂર્ત;
        પંચ અક્ષર ભણીજે જી;
સુત્ર સિદ્ધાંતે એ અધિકાર છે,
        શ્રમણ ધરી એમ સુણીએ જી. ૩

આઠમાંથી બે શ્રેણી કરે જીવ,
        ઉપશમ ક્ષાયક તે જાણો જી;

ક્ષપક શ્રેણીથી સિદ્ધ લહે તિમ,
ઉપશમપાડની વાણીજી;
ઋષભ ચરણ સેવી વરદેવી,
ચક્કેશ્વરી સુખદાઈજી;
વિવેક વિજય ગુરૂ ચરણ સેવક તીમ,
મેઘવિજય વરદાઈજી. ૪

---

૨૪ શ્રી નેમનાથજિન સ્તુતિ

યાદવકુળ શ્રીનંદ સમો એ, નેમિશ્વર એ દેવનો,
કૃષ્ણ આદેશે ચાલીયા એ, વરવા રાજુલ નારતો;
અનુક્રમે તિહાં આવીયા એ, ઉગ્રસેન દરબાર તો,
ઇંદ્ર ઈંદ્રાણી નાચતા એ, નાટક થાય તેણી વાર તો. ૧

તોરણ પાસે આવીયા એ, પશુઓનો પોકારતો,
સાંભળીને મુખ મરડીયું એ, રાજુલ મન ઉચાટ તો;
આદિનાથ આદિ તિર્થંકર એ, પરણ્યા છે દોય નાર તો,
તેણે કારણ તુમે કયાં ડરો એ, પરણો રાજુલ નાર તો. ૨

તોરણથી રથ ફેરીયાએ, જઇ ચઢયા ગઢ ગિરનાર તો,
નેમિશ્વર કાઉસ્સગ્ગ રહ્યા એ, પામ્યા કેવળજ્ઞાન તો,
સોળ પહોર દેઇ દેશનાએ, આપીય ખંડાધાર તો;
ભવિક જીવને બુઝવ્યા એ, બીજી રાજુલ નાર તો. ૩

અથિર જાણી સંયમ લીયો એ, અંબા જય જયકારતો,
શ્યામ વરણના નેમજીએ, શંખ લંછન શ્રીકારતો;
પાયે ઝાંઝર ધમ ધમે એ, નાચે નેમ દરબાર તો,
કવિ નમિ કહે રાયને એ, પરણો શિવસુંદરી નાર તો. ૪

૨૫ શ્રી સીમંધર સ્વામીની સ્તુતિ

વંદે પુવ્વવિદેહ ભુમિ મહિલા, લંકાર હારોપમં,
દેવં ભત્તિ પુરસ્સરં જિણવરં, સીમંધરં સામિયં;
પાયા જસ્સ જિણેસરસ્સ ભવભી, સંદેહ સંતાસણા,
પોયા ભાભવ સાયરંમો નિવિડં, તાણં જિણાણં સયા. ૧

તિયાણાગય વટ્ટમાણ અરિહા, સવ્વેવિ સુકખાવહા,
પાણીણં ભવિયાણ સંતુ સમયં, તિત્થંકરા તે ચિરં;
જેસિં મેરૂગિરિંમિ વાસવગણા, દેવંગયા સંગયા,
ભત્તી યે પકુણંતિ જમ્મણમહ, સોવન્ન કુંભાઇ હિં. ૨

નિસ્સી મામલ નાણ કાણણ ઘણો, સમ્મોહ નિન્નાસણો,
જો નસ્સેસ પયત્થ સત્થ કલણે, આ ઇચ્ચ કપ્પો કુડો;
સિદ્ધંતં ભવિયા સરંતહિઅડા, તં વાર સંગીગયં.
નાણા ભેય નયાવલીહિ કલિયં, સવ્વન્નુણા ભાસિયં. ૩

જે તિત્થંકર પાય પંકજ વણા, સેવ્વિકરો લંબયા,
ભવ્વાણં જિણ ભરાયાણ અણિયં, સોહિજ્જ કજ્જે રયા;
સમ્મદિટ્ઠી સુરાવરા ભરણભા, દિપ્પંત દેહિપહા;
તે સંઘસ્સ હવંતુ વિગ્ઘહરણે, કલ્લાણ સંપાયણા. ૪

સજ્ઝાય-સંગ્રહ.

૧ શ્રી પાર્શ્વનાથની સજ્ઝાય

કાશીદેશ વણારસી સુખકારી રે,
અશ્વસેન રાજન પ્રભુ ઉપકારી રે;
પટરાણી વામાસતી સુરૂપે રંભા સમાન. પ્ર૦ ૧

ચૌદ સુપન સુચિત ભલાં, સુ૦
જન્મ્યા પાસ કુમાર, પ્ર૦
પોષ વદી દશમો દિને, સુ૦
સુર કરે ઓચ્છવ સાર, પ્ર૦ ૨

દેહમાન નવ હાથનું, સુ૦
નીલ વરણ મનોહાર, પ્ર૦
અનુક્રમે જોબન પામીયા, સુ૦
પરણી પ્રભાવતી નાર. પ્ર૦ ૩

કમઠ તણો મદ ગાલીયો, સુ૦
કાઢયો જલતો નાગ, પ્ર૦
નવકાર સુણાવી તે કિયો, સુ૦
ધરણ રાય મહા ભાગ. પ્ર૦ ૪

પોષવદિ એકાદશી, સુ૦
વ્રત લેઈ વિચરે સ્વામ, પ્ર૦
વડ તલે કાઉસ્સગ્ગ રહ્યા, સુ૦
મેઘમાલી સુર તામ. પ્ર૦ ૫

કરે ઉપસર્ગ જલ વૃષ્ટિનો, સુ૦
આવ્યું નાશિકા નીર, પ્ર૦
ચુકયા નહિ પ્રભુ ધ્યાનથી, સુ૦
સમરથ ..હસ ધીર. પ્ર૦ ૬

ચૈત્ર વદી ચોથને દિને, સુ૦
પામ્યા કેવલનાણ, પ્ર૦
ચઉવિહ સંઘ થાપી કરી, સુ૦
આવ્યા સમેતગિરિ ઠાણ. પ્ર૦ ૭

પાલ ી આયુ સો વર્ષનું, સુ૦
પહોંત કત મહંત, પ્ર૦

શ્રાવણ શુદિ અષ્ટમી દિને, સુ૦
કીધો કર્મનો અંત. પ્ર૦ ૮

પાસ વીરને આંતરૂં, સુ૦
વર્ષ અઢીસેં જાણ, પ્ર૦
કહે માણેક જિનદાસને, સુ૦
કીજે કોટિ કલ્યાણ. પ્ર૦ ૯

---

૨ શ્રી બીજની સજઝાય

બીજ કહે ભવી જીવને રે લોલ,
સાંભળો આણી રીજરે સુગુણનર;
સુકૃત કરણી ખેતમાં રે લોલ,
વાવો સમકીત બીજ રે, સુગુણનર૦ ૧

ધરજો ધર્મશું પ્રીતડી રે લોલ,
કરી નિશ્ચય વ્યવહાર રે, સુ૦
ઈહભવ પરભવ ભવોભવે રે લોલ,
હોવે જય જયકાર રે સુગુણનર૦ ૨

ક્રિયા તે ખાતર નાંખીએ રે લોલ,
સમતા દીજે ખેડ રે સુ૦
ઉપશમ નીરે સીંચીએ રે લોલ,
ઉગે સમકિત છોડ રે સુગુણનર૦ ૩

વાડ કરો સંતોષની રે લોલ,
તે પાખલ તસ ઢાર રે સુ૦
વ્રત પચ્ચખ્ખાણ ચોકી ઠવો રે લોલ,
વારજો કર્મરૂપી ચોર રે સુગુણનર૦ ૪

અનુભવ કેરી મંજરી રે લોલ,
મોરે સમકિત વૃક્ષ રે સુ૦
શ્રુત ચારિત્ર ફળ ઉતરે રે લોલ,
તે ફળ ચાખજો શિષ્ય રે સુગુણનર૦ ૫

જ્ઞાનામૃત રસ પીજીએ રે લોલ,
સ્વાદ હયો સમ તંબોળ રે સુ૦
એણે રસે સંતોષ પામશો રે લોલ,
લેશો ભવનિધિ કુલ રે સુગુણનર૦ ૬

ઇણવિધ બીજ તુમે સદ્દહો રે લોલ,
છાંડી રાગને દ્વેષ રે સુ૦
કેવળ કમલા પામીએ રે લોલ,
વરીએ મુક્તિ સુવિવેક રે સુગુણનર૦ ૭

સમકિત બીજ જે સદ્દહે રે લોલ,
તે ટાળે નરક નિગોદ સુ૦
વિજય લબ્ધિ સદા લહો રે લોલ,
નિત્ય નિત્ય વિવિધ વિનોદ રે સુગુણનર૦ ૮

---

૩ શ્રી પાંચમની સજઝાય

અનંત સિદ્ધને કરૂં પ્રણામ, હૈડે સમરૂં સદ્‌ગુરૂ નામ,
જ્ઞાન પંચમીની કહું સજઝાય, ધર્મી જનને હુઈ સુખદાય. ૧

જગમાંહિ એક જ્ઞાન જ સાર, જ્ઞાન વિના જીવ ન લહે પાર,
દેવગુરૂ ધર્મ નવિ ઓળખે, જ્ઞાન વિના કર્મ વિષ થઈ. ૨

નવતત્ત્વાદિક જીવવિચાર, હૈડા ઉપર દેયસાર,
સાધુ શ્રાવકનો શુદ્ધ આચાર, જ્ઞાન લહિ જીવ ભવનો પાર. ૩

શ્રાવણ ... ... સમકિત દૃષ્ટિ તે સદ્દહ્યા,
કીધો કર્મ ... ... કહ્યા, બીજો કષાય આત્મા પ્રધાન. ૪
... ... જાણ,
... ... ત્રીજો સહી, ઉપયોગ આત્મા ચોથો અહિં,
... ... પાંચમો સાર, દર્શન આત્મા છઠ્ઠો ધાર. ૫
... આત્મા સાતમો વરો, વીરજ આત્મા અષ્ટમ મનધરો.
... ઉપાદેય હોય, હેય હોય ઉત્તમને હોય. ૬
જિનવર ભાષિત સર્વ વિચાર, ન લહે જ્ઞાન વિના નિરધાર,
જ્ઞાન પંચમી આરાધે ભલી, વિધિ સહિત નર દૂષણ વલી ૭
વરદત્ત ગુણમંજરીને જુઓ, કર્મ બંધન પુરવ ભવ હુઓ,
ગુરુ વચને આરાધી સહી, સૌભાગ્ય પંચમીમન ગહગહી. ૮
રોગ ગયો સુખ પામ્યા બહુ, એ અધિકાર પ્રસિદ્ધ શું કહું,
સંયમ લેઈ વિજયંતે જાય, એકાવતારી તે બેઉ થાય. ૯
મહાવિદેહમાંહી તે અવતરી, સંયમ લેઇ શિવનારી વરી,
એણી પેરે જે આરાધે જ્ઞાન, તે પામે નિશ્ચય નિર્વાણ. ૧૦
માનવભવ લેઈ કરો ધર્મ, જીમ તુમ છુટે સઘળાં કર્મ,
ઋદ્ધિ કીર્તિ વાધે ઘણી, અમૃત પદના થાવો ધણી. ૧૧

---

૪ શ્રી આઠમની સજઝાય

અષ્ટ કર્મ ચૂરણ કરી રે લાલ,
આઠ ગુણે પ્રસિદ્ધ મેરે પ્યારે રે,
ક્ષાયિક સમકિતના ધણી રે લાલ,
વંદું વં... ... સિદ્ધ મેરે૦ અ૦ ૧
અનંત જ્ઞાન દર્શન ... ... વીર્ય અનંત મેરે૦
અગુરૂ લઘુ સુખમય ૨

જેહની કાયા જેહવી રે લાલ, ઉણી ત્રીજે ભાગ મેરે૦
સિદ્ધ શિલાથી જોયણ રે લાલ, ૩
અવગાહના વીતરાગ મેરે૦ અ૦

સાદિ અનંત તિહાં ઘણી રે લાલ, સમય સમય તે જાય મેરે૦
મંદિર માંહી દિપાલિકા રે લાલ, ૪
સઘળું તેજ સમાય મેરે૦ અ૦

માનવ ભવથી પામીએ રે લાલ, સિદ્ધ તણા સુખ સંગ મેરે૦
એહનું ધ્યાન સદા ધરો રે લાલ, ૫
એમ બોલે ભગવઇ અંગ મેરે૦ અ૦

શ્રી વિજયદેવ પટ્ટો ધરૂ રે લાલ, શ્રી વિજયસેન સુરીશ મેરે૦
સિદ્ધ તણા ગુણ એ કહ્યા રે લાલ, ૬
દેવ દીએ આશીષ મેરે૦ અ૦

---

૫ શ્રી એકાદશીની સજઝાય

ગોયમ પૂછે વીરને સુણો ગોયમજી, મૌન એકાદશી કોણે કરી;
કોણે પાળી કોણે આદરી, ૧
સુણો સ્વામીજી, એહ અપૂર્વ દિન સહી.

વીર કહે સુણો ગોયમા, ગુણ ગેહાજી;
નેમ પ્રકાશી એકાદશી મૌન એકાદશી નિર્મલી, ૨
સુણો ગોયમજી ગોવિંદ કરે મલારસી.

દ્વારામતી નગરી ભલી, સુણો૦
નવ જોજન આરામ વસી,
છપ્પન્ન ક્રોડ જાદવ વસે, સુણો૦ ૩
કૃષ્ણ વિરાજે તેણી નગરી.

ઘાયલ જીમ રહે ઘુમતો, સુણો૦
કહ્યું ન માને નેહ પણે;
જીવ રૂળે સંસારમાં, સુણો૦
મોહ કર્મની સહીલાણી. ૧૦
અલ્પ સુખ સરસવ જે તું, સુણો૦
તે તું મેરૂ સમાન ગણે;
લોભે લંપટ વાહીઓ, સુણો૦
નવિ ગણે તે અંધ પણે. ૧૧
જ્ઞાની વિના કહો કુણ લહે સુણો૦
શું જાણે છદ્મસ્થ પણે;
અષ્ટમી એકાદશી ચતુર્દશી, સુણો૦
સામાયિક પોસહ કરે. ૧૨
ધર્મને દીવસે કર્મનો, સુણો૦
આરંભ કરે જે નરનારી;
નિશ્ચે સદ્‌ગતિ નવિ લહે, સુણો૦
અશુભ કર્મના છે ફળ ભારી. ૧૩
પંચ ભરત પંચ ઐરવતે સુણો૦
મહાવિદેહે તે પંચ ભણે;
કર્મભૂમિ સઘળી થઈ, સુણો૦
કલ્યાણક પંચસય ગણે. ૧૪
શ્રી નિશાળ સોમસૂરિ પ્રભુ, સુણો૦
તપગચ્છકો શિરદાર ગુણી;
તસ ગુરૂ ચરણ કમળ નમી, સુણો૦
સુવ્રત શેઠ સજઝાય ભણી. ૧૫

---

૬ શ્રી રોહીણીની સજઝાય

શ્રી વાસુપૂજ્ય જીણંદનો એ, મઘવાસુત મનોહાર,
જયો તપ રોહિણી એ, રોહિણી નામે તસ સુતાએ;
શ્રી દેવી માત મલ્હાર—જયો તપ૦,
કરે તસ ધન્ય અવતાર. જયો તપ૦ ૧

પદ્મપ્રભુના વચણથી એ, દુર્ગંધી રાજકુમાર. જયો તપ૦
રોહિણી તપ કરતાં ભવેએ, સુજસ સુગંધ વિસ્તાર જયો૦ ૨
નરદેવ સુરપદ ભોગવી એ, તે થયો અશોક નરિંદ જ૦
રોહિણી રાણી તેહની એ, દોયને તપ સુખકંદ. જ૦ ૩
દુરભિગંધા કામિની એ, ગુરૂ ઉપદેશ સુણંત. જ૦
રોહિણી તપ કરી દુઃખ હરીએ, રોહિણી ભવ સુખવંત. જ૦ ૪
પ્રથમ પારણા દિન ઋષભનો એ, રોહિણી નક્ષત્ર વાસ. જ૦
દ્વિવિધે કરી તપ ઉચ્ચરો એ, સાત વરસ સાત માસ. જ૦ ૫
કરો ઉજમણું પુરણ તપે એ, અશોક તરૂ તળે હોય, જ૦
બિંબ રયણ વાસુપૂજ્યનું એ, અશોક રોહિણી સમુદાય. જ૦ ૬
એકસો એક મોદક ભલા એ, રૂપા નાણું સમેત, જ૦
સાત સત્તાવીશ કીજીએ એ, વેશ સંઘ ભક્તિ હેત. જ૦ ૭
આઠ પુત્ર ચારે સુતા એ, રોગ શોક નવિ દીઠ, જ૦
પ્રભુ હાથે સંયમ લહ્યો એ, દંપતી કેવળ દીઠ. જ૦ ૮
કાંતિ રોહિણી પતિ જીસીએ, રોહિણી સુત સમરૂપ, જ૦
એ તપ સુખ સંપત્તિ દીયે એ, વિજય લક્ષ્મીસૂરિ ભૂપ. જ૦ ૯

૭ શ્રી દીવાળીની સજઝાય

દુઃખ હરણી દીપાલિકારે લાલ,
પરવ થયું જગ માંહિ ભવિ પ્રાણી રે,
વીર નિર્વાણથી થાપના રે લાલ, આજ લગે ઉચ્છાંહિ ભ૦ ૧
સમકિત દ્રષ્ટિ સાંભળો રે લાલ, સ્યાદ્વાદ ઘર ધોળીએ રે લાલ;
દર્શનની કરી શુદ્ધિ, ભ૦ ચારિત્ર ચંદ્રોદય બાંધિયે રે લાલ,
ટાલો રજે દુઃકર્મ બુદ્ધિ, ભ૦ ૨
સેવા કરો જિનરાયની રે લાલ, દિલ દોઠાં મીઠાશ, ભ૦
વિવિધ પદારથ ભાવના રે લાલ, તે પકવાનની રાશિ, ભ૦ ૩
ગુણિજન પદની નામના રે લાલ, તેહજ જુહાર ભટ્ટાર, ભ૦
વિવેક રતન મેરાઇયાં રે લાલ, ઉચિત તે દીપ સંભાર. ભ૦ ૪
સુમતિ સુવિનિતા હેજશું રે લાલ, મન ઘરમાં કરો વાસ, ભ૦
વિરતિ સાહેલી સાથશું રે લાલ,
અવિરતિ અલચ્છી નિકાસ. ભ૦ ૫
મૈત્રાદિકની ચિંતના રે લાલ, તેહ ભલા શણગાર, ભ૦
દર્શન ગુણ વાઘા બન્યા રે લાલ, પરિમલ પર ઉપગાર. ભ૦ ૬
પૂર્વ સિદ્ધ કન્યા પખે રે લાલ, જાનઇયા અણગાર, ભ૦
સિદ્ધ શિલા વર વેદિકા રે લાલ, કન્યા નિર્વૃત્તિ સાર. ભ૦ ૭
અનંત ચતુષ્ટય દાયજો રે લાલ, શુદ્ધ યોગ નિરોધ, ભ૦
પાણી ગ્રહણ પ્રભુજી કરે રે લાલ, સહુને હરખ વિબોધ. ભ૦ ૮
ઈણિ પરે પર્વ દીપાલિકા રે લાલ, કરતાં કોડ કલ્યાણ, ભ૦
જ્ઞાન વિમલ પ્રભુ ભક્તિશું રે લાલ, પ્રગટે સકલ ગુણખાણ. ભ૦૯

૮ શ્રી સિદ્ધચક્રજીની સજઝાય

સરસ્વતી માતા મયા કરો, આપો વચન વિલાસો રે,
મયણાસુંદરી સતી ગાઈ શું, આણી હેડે ભાવો રે. ૧
નવ પદ મહીમા સાંભળો, મનમાં ધરી ઉલ્લાસો રે,
મયણાસુંદરી શ્રીપાલને, ફળીયો ધર્મ ઉદારો રે. નવ૦ ૨
માલવદેશ માંહી વલી, ઉજેણી નયરી જામો રે,
રાજ્ય કરે તીહાં રાજીયો, પુહવીપાલ નરીંદો રે. નવ૦ ૩
રાય તણી મન મોહની, ધરણી અનોપમ હોય રે,
તાસ કૂખે સુતા અવતરી, સુરસુંદરી મયણાની જોડ રે. નવ૦ ૪
સુરસુંદરી પંડિત કને, શાસ્ત્ર ભણી મિથ્યાત્વ રે,
મયણા સુંદરી સિદ્ધાંતનો, અર્થ લીયો સુવિચારો રે. નવ૦ ૫
રાય કહે પુત્રી પ્રત્યે, હું તૂઠો તુમ જેહો રે,
વાંછિત વર માગો તદા, આપું અનોપમ જેહો રે. નવ૦ ૬
સુરસુંદરી એ વર માગીયો, પરણાવી શુભ ઠામો રે.
મયણાસુંદરી વયણાં કહે, કર્મ કરે તે હોય રે. નવ૦ ૭
કર્મે તુમારે આવીયો, વરો વરો બેટી એહો રે,
તાત આદેશે કર ગ્રહ્યો, વરીયો કુષ્ટી તેહો રે. નવ૦ ૮
આંબીલનો તપ આદરી, કોઢ અઢારનો ટાલો રે.
સદ્ગુરૂ આજ્ઞા શીર ધરી, હુઓ રાયશ્રીપાલ રે, નવ૦ ૯
તપ પ્રસાદે સુખ સંપદા, પ્રત્યક્ષ સ્વર્ગે પહુતો રે.
ઉપસર્ગ સવિ દૂરે ટલ્યા, પામ્યો સુખ અનંતો રે. નવ૦ ૧૦
દેશ દેશાંતર ભમી કરી, આવ્યો તે વરસાંતો રે,
નવરાણી પામ્યા ભલી, રાજ્ય પામ્યો મનરંગો રે. નવ૦ ૧૧
તપગચ્છ દિનકર ઉગીયો, શ્રી વિજયસેન સૂરીંદો રે.
તાસ શિષ્ય વિમલ એમ વિનવે,
સતીયોને નામે આણંદોરે. નવ૦ ૧૨

૯ શ્રી સિદ્ધચક્રજીની સજઝાય

શ્રી મુનિચંદ્ર મુનિશ્વર વંદીએ,
 ગુણવંતા ગણધાર સુજ્ઞાની,
દેશના સરસ સુધારસ વરસતા,
 જિમ પુષ્કર જળધાર. સુજ્ઞાની. શ્રી૦ ૧

અતિશય જ્ઞાની પર ઉપકારીઆ,
 સંયમ શુદ્ધ આચાર, સુજ્ઞાની
શ્રી શ્રીપાળ ભણી જાપ આપીઓ,
 કરી સિદ્ધચક્ર ઉદ્ધાર. સુજ્ઞાની. શ્રી૦ ૨

આયંબિલ તપ વિધિ શીખી આરાધીયો,
 પડિક્કમણાં દોય વાર સુજ્ઞાની,
અરિહંતાદિક પદ એક એકનું,
 ગુણણું દોય હજાર સુજ્ઞાની. શ્રી૦ ૩

પડિલેહણ દોય ટંકની આદરે,
 જીન પૂજા ત્રણ કાળ સુજ્ઞાની,
બ્રહ્મચારી વળી ભોંય સંથારે,
 વચન ન આળ પંપાળ સુજ્ઞાની. શ્રી૦ ૪

મન એકાગ્ર કરી આયંબિલ કરે
 આસો ચૈતર માસ સુજ્ઞાની,
શુદિ સાતમથી નવ દિન કીજીએ,
 પૂનમે ઓચ્છવ ખાસ સુજ્ઞાની. શ્રી૦ ૫

એમ નવ ઓળી એકાશી આયંબિલે,
 પૂરિ પૂરણ હર્ષ સુજ્ઞાની,
ઉજમણું પણ ઉદ્યમથી કરે,
 સાડા ચારે રે વર્ષ સુજ્ઞાની. શ્રી૦ ૬

એ આરાધનથી સુખ સંપદા,
જગમાં કીર્ત્તિ રે થાય સુજ્ઞાની,
રોગ ઉપદ્રવ નાસે એહથી,
આપદા દૂરે પલાય સુજ્ઞાની. શ્રી૦ ૭

સંપદા વાધે અતિ સોહામણી,
આણા હોય અખંડ સુજ્ઞાની,
મંત્ર જંત્ર તંત્ર કરી સોહતો,
મહિમા જાસ પ્રચંડ સુજ્ઞાની. શ્રી૦ ૮

ચક્કેશ્વરી જેહની સેવા કરે,
વિમલેશ્વર વળી દેવ સુજ્ઞાની,
મન અભિલાષ પૂરે સવિ તેહના,
જે કરે નવપદ સેવ સુજ્ઞાની. શ્રી૦ ૯

શ્રીપાળે તેણી પરે આરાધીઓ,
દૂર ગયો તસ રોગ સુજ્ઞાની,
રાજ ઋદ્ધિ દિન દિન પ્રત્યે વાધતો,
મનવાંછિત લહ્યા ભોગ સુજ્ઞાની. શ્રી૦ ૧૦

અનુક્રમે નવમે ભવ સિદ્ધિ વર્યા,
સિદ્ધચક્ર સુપસાય સુજ્ઞાની,
એણી પરે જે નિત્ય નિત્ય આરાધશે,
તસ જશ વાદ ગવાય સુજ્ઞાની. શ્રી૦ ૧૧

સંસારિક સુખ વિલસી અનુક્રમે,
કરીએ કર્મનો અંત સુજ્ઞાની,
ઘાતી અઘાતી ક્ષય કરી ભોગવે,
શાશ્વત સુખ અનંત સુજ્ઞાની. શ્રી૦ ૧૨

એમ ઉત્તમ ગુરુ વયણ સુણી કરી,
પાવન હુઆ બહુ જીવ સુજ્ઞાની,

પદ્મ વિજય કહે એ સુરતરૂ સમો,
　　આપે સુખ સદૈવ સુજ્ઞાની. શ્રી૦ ૧૪

---

૧૦ શ્રી સિદ્ધચક્રજીની સજ્ઝાય

ગુરૂ નમતાં ગુણ ઉપજે, બોલે આગમ વાણ,
શ્રી શ્રીપાલને મયણા, સદ્દાયે ગુણખાણ;
શ્રી મુનિચંદ્ર મુનીસર, બોલે અવસર જાણ. ૧
આયંબિલનો તપ વરણવ્યો, નવપદ નવે રે નિધાન,
કષ્ટ ટળે આશા ફળે, વાધે વસુધા વાન. શ્રી૦ ૨
રોગ જાએ રોગી તણા, જાયે શોક સંતાપ,
વ્હાલા વૃંદ ભેળા મળે, પુન્યે વધે ઘટે પાપ. શ્રી૦ ૩
આસો શુદિ સાતમ થકી, તપ માંડયો તનું હેત,
પુરો તપ પૂનમ લગે, કામિની કંત સમેત. શ્રી૦ ૪
ચૈતર શુદિ સાતમ થકી, નવ આયંબિલ નિરમાય,
ઈમ એકાદશી આયંબિલે, એ તપ પુરો થાય. શ્રી૦ ૫
રાજ્ય નીકંટક પાલતાં, નવ શત વરસ વોલીન,
દેશવિરતિ પણું આદરી, દીપાવ્યો જગજન. શ્રી૦ ૬
ગજ રથ સહસ તે નવ ભલા, નવ લાખ તેજી તુખાર,
નવકોડી પાય દલ ભલું, નવ નંદન નવ નાર. શ્રી૦ ૭
તપ જપ ક્રિયા ઉજવી, લાધું નવમું સ્વર્ગ,
સુર નરના સુખ ભોગવી, નવમે ભવ અપવર્ગ. શ્રી૦ ૮
હંસવિજય કવિરાયનો, જીમ જલ ઉપર નાવ,
આપ તર્યા પર ને તારવે, મોહન સહજ સ્વભાવ. શ્રી૦ ૯

---

૧૧ શ્રી ઋષભદેવ સ્વામીની (ઢાળ-૪) સજઝાય

ઢાળ ૧ લી

માતાજી મરૂદેવીરે ભરતને ઇમ કહે,
ધન ધન પુત્ર જ મુજ કુળ;
તુજ અવતાર જો પણુ દાદીનાં દુખડાં,
તે નવિ જાણ્યા કેઇ વિધ
કરી તુજ આગળ કરું પોકારજો,
માતાજી મરૂદેવીરે ભરતને ઇમ કહે. ૧
જે દિનથી ઋષભજીએ દીક્ષા આદરી,
તે દિનથી મુજ આ સત્રણું ન ખમાય;
જો આંખલડી સલુણીરે થઇ ઉજાગરે,
રાત દિવસ મુજ નિદ્રા વિહુણા જાય જો. માતા૦ ૨
તુજ સરિખો કાંઇ પુત્રજ માહરે લાડકો,
તાતની ખબર ન લેતો દેશ પરદેશ જો;
જો અનેક સુખ વિલસે તું રંગ મહોલમાં,
ઋષભજી તો વનમાં વિરૂએ વેષ જો. માતા૦ ૩
ખરા રે બપોરે રે ફરતા ગોચરી,
શિર ઉઘાડે પાય અડવાણે જોય જો;
સરસ નિરસ ઉના જળ મેલાં કપડાં,
ઘર ઘર આંગણુ ફરતો દીઠું સોય જો. માતા૦ ૪
બાળ લીલા મંદિરિયે રમતો આંગણે,
યક્ષ વિદ્યાધર સોહમ ઇંદ્રને સંગ જો;
હું દેખી મનમાંહી હૈડે હીસતી,
ચોસઠ ઇંદ્ર આવી કરતા ઉમંગ જો. માતા૦ ૫
મ્હારાં રે સુખડાં તે સુત સાથે ગયાં,
દુઃખનાં હૈડે ચઢી આવ્યાં છે પૂર જો;

પૂરવની અંતરાય તે આજ આવી નહી,
કેઈ વિધે કરીને ધીરજ રાખું ઉર જો. માતા૦ ૬
પુરી અયોધ્યા કેરો સુત તું રાજીયો,
રાજ ઋદ્ધિ મંદિર બહોળો પરિવાર જો;
રાજધાનીના સુખમાં વાત ન સાંભરે,
રાત દિવસ રહેતો રંગ મહોલ મોઝાર જો. માતા૦ ૭
સહસ વરસ ઋષભજીને ફરતાં વહિ ગયા,
હજુ ખબર નહિ સંદેશો નહિ નામ જો;
એવું તે કઠણ રે હૈડું કેમ થયું,
સુગુણ સુતનાં એહવાં નવિ હોય કામ જો. માતા૦ ૮
ખબર કઢાવો સુભટ બહુધા મોકલી;
જુઓ તાત તણી ગતિ શી શી હોય જો,
સેવકના સ્વામીરે એહવું કહાવજો;
નિજ માતા દિન દિન વાટલડી જોય જો. માતા૦ ૯

ઢાળ બીજી.

ઓલંભો એણિ વિધ સુણી દાદી તણો,
ભરત લળી લળી બોલે મધુરી વાણ જો;
તુજ સુતની વાતો રે દાદી શી કહું,
કેઇ પુન્ય જાગ્યા દાદી તણા અપારજો. ઓ૦ ૧
પંચ મહાવ્રત સુધાં તુજ સુતે આદર્યાં,
ટાળ્યા મનના ક્રોધાદિક જે ચાર જો;
વેર વિરોધ ઇંદ્રિ રે પાંચે વશ કરી,
નવવાડે શુદ્ધ પાળે છે બ્રહ્મચર્ય જો. ઓ૦ ૨
પંચ આચાર ને વળી પંચ સુમતી ગ્રહી,
ત્રણ ગુપ્તિ આતમ વશ કીધો સોય જો;

સત્તાવીશ ગુણે રે કરીને શોભતા,
નિર્દોષી અણગાર મુનીશ્વર હોય જો. ઓ૦ ૩
બારે તે મસવાડા તપ પૂરા તપ્યા,
સંચિત કર્મ કર્યાં તે સઘળાં ચુરણ જો;
મોહ માયાનાં દળ સઘળાં ચુરણ કર્યાં,
ચઢતે પરિણામે લહિયા જે રણશુરજો. ઓ૦ ૪
સજ્જન કુટુંબની તેહને મન ઈચ્છા નહીં,
રાજ ઋદ્ધિ સિદ્ધિ તસ સકળ અકામ જો;
અંતે તે અળગું એ સઘળું જાણિયું,
તે છંડિ જઈ વિચર્યા અનેરે ધામ જો. ઓ૦ ૫
ધન તે દેશને ધન તે નગર સોહામણું,
ધન તેહની વન વાડી ધન શુભ ઠામ જો;
ધન્ય ભૂમિ જિહાં પ્રભુજી પગ માંડતા,
જેણે વાંદ્યા તેનાં સિદ્ધ હુઆં સવિ કામ જો. ઓ૦ ૬
ઋદ્ધિ અનંતી આગળ તુમ સુત પામશે,
શાશ્વતાં સુખ મુક્તિ કેરાં જોય જો;
થોડા રે દહાડામાં દાદી જાણજો,
કેવળ મહોત્સવ તુમ સુત કેરો હોય જો. ઓ૦ ૭
ઇમ દાદીને ધીરજ દેતો દિન પ્રતે,
સુણી સુણી દાદી ધીરજ ધરતી મન જો;
આશાને વિશુદ્ધિ રે માડી નિત રહે,
રોતી ઋષભનું ધ્યાન સુમનને તન જો. ઓ૦ ૮
સહસ વરસ ફરતાં ઈમ ઈણ વિધે થયાં,
કર્મ ખપાવી સમવસર્યા ઉદ્યાન જો;
ઉગમતે સૂરે રે રૂખ તળે ઉપન્યું.
ઝળોમળ જ્યોતિ નિર્મળ કેવળજ્ઞાન જો. ઓ૦ ૯

ઇણ અવસરમાં ભરત સભામાં વધામણી,
પુરિમતાળે પિતાને કેવળનાણ જો;
કરજોડી સેવક જન માંગે વધામણી,
ભવબંધનથી છોડી કરો નિર્વાણ જો ઓ૦ ૧૦

ઢાળ ૩ જી

નગરી અયોધ્યામાં રે આનંદ ઉપન્યો,
સુણી સુણી શ્રી આદીશ્વર સમવસરણ જો;
ભરતેશ્વરે દાદીને જઈ વધાવીયાં,
મુખથી કહેતા મીઠી અમૃત વાણ જો. નગરી૦ ૧
સુણો દાદી વધાઇ આજ છે માહરી,
પુરિમતાળે મુજ પિતાને કેવળજ્ઞાન જો;
ત્રિગડું રે રચિયું મળી ચોસઠ દેવતા,
ઇંદ્ર ઇંદ્રાણી ગંધર્વ કરતા ગાન જો ન૦ ૨
ચોસઠ ઇંદ્ર ત્રિગડે જિન પદ સેવતા,
દેવ દુંદભીના નાદ હુવે છે રસાળ જો;
દેવા ઘંટા ઝણકારની આભે ગર્જના,
છપ્પન કુમરી મંગળ બોલે વિશાળ જો ન૦ ૩
ત્રિગડા કેરી રચના દાદી શું કહું,
જોજન માંહી દીસે ઝાકઝમાળ જો;
સોવનમય કોશીશાં રત્ન હીરે જડયાં,
રત્ને તોરણ દીસે રંગ રસાળ જો ન૦ ૪
કનક સિંહાસન મધ્યે મણિરત્ને જડયું,
તિહાં બીરાજે ત્રિભુવન કેરા નાથ જો;
બારે તે પર્ષદા મિલી કાંઇ એકઠી,
નાચે અપસરા ઉત્સવ હુવે ઠાઠ જો ન૦ ૫

માતાજી વધાઈ ઈણ વિધ સાંભળી,
આરતિ છાંડી ઉલટ હેડે થાય જો;
સાત આઠ પગ સ્હામા જઇ નીચે નમી,
લળિ લળિ વંદે ઋષભ જિણંદના પાય જો ન૦ ૬

સહસ વરસનાં દુઃખડાં સર્વ મટી ગયાં,
ઉમંગ અંગ અંગે આનંદ રંગના રોળ જો;
ભરતેશ્વરનાં દાદી લેતા વારણાં,
પુત્ર હુઓ એ સારો તાહરો બોલ જો ન૦ ૭

માતાજી વંદન ઋષભ જિન કારણે,
પાખરિયો ઐરાવત હસ્તિ સાર જો;
બહુ મૂલા આભરણ તે વસ્ત્રજ પહેરિયાં,
સાથે સખી વળી સુભટને અસવાર જો ન૦ ૮

બહુ આડંબરે વંદન કારણ સંચર્યા,
પંચ શબ્દ તણા આગળ હોય અવાજ જો;
એક જીભે મુખથી કેમ જાએ વર્ણવ્યા,
ધન્ય જેણે તે નિરખ્યા સર્વે સાજ જો ન૦ ૯

ભાવે ચઢયાં માતાજી ચઢતે પરિણામશું,
ત્રુટી જાળી કર્મતણી જે ભુર જો;
દૂરથી ત્રિગડું રે નયણે નિરખતાં,
કેવળ લહ્યું જેમ ઉગ્યો અંબર સૂર જો ન૦ ૧૦

જન્મ મરણનાં દુઃખડાં રે સર્વે મટી ગય
શાશ્વતાં સુખ મુગતિ કેરાં પાય જો;
ગુણી પુરૂષના ગુણ ગાવે શુદ્ધ ભાવથી,
ઋષિ રાયચંદ વદે તેહ મુગતિ જાય જો ન૦ ૧૧

ઢાળ ૪ થી

જંબુદ્વીપે હો ક્ષેત્ર ભરતમાં, વીર હો મુગતિનો હોય;
        અઢાર કોડાકોડી હો સાગરમાં ઠેરો કહ્યો,
મુગતિ ગયા નહિ કોય;
        માતાજી મરૂદેવીએ મુગતિનું ખોલ્યું બારણું. ૧
પહેલાં પહોત્યાં નિર્વાણ અંતક્રિયા તિહાં;
ભાખી હો સુત્ર ઠાણાંગમાં,
        આગમ વચન પ્રમાણ   માતાજી૦ ૨
કોડ પૂરવ લગે હો સુવાસણ રહ્યાં સતી,
        નીત નીત નવલા રે વેષ;
ભર જોબન માંહી રહ્યાં હો, માતાજી જીવ્યાં જ્યાં લગે,
        કાળા ભરમ રહ્યા કેશ.   માતાજી૦ ૩
કેળ સરીખી કાયા હો ઉંચી ધનુષ પાંચશે,
        સોવન વર્ણ શરીર સુપનાની માંહી હો;
કદિય ન જાણ્યુ સાસરૂં નહિ કોઈ જાણ્યું પીયેર. માતાજી૦ ૪
        ઓષધ એક ન લીધું હો માજી જીવ્યાં જ્યાં લગે,
કદિ કસર ન હુઈ પેટ;
        માથું હાથ પગ હો પલક એક દુખ્યાં નહીં,
કોડ પૂરવ લગે ઠેઠ.   માતાજી૦ ૫
        ચોસઠ હજાર પહેડી હો નજરે નિરખી આપણી,
દાદીજીએ કીધાં નામ;
        એકહિ મૂઓ કાને હો કોઈ નવિ સાંભળ્યો,
સુખ દીઠા સવિ ઠામ.   માતાજી૦ ૬
        કોડ પૂરવ માંહી હો એકજ જણીયું જોડલું,
શ્રી મરૂદેવીજ માત, તુજ સરીખા બેટા હો કિણ હીએ;
        જનમ્યા નહી તીન ભુવનકે નાથ   માતાજી૦ ૭

દાય તો સુંદર હો સોવન વરણી શોભતી,
　　પરણી ઋષભ જિણંદ;
ભરતક્ષેત્રમાંહી હો વિવાહ પહેલો હુઓ,
　　સૂત્રમાં સર્વ સંબંધ　　　　　　　માતાજી૦ ૮
એકસો પુત્ર હો દાદીએ નયણે નિરખ્યા,
　　બ્રાહ્મી સુંદરી દાય સર્વ કબીલો સુખીયો હો;
દુઃખીયો એક ન દેખીયો એહવું પુણ્ય કેહનું ન હોય.
　　　　　　　　　　　　　　　　　માતાજી૦ ૯
　　ષટખંડ કેરો સ્વામી હો ભરત ભરતનો ધણી,
અરજ કર કરજોડ;
　　દાદીને પાટા લાગે હો મુજરો લેજ્યો માહરો,
સુખ અંગે મન મોહ　　　　　　　　માતાજી૦ ૧૦
　　હરતી હોદ્દે બેઠાં હો,
નજરે નિરખી પુત્રને, હરખે ઋષભને જોય;
　　મરૂદેવી માતા હો મનશું જીત્યાં મોહની,
કેહનું સગું નહિ કોય　　　　　　　માતાજી૦ ૧૧
　　કેવળ પામી હો માતાજી મુગતે ગયાં,
હસ્તિ હોદ્દે વીતરાગ;
　　પછે શિવ પહોત્યા હો અસંખ્યાતા કેવળી,
ખોલ્યો મુગતીનો માર્ગ　　　　　　માતાજી૦ ૧૨
　　સાધુ સાધ્વી હો તીર્થંકર ચોવીશમા,
પહોંત્યા મુગતી મોઝાર;
　　મરૂદેવી માતા હો મુગતિનો ખોલ્યો બારણો,
જડાયો જંબુકુમાર　　　　　　　　માતાજી૦ ૧૩
　　તીર્થંકર ચક્રી હો હળધર કેશવા,
વળી રાણાને રાય, એહવી માતા હો સ્ત્રી ન હુઇ ભરતમેં;
　　એકુ ચોવીશની માંય　　　　　　માતાજી૦ ૧૪

માજી સરીખાં સુખીયાં હો કાને કોઈ ન સાંભળયાં,
જોયુ સૂત્રે ઠેર ઠેર;
ઋષિ રાયચંદજી હો ઢાળો જોડી જુગતિશું,
આછો શહેર એજમેર માતાજી૦ ૧૫
સંવત અઢારસેં હો વરસ પંચાવને,
ગ્રીષ્મ જેઠજ માસ;
પૂજ્ય જેમલજી હો પુન્ય પસાયથી,
કીધો જ્ઞાન અભ્યાસ માતાજી૦ ૧૬

---

૧૨ નેમ રાજીમતીની સજઝાય

રાણી રાજુલ કરજોડી કહે, એ તો જાદવ કુલ શણગાર રે,
વાલા મારા ભવ રે આઠનો નેહલો,
પ્રભુ મત મેલો વિસારી રે. વાલા. ૧
વારિ હું જીનવર નેમજી, એક વિનતડી અવધાર રે, વાલા.
સુરતરૂ સરિખો સાહિબો,
હું તો નિત્ય નિત્ય ધરૂં દેદાર. વાલા૦ ૨
પ્રથમ ભવે ધનવંતીનો, તું ધન નામે ભરતાર રે, વાલા.
નિશાળે જાતાં મુજને, છાનો મેહ્યો મોતી કેરો હાર રે. વાલા૦ ૩
દીક્ષા લેઈ હરખે કરી, તિહાં દેવ તણો અવતાર રે, વાલા.
ક્ષણ વિરહ ખમતાં નહીં, તિહાં પણ ધરતાં પ્યાર રે. વાલા૦ ૪
ત્રીજે ભવે વિદ્યાધરૂ, તિહાં ચિત્રગતિ રાજકુમાર રે, વાલા.
ભૂપતિ પદવી ભોગવો, હું રત્નવતી તુજ નાર રે. વાલા૦ ૫.
મહાવ્રત પળી સાધુના, તિહાં ચોથે ભવે શિરદાર રે, વાલા.
આરણ્ય દેવલોકે બેઉ જણાં,
તિહાં સુખ વિલસે શ્રીકાર રે, વાલા૦ ૬

પાંચમો ભવ અતિ શોભતો, તિહાં નૃપ અપરાજિત સાર રે, વા૦
પ્રીતમવતી હું તાહરી થઈ, પ્રભુ હૈયાનો હાર રે. વાલા૦ ૭
ગ્રહી દિક્ષા હરખે કરી, તિહાં છઠે ભવે સુખકાર રે. વાલા.
મહેન્દ્ર દેવલોકમાં, તિહાં સુખ વિલસ્યાં વારંવાર. વાલા૦ ૮
શંખરાજા ભવ સાતમો, તિહાં જસોમતિ પ્રાણાધાર રે, વાલા.
વિશસ્થાનક તિહાં ફરસતાં, જીનપદ બાંધ્યું સાર રે. વાલા૦ ૯
આઠમે ભવે અપરાજીતે, તિહાં વરસ ગયાં બત્રીશ હજાર રે, વા૦
આહારની ઇચ્છા ઉપની, એ તો પુન્ય પ્રકાશ રે. વાલા૦ ૧૦
હરિવંશમાંથી ઉપની, મારી શિવાદેવી સાસુ મલ્હાર રે, વા૦
નવમે ભવે કયાં પરિહરો, પ્રભુ રાખો લોક વ્યવહાર રે. વા૦ ૧૧
એરે સંબંધ સુણી પાછલો, તિહાં નેમજી ભણે બ્રહ્મચારી રે, વા૦
હું તમને તેડવા કારણે, આવ્યા સસરાજીને વાસ રે. વા૦ ૧૨
અવિચલ કીધો એણે સાહિબો, રૂડો નેહલો મુક્તિ મોઝાર રે, વા૦
માની વચન રાજેમતી, તિહાં ચાલી પીયુડાની હાર રે. વા૦ ૧૩
ધન્ય ધન્ય જિન બાવીસમો, જિણે તારી પોતાની નાર, વાલા.
ધન્ય ધન્ય ઉગ્રસેનની નંદિની જે, સતીયોમાં શિરદાર. વા૦ ૧૪
સંવત સત્તર ઇકોત્તરે, તિણ શુભ વેળા શુભ વાર રે. વાલા.
કાન્તીવિજય રાજુલના, તિહાં ગુણ ગાય શ્રીકાર રે. વાલા૦ ૧૫

---

૧૩ શીખામણની સજઝાય

શીખામણ દેતાં ખરી રે. મૂઢ ન માને મન્ન,
સિલાએ જળ સિંચતાં રે, ઊગે નહીં જેમ અન્ન રે.
બેની ત્યાં બોલ ન બોલો એક, જ્યાં નહી વિનય વિવેક રે,
બેની એવા માણસ અનેક રે. બેની ત્યાં૦ ૧
શિક્ષા દીજે સંતને રે, જેહની ઉત્તમ જાત,
ફાટે પણ ફીટે નહીં રે, જિમ પડ પટોળે ભાત રે. બેની ત્યાં૦ ૨

વિંધટાવ્યાં વિઘટે નહીં રે, ગાળે ઘેલા થાય,
કસોટીયે કુંદન પરે રે, કસતાં નવિ ક્ષણ સાય રે. બેની ત્યાં૦ ૩
ડગ ડગ દિસે ડુંગરા રે, પગ પગ પાણી પૂર,
હીરાને અમૃત બંને રે, શોધ્યા ન જડે સનુર રે, બેની ત્યાં૦ ૪
આવળ રૂપે રૂઅડી રે, ડમરો મરવો જાત,
રૂપ રહિત સહુ આદરે રે, આવળ આદરે ન કોઈ રે બેની ત્યાં૦ ૫
આપ મતિલા આદમી રે, ઈચ્છાચારી અપાર,
હર્યાં દોર્યાં હારમાં રે, નાચે તે લગાર રે, બેની ત્યાં૦ ૬
પડસૂદી વાળી વળે રે, વાળી વળે વળી વેલ,
કુમાણસને કાષ્ટની રે, વાળી ન વળે વેલ રે, બેની ત્યાં૦ ૭
ઉદયરતન ઉપદેશથી રે, રીઝે જે પુરૂષ રતન,
તેહનાં લીજે ભામણાં રે, જે કરે શિયલ જતન્ન રે. બેની ત્યાં૦ ૮

---

૧૪ વૈરાગ્યની સજ્ઝાય

જીવ તું ઘેન માંહે પડયો, તારી નિદ્રાને વાર રે,
નરક તણાં દુઃખ દોહીલાં, સેવ્યાં તેં અનંતી વાર રે;
ચેતન ચેતજો પ્રણીયા. ૧
ધન કુટુંબને કારણે, રહ્યો તું રાત દિવસ રે,
લાખ ચોરાશીને ખોળીએ, કર્યાં તેં નિત નવા વેપ રે. ચે૦ ૨
જ્યારે જઇશ તિહાં કર્મ આગલે, ત્યાં તારા પડી રહેલા પાસ રે,
ભોગવ્યા વિના છુટકો નહિ, કર્યાં કર્મનો હ્રાસ રે. ચે૦ ૩
જેમ રે પંખી વાસો વસે, તેમ તું જાણ સંસાર રે,
આરે સંસાર અસાર છે, આઉખાનો ન કર વિશ્વાસ રે, ચે૦ ૪
ભવિક જીવ તુમે સાંભળો, પાળજો જીવ દયા સાર રે,
સત્યવિજય પંડિત ઇમ ભણે, પ્રભુ આવાગમન નિવાર રે. ચે૦ ૫

---

૧૫ કમલાવતીની સજઝાય

મોલે તે બેઠા મહારાણી કમલાવતી,
ઉડે છે જેણુરી ખેહ, સાંભળ હે દાસી,
જોઇ રે તમાસો ઇક્ષુકાર નગરીનો,
મનમાં તે ઉપન્યો સંદેહ, સાંભળ હે દાસી,
આજ રે નયરીમાં ખેપટ અતી ઘણી. ૧
કાંતો દાસી પરધાનનો દંડ લીધો,
કાંતો લુંટયા રાજાએ ગામ સાંભળ૦
કાંતો કોઇના ગાડાં નિસર્યાં,
કાં કોઇની પાડી રાજાએ મામ. સાંભળ૦ ૨
નથી રે બાઇજી પરધાનનો દંડ લીધો,
નથી રે લુંટયા રાજાએ ગામ, સુણ હો બાઇજી.
નથી કોઇનાં ધનનાં ગાડાં નીસર્યાં,
નથી કોઈની પાડી રાજાએ મામ, સુણ હો૦
હુકમ કરો તો ગાડાં અહીં ધરૂં. ૩
ભૃગુ પુરોહિતને જશા ભારજા,
વલી તેહના દોય કુમાર. સુણ હો૦
સાધુ પાસે જઇ સંયમ આદર્યો,
તેનું ધન લાવે છે આજ, સુણ હો૦ ૪
વયણ સુણીને માથું ધુણાવીયું.
બ્રાહ્મણ પામ્યો વૈરાગ્ય સાંભળ હે દાસી.
તેહની ઋદ્ધિ લેવી જુગતી નથી,
રાજાના મોટા છે ભાગ્ય સાંભળ૦
રાજાનો મત એ જુગતો નથી. ૫
મેલેથી ઉતર્યાં રાણી કમલાવતી,
આવ્યાં કંઈ ઠેઠ હજુર સાંભળ૦

વચન કહે છે ઘણાં આકરાં,
        જેમ કોપેથી ચઢીયો બોલે સાંભળ૦
બ્રાહ્મણની છંડી ઋદ્ધિ મત આદરો. ૬
વમ્યા તે આહારની ઇચ્છા જે કરે,
        કરે વળી શ્વાનને કાગ, સાંભળ૦
પેહેલું જે દાન દીધું હાથથી,
        તે પાછું લેતાં નાવે લાજ. સાંભળ૦ ૭
કાંતો રાણી તને ઝોલો લાગીયો,
        કાં કોઇએ કીધી મતવાલ, સાંભળ૦
કાં કોઇ ભુત વ્યંતરીએ છળી;
        કાં કોઇએ કીધી વિકરાલ. સાંભળ૦
        રાજાને કઠણ વચન નવિ કીજીએ. ૮
નથી રે મહારાજા ઝોલો લાગીયો,
        નથી કોઇએ કીધી મતવાલ, સાંભળ૦
નથી કોઇ ભુત વ્યંતરીએ છળી,
        નથી કોઇએ કીધી વિકરાલ, સાંભળ૦ ૯
જગ સઘળાનું ભેગું કરી, લાવે તારા ઘરમાંય, સાંભળ૦
તો પણ તૃષ્ણા છીપે નહિ, એક તારે ધર્મ સોહાય. સાંભળ૦ ૧૦
અગ્નિ થકી વન પરજળે, પશુ બળે તેહની માંય, સાંભળ૦
        એમ ચીંતવે, આહાર કરૂં ચિત લાય સાંભળ૦ ૧૧
એમ આજ્ઞાની આપશું, રાગ દ્વેષ ચિત્ત લાય. સાંભળ૦
કામભોગને વશ થઇ, ધન લેવાને લલચાય સાંભળ૦ ૧૨
એક દિન એહ ધન છાંડવું, પર ભવે સગું નહિ કોઇ, સાંભળ૦
પરભવ જાતાં એણે જીવને, ધર્મ સખાઇજ હોય, સાંભળ૦ ૧૩
તન ધન જોબન કારમું, ચંચળ વિજળી સમાન, સાંભળ૦
ક્ષણમાં આયુષ્ય ઘટે જિહાં.
        લોભી ચિત્ત ધરે રે ગુમાર. સાંભળ૦ ૧૪

ગરૂડ દેખી જેમ સર્પ હે, ભયે સંકોચે રે દેહ, સાંભળ૦
તિમ અનિત્ય ધન જાણીને, લાલચ છંડો રે તેહ, સાંભળ૦ ૧૫

ખગ મુખ માંસ લઇ નિસરે, ઇર્ષા કરે ખગ તામ, સાંભળ૦
તિમ પરધન ઋદ્ધિ દેખીને, મુરખ કરે રે વિચાર સાંભળ૦ ૧૬

આરે સંસાર અસાર છે, કાલ ઝપેટા રે દેત, સાંભળ૦
ઓચિંતો લેઈ જાયશે, ચેતી શકાય તો ચેત સાંભળ૦ ૧૭

એહવાં વચન સુણાવીને, રાણી વૈરાગ્યમાં આય, સાંભળ૦
સંયમ લેવા ઉતાવળી, આકુલ વ્યાકુલ થાય, સાંભળ૦
આજ્ઞા આપો તો સંયમ આદરૂં ૧૮

હાથી તે જેમ બંધન તજે, તેમ તજું કુટુંબ પરિવાર, સાંભળ૦
આજ્ઞા આપોને રાજવી, ઢીલ ન ક્ષણ સોહાય. સાંભળ૦ ૧૯

રત્ન જડિત રાય મહારૂં પાંજરૂં,
તેમાં સુડીલો મને જાણ સાંભળ૦
તેમ રે હું બેઠી તારા રાજ્યમાં,
રહેતા ન પામું કલ્યાણ. સાંભળ૦ ૨૦
મેળવ્યું ધન રહેશે ઇહાં, થોડું પણ નાવે સાથ સાંભળ૦
આગળ જાશો તો પાધરૂં,
સંબલ લેજો રે સાથ. સાંભળ ૨૧
રાણીનાં વચન સુણી કરી, બુઝ્યા કાંઇ ઇક્ષુકાર સાંભળ૦
એક ચિત્તે તન ધન જોબન જાણ્યા કારમા,
જાણ્યો સંસાર અસાર સાંભળ૦
એક ચિત્તે છએ જીવે તે સંયમ આદર્યો. ૨૨
ભૃગુ પુરોહિતને જશા ભારજા,
વલી તેહના દોય કુમાર, સાંભળ૦
રાજા સોતા રાણી કમલાવતી,
લીધો કાંઈ સંયમ ભાર સાંભળ૦ ૨૩

તપ જપ સંયમ સાધતાં, કરતાં કાંઇ ઉગ્રવિહાર, સાંભળ૦
કર્મ ખપાવી હુઆ કેવલી, હીરવિજય ગુરૂ એમ ભણે,
પહોંત્યા કાંઈ મુક્તિ મોઝાર સાંભળ૦ ૨૪

---

૧૬ સુકુમાલિકાની સજઝાય

ઢાળ ૧ લી

વસંતપુર સોહામણું રે,
રાજ્ય કરે તિહાં રાય; સિંહસેન નૃપતિ રાજીયોરે;
રાણી સીહલ્યા નામ રે, પ્રાણી જુઓ જુઓ કર્મની વાત;
છાંડે પણ છુટે નહિ રે, કર્યાં કર્મ વિશેષરે. પ્રાણી જુઓ૦ ૧
સસીક ભસીક દોય તેહના રે, ઉપન્યા બાલકુમાર;
બાલિકા એક સુકુમાલિકા રે, રૂપ તણો ભંડાર રે. પ્રાણી૦ ૨
સસીક ભસીક સુકુમાલિકા રે, વાધે તે રૂપ વિવેક;
અનક્રમે મોટા થયા રે; જ્ઞાનાદિ ગુણ સુવિશેષ રે. પ્રાણી૦ ૩
સાધુ સમિપ દીક્ષા ગ્રહી રે, સસીક ભસિક સુકુમાર,
પછી તેહનું શું થયું રે, જુઓ જુઓ કર્મ વિટંબરે. પ્રાણી૦ ૪
ગામ નગર પુર વિચરતા રે, પાળે જીનવર આણ;
તપ કરતા અતિ આકરા રે, તોડે કર્મ નિદાન રે. પ્રાણી૦ ૫
બાલિકા એક સુકુમાલિકા રે; તેનું અનુપમ રૂપ,
વિવરીને હું વર્ણવું રે, જોવા આવે છે ભૂપ રે. પ્રાણી૦ ૬
ભ્રાતા દોય ચોકી કરે રે, મેલી કુળ આચાર;
રૂતુ ધરી ને ખમાવીયા રે, અઠ્ઠમ તપ અનુસાર રે. પ્રાણી૦ ૭
અંગોપાંગ હાલે નહિ રે, જીવ થયો અસરાલ;
કંઠે તો કાંટા પડે રે; મરણ માગ્યું સુકુમાલ રે. પ્રાણી૦ ૮
મરણ જાણી મેલી ગયા રે, થઇ ઘડી એક દોય;
શીતલ વાયો વાયરો રે, પ્રાણ સચેત ન હોય રે. પ્રાણી૦ ૯

ચાર દિશાએ જુએ વળી રે, વન મોટું વિકરાળ;
નયણે તો આંસુ ઝરે, બેઠી વડતરૂ છાંય રે. પ્રાણી૦ ૧૦

ઢાળ ૨ ૭

હુવે એક સમય આવ્યો પરદેશી, વેપારી વ્હેપાર રે,
પાંચસેં પોઠ ભરીને લાવ્યો, સાર્થવાહ શિરદાર,
જુઓ જુઓ જન્મ જરા જગ જોરો, કર્મ ન મેલે કેડો. ૧
પોઠ ઉતારી સરોવર તીરે, ભર્યું ઘોર ગંભીર રે,
વડ તળે મોટી વાદળી, છાંયા તેમાં ભર્યાં નીર. જુઓ૦ ૨
ઇંધણ પાણી જોવા સારૂ, ફરે અનુચર જોતા રે,
બેઠી બાળા વનમાં દેખી, ત્યાં કણે જઇ પહોંચ્યા. જુઓ૦ ૩
રે બાઈ તું એકલી વનમાં, ઇહાં કેમજ આવી રે;
કહે બેની સાંભળ વીરા, કર્મે સુજને લાવી. જુઓ૦ ૪
અનુચરે જઇને સંભળાવ્યું, સાર્થવાહની પાસે રે;
મહા વનમાં એક નારી અનુપમ, બેઠી વડતરૂ છાંય. જુઓ૦ ૫
ઇન્દ્રાણીને અપસરા સરીખી, રૂપા રૂપી ગાત્ર રે,
કહો તો અહીંયાં તેડીને લાવું, જોયા સરખી પાત્ર. જુઓ૦ ૬
સાર્થવાહ કહે તેડીને લાવો, વડી ન લગાડો વિલંબ રે;
અનુચર તેહને તેડીને લાવ્યો, સાર્થવાહની પાસ. જુઓ૦ ૭
વાત વિનોદ કરી સમજાવી, ભોળવી તે નારી રે,
સાર્થવાહે ઘરમાં બેસાડી, કર્મ તણિ ગતી ન્યારી. જુઓ૦ ૮
કર્મ કરે તે કોઈ ન કરે, કર્મે સીતા નારી રે;
દમયંતિ છોડી નળ નાઠો, જુઓ જુઓ વાત વિચારી.
જુઓ૦ ૯
સુકુમાલિકાએ મનમાં વિમાસી, છોડયો સંજમ જોગ રે;
સાર્થવાહના ઘરમાં રહીને, ભોગવે નિત્ય નવા ભોગ. જુઓ૦ ૧૦

ભાઇ પોતાના સંજમ પાળે, દેશ દેશાન્તર ફરતા રે;
અનુક્રમે તેહના ઘરમાં આવ્યા, ઘેર ઘેર ગૌચરી ફરતા. જુ૦ ૧૧
મીઠા મોદક ભાવ ધરીને, મુનીને વહોરાવ્યા રે;
મુનિ પણ મનમાં વિસ્મય પામ્યા, સમતા શું મન લાવી.
જુઓ૦ ૧૨
કહે બ્હેની સાંભળ વીરા, શી ચિન્તા છે તુમને રે;
મનમાં હોય તે કહો મુજ આગળ, જે હોય તમારા મનમેં.
જુઓ૦ ૧૩
તારા જેવી એક બ્હેન અમારી, શુદ્ધો સંજમ પાળી રે;
મોટું ફળ મરીને પામી, તે મનમાં શું વિમાશી. જુઓ૦ ૧૪
સુકુમાલિકા કહે સાંભળ વીરા, જે બોલ્યા તે સાચું રે;
કર્મે લખ્યું તે મુજને થયું છે, તેમાં નહિં કાંઇ કાચું. જુ૦ ૧૫

ઢાળ ૩ જી

મનમાં સમજ્યા હોય ભ્રાત વડેરો એમ કહે,
સાંભળ બેની વાત તે તો તું નવિ લહે,
નહિં કાંઇ તારો વાંક, પૂર્વ ભવ આંતરો,
નહિં કાંઇ તારો દોષ, રખે મન ધરો. ૧
આગળ સિદ્ધ્યા અનંત, સંજમથી લડથડયા,
તપને બળે વળી શીવમંદિરમાં તે ગયા,
આ સંસાર નાટક નવલો સહી,
તે દેખી મન રાચ્યો તુમે કાં શ્રીમતી. ૨
જેવો રંગ પતંગ કે સુખ સંસારનું,
ઝાકળ વરસ્યો પાન કે મોતી હારનું;
એમ મીઠે વયણે બેની પ્રીતિ બુઝવી,
સંયમ લહી મન શુદ્ધ વૈરાગી મન રૂળી. ૩

સમેત શીખર ગિરનાર, આબુની જાત્રા કરી,
વળી શત્રુંજય ગિરિરાજ, તેણે ફરસી કરી,
વનમાં રહ્યા એકાકી કે કાયા કેળવી,
વનચર જીવ અનેક તેને પ્રતિ બુઝવી. ૪
છઠ્ઠ અઠ્ઠમ ઉપવાસ આયંબીલ એકાસણું,
એમ તપ કરતાં કેઈ માસ, દીન કેટલા,
કર્મ રૂપી સુભટ હણ્યા તેણે તેટલા. ૫
એમ ઘોર તપ કરતા કાયા થઇ દુબળી,
ન રહ્યું લોહી માંસ કે હાડ ગયા ગળી,
સંલેખણ એક માસનું અણસણ આદરી,
એમ કરતા સુકુમાલિકા આયુ પુરણ કરી. ૬
એમ ચારિત્ર આરાધી ત્રિકરણ યોગથી,
પહોંચી દેવલોકમાંહી અંતે શિવગતી લહી.
સુમતિવિજયનો શિષ્ય રામવિજય એમ કહે,
ઘેર ઘેર મંગળ માળા કે સુખ સંપત્તિ લહે. ૭

---

૧૭ શ્રી પર્યુષણની સજઝાય

કોશંબી તે નયરી પધારીયા, વહોરવા તે શ્રી મહાવીર,
અભિગ્રહ એમ ચીંતવ્યો, તમે શું જાણો જગદીશ,
હો સ્વામી બ્રાહ્મણીએ જાઉં હો સદ્દગુરૂ. ૧
વ્હોરંતા નિત દહાડલે, મુનિ ભમતાં ઘર ઘર બાર,
સુખડી ઘેબર ઢાંકી મેલ્યા, એ તો મનમાં ન આણે લગાર,
હો સ્વામી બ્રાહ્મણીએ જાઉં હો સદ્દગુરૂ. ૨
રાજાના મહેલ લુંટી ગયા, લુંટી તે ચંપાપોળ,
નિજ સ્થાનક આવી રહ્યા, ત્યાંતો હાથી ઘોડાના ગંજ,
હો સ્વામી બ્રાહ્મણીએ જાઉં હો સદ્દગુરૂ. ૩

રાજાના મહેલ લુંટાઈ ગયા, લુંટી કરી ઘેર જાય,
સોપાલક મેડી ચડયો, ત્યાં તો દીઠાં છે ચંદનબાળા,
હો સ્વામી બ્રાહ્મણીએ જાઉં હો સદ્ગુરૂ. ૪
ચંદનબાલા ધારણી, હેઠા ઉતારી ત્યાંય,
ખંધે ચઢાવીને લેઈ ગયો,
એ તો બોલે છે કડવાં બોલ હો સ્વામી બ્રા૦ ૫
બાઈ તું મારે ઘેર ગોરડી, હું છું ત્હારો નાથ,
એવાં વચન જયારે સાંભળ્યાં,
ત્યારે ધારણીએ કીધો કાળ હો સ્વામી બ્રા૦ ૬
જીભ કચરીને મરી ગઈ, મરતાં ન લાગી વાર,
એ તો મરી ગઇ તતકાલ હો સ્વામી બ્રા૦ ૭
ખંધેથી હેઠા પડયા, ટળવળે તે ચંદનબાળ,
બાઈ તું મહારે ઘેર બેટડી, હું છું તાહરો તાત,
બાઈ ન કરીશ આપઘાત, હો સ્વામી બ્રા૦ ૮
ખંધે ચઢાવીને લેઈ ગયો, ઘેર છે ચેતા નાર,
જાઓ રે બજારમાં વેચવા,
ન કર જાઇશ રાજ પોકાર હો સ્વામી બ્રા૦ ૯
ખંધે ચઢાવીને લેઇ ગયો, વેચવા તે બજાર માંહી,
બજારમાંહી ઉભી કરી,
એને મુલવે કોશ્યાનાર હો સ્વામી બ્રા૦ ૧૦
લાખ ટકા એ બાઇને મુલવે, મોં માગ્યાં તે આપે મૂલ,
લાખ ટકાના બાઈ અંગલાખ
બાઈ તુમ ઘેર કેવો આચાર હો સ્વામી બ્રા૦ ૧૧
રાગ ઠાઠ બનાવવા, સજવા તે સોલ શણગાર,
હિંડાળા ખાટ હીંચવા,
અમ ઘેર ચાવવાં ચેલઈયા પાન હો સ્વામી બ્રા૦ ૧૨

મારો ભઠ પડયો અવતાર હો સ્વામી,
મેં શ્યાં કીધાં તાં પાપ હો સ્વામી.
મેં ના સમર્યા ભગવંત હો સ્વામી,
મેં ન આરાધ્યા અરિહંત હો સ્વામી;
મેં તોડી પુન્યની પાળ હો સ્વામી બ્રા૦ ૧૩
આકાશે ઉભા દેવતા, સાંભળી એવા બોલ,
એને વિકુર્વ્યા વ્યંતર વાંદરા હો સ્વામી બ્રા૦ ૧૪
કાન નાક વલુરીયા,
એતો નાશી ગઇ તતકાળ હો સ્વામી બ્રા૦ ૧૫
ખંધે ચઢાવીને લેઇ ગયો, વેચવા તે બજાર માંહી,
ચૌટા માંહિ ઉભી કરી,
એને મુલવે સુદર્શન શેઠ હો સ્વામી બ્રા૦ ૧૬
લાખ ટકાએ બાઇને મુલવે, મ્હોં માગ્યાં તે આપે મૂલ,
લાખ ટકાના ભાઇ અવલાખ,
ભાઇ તુમ ઘેર કેવો આચાર હો સ્વામી બ્રા૦ ૧૭
પોસહ પડિક્કમણાં અતિ ઘણાં, આયંબિલનો નહીં પાર,
ઉપવાસ એકાસણાં નિત્ય કરવાં,
અમ ઘેર પાણી ગળવા ત્રણ વાર હો સ્વામી બ્રા૦ ૧૮
મેં આરાધ્યા અરિહંત હો સ્વામી,
મેં સમર્યા ભગવંત હો સ્વામી.
મેં બાંધી પુન્યની પાળ હો સ્વામી બ્રા૦ ૧૯
શેઠ વખારેથી આવીયા, ચંદનબાળા તે ધુવે શેઠના પાય,
મુળાએ મનમાં ચિંતવ્યું,
એ તો નારી કરીને રાખી હો સ્વામી બ્રા૦ ૨૦
હાથે તે ઘાલ્યાં ડસકલાં, પગે તે ઘાલી હેડ,
મસ્તકે મુંડયા રે, વેણીના કેસ હો સ્વામી.
એમને ઘાલ્યાં છે ગુપ્ત ભંડાર હો સ્વામી બ્રા૦ ૨૧

પહેલું તે દહાડું તિહાં થયું, કયાં ગઈ તે ચંદનબાળ,
સરખી સહિયરોમાં ખેલવા,
એ તો ઘરમાં ન આવે લગાર હો સ્વામી બ્રા૦ ૨૨
બીજો તે દહાડો તિહાં થયો, કયાં ગઈ તે ચંદનબાળ,
તમે એને સોઢ ચઢાવી મેલી,
એ તો કહ્યું ન માને લગાર હો સ્વામી બ્રા૦ ૨૩
ત્રીજો તે દહાડો તિહાં થયો, કયાં ગઇ તે ચંદનબાળ,
તમે એને લાડવાઈ કરી મેલી,
એ તો સાતરમાં ન આણે લગાર હો સ્વામી બ્રા૦ ૨૪
ચોથું તે દહાડું તિહાં થયું, કયાં ગઇ તે ચંદનબાળ,
શેઠે કટારો કાઢીયો, હવે મારીશ મારે પેટ હો સ્વામી;
મુળાનાશી ગઇ તતકાળ હો સ્વામી બ્રા૦ ૨૫
શેઠે પાડોશીને પૂછીયું, કયાં ગઇ તે ચદનબાળ,
હાથે તે ઘાલ્યાં ડસકલાં, પગે તે ઘાલી હેડ,
મસ્તકે મુંડયા રે વેણીના કેશ હો સ્વામી બ્રા૦ ૨૬
શેઠે તાળાં તોડીયાં, કાઢયાં તે ચંદનબાળ,
એમને બેસાડયાં ઉંમરામાંય હો સ્વામી.
સુપડા ખુણે બાકુળા બેસાડી ચંદનબાળ,
શેઠજી લવારને તેડવા જાય હો સ્વામી બ્રા૦ ૨૭
છમાસીને પારણે, મુનિ ભમતા તે ઘેર જાય,
સઘળી જોગવાઈ તિહાં મલી,
પણ ન દીઠી આંસુની ધાર, હો સ્વામી બ્રા૦ ૨૮
ત્યાંથી તે પ્રભુ પાછા વળ્યા,
મારો ભઠ પડયો અવતાર હો સ્વામી;
મેં તોડી પુન્યની પાળ હો સ્વામી,
મેં ન સમર્યા ભગવંત હો સ્વામી.
મેં ન આરાધ્યા અરિહંત હો સ્વામી બ્રા૦ ૨૯

પાછું વાળીને જુવે તિહાં, દીઠી આંસુની ધાર,
સઘળી જોગવાઈ તિહાં મળી, ત્યાંતો વ્હોરાવે ચંદનબાળ;
વ્હોરાવી કરો તુમે પારણું,
તમારો સફળ થયો અવતાર હો સ્વામી બ્રા૦ ૩૦
હાથે તે થયો સોના ચુડલો, પગે તે થઈ સોનાની હેડ,
મસ્તકે થયા રે વેણીના કેશ હો સ્વામી.
સેંથો તે થયો મોતીની સેર હો સ્વામી બ્રા૦ ૩૧
શેઠજી લુવાર તેડીને આવીયા, શું થયું તે ચંદનબાળ,
પિતા તમારે પસાય હો સ્વામી.
એટલે આવ્યા મુળા માય, શું થયું તે ચંદનબાળ,
માતા તમારે પસાય હો સ્વામી બ્રા૦ ૩૨
દેશ દેશના રાજવી ચંદનબાળાને વાંદવા જાય,
તિહાં કને બાર ક્રોડ બત્રીશની વૃષ્ટિ થાય હો સ્વામી.
તિહાં કને નાટારંભ ઘણા થાય હો સ્વામી.
તિહાં કને દેવતાઈ વાજાં વાગે હો સ્વામી.
તિહાં કને અઠ્ઠાઇ મહોત્સવ ઘણા થાય હો સ્વામી.
તિહાં કને લબ્ધિવિજય ગુણ ગાય હો સ્વામી બ્રા૦ ૩૩

---

૧૮ શ્રી પર્યુષણપર્વની સજઝાય

પ્રથમ પ્રણમું સરસ્વતી પાય, આપી વાણી દો મુજ માય,
તુમ પ્રસાદે સજઝાય ભણું, દેશ તણું ફલ હૈડે ધરું. ૧
ચતુર ચોમાસું ભાદરવો માસ. સાહ સંઘ કેરી પૂરે આસ,
વર્ષ દિવસ દિન ત્રણસેં સાઠ. તેમાંથી કાઢયા અરિહંતે આઠ. ૨
અનંત કોટી હુવા કેવલી. તેણે પર્યુષણ કીધાં વલી.
પર્વ વડા પર્યુષણ તણો, દીન પુન્ય હુએ અતિ ઘણો. ૩

બેલા તેલા ને ઉપવાસ, અઠ્ઠાઇ કોઈ પચ્ચક્ખે માસ,
પોસહ પડિક્કમણાં ભાવે કરો, ભવ ભવ પાતીક દૂરે હરો. ૪
દેહરે જઇને વાંદો દેવ, સાધુ તણી નિત્ય કરજો સેવ,
ચૈત્યવંદન કરો ચિત્ત લાય, તેથી પાપ જ ખેરૂ થાય. ૫
સત્તર ભેદી ભવિ પૂજા કરો, ધૂપ દીપ લઈ આગળ ધરો,
કેસર ચંદન અગર કપૂર, પ્રતીમા પૂજો ઉગતે સૂર. ૬
ભણો સ્નાત્ર મંગલ આરતી, કલ્પસૂત્ર વાંચે તીહાં જતી,
ઝાલર તણો હુઓ ઝમકાર, વાજાં વાગે અનેક પ્રકાર, ૭
કરો ગુરૂ આગળ ગહુલી, ગાવે મન હુંશ ધરી,
સૂત્ર તણા અક્ષર સાંભળો, વેર વિરોધ સવિ દૂરે હરો. ૮
ભણો ભક્તામર ગણો નવકાર, અજી સંતો ગણજે ત્રણ વાર,
ઇરિયાવહીયા તસ્સ ઉત્તરી, લોગસ્સ ઉજ્જોઅગરે ભણજો ખરી. ૯
પર્યુષણમાં પાલે હરી, રોગ શોગ તસ જાય ખરી,
પર્યુષણમાં પાલે શીલ, તસ ઘર હોવે બહોળી લીલ. ૧૦
પર્યુષણમાં દીજે દાન, તસ ઘરે હોવે નવે નિધાન,
શ્રાવક ધર્મ વડો સંસાર, એવું જાણી કરજો નરનાર. ૧૧
શ્રાવક ધર્મથી પૂરણ શેઠ, સ્વયંપદ પહોંચ્યા મુક્તિ ઠેઠ,
એ ધર્મ કીધો શ્રી વીરવર્ધમાન, જેણે પ્રભુ દીધાં વરસીદાન. ૧૨
સજ્ઝાય ભણતાં એ ફલ હોય. શેત્રુંજય જાત્રા તણું ફલ જોય.
આબુ અષ્ટાપદ ગીરનાર, શેત્રુંજે જઇ કરો જુહાર. ૧૩
નંદીસર શ્રીમંધર સ્વામ, અઢીદ્વીપમાં ઉત્તમ ઠામ,
સુદર્શનશેઠ નમી કાઉસગ્ગ કીયો, શૂળી ફીટી સિંહાસન હુઓ. ૧૪
ચોવિસ જિનવર થાપ્યા રૂપ, વંદન આવ્યા મોટા ભૂપ,
ક્ષમાસાગર ગુણ ગંભીર, શીલ નીરમલ ગંગાનું નીર. ૧૫
તપગચ્છમાંહે ગૌતમસ્વામ, શીલ સુધર્મા સ્થૂલીભદ્ર નામ,
શ્રી વિજયાનંદસૂરિશ્વર રાય, તસુ પય જગ વલ્લભ ગુણ ગાય. ૧૬

---

૧૯ શ્રી પર્યુષણપર્વની સજઝાય

પહેલે દિન બહુ આદર આણી, કલ્પસૂત્ર ઘર આણો,
કુસુમ વસ્ત્ર કેસર શું પૂંજી, રાત્રિ જગે લીજે લાહો રે પ્રાણી;
કલ્પસૂત્ર આરાધો, આરાધી શીવસુખ સાધો રે ભવિજન,
કલ્પસૂત્ર આરાધો. ૧

પ્રહ ઉઠીને ઉપાશ્રયે આવી, પૂજી ગુરૂ નવ અંગે,
વાજિંત્ર વાજતાં મંગલ ગાવતાં,
ગહુંલી દીયે મનરંગે રે પ્રા૦ ક૦ ૨

મન વચ કાયા એ ત્રિકરણ શુદ્ધે, શ્રી જિનશાસન માંહે,
સુવિહિત સાધુ મુખથી સુણિયેં,
ઉત્તમ સૂત્ર એ માંહી રે. પ્રા૦ ક૦ ૩

ગિરિ માંહે જિમ મેરૂવડો ગિરિ, મંત્ર માંહે નવકાર,
વૃક્ષ માંહે કલ્પવૃક્ષ અનુપમ,
શાસ્ત્ર માંહે કલ્પસાર રે, પ્રા૦ ક૦ ૪

નવમા પૂર્વનું દશાશ્રુત, અધ્યયન આટમું જેહ,
ચૌદ પૂર્વધર શ્રી ભદ્રબાહુ, ઉદ્ધર્યું કલ્પ એહ રે. પ્રા૦ ક૦ ૫

પહેલા મુનિ દશ કલ્પ વખાણો, ક્ષેત્ર ગુણ કહ્યા તેર,
તૃતીય રસાયન સરિખું એ સૂત્ર, પૂરવમાં નહિ ફેર રે. પ્રા૦ ક૦ ૬

નવસેં ત્રાણું વરસે વીરથી, સદા કલ્પ વખાણ,
ધ્રુવસેન રાજા પુત્રની આરતી, આનંદપૂર મંડાણ રે. પ્રા૦ ક૦ ૭

અઠ્ઠમ તપ મહિમા ઉપર, નાગકેતુ દૃષ્ટાંત,
એ તો પીઠિકા હવે સૂત્ર વાંચના,
વીર ચરિત્ર સુણો સંત. પ્રા૦ ક૦ ૮

જંબુદ્વીપમાં દક્ષિણ ભારતે, માહણકુંડ સુઠામ,
અષાડ સુદિ છઠે ચવિયા, સુરલોકથી અભિરામ રે. પ્રા૦ ક૦ ૯

રૂષભદત્ત ઘરે દેવાનંદા, કુખે અવતરિયા સ્વામી,
ચૌદ સુપન દેખી મન હરખી,
પિયુ આગલ કહે તામ રે. પ્રા૦ ક૦ ૧૦
સુપન અર્થ કહ્યો સુત હોશે, એહવે ઇંદ્ર આલોચે,
બ્રાહ્મણ ઘર અવતરીયા દેખી,
બેઠા સુરલોક શોચે રે. પ્રા૦ ક૦ ૧૧
ઈંદ્રે સ્તવી ઉલટ આણી, પૂરણ પ્રથમ વખાણ,
મેઘકુમાર કથાથી સાંજે,
કહે બુધ માણેક સુણી રે. પ્રા૦ ક૦ ૧૨

૨૦ શ્રી પર્યુષણપર્વની સજઝાય

શીખ સુણો સુખી માહરી, બોલે વચન રસાલ,
તુમ કુંખડીએ રે ઉપજ્યા, સોભાગી સુકુમાળ;
ત્રીશલા ગરભને સાચવે. ૧
તીખું કડવું કષાયલું, ખારા ખાટાની જાત,
મધુરા રસ નવી સેવીયે, વપુમલય પરિહાર. ત્રીશલા૦ ૨
અતિ ઉનું અતિ શીયલકું, નયણે કાજળ રેખ,
અતિ ભોજન નવિ કીજીએ, તેલ ન ચોપડ રેહ. ત્રી૦ ૩
સ્નાન વિલેપન તાહરૂં, મત જાણી દુઃખસાય,
હળવે મધુરે રે બોલીએ, આશી સુખની વાણ. ત્રી૦ ૪
ગાડે વહેલે હિંડોળતાં, ધબ ધબ ચીલ મ ચાલ,
અતિ શીયલ જગ સેવના, વીણસે પુત્રનાં કાજ. ત્રી૦ ૫
જેમ જેમ દોહલા રે ઉપજે, તેમ તેમ દેજો બહુમાન,
ભોગ સંયોગ ને વારજો, હોશે પુત્ર નિધાન. ત્રી૦ ૬
એણી પરે ગર્ભને પાલતાં, પુત્ર થયો શુભ ધ્યાન,
સંઘમાં જય જય સહુ કરે, હીરવિજય ગુણ ગાય. ત્રી૦ ૭

૨૧ શ્રી કામલત્તાની સજ્ઝાય

શી કહુ' કથની મારી રાજ, શી કહુ' કથની મારી,
અને કર્મે' કરી મહીયારી રાજ શી૦ ૧
શીવપુરના આધવદ્વીજની, હુ' કામલત્તાભિધ નારી,
રૂપ કલા ભર યૌવન ભાઇ, ઉરવશી ર'ભા હારી રાજ શી૦ ૨
પારણે કેશવ પુત્ર પોઢાડી, હુ' ભરવા ગઈ પાણી,
શીવપુરી દુશ્મનરાયે ઘેરી,
હુ' પાણીયારી લુ'ટાણી રાજ શી૦ ૩
સુભટાએ નિજ રાયને સોંપી, રાયે કરી પટરાણી,
સ્વર્ગના સુખથો પણ પતિ આધવ,
વિસરી નહિ ગુણખાણિ રાજ શી૦ ૪
વરસ પ'દરનો પુત્ર થયો તવ,
માધવદ્વીજ મુજ માટે, ભમતો યોગી સમ ગોખેથી;
દીઠો જતાં વાટે રાજ શી૦ ૫
દાસી દ્વારા દ્વીજને બોલાવી, દ્રવ્ય દેઇ દુઃખ કાપ્યુ',
ચૌદશ દિન મહાકાલી મ'દિરમાં
મલવુ' વચન મે' આપ્યુ' રાજ શી૦ ૬
કારમી ચૂકે ચીસ પોકારી મહી પતિને મે' કીધુ',
એકાકી મહાકાલી જાવા,
તુમ દુઃખે મે' વ્રત લીધુ' રાજ શી૦ ૭
વિસરી બાધા કોપી કાળી, પેટમાં પીડ થઈ ભારી,
રાય કહે એ બાધા કરશુ',
તિક્ષણ ચૂક મટી મારી રાજ શી૦ ૮
ચૌદશને દીન રાજા રાણી એકાકી પગપાળે,
મહીપતિ આગળને હુ' પાછળ,
પહોંચ્યા બેઉ મહાકાલી રાજ શી૦ ૯

રાજાએ નિજ ખડગ વિશ્વાસે મારા કરમાં આપ્યું,
જબ નૃપ મંદિરમાંહી પેસે,
તવ મેં તસ શિર કાપ્યું રાજ શી૦ ૧૦

રાયને મારીને પતિને જગાડું, ઢંઢોળતાં નવિ જાગે,
નાગ ડસ્યો પતિ મરણ ગયો તવ,
ઉભય ભ્રષ્ટ થઇ ભાગી રાજ શી૦ ૧૧

નાઠી વનમાં ચોરે લુંટી ગુણીકાને ઘેર વેચી,
જાર પુરૂષથી જારી રમતાં,
કર્મની વેલ મેં સીંચી રાજ શી૦ ૧૨

માધવ સુત કેશવ પિતૃ શોધે, ભમી ગુણિકાને ઘેર આવે,
ધન દેખી જેમ દૂધ માંજારી,
ગુણિકાને મન ભાવે રાજ શી૦ ૧૩

ગુણિકાએ નિજ મુજને સોંપ્યો, જાણ્યું ન મેં લલચાવ્યો,
ધિક ધિક પુત્રથી જારી ખેલું,
કર્મે નાચ નચાવ્યો રાજ શી૦ ૧૪

જારી રમતાં કાલ વીત્યો કાંઇ, એક દીન કીધી મેં હાંસી,
ક્યાંના વાસી ક્યાં જવાના,
તત્ર તેણે અથ ઇતિ પ્રકાશી રાજ શી૦ ૧૫

દૃઢ મન રાખી વાત સુણી મેં, ગુહ્ય મેં રાખી મારી,
પુત્રને કહ્યું તુમે દેશ સિધાવો,
મેં દુનિયા વિસારી રાજ શી૦ ૧૬

પુત્રને વળાવી કહ્યું ગુણિકાને, હા હા ધીક મુજ તુજને,
મહા પાતિકની શુદ્ધિ માટે,
અગ્નિનું શરણ હો મુજને રાજ શી૦ ૧૭

સરિતા કાંઠે ચેહ સળગાવી, અગ્નિ પ્રવેશ મેં કીધો,
કર્મે નદી પુરમાં તણાણી,
અગ્નિએ ભોગ ન લીધો રાજ શી૦ ૧૮

જલમાં તણાતી કાંઠે આવી, આહિરે જીવતી કાઢી,
મુજ પાપીણીને સઘરી ન નદીએ,
આહિરે કરી ભરવાડી રાજ શી૦ ૧૯

તે ભરવાડણ દહીં દૂધ લઇ, હું વેચવા પુરમાં પેઠી,
ગજ છુટયો કોલાહલ સુણીને,
પાણીયારીને હું નાઠી રાજ શી૦ ૨૦

પાણીયારીનું કુટયું બેડું, ધ્રુસકે રોવા લાગી,
દહીં દૂધની મટુકી મમ ફુટી,
હું તો હસવા લાગી રાજ શી૦ ૨૧

હસવાનું કારણ તેં પુછ્યું, વીરા અથ ઇતિ કીધું,
કેને જોઉં ને કેને રોઉં હું,
દૈવી દુઃખ અને દીધું રાજ શી૦ ૨૨

મહીયારીની દુઃખની કહાણી, સુણી મૂર્છા થઇ દ્વિજને,
મૂર્છા વળી તવ હા હા ઉચરે,
દ્વિજ કહે ધીક ધીક મુજને રાજ શી૦ ૨૩

મા દીકરો બેઉ પસ્તાવો કરતાં, જ્ઞાની ગુરૂને મળીયા,
ગુરૂની દીક્ષા શિક્ષા પામી, ભવના ફેરા ટળીયા રાજ શી૦ ૨૪

એક ભવે ભવ બાજી રમતાં, ઉલટ સુલટ પડે પાસા,
નાના વિધ ભવોભવ સાંકળચંદ,
ખેલે કર્મ તમાસા રાજ શી૦ ૨૫

---

૨૨ શ્રી ગજ સુકુમાલની સજઝાય

સોના કેરા કાંગરા રૂપા કેરો ગઢરે,
કૃષ્ણજીની દ્વારિકામાં જોયાની રઢરે;
ચિરંજીવો કુંવર તુમે ગજસુકુમાલ રે,
પુરા પૂન્યે પામીયા રે. ૧

નેમિજિણંદ આવ્યા, વંદન આવ્યા ભાઇ રે;
ગજ સુકુમાલ વીરા સાથે બોલાઇ રે. ચિરંજીવો૦ ૨

વાણી સુણી વૈરાગ્ય ઉપન્યો, મન મોહ્યું એમાં રે;
શ્રી જૈનધર્મ વિના સાર છે શેમાં રે. ચિરંજીવો૦ ૩

ઘેર આવી એમ કહે, રજા દિયો માતા રે;
સંયમ સુખે લઉં જેથી, પામું સુખ શાતા રે. ચિ૦ ૪

મૂર્ચ્છાની મારી કુંવર, સુણી તારી વાણી રે;
કુંવર કુંવર કેતાં નથી, માતા આંખે પાણી રે. ચિ૦ ૫

હૈડાનો હાર વીરા, તજ્યો નવિ જાય રે;
દેવનો દીધેલો તુજ વિના, સુખ નવિ થાય રે. ચિ૦ ૬

સોના સરિખા વાળ તારા, કંચનવરણી કાયા રે;
એવી કાયા એક દિન, થાશે ધુળ ધાણી રે. ચિ૦ ૭

સંજમ ખાંડા ધાર, તેમાં નથો જરા સુખ રે;
બાવીશ પરિસહ, જીતવા દુક્કર રે. ચિ૦ ૮

દુઃખથી ભરેલો દેખું, સંસાર અટારો રે;
કાયાની માયા જાણી, પાણીનો પરપોટો રે. ચિ૦ ૯

જાદવ કૃષ્ણ કહે રાજ્ય વીરા કરો રે;
હજારો હજાર ઉભા સેવક, છત્ર તુમને ધરે રે. ચિ૦ ૧૦

સોનાની થેલી કાઢો, ભંડારો ખોલાવો રે;
ઓઘા પાતરા વીરા લાવો, દીક્ષા દિયો ભાઇ રે. ચિ૦ ૧૧

રાજ્ય પાટ વીરા હવે, સુખે તમે કરો રે;
દીક્ષા આપો મને ને, છત્ર તુમે ધરો રે. ચિ૦ ૧૨

આજ્ઞા આપો ઓચ્છવ કરે, દીક્ષા દિયે આપે રે;
દેવકી કહે વીરા, સંજમ ચિત્તે સ્થાપો રે. ચિ૦ ૧૩

મુજને તજીને વીરા, અવર માતા મત કીજે રે;
કર્મ ખપાવી ઇહ ભવ, વેલી મુક્તિ લીજે રે. ચિ૦ ૧૪

કુંવર અંતેઉર મેલી, સાધુ વેષ લીધો રે;
ગુરૂ આજ્ઞા લેઇને, શ્મશાને કાઉસ્સગ્ગ કીધો રે. ચિ૦ ૧૫

જંગલમાં જમાઈ જોઇને, સોમિલ સસરો કોપ્યો રે;
ખેરના અંગારા લેઇને, મસ્તકે ઠવ્યા રે. ચિ૦ ૧૬

મોક્ષ પાઘ બંધાવી, સસરાને દોષ નવિ દીધો રે;
વેદના અનંત સહી, સમતા રસ પીધો રે. ચિ૦ ૧૭

ધન્ય જન્મ ધર્યો તુમે, ગજ સુકુમાલ રે;
કર્મ ખપાવી તુમે, હઇડે ધરી હામ રે. ચિ૦ ૧૮

વિનય વિજય કહે, એવા મુનિને ધન્ય રે;
કર્મનું બીજ બાળી, જીતી લીધું મન રે. ચિ૦ ૧૯

---

૨૩ ભવિષ્યની સજ્ઝાય.

ભવિષ્યમેં લખ્યું હોય તે થાય, ડહાપણ કોઇનું કામ ન આવે. ક્રોડ કરોને ઉપાય ભ૦ ૧ રાજાને મન રઢ જ લાગી. મૃગયા રમવા જાય, સાધુ મુનિ સંતોષ્યા તારે, સર્પ ડસે શું થાય ભ૦૨ મંગલ મુહૂરત શુભ ચોઘડિયું, પ્રથમ ગ્રહ પૂજાય; જાણ જોશી જાણતા છતાં, રંગભેર શીદને રંડાય.ભ૦૩ રામચંદ્રજી જાણતા છતાં, વનમાં શિદને જાય; સતી સીતાને કલંક આવ્યું, ત્યારે રાવણ રણમાં રોળાય ભ૦ ૪ અર્જુન ભીમ નકુળ સહદેવ, રાજાધર્મ કહેવાય, પાંચ પાંડવ જાણતાં છતાં, દ્રૌપદી શિદને લુંટાય. ભ૦૫ ચંદનબાળા ચોટે વેચાણી, રાખ્યાં છે મૂળા ઘેર, હાથે પગે બેડી ડસકલાં એમને, રાખ્યાં છે ગુપ્ત ભંડાર. ભ૦૬ સતી સુભદ્રાને કલંક આવ્યું ત્યારે, સાસુએ દીધી છે આળ; જીહ્વાએ કરી તરણું કહાડયું ત્યારે, મુનિને કપાલે ટીલું થાય ભ૦ ૭ સતી અંજણાને કલંક આવ્યું ત્યારે, સાસુએ દીધી છે આળ; માબાપે પણ પાણી ન પાયું એમને; કહાડયા છે ઉજ્જડ વનવાસ. ભ૦ ૮ હીરવિજય શિષ્ય નમી જે, લબ્ધિવિજય ગુણ ગાય. માણેકવિજય ગુરૂ ઇમ ભાણે, તમે સાંભળી લેજો સાર. ભ૦૯

---

૧ શ્રી નવકાર મંત્રનો છંદ

વાંછિત પુરે વિવિધ પરે, શ્રી જિનશાસન સાર;
નિશ્ચે શ્રીનવકાર નિત્ય, જપતાં જય જયકાર ૧

અડસઠ અક્ષર અધિક ફળ, નવપદ નવે નિધાન;
વિતરાગ સ્વયં મુખ વદે, પંચ પરમેષ્ઠિ પ્રધાન ૨

એક જ અક્ષર એક ચિત્ત, સમર્યાં સંપત્તિ થાય;
સંચિત સાગર સાતનાં, પાતક દૂર પલાય. ૩

સકળ મંત્ર શિર મુકુટમણિ, સદ્દગુરૂ ભાષિત સાર;
સો ભવિયાં મન શુદ્ધ શું, નિત્ય જપીએ નવકાર. ૪

છંદ–નવકાર થકી શ્રીપાળ નરેસર, પામ્યા રાજ્ય પ્રસિદ્ધ
શ્મશાન વિષે શિવનામ કુંવરને, સોવન પુરિસો સિદ્ધ;
નવલાખ જપંતા નરક નિવારે, પામે ભવનો પાર;
સો ભવિયાં ભકતે ચોકખે ચિત્તે, નિત્ય જપીયે નવકાર ૫

બાંધી વડશાખા શિંકે બેસી, કીધો કુંડ હુતાશ;
તસ્કરને ચિત્તે મંત્ર સમર્પ્યો, ઊડયો તે આકાશ;
વિધિ રીતે જપતાં અહિ વિષ ટાળે, ઢાળે અમૃતધાર.સો૦ ૬

બીજોરા કારણ રાય મહાબલ, વ્યંતર દુષ્ટ વિરોધ;
જેણે નવકારે હત્યા ટાળી, પામ્યો યક્ષ પ્રતિબોધ;
નવલાખ જપંતા થાયે જિનવર, ઇસ્યો છે અધિકાર. સો૦ ૭

પલ્લિપતિ શિખ્યો મુનિવર પાસે, મહામંત્ર મનશુદ્ધ;
પરભવ તે રાજસિંહ પૃથ્વીપતિ, પામ્યો પરિગલ રિદ્ધ,
એ મંત્ર થકી અમરાપુર પહોંચ્યો, ચારૂદત્ત સુવિચાર.સો૦ ૮

સન્યાસી કાશી તપ સાધંતો, પંચાગ્નિ પરજાળે;
દીઠો શ્રીપાળ કુમારે, પન્નગ અધબળતો તે ટાળે;
સંભળાવ્યો શ્રીનવકાર સ્વયં સુખ, ઈંદ્ર ભુવન અવતારસો૦ ૯

મન શુદ્ધે જપતાં મયણાસુંદરી, પામી પ્રિય સંયોગ;
ઈણે ધ્યાન થકી ટળ્યો કષ્ટ ઉંબરનો, રક્ત પિત્તનો રોગ;
નિશ્ચે શું જપતાં નવનિધિ થાયે, ધર્મ તણો આધાર સો૦ ૧૦

ઘટ માંહિ કૃષ્ણ ભુજંગમ ઘાલ્યો, ધરણી કરવા ઘાત,
પરમેષ્ઠિ પ્રભાવે હાર ફૂલનો, વસુધા માંહિ વિખ્યાત
કમલાવતિએ (કલાવતિએ) પીંગલ કીધો, પાપતણો પરિહાર;
સો૦ ૧૧

ગયણાં ગણ જાતી રાખી ગ્રહીને, પાડી બાણ પ્રહાર;
એ મંત્ર અમુલખ મહિમા મંદિર, ભવદુઃખ ભંજનહાર.
સો૦ ૧૨

કંબલ સંબલે કાદવ કાઢ્યા, શકટ પાંચસેં માન;
દીધે નવકાર ગયા દેવલોકે, વિલસે અમર વિમાન;
એ મંત્ર થકી સંપત્તિ વસુધા લહી, વિલસે જૈન વિહાર.
સો૦ ૧૩

આગે ચોવીશી હુઈ અનંતી, હોશે વાર અનંત;
નવકાર તણી કોઈ આદિ ન જાણે, એમ ભાખે અરિહંત;
પૂરવ દિશિ ચારે આદિ પ્રપંચ, સમર્યાં સંપત્તિ સાર,
સો૦ ૧૪

પરમેષ્ઠિ સુરપદ તે પણ પામે, જે કૃત કર્મ કઠોર,
પુંડરિકગિરિ ઉપર પ્રત્યક્ષ પેખો, મણિધરને એક મોર;
સદ્દગુરૂ સન્મુખ વિધિયે સમરતાં, સફળ જનમ સંસાર. સો૦૧૫

શુલીકારોપણુ તસ્કર કીધો, લોહ ખુરો પરસિદ્ધ;
તિહાં શેઠે નવકાર સુણાવ્યો, પામ્યો અમરની રિદ્ધ;
શેઠને ઘર આવી વિઘ્ન નિવાર્યાં, સુરે કરી મનોહર. સો૦ ૧૬
પંચ પરમેષ્ઠિ જ્ઞાન જ પંચહ, પંચ દાન ચારિત્ર;
પંચ સજઝાય મહાવ્રત પંચહ, પંચ સમિતિ સમકિત
પંચ પ્રમાદ વિષય તજો, પંચહ પાલો પંચાચાર. સો૦ ૧૭

કળશ

નિત્ય જપીએ નવકાર સાર, સંપતિ સુખદાયક;
સિદ્ધ મંત્ર એ શાશ્વતો, એમ જંપે શ્રી જગનાયક,
શ્રી અરિહંત સુસિદ્ધ, શુદ્ધ આચાર્ય ભણીજે,
શ્રી ઉવજ્ઝાય સુસાધુ, પંચ પરમેષ્ઠિ થુણીજે,
નવકાર સાર સંસાર છે, કુશળલાભ વાચક કહે,
એમ ચિત્તે આરાધતાં, વિવિધ રીતે વાંછિત લહે. ૧૮

૨ સરવસ્વતીનો છંદ

મા ભગવતી વિદ્યાની દેનારી રે માતા સરસ્વતિ.
તું વાણી વિલાસની દેનારી, અજ્ઞાન તિમિરની હરનારી
જ્ઞાન વિકસ્વરની કરનારી મા ભ૦ ૧
તું બ્રાહ્મીણી જગમાતા, આદિ ભવાનો તું ત્રાતા;
કાશ્મીર મંડળની સુખદાતા મા ભ૦ ૨
માને મસ્તકે મુકુટ બીરાજે છે દોય કાને કુંડલ, છાજે છે,
હૈયે હાર મોતીનો રાજે છે મા ભ૦ ૪
એક હાથે વીણા સોહે છે, બીજે કર પુસ્તક પડિબોહે છે,
કમલા કર માળા મોહે છે. મા ભ૦ ૪
હંસ આસને બેઠી જગ ફિરે, કવિજનના મુખમાં સંચરે,
મા સજ્જને તું સબુદ્ધિ પ્રકાશ કરે મા ભ૦ ૫

મા સચરાચરમાં તું વસી, તુજ ધ્યાન ધરૂં ચિત્ત ઉલ્લસી,
તો વિદ્યા પામું હસી રે હસી મા ભ૦ ૬
ક્ષુદ્ર ઉપદ્રવની હરનારી, શાસન દેવી મનોહારી,
દયાનંદ વંદે સુખકારી હું જાઉં તોરી બલિહારી મા ભ૦ ૭

૩ શ્રી ગૌતમ સ્વામીનો છંદ

માત પૃથ્વી સુત પ્રાત ઉઠી નમો, ગણધર ગોતમ નામ ગેલે.
પ્રહ સમેં પ્રેમ શું જેહ ધ્યાવે સદા, ચડતી કલા હોય વંશવેલે ૧
વસુભૂતિ નંદન વિશ્વજન વંદન, દુરિત નિકંદન નામ જેહનું
અભેદ બુધ્ધે કરી ભવિજન જે ભજે, પૂર્ણ પહોંચે સહી ભાગ્ય તેનું. ૨
સુરમણિ જેહ ચિંતામણી સુરતરૂ, કામિત પૂરણ કામધેનુ,
એહિજ ગોતમ તણું ધ્યાન હૃદયે ધરો, જેહ થકી અધિક નહિ મહાત્મ્ય કેહનું. ૩

જ્ઞાનબલ તેજ ને સકલ સુખ સંપદા, ગોતમ નામથી સિદ્ધિ પામે
અખંડ પ્રચંડ પ્રતાપ હોય અવનિમાં, સુરનર જેહને શીશ નામે ૪
પ્રણવ આદે ધરી માયા બીજે કરી, સ્વમુખે ગોતમ નામ ધ્યાવે
કોડી મન કામના સકલ વેગે ફલે, વિઘન વૈરી સવે દૂર જાવે
દુષ્ટ દૂરે ટલે સ્વજન મેળા મળે, આધિ ઉપાધિને વ્યાધિ નાસે
ભૂતને પ્રેતનાં જોર ભાજે વળી, ગોતમ નામ જપતાં ઉલ્લાસે ૬
તીર્થ અષ્ટાપદે આપ લબ્ધે જઈ, પન્નરસેં ત્રણને દિખ્ખ દીધી.
અઠમ પારણે તાપસ કારણે, ક્ષીર લબ્ધે કરી અખૂટ કીધી ૭
વરસ પચાસ લગેં ગૃહવાસે વસ્યા, વરવળી ત્રીસ કરી વીર સેવા
બાર વરસાં લગેં કેવળ ભોગવ્યું, ભકિત જેહની કરે નિત્ય દેવી ૮
મહિયલ ગોતમ ગોત્ર મહિમાનિધિ, રૂધ્ધિને સિધ્ધિ દાઈ.
ઉદય જસ નામથી અધિક લીલા લહે, સુજશ સાભાગ્ય દોલત સવાઈ ૯

શ્રી વીશ સ્થાનક તપ વિધિ

સુચના—આ તપમાં દરેક પદનાં વીશ વીશ ઉપવાસ કરી આપવા જોઈએ, તેમજ એકેક પદની એકેક ઓળી વીશ પદે વીશ ઓળી પૂર્ણ થાય. તે એકેક ઓળી ૭ મહિનામાં છેવટ પુરી કરવી જોઇએ, એટલે દશ વર્ષે વીશ ઓળી પૂર્ણ થાય. વીશ ઉપવાસ સુધી એક એક પદનું આરાધન કરવું, એટલે એકેક પદનું વીશ વાર ગયણું કાઉસ્સગ્ગ ખમાસમણુ આદિ કરવાં.

ક્રમ	વીશ પદનાં નામ	નવકાર વાલી	કેટલા લોગસ્સનો કાઉસ્સગ્ગ	ખમા૦ સમણુ	પ્રદક્ષિણા
૧	નમો અરિહંતાણું	૨૦	૨૪	૨૪	૨૪
૨	નમો સિદ્ધાણું	૨૦	૧૫	૧૫	૧૫
૩	નમો પવયણસ્સ	૨૦	૪૫	૪૫	૪૫
૪	નમો આયરિયાણું	૨૦	૩૬	૩૬	૩૬
૫	નમો થેરાણું	૨૦	૧૦	૧૦	૧૦
૬	નમો ઉવજ્ઝાયાણું	૨૦	૨૫	૨૫	૨૫
૭	નમો લોએ સવ્વસાહૂણું	૨૦	૨૭	૨૭	૨૭
૮	નમો દંસણસ્સ	૨૦	૫	૫	૫
૯	નમો વિણયસ્સ	૨૦	૬૭	૬૭	૬૭
૧૦	નમો ચરિત્તસ્સ	૨૦	૧૦	૧૦	૧૦
૧૧	નમો બંભવયધારિણું	૨૦	૭૦	૭૦	૭૦
૧૨	નમો કિરિયાણું	૨૦	૯	૯	૯
૧૩	નમો તવસ્સ	૨૦	૨૫	૨૫	૨૫
૧૪	નમો ગોયમસ્સ	૨૦	૧૨	૧૨	૧૨
૧૫	નમો જિણાણું	૨૦	૨૮	૨૮	૨૮
૧૬	નમો સંયમધારિણું	૨૦	૨૦	૨૦	૨૦
૧૭	નમો અભિનવ	૨૦	૧૭	૧૭	૧૭
૧૮	નમો નાણસ્સ	૨૦	૫૧	૫૧	૫૧
૧૯	નમો સુયસ્સ	૨૦	૧૨	૧૨	૧૨
૨૦	નમો તિત્થસ્સ	૨૦	૫	૫	૫

વીસ સ્થાનકતપમાં ખમાસમણના દૂહા

અરિહંત પદ

પરમ પંચ પરમેષ્ઠિમાં, પરમેશ્વર ભગવાન
ચાર નિક્ષેપે ધ્યાઇએ, નમો નમો જિનભાણ ૧

સિદ્ધ પદ

ગુણ અનંત નિર્મળ થયા, સહજ સ્વરૂપ ઉજાસ;
અષ્ટકર્મ મળક્ષય કરી, ભયે સિદ્ધ નમો તાસ ૨

પ્રવચન પદ

ભાવામય ઓષધ સમી, પ્રવચન અમૃત વૃષ્ટિ,
ત્રિભુવન જીવને સુખ કરી, જય જય પ્રવચન દ્રષ્ટિ ૩

આચાર્ય પદ

છત્રીશ છત્રીશી ગુણે, યુગ પ્રધાન મુણીંદ;
જિનમત પરમત જાણતાં; નમો નમો તે સુરીંદ ૪

થિવિર પદ

તજી પર પરિણતી રમણતા, લહે જિનભાવ સ્વરૂપ;
સ્થિર કરતા ભવિ લોકને, જય જય થિવિર અનુપ. ૫

ઉપાધ્યાય પદ

બોધ સૂક્ષ્મ વિણુ જીવને, ન હોય તત્ત્વ પ્રતીત;
ભણે ભણાવે સૂત્રને, જય જય પાઠક ગીત ૬

સાધુ પદ

સ્યાદ્‌વાદ ગુણ પરિણમ્યો, રમતા સમતા સંગ;
સાધે શુદ્ધા નંદતા, નમો સાધુ શુભ રંગ ૭

જ્ઞાન પદ

અધ્યાતમ જ્ઞાને કરી, વિઘટે ભવ ભ્રમ ભીતિ,
સત્ય ધર્મ તે જ્ઞાન છે, નમો નમો જ્ઞાનની રીતિ ૮

દર્શન પદ

લોકાલોકના ભાવ જે, કેવળી ભાષિત જેહ;
સત્ય કરી અવધારતો, નમો નમો દર્શન તેહ. ૯

વિનય પદ

શૌચ ગુણથી મહાગુણી, સર્વ ધર્મનો સાર;
ગુણ અનંતનો કંદ એ, નમો વિનય આધાર ૧૦

ચારિત્ર પદ

રત્નત્રયી વિણ સાધના, નિષ્ફળ કહી સદીવ,
ભાવ રમણનું નિધાન છે, જય જય સંયમ જીવ

બ્રહ્મચર્ય પદ

જિન પ્રતિમા જિન મંદિરો, કંચનનાં કરે જેહ
બ્રહ્મવ્રતથી બહુ ફળ લહે, નમો નમો શિયલ સુદેહ

ક્રિયા પદ

આત્મબોધ વિણ જે ક્રિયા, તે તો બાળક ચાલ,
તત્વારથથી ધારીએ, નમો ક્રિયા સુવિશાળ.

તપ પદ

કર્મ ખપાવે ચીકણાં, ભાવ મંગલ તપ જાણ,
પચાસ લબ્ધિ ઉપજે, જય જય તપ ગુણખાણ

ગોયમ પદ

છઠ્ઠ છઠ્ઠ તપ કરે પારણું, ચઉ નાણી ગુણધામ,
એ સમ શુભ પાત્ર કો નહિ, નમો નમો ગોયમ સ્વામ

જિન પદ

દોષ અઢારે ક્ષય થયા, ઉપન્યા ગુણ જસ અંગ
વેયાવચ્ચ કરીયે સુદા, નમો નમો જિનપદ સંગ

સંયમ પદ

શુદ્ધાતમ ગુણમે રમે, તજી ઈંદ્રિય આશંસ;
થિર સમાધિ સંતોષમાં, જય જય સંયમ વંશ

અભિનવ જ્ઞાન

જ્ઞાનવૃક્ષ સેવો ભવિક, ચારિત્ર સમકિત મૂળ,
અજર અમરપદ ફળ લહો, જિનવર પદવી ફુલ

શ્રુત જ્ઞાન

વક્તા શ્રોતા યોગથી, શ્રુત અનુભવ રસ પીન
ધ્યાતા ધ્યેયની એકતા, જય જય શ્રુત સુખલીન

તીર્થ જ્ઞાન